

અશાણુ ખાદ્ય સ્વાદમે પ્રતીતજને, અવસર બાણી
પાણી પરીહારોરે

તૃણા પરીસહ આવી ઉપનાં, અકગ રહે
સુવીચારોરે ॥ધન૦ ॥૬૧॥

માત તાત સુત બંધવ ત્રીયા, ઇત્યાદીક પરીવારે
હાટ હવેલી બાગબગીચા, તેહથીસ્નેહ નીવારે
॥ધન ॥૭॥

રતન કરંડીયા સમઆકાયા, તેહને પણ વેસરાવેરે
સાવધ કારજ નહી કરે તેહથી, ધર્મ ધ્યાન
ચિત્ત ધ્યાવેરે ॥ધન૦ ॥૮॥

આનંદ શ્રાવક કીધો સંચારો, અવધિજ્ઞાન
ઉપજ્યો આધરે
સુધર્મ કલ્પે બધ ઉપજ્યો, એકાવતારી ચાધરે
॥ધન૦ ધન ॥૯॥

સમ પરીણામા કષ્ટ સહયાથી, કર્મનીર્જરા
ચાવેરે
સંસાર જમણુ ઓછો કરેવળી, પુન્યના ઘાટ
બંધાવેરે ॥ધન૦ ॥૧૦॥

એમ પરલોકની વંછા નકરતો, છતવ મરણુ ન
ચહાવેરે
કામ ભોગની આશા તજને, શુણ્વંતના શુણ્
માવેરે ॥ધન૦ ॥૧૧॥

ચીવ મુખ સામી દૃષ્ટી રાખે, રમણકરે નીજ
 ગુણમેરે
 આતમ મુખ અસીતાપી આવક, સાર ન જાણે
 મુખ પુન્યમેરે ॥૧૨॥
 નવમે દ્વારે ઢાલ બારમી, ટલો અણુશણુ
 અધીકારે
 છેલ્લે અવસર કરે ગુણવંત આવક, પામે મુખ
 અપારે ॥૧૩॥

કુળીશ

અપાર મુખ શીવના કલા, તીર્થાં જન્મ જરા
 મૃત્યુ નહી
 નહી રાગ સોગમે સોગ વાંછા, વળી દુર્ગા
 નહી રહી
 છતાં રમણ છે ઉપયોગ, કેવલ જ્ઞાન દરશનમાં સદી
 સદુ દ્રવ્ય જાવનાં જાણ છે પ્રભુ સિદ્ધ લોકામે
 રહી ॥૧॥

દશમું દ્વાર

દોહરા

દશમે દ્વાર કરે સદી, પાંચ પદોનુ જાણ
 વીધન મટે રમણ દીધાં, કાચ થાવે સદુ પાપ ॥૧॥
 અરીદંત સિદ્ધને આચરીયા, ઉપાધ્યાય અણુગાર
 જાજન કરે આ પાંચનું, તેદથી જયજયકાર ॥૨॥

દાસ તેરમી

પન્ના મારૂ નીરખને દે ગનગોર તથા આતમ સુખ
 જોળખ કરણી સુપામે ભવજલ તીર (એ દેશી)
 સુખ પરીણામ વળી સુખ લેશ્યાં, પ્રચરત ભલા
 આતમ ગુણ પ્રગટાય સુગણજન, જપીયે શ્રી
 નવકાર ॥

જેને સખાય પછે કરી પામે, પરભવ સંપત્તી સાર
 અણુ ભોગીક સુર પદવી પામે, ઇંદ્રાદીક અવતાર
 ॥ ઇંદ્રાદીકં સું ઇંદ્રાં છ તારો આતમ ગુણ
 પ્રગટાયં સું જપીયે શ્રી નવકાર ॥૨
 પાંચ પરમેંદી સમકીત યુત જપીયાં, ભવદધી
 જૌપદ જેમ

શીઘ્રપછે તરીયે શીવવરીયે, વળી અંજલી જળ
 તેમ ॥ વળીં સું વળીં છ તારો આતમ ગુણ
 પ્રગટાયં સું જપીયે શ્રી નવકાર ॥૩॥
 વાછરડા ચરાવતો ખાણક આવ્યો, નદી રેલ જોઈ
 તે વાર

મંત્ર નવકાર ભણી માંહી પેઠો, નદી થઈ બેઠાર
 ॥ નદીં સું ॥ છ તારોં સુજ ॥૪॥
 રતનવતી જે લીલની નારી, તેણે સમયો નવકાર
 અધ્યવસાય

અહોનિશી ધમ ધ્યાન દીલ ધરતાં, કમ પલટ
 હય થાય ॥ કમં ॥ સું ॥ છં સું

કીચિત્ કાળમાં પુન્ય ઉપજાવી, પાચમે કલ્પે
અવતાર ॥પાચમેં સું પાંચં ॥જીતારો
સું જં ॥પાં

શપ્ તણી ચઇ કુલની માળા, શ્રી નવકાર

પ્રભાવ

શ્રીમતી સતી કીતી લહી ભારી, ઉભય ભવે
સુખસાર ॥ઉં ॥સું ॥જીતારોં સું જં ॥૬॥

જહાંજ હુબતા ચેઠ સમુદ્રે, ગણ્યો શ્રી નવકાર
સહાય કીધો મુર વહાણુ ઊઠાવી, મેલ દીધી
પેલે પાર ॥મેલં ॥સું ॥જીતારોં સું ॥જં ॥૭॥

શ્રી નવકારનું સ્મરણ કરતાં, દુર દળે જંબલ
વેરી ડાંકણ સાકણ, નાશ ભવે તત્કાળ ॥નાશં
સું ॥ જં ॥૮॥

સમદ્રમ્ની આવકં શુભવંતા, જે સમરે નવકાર
જેહના રૂળનું કહેવું કીસ્યુ તે, પામે ભવ જલ
પાર ॥પામેં સું ॥જીતારોં સું જં ॥૯॥

એમ જાણી સ્મરણ નિત કરીયે, ધરીયે આતમ
ધ્યન

નીવંદ કરણી વળી આચરીયે, સુનીયે શ્રી જીનવાન
॥સુનીયેં ॥સું ॥જીતારોં સું ॥જં ॥૧૦॥
નીજ પર ભાવ વીલેક ચવાચ, અધિ દ્રવ્ય
ખટકાય

આરંભ છાંડ તોડ અધ જાતી, શીવ ગતી નેડી
 યાય ॥શીવં ॥સું ॥જીતારો ॥સું જં ॥૧૧॥
 મચ્છર જાવ તજી નીત તુ તો, શુભવંતના
 શુભ ગાય
 જાતા સુત્ર વીધે જીન બાજ્યો, ગોત્ર તીર્થંકર
 બંધાય ॥ગોં ॥સું ॥જીતારોં સું ॥જં ॥૧૨॥
 શ્રીજીન શાશન પાંચમે; અકે' લીધુ ગણી
 સુખદાય
 વીવીધ મયોદ બાંધી ગણવત્સલ, મીઠ્યા તીમીર
 હઠાય ॥મીં ॥સું ॥મીં ॥જીતારોં સું
 ॥જં ॥૧૩॥
 ણીજે પાટ જારી માલ ગણાધિપ, ત્રીજે પાટ
 રૂપિરાય
 ચોથે-જય આચાર્ય મહા પ્રભાવિક, લાખો શંક
 વણાય ॥લાં ॥સુગાલાં ॥જીતારોં સું ॥જં ॥૧૪॥
 મધવા સુમ મધરાજ પાંચમે, તેની પંટ માણેક
 કદાય
 સપ્તમ પાટ શ્રી હાલયંદ ગણી, દીધં દ્રઢી
 સુખદાય ॥હીં ॥સું ॥હીં ॥જીતારોં ॥સું ॥જં ॥૧૫॥
 તેહને પાટે વત્તંમાનમે, ચોખત જેમ જીનરાય
 શ્રી શ્રી કાકુરામ ગણીશ્વર, પ્રણમ્યાં પાતક જય
 ॥પ્રં ॥સું ॥પ્રં ॥જીતારોં સું ॥જં ॥૧૬॥

આજન શાશન સુખનું વાશન, આગણને
ગણીરાય

અહોનિશિ સેવા કરશે ભવિન્ન, નહીં કરે બીજાની
ચહાય ॥૧૦॥ સુનાનના છતારોં સું જં ॥૧૭૧॥

આશાશનમાં રક્ત રહે, તેના કરે સદા સુર સહાય
રીધી વૃદ્ધી થાવે દુઃખ મીટ જાવે, વીધન ન
હોવે હાય ॥૧૧॥ સુનાવીં છતારોં સું જં ॥૧૮૧॥

ચાર તીર્થ સુખ ધામ શ્યામ સુખ, શ્રી કાઠુ
ગણીરાય

તેહનો આવજ ગુલાબ ઠહે, ધયો આનંદ હર્ષ
શવાય ॥૧૨॥ સુના યના છં ॥૧૯૧॥

તેના આઢેથી સંયમ લેવી, આત્મા અર્થી જાન
પુનમચંદ મુની શાંત મુદ્રા, પુનમચંદ શમાન
॥૧૩॥ સુના પુના છતારોં સું જં ॥૨૦૧॥

ચંપ તડ સમ ચંપાલાલ રૂપિ, જ્ઞાન દોલતરંત જાન
દોલતરામ મુનીએ ત્રલે, વાંચે સરસ વખાણ
॥૧૪॥ સુના વાંના છતારોં સુના જં ॥૨૧૧॥

ઝોગણીયો બહોતેર સંવતમે, જેઠ મારુ કહેવાય
તેની હાડ દશ વીધ આરાધન, કહી જેપુર
સુખદાય ॥૧૫॥ સુના કના છતારોં
॥૨૨૧॥

કૃત્તશ

સુખદાય આરાધાન કરે એમ, ભવીક મન
 ઉછાંહણી
 તે પાપ પંક નીચંક ટાળે, મત સંભાળે ઉમાહણી
 શ્રીકાલુગણી મહારાજમુની, શીરતાંજ
 તાસુપસાયહી
 કહે શુભાળની જ શુભ તેજ પ્રગટે, ભણ્યા
 આનંદ સાયહી ॥૧॥

॥સમાપ્ત દશ વીધ આરાધના॥

આવક ગુણ સંગ્રહાય

કૈકધરે કુકલા કેલવે ॥એ દેશી॥

નુદા નુદા જાણેરે આવક જીવને, જાણે એ જીવ
 પુન્ય પાપોજી
 આશ્રવંને જાણેરે કમ લગાવતો, સંવરતાળે
 સંતાપોજી

ભગવંત બાળ્યારે આવક એહવા ॥૧॥

નીજંશ પાઠેરે હીલો જાંધને, ઠરણી કરે
 તે હેતોજી

મુકતી તથાં મુખ જાણે સામ્રવતા, ઉવડયાં
 અમ્યંતરે મંત્રોજી ॥જાંજા
 પોતે પરખેરે ગુરૂને અકલથી, અંતરંગજાન
 વીચારોજી

એવ જોઈ આવક ભુલે નહી, ભુલે શુદ્ધ
આચારોલ ॥૧૦ ॥૩॥

મતો ને જાણે માળા રતનતણી, અમત અનંધ
ખાણોલ
રેણાદેવીથી પશુ એ જુરી, ત્યાંગે માઠી જાણોલ
॥૧૦ ॥૪॥

હીધા મત સાધુ માંડણા, એ મારે જન
ધર્મોલ
જાઠી રહ્યા તે કામ સંસારના તેથી જંધાતા
જાણે કર્મોલ ॥૧૦ ॥૫॥

આવક જાણે રે શ્રી જન આજ્ઞા, જાણે ધર્મ
અધર્મોલ
જે કરણીમાં નહી જન આજ્ઞા, તે જંધતા જાણે
કર્મોલ ॥૧૦ ॥૬॥

પરચો પાખંડીનો આવક નહી કરે, નહી કરે
તેથી વાતોલ
નીચુ માથુ આવક નહી કરે, નહી કરે ઉચો
હાયોલ ॥૧૦ ॥૭॥

અમાવવો ઠાઠનો લાગે નહી, નહી કરે જોડી
વાણોલ
અમ ઠાણેર જુક ભેલે નહી, જાલે શી જન
આણોલ ॥૧૦ ॥૮॥

શુરને જીએ રે દોષ લગાવતા, તેા દુરત કાઢે
નીકાલોજી

ગડગડ સડગડ કરે, ઉઠે નહી, આ જીન શાશનની
પાલોજી ॥૧૦ ॥૬૧॥

કુશુર વંદનનેા ફળ ઓલખે, રજળે અનંતો
કાજોજી

ભાગલ શુરને આવક વાંડે નહી, ભગવંત વચન
સંભાળોજી ॥૧૦ ॥૧૦॥

કુશુરને જાણેરે કાળા નાગ જયું, કરડો તેનેા
ડંકોજી

મુકતી નગરના છે તે ધાડવી, ખુલ્લો છીનવે
નીશંકોજી ॥૧૦ ॥૧૧॥

સાંભળે વખાણુરે સાધુ આગળે, એકાકી ચિત્ત
લગાયોજી

સાધુ કહે તે સાંભળ સાંભળ હુલસે, મન
રળીયાત યાયોજી ॥૧૦ ॥૧૨॥

સદશુર વહેરે ભલે મન ભાવથી, નીચું માથું
નમાયોજી

ત્રણ પ્રદક્ષણાં બે હાથ જોડીને, પંગોને માથું
લગાયોજી ॥૧૦ ॥૧૩॥

માર્ગ જાતા રે મુનીવરં જો મળે, વાંદી હખીંત
યાયોજી

વીકસત યાવેરે મુનીવર જોધને, વળી કરે ઘણી
નરમાયોજી ॥૧૦ ॥૧૪॥

બાર મત આદરતો રહે, અમત જે આગારો
પોતે સેવે સેવરાવે અવરને, તેમાં ન શ્રદ્ધે ધર્મ

લગારો ॥૧૦ ॥૧૫૧

બ્યાજ ભિષારો રે ધન દ્યાવે પારકો, ધરનો
કામ ચલાયો

ધર્મ બતાવેરે ધન દ્યાવે પારકો, એવો ન

કરે અન્યાયો ॥૧૦ ॥૧૬૧

લોક કહે છે નીક પાપીયો, તે નીંદા નરક
લેતયો

આવક નીંદા રે ન કરે કેહની, છન શાશનમાં

આયો ॥૧૦ ॥૧૭૧

જેટલા દ્રવ્ય છે લોકા લોકમે, જાણે તેનો
ન્યાયો

દ્રવ્ય ફોત કાળને બાવથી, જાણે શુભ પર્યાય ॥૧૦ ॥૧૮૧

મોશા મર્મ ન જોલે કાળને, ન કરે ધર્મનો
દેવો

કુક કવન નહી કરે જૈનમતી, ન કરે વીરવા

શપાતો ॥૧૦ ॥૧૯૧

જોછા જોલ ન જોલે કાળને, શુભકરી જેહર
જંભીરો

જરયા કરતાં વચ્ચે જોલે નહી, જેમ મળી

પીવે નીરો ॥૧૦ ॥૨૦૧

લોક સાંભળે વખાણ સાધુ આગળે, નહી
પડે તેમાં વેદો

કર્મ ધણા પહેલો સમજે નહીં, નહીં કરે
ક્રોધને ખેદાણી ॥૭૦॥શ્રાવણી૨૧॥

છન આણ્યાં ધર્મ સ્તવન

રાગ આશાવરી

ભવીકાંછન આણ્યાં ધર્મ ધારો, એ તો માનો
કહ્યો હુમારો રે શ્રીતોષપતી ધર્મ ધુરંધર,
જગવાસલ સુખકારો ભ૦ (એ આંકછી)
અનંત જ્ઞાન દર્શન ચારીત્ર ધર, તેને કીજે
નમસ્કારી ॥૭૦॥૧॥

જ્ઞાનદર્શન ચારીત્ર તપનીકા, મોક્ષ માર્ગ એ ચારો
શ્રીછન આણ્યાંમે ચારે આયા, ઉત્ત્રાધ્યયન
અધીકારો રે ॥૭૦॥૨॥

સંવરને વળી નીજંસારે, ધર્મ એ જે પ્રકારો
એ સારી રીતે આરાધ્યાં ચેતન, પામે ભવનુ
પારો રે ॥૭૦॥૩॥

પાંચ મહામત સાધુ ઠેરા, શ્રાવકના મત બારો
છન આજ્ઞામાં એ જે આબ્યા, અમત રહી ગઈ
ન્યાયો રે ॥૭૦॥૪॥

સર્વ મત ધારી સંજતી કહીયે, અમતી
અમંજતિધારો
મતામતી ધમણો પાશક, તે મત છન આણ્યાં
મઝારો રે ॥૭૦॥૫॥

શ્રાવકનો ખાવો ખીવો તે, સાવચ જોગ વ્યાપારો

જીન મુની આજુ ન દેવે તેમાં, ધર્મ ન
હોવે લગારો રે ॥૧૦૧૬॥

ખાવા પીવાને ધન ધાનાલીક, અત્રતના અધીકારો
ઉવવાઈ સુયગડોંગ માંદી, પાક જુઓ ને વળી
ધારો રે ॥૧૦૧૭॥

મુજ આજુમાં મારો ધર્મ છે, આચાર'મ સંભાલો
અરમ જીનેશ્વર વીર પરમેશ્વર, ભાખ ગયાં તંત
સારો રે ॥૧૦૧૮॥

તે ધર્મના બે ભેદ છે, દય વૈકાલીક મંહારો
અહીંસા છે જે કામમાં, તહાં સંજમ તપ
સારો રે ॥૧૦૧૯॥

મુગુર આશીય પલુ એજ હીધી, આગમ રહેય
વીચારો
આગય નહી કરયો આજુમે, બિધમ ન કરો
આજુ બારો રે ॥૧૦૨૦॥

નીવંણ કાર્ય માંદી આજા, જીન મુની દે
એક ધારો
સાવધમાંદી આજા નહી ભલો, નહી સંદેહ
લગારો રે ॥૧૦૨૧॥

ઠરણ ઠરાવણ પત્ની અનુભોદન, એક તલો
એક સારો
શ્રીજીન આજા સિર પારી ને, ત્યારે થાય
નીસ્તારો રે ॥૧૦૨૨॥

કેઈ આજ્ઞામાં પાપ જતાવે, ધર્મ જીન આજ્ઞા
જહારે

ખંને વાતો અશુદ્ધ પડ્યે, તે કેમ પામે ભવ
પારે ॥૧૦ ॥જી ॥૧૩॥

શ્રી જૈન મતના સાધુ કહેવાયે, જોલે વીના
વીચારે

કુદ્રષ્ટાંત કેઈ ભોળાને, જહેકાવે નીરધારે ॥૧૪॥
જી ॥૧૪॥

જો તારે તરવુ હોય તો, શુદ્ધ સાધુ ગુરુ ધારે
લેખધારીની સંગત તજીને, અંતર જાન
વીચારે ॥૧૫ ॥જી ॥૧૫॥

જો પુરી સમજ પડે નહીં તો, શુદ્ધ જપો
નવકારે

ગુણવંતોના ગુણગાઈને, અશુદ્ધ કર્મ સજી
ટારે ॥૧૬ ॥જી ॥૧૬॥

નીંદા વીકઘા દુર તજીને, મુત્ર સાંભળો મુખકારે
પણ આજ્ઞા જહાર ધર્મ કહીને, પરભવ નહીં
જગારે ॥૧૭ ॥જી ॥૧૭॥

અહીંસા ધર્મ મોઢથી કહીને, ન કરો હીંસા
પ્રચારે

હીણાચારી કૃત ગ્રંથ વાંચીને, નકામો જન્મ
નહીં હારે ॥૧૮ ॥જી ॥૧૮॥

ઠામ ઠામ જૈન આગમ માંડી, આજ્ઞા અધીક
ઉદારે

ધારો જૈન આણાંનીકો, ગુલાબ કહે મુખકારોરે
 ॥૧૦ ॥ ૧૭ ॥ ૧૯ ॥

જૈન માર્ગ સ્તવન (રાગ બિજાસમે)

શુદ્ધ માર્ગ સાંચો ભુલે મત બાય, ધ્યારે તને
 કરું સમજાય ॥શુદ્ધા (એ આંકડી)
 દાન શીલ તપ ભાવજો ચારો, શીવપુર કેરા રાહ
 ભુલો પંથ છોડ હવે પ્રાણી, જો આતમ મુખ
 ચાહ ॥મુ. ॥ ૧ ॥

દાન મુપાત્રે દોહીલોરે, ભાખ્યો શ્રીજીનરાય
 ચિત વિત પાત્ર તણે શુદ્ધ મદ્યાં, મન વંછીત
 ફળ પાય ॥ મુ. ॥ ૨ ॥

ચિત શુદ્ધ દેનાર કહાય, વિત શુદ્ધ વસ્તુ ગોબાય
 પાત્ર શુદ્ધ સાધુ બનીયેરે
 જે ન હણે છ કાય ॥ શુ. ॥ ૩ ॥

દેતા દાતા દાન મુપાત્ર, સંચિત કર્મ હટાય
 ઉત્ક્રાંતે રશ આધિયારે, તીર્થઠર પદ પાય ॥ શુ. ॥ ૪ ॥
 ચોથે કાળે આખીયોરે, પાંચમા ઉદેશામાંય
 મુપાત્ર તે કુરોત્ર ઉરે, વાળ્યા નીશફળ ઘાય
 ॥મુ. ॥ ૫ ॥

અસંજતી, અવીરતીનેરે, આક્રમા શતક કહાય
 છઠે ઉદયેગોતમ પુછ્યો, શ્રી વીર પ્રત્યે મુખદાય
 ॥મુ. ॥ ૬ ॥

સચિત અવિત પ્રામુ અપ્રામુ, પ્રતી સાધ્યાંધી
 શુ' યાય

છન કહે એકાંત પાપ હુવેરે, નીજનાં કરીચીત

નાય ॥શુ० ॥૭

આનંદ આવક લીધો અભિગ્રહ, ઉપાશક દશા કહાય

અન્ય તીર્થાંને આજીવીરે, દેવુ દેવાવુ નાંચ ॥શુ० ॥૮

મૃગા લોહાને જોધનેરે, ગૌતમ છન પૈ આય

પુછ્યો રથુ' લીધો એને પુરે', તેહના એહ ફળ

પાય ॥શુ० ॥૯

તેહથી દાન કુપાત્રનારે, ફળ ઘણા કડવા કહાય

હીંસક બણી હીંસા કરી લીધાં, ધર્મ' કહાંથી

ચાય ॥શુ० ॥૧૦

સાવધ દાન પ્રશંસીયારે, ઘાતકે કહીયે તાંચ

સુયગડાંગ અજારમાં અધ્યયનમે', વીસમી

ગાઠમાંચ ॥શુ० ॥૧૧

દાન નીપેધ્યાં લેવા વાલાની, વૃત્તીનુ છેલક ચાય

તે કારણ વતમાન કાલમાં, મુન કરે મુનીરાય ॥મુજા ૧૨॥

છકાયાં નીરક્ષા નીમીત્તે, પુન્ય નહીં કહણો તાય

એ પણ સુયગડાંગમેરે, બાખ્યો શ્રોજનરાય

॥શુ० ॥૧૩॥

વળી પાંચમાં અધ્યયનમારે, બત્રીશમી જે ગાઠ

દાન દેતાં લેતા તે અવશરે, મુની ન કહે સ

નાં ॥શુ० ॥૧૪॥

શ્રમણ દેવુ સંસારનોરે, ગૃહસ્થી, બળી જે દાન

દેવો ત્યાગ્યો મુનીવરે, સુયગડાંગમે જાન ॥શુ० ॥૧૫॥

વળી પ્રાયશ્ચીત ચોમાસનુરે, અનુમોઘાંથી આય
નીશીય ઉદેશે પંદરમેરે, ભાખ્યો શ્રી જીનરાય

॥શુ० ॥૧૬॥

આવકનો લે ખાવો પીવો, અમલમાં કહ્યો તેહ
સુત્ર સુયગડાંઅંગ બીજે સુતખંધે, બીજા

અધ્યયન લીધેહ ॥શુ० ॥૧૭॥

ભાવ શસ્ત્ર અમલ કહ્યોરે, ઠાણાંગ દશમે ઠાણ
તેહ શસ્ત્ર તીજો કીધાંથી, ધર્મ પુન્ય નહી

જાણ ॥શુ० ॥૧૮॥

આવકની લે આત્મારે, અવીરતની અપેક્ષાય
શસ્ત્ર છે છકાયનોરે, નીમંજ બીચારા ન્યાય

॥શુ० ॥૧૯॥

શામાયકમાં પણ કહ્યોરે, અધીકરણ જીનરાય
ભગવતિ શાતમા શતક મેરે, પ્રથમ ઉદેશમાંય

॥શુ० ॥૨૦॥

ખાણાં પીણાં પહેરણાંરે, ત્યામ્યાંથી હુવે ધર્મ
લોખવ્યાં, લોખવાયાં, અનુમોદીયારે, જાંધે અશુભ

અધ દર્મ ॥શુ० ॥૨૧॥

શાતા દીધાં શાતા હુવેરે, એમ અન્ય તીર્થો
ઠઠંત

સુયત્રગાંત્રમાં થી જીન ભાખ્યો, તે સાંભળજો
વીરતંત ॥શુ० ॥૨૨॥

ન્યારે આજે માર્ગથીરે, અળલો સમાધિ માર્ગથી

જાણ

ધર્મ તણી નીંદા નો કરતા, જેહ વહે એમ

વાણ ॥શુ० ॥૨૩॥

થોડા સુખોને કારણેરે, ઘણાનું હારણહાર

અમોક્ષના કારણુ છેરે, ભાખ્યો શ્રી કીરતાર ॥શુ० ॥૨૪॥

લોહ વાણીયા જેમ ઝુરસેરે, તેહ પડપણુહાર

શુત્ર જોધ નીલુંય કરોરે, જેમ યાય નીસ્તાર

॥શુ० ॥૨૫॥

પાત્ર કુપાત્રે આંતરોરે, સરખો ફળ નહી યાય

આંખ બારોસે રાખ્યો ધંતુરેરે, ઠેરી ઠહાંથી

ખાય ॥શુ० ॥૨૬॥

નીશરંબી વીન બીજનેરે, દેવે દેવરાવે તાહી

તે મારગ લોહીક છેરે, પણ શીવ મારગ

નાંહી ॥શુ० ॥૨૭॥

રાય પ્રશેણી સુત્રમારે, પ્રદેશી રાજાન

ચાર ભાગ ઠેરી રાજનારે, યયો ધર્મ કરણ

સાવધાન ॥શુ० ॥૨૮॥

એક ભાગ રાણ્યાં નીમીસ, બીજે ભાગ ખજાન

ત્રીજે હાથી ઘોડા અર્થેરે, ચોથા ભાગનો દાન

॥શુ० ॥૨૯॥

એમ ચાર ભાગ ઠેરી તેનેરે, બીજ બાળી

લોગાય

સંસારીક લક્ષ્મી એમ ગેટી, છઠ્ઠું છઠ્ઠું તપ
કાય ॥૩૦॥

ઋતધારી શ્રાવક થયોરે, ધર્મ ધ્યાન ચિત્ત
ધ્યાય
તે તો છઠ્ઠું કરી કારજ ચાર્યા, પહેલા ઉપાંગરે
માંચ ॥૩૧॥

દાન મુપાત્રે દીજીયેરે, દેકર મત પોમાય
ધુર માર્ગ આ શીવ તણોરે, ભાખ્યો શ્રી
જીનરાય ॥૩૨॥

મુખાહુ પ્રમુખ પુર્વે ભવેરે, મુખ વિપાકને માંહી
દાન દેઈ મુદ્દ સાધુનેરે, એકા અવતારી થયા
તાંહી ॥૩૩॥

શીવ મમ બીજે શીલ છેરે, ત્રીજે તપ કહેવાય
શુભ ભાવના ચોથો કહ્યોરે, આશાધ્યા મુખ યાય
॥૩૪॥

અથવા ઉત્તરાધ્યેયનમેરે, મોક્ષ માર્ગ એમ ચાર
જ્ઞાન દર્શન ચારીત્ર તપનીકા, વળી પહેલા અંગ
મજાર ॥૩૫॥

સમ્યક જ્ઞાન દર્શન ચહીરે, તત્ત્વ યથાતથ્ય બાણ
કર્મ રોકાય ચારીત્ર થીરે, તપથી કર્મ બેઢાણ
॥૩૬॥

જીન ભાષીન એ માર્ગ છેરે, અન્ય મત જાન
શુભાળ કહે ભલે ભાવથીરે, સાધ્યા શીવ મુખ
સ્થાન ॥૩૭॥

અસંજમ જીતવ્ય વર્જનીય હાલ

આજ નંદન વન જોગી આયો, જોગીને રૂપ
સવાયોરે લો (આદેશી)

અસંજમ જીતવ મત કોઈ વંછો, વરજ્યો શ્રી
જીનરાયોરે લો (એ આંકડી)

જીવવો નહી વંછવો, કાણાંગ દશમાં માહ્યોરે લો
વળી મુયગડાંગ દશમે અધ્યયને, ગાથા ચોવીશની
તાહ્યોરે લો અ° ॥૧૧॥

અણુઆદર દેતા મુની વીચરે, શ્રી મુયગડાંગ
માહીરે લો

અસંજમ જીવીતવ્યના અર્થાં, તે જાલ અજાની
કહાયોરે લો ॥૨॥

સંજમ જીવિતવ્ય કહ્યો હોહીલો, અસંજમ
જીતવ નાંહયોરે લો

વાર અનંત પાયો ભવ ભવમાં, ગરજ સરી
નહી કાયોરે લો° ॥અ° ॥૩॥

સંસારીક જીવોનો જીવવો, વંછયા ધર્મ ન
ચાયોરે લો

રાગી જોયા રાગ ઉપજે, દેખીથી દેખ સવાયોરે
લો° ॥અ° ॥૪॥

વંછે સંસારી જીવવો મરવો, જો રાગ દેખ
કહીવાયોરે

રાગ તે દશમુ દેખ અગીઆરમુ, ભગવંત પાપ
જતાયોરે લો° આ° ॥૫॥

- ઈંદ્ર પરિક્ષા કરવા મુનીની, બાહ્યાષ્ટ રૂપ
બનાયોરે લો
- મીથીલા નગરી અગ્નીથી બળતી, નમી રાય
પ્રત્યે દરશાયોરે લો. અ. ૥૬૥
- મીથીલા પુરી જન બળતા ભેધ, તાંમ નામ
રૂપીરાયોરે લો
- સાંમે ન ભેયો કરુણા ન આણી, ઉતરાધ્રયન
માંડયોરે લો. અ. ૥૭૥
- કલ્પો વમ્બું છુવું મે મુખથી, સંજમમાં
લવસ્યાયોરે લો.
- એ મીથીલા જન બળતાં મારો, ધીર્ચીત બળે
ન તાડયોરે લો. અ. ૥૮૥
- મુત્ર નીચીવ બારમે ઉઢેયે, પાઠ વીરે એમ
વાયોરે લો
- ત્રણ છત્ર ભેધ અનુકંપા કરી, બાંધે બંધાવે
સસાયોરે લો. અ. ૥૯૥
- અથવા બંધીયો દેખી છવા પ્રત્યે, કરુણા મન
મુની દયાયોરે લો
- છાડે છાડાવે વળી અનુચોડે, તો ચોમાચી
ચારીત્ર બાયોરે લો. અ. ૥૧૦૥
- મુગની પ્રીવા આવક મોટો, પોવામે મુખદાયોરે લો
- પુત્ર તણ મે આગળ મરતા, દેખી નદી
ધુણયોરે લો. અ. ૥૧૧૥

- એ છ કાય મારો નહી કૈાઈ, છન આગમ
અધિકારી ॥ કરો ૦ ॥૧॥
- સર્વ પ્રાણુ છુત છવ સત્વ પ્રતી, નહી મારવા
સુધીચારી
દ'કે કરી તાડવા નહી તેને, તેન અજ્ઞ વિચંચા
કહારી ॥ કરો ૦ ॥૨॥
- ન પરિધેતવ્વા આકર તણી પર, કૈાઈ પશુ
કાર્ય મંજારી
ન પરિતાપ વા ખીડા દહને, વળી છીલામના ન
કરની ત્યાંરી ॥ કરો ૦ ॥૩॥
- ઉપદ્રવ ન દેવો કૈાઈ છવને, એમ બાખ્યો
જગતારી
ત્રણ કાળના છનની એ વાળી, ખીજ સુયગડાંગમાં
જાહેરી ॥ કરો ૦ ॥૪॥
- એમજ પ્રથમ અંગમાં બાખ્યો, એવો આંખ
ઉધારી
છવ દીસા છીધા પાપ ધણેરો, નદી મારો
એમ વીચ રી ॥ કરો ૦ ॥૫॥
- ગૌતમ પુછ્યો પાંચમા અંગમાં, પૃથ્વી રૂપ
મજારી
લેતા વેદના કેટલી દોલે, છન કદે દ્રષ્ટાન
હદારી ॥ કરો ૦ ॥૬॥
- એક પુરુષ કૈાઈ જન્મનો અંધજો, પમદીજ
ખીજ કાયા સારી

- જન્મનો ઘહેરો જન્મનો સુગો, શરીરમાં રોગ
અપારી ॥ કરો ॥ ૧૭૧ ॥
- જીવાન માણસ તેને ખડગ ભાલે કરી, છેદે લેદે
કેધ ધારી
વેદના યાવે આંધળા પુરૂષને, છેદ્યાં લેદ્યાં તે
વારી ॥ કરો ॥ ૧૮૧ ॥
- તેહથી અધીક ઠોટ પૃથ્વીને, લેતા હાથ મઝારી
એમ યાવર પાંચ પ્રતે, વેદના આગમમાં
અધીકારી ॥ કરો ॥ ૧૯૧ ॥
- નીગોઠ કંદમૂળ વનસ્પતીના, સાંભળો હવે
વીસ્તારી
સોઠની અણી પર આવે તેમાં, એણી અસંખ્ય
કદારી ॥ કરો ॥ ૧૧૦ ॥
- એક એક એણીમાં પતર અસંખ્યાત, પ્રતર એક
મઝાર
ગોળા અસંખ્ય હે, એક એક એલે શરીર ॥ કરો ॥ ૧૧૧ ॥
- એક શરીરમાં છુર અનંત છે કહેતાં ન આવે પારી
એમ જાણી હીંસા ન કરીયે, જન ધર્મ મર્મ
વીચારી ॥ કરો ॥ ૧૧૨ ॥
- પહેલું આશવ પહેલું પાપનું સ્વાનક, દુર્મતી દુઃખ
દાતારી
આરંભ છાંડયા દીવધારીયે, જેમ પામે
ભવપારી ॥ કરો ॥ ૧૧૩ ॥

માતા મરતી જોઈ પોષામાં, ઉઠ્યો છોડવવા
કામોરે લો

લાંગો પોષો વ્રત નેમ કહ્યા, ઉપાગક દશામાં
આમોરે લો. આ. ૥૧૨॥

અંધા નગરી તણાં વેપારી, જહાજભરી સમુદ્રે
જાવેરે લો

એક દેવ ત્યારે કરવા પરીક્ષા, તે અવશર તીર્થાં
આવેરે લો. ૥૧૩॥

અરણ્યક શ્રાવક બેઠા તેહમાં, દેવ કહે સમજાવેરે લો
સહુ મનુષ્ય સહીત આ વહાણુ ડુબાવું, માન
હુમારી વાવેરે લો. ૥૧૪॥

જે તું મોઢથી ધર્મ છોડ્યો કહે, તો જ્યાં
જીવ જ્યાં જાયેરે લો

એમ સાંભલે અરણ્યક દ્રઢ મન કરી, ધર્મ ધ્યાન
ચીત્ત ધ્યાવેરે લો. ૥૧૫॥

ડગાયો ડગ્યો નહી શ્રાવક, કશ્વિ મોહ ન
ધ્યાવેરે લો

ઉપશમ' દુર દીધો તે દેવતા, મુરદ્રે તાશ
વખાણ્યેરે લો. ૥૧૬॥

પ્રીય રૂપ કરી દાવ જોડી મુર, બેઠ્યો જો
વીધ વાવેરે લો

પ્રીય ધર્મી દ્રઢ ધર્મી તું સાંચો, જો સાતમા
અંગમયિરે લો. અ. ૥૧૭॥

થીં છન મુખથી મુત્રે આખ્યો, સ્નેહરાગ
 દુઃખદાયોરે લો
 કમ' બીજ રાગ દ્વેષ ભેગી તજ, જો શીવ મુખની
 ચહાયોરે લો. અં ॥૧૮॥
 જે સંસારીક જીવોની કંડણા, કરે ઉપકાર સ્નેહ
 દયાયોરે લો
 તે ઉપકાર લોકીક તણો છે, છન ધર્મ' નહીં તે
 માંયોરે લો. અં ॥૧૯॥
 જીવ જીવે તે દયા ન જાણો, મરે તે હીંજા
 નાંયોરે લો
 મારણવાલો હીંસક પાપી, નહીં મારે તે દયા
 મુખદાયોરે લો. અં ॥૨૦॥
 આ સંસાર સમુદ્રથી તીર, વધે તુ તરવો
 બીજનોરે લો
 ગુલાબ કહે ધન્ય તે નર બાણો, જે રાગ દ્વેષ
 ખપાવ્યોરે લો. અં ॥૨૧॥

દયા ધર્મ

નાથ કોસે ગજદો બધે મુદાયો તથા આવત
 મેરી ગલીધનમે ગીરધારી (જે દેશી)
 કરો તમે દયા ધર્મ' મુખ ઠારી, જેથી જીવતી
 યાય નીરનારી ॥૬૨॥ (જે આંકડી)
 પૃથ્વી અપતેજી વાયુ વનસ્પતી, ત્રય જીવ
 અધીક અપારી

હીંસા કીધામાં ધર્મ ન કદાપી, આગમ માંહે સુનારી
એકંદ્રી માર પચેંદ્રી પોખ્યા, ધર્મ પુણ્ય નહી
અનારી ॥કરોં ॥૧૪॥

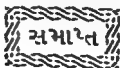
દેવલ પડીમા કરે કરાવે, પૃથ્વી કાય વીઠારી
કહ્યો અહેત અબોધનું કારણ, પહેલાં અંગે
જગતારી ॥કરોં ॥૧૫॥

જીવ હણ્યા મેં દોષ ન હોવે, ન હણ્યા
દોષ ઉચારી
એ આયં અનાયના વચન કહ્યા જન, આચારંગ
સંભારી ॥કરોં ॥૧૬॥

એમ જાણી પરમ ધર્મએ, કરીયે અહીંસા સુખકારી
શુભાભયંદ કહે ધન્ય મુદ્ધ સાધુ, ચરણકમળ
બલીહારી કરોં ॥૧૭॥

કથારા

સુખકાર આવક ધર્મ કરીયે, મત દ્રાવ્ય રૂપહી
સંસાર પારાવાર વરીયે, કહ્યો શ્રીજીન ભુપહી
અમત સેવ્યાં અને સેવાયાં, અનુમોદા થાય પાપહી
શુભાભ કહે એમ મુદ્ધ શ્રદ્ધી, કરો શ્રીજીન જાપહી ॥ ૧ ॥

શ્રી છતાય નમઃ

શ્રી જૈન ધર્મ

આ જૈન ધર્મ વીચાર

શેઠ ધનસુખદાસ હીરાલાલ આચાર્યયા
ગંગાશહેર (બીકાનેર)

વાસીએ શ્રામીજીની મારવાડી ભાષાને બાલ-
બાલમાં છપાવ્યું છે તેનું ગુજરાતી

છપાવનાર :—

જૈન શ્રેતાંજર તેરાપંથી સભા

૧૫૬ કોસ સ્ટ્રીટ સુતાપટી ત્રીજે માળે
કલકત્તા.

સહાયક

શેઠ હસ્તુરચંદળ મુરજમલજી ચોધરી
બરનગર (માવવા)

શુદ્ધિપત્ર

પાનુ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૧	વિદન	વિધન
૬	૧૨	શસો	શાસો
૭	૬	શમ	શામ
૯	૭૧લી	શદો	શદા
૧૦	૧	જનામમ	જનામામ
૧૭	૬	જેન	જેન
૧૭	૧૭	જદો	જદો
૨૦	૧૦	જન	જન
૨૮	૫	કપ દી	કપ દી
"	૧૬	ક દિવા	ક દિવા
૩૨	૬	કોત	કોત
૩૩	૪૧	જન	જન
૩૪	૩	જન	જન
૩૬	૧૬	જન જુ	જન જુ
૩૭	૬	જન જુ છે કો કો જન જુ છે	
૪૧	૧૬	જન	જન
૪૭	૬	કોત જુ	કોત જુ

૧૨	૮	મન	મને
૧૩	૧૮	મ	વ
૫૪	૬	તેઓ ચે	તેઓ
૫૪	૮	સ્વ કુટુબીયો સ્વ કુટુબીયોના ચોધણ	
૬૫	૧	મને	
૬૬	૧૭	૧૮મી લીટીમાં છાપ્યું છે તે.	ત્યાગ કરે દેવાગના
૭૨	૧	ખુદાય	ખુદાય
૭૫	૪	કુદમાં	કુદમાં
૭૮	૧૦	સેવરાવવામાં સેવવામાં	સેવવામાં સેવરાવવામાં
૭૬	ઉદલી	કહ્યું છે કે	કહ્યું છે
૮૦	૧૪	મળેદા	મળેદા
૮૧	૧૬	છટો	છટો
૮૧	૧૮	છાંડી	છાંડી
૮૭	૬	ત્યાયે	ત્યાગે
૮૯	૧૬	શાવક	શાવક
૯૦	૧૨	નીરહો	કરે નીરહો
૧૦૦	૧	રહો	રહો
૧૦૦	૨૧	હાડકા	હાડકા
૧૦૨	૯	અનથ	અનથ
૧૦૪	૨	અથ	અથ
૧૦૫	૯	વાંછા	વંછા
૧૦૬	૧	લોગવા	લોગવાબ્યા

૧૦૬	૧૮	બીચીયત	બીચીયત
"	૨૦	અવત	અવત
૧૦૭	૩	મટે	મટે
૧૦૮	૧૬	પોતાના પોતાના આશીર્ત મટે	
"	૨૦	દાશા	દાશી
૧૧૫	૨	બાપ	બાપે
૧૧૬	૧૪	તેને	તે તે
૧૨૦	૬	વગે છે.	ત.ગે છે
૧૨૧	૫	મવક	શાવક
"	૧૦	મવ' કાત્રી	મવ' કાત્રી
૧૨૫	ગીતી	અ મવ	અ મવ
૧૨૮	૫	અમને	અમને
૧૩૧	૫	મારે	મારે
૧૩૬	૭	૧ મણ	૧ મણ
૧૩૦	૧૫	ત્વામ	ત્વામ
૧૩૫	૧૮	દર્શન	દર્શન
૧૩૭	૬	મદ.એ	મદ.એ
૧૪૪	૨૧	દુ.એ	દુ.એ
૧૪૮	૧૧	દુ.દ	દુ.દ
૧૫૭	૧૦	અ.દ.એ	અ.દ.એ
૧૫૮	૧૦	અ.દ.એ	અ.દ.એ
૧૬૦	૧	અ.દ.એ	અ.દ.એ
૧૭૦	૨	અ.દ.એ	અ.દ.એ
૧૭૫	૭	દુ.દ	દુ.દ

૧૭૬	૧૫	વેરાગ	વેરાગે
૧૮૨	૧૭	ધારે	ધાર
૧૮૭	૮	લાગે	લાગે દોષ તે
૧૯૦	૧૬	કાધ	કેાધ
૧૯૩	૪	હુદઆય	હદ ચહાય
૧૯૬	૧૦	કુકંઠ	હુકંઠ
"	૧૭	આયેરેં	આયેરે
૧૯૯	૯	મોહકા ચે	મોટકાએ
૨૦૦	૧૬	પરમે કે	પરમ કે
૨૦૧	૭	કુચીએ	કુચીથીએ
૨૦૨	છેલ્લી	ગેણી	ગોણી
"	૧૨	વખાવન	ખમાવન
૨૦૪	૨૩	૧	કી
૨૦૬	૩	કાજે	કાજ
૨૧૫	૨૧	ઓવરે	આવે રે
૨૧૬	૧૩	ભટ્ટી	ભૂટ્ટી
૨૧૮	૨૧	સનીયા	સતીયા
૨૨૦	૫	લોગવિ ચાહો	લોગવિયા હો
૨૨૧	૧૭	અનરજ	અનરાજ
૨૨૨	૪	અરીહંદ	અરીહંત
૨૨૫	૧૩	મારો મારે	મારો મારો
૨૪૨	છેલ્લી	ખાવો પીવા	પીવો
૨૫૫	૧૬	જન	જન

અનુક્રમણિકા

- [illegible]

૭૩ પાંચમું મત

૮૩ છઠું ”

૮૫ સાતમું ”

૧૦૦ પંદર કેમોદાન .

૧૦૨ આઠમું ”

૧૧૦ નવમું ”

૧૨૨ દશમું ”

૧૨૬ અગીઆરમું ”

૧૪૭ બારમું ”

૧૫૭ નવાણું અતીથાર

૧૬૩ પદમાધારી દાણ

૧૭૭ ત્રણ મનોરથ ત્રણ દાણ

૧૮૬ દશવીધ શ્રાવક આરાધના

૧૯૫ પહેલું આલોચણ દ્વાર

૧૯૬ બીજું મત આરોપ ”

૨૦૨ ત્રીજું ખમાવન ”

૨૦૬ ચોથું પાપ પરીહાર ”

૨૧૧ પાંચમું શરણ ”

૨૧૫ છઠું દુકૃત નીંદા ”

૨૧૬ સાતમું મુકૃત અનુમોદનાત ”

૨૨૩ આઠમું જાવના ”

૨૩૦ નવમું અણશણ ”

૨૩૩ દશમું જાંપ ”

૨૩૮ શઃવઃ ગુણસાવન

૨૪૨ ઇન આણઃ ॥

૨૪૫ જૈન મામં ॥

૨૫૦ અસંભવ ઇત્ય વળનીય, હાત

૨૩૫ હય. ધમં

કનથ

૧. મીશ્વરે અમર જ.વા મ.શ્વ પ્રીમાં જોડે મનાદી
 િ ને જોડે જોડે જોડે ૨.૩ ૬,૧૬ મ.મ. ઇટિયતઃ શઃ
 જનમુખદ.૨. ૬,૧૧ મ.વદીવ.એ જાતે જમા ઇત્ય દી
 ઇ તેને, જ.વા.૧ દેવે.

મ.૫ મેઝઃ જોડે જોડે ૩૬૧. ૭ જાતે, મુખા.ની
 ૧૭૭૯ ૧૬૦ ઇ જાતે જોડે. ૧૬. ૧ ને ૭૫ ની
 ૧૭૩, ૧૭૭ જાતે. ૧૭૭૭ ૬૦ ૬૬

શ્રી મંગલા ચરણ

- પ્રણમું શ્રી અરિહંત નિત, બાર શુભ સંયુક્ત ॥૧॥
 દુષ્ટકમં શત્રુ પ્રતે, હણીયા વરવા મુક્ત ॥૨॥
 કારજ સિદ્ધ સકલ કરી, થયે સિદ્ધ ભગવંત ॥૩॥
 આઠ શુભે યુત તે નમું, પામ્યા મુખ અનંત ॥૪॥
 આચારજ વંડુ સદા, શુભ છત્રીશથી આદ્ય ॥૫॥
 ઉપદેશકે જૈન ધર્મનાં, ચારણ વારણ કાય ॥૬॥
 શુભ જ્ઞાન બાર અંગને, ભણે ભણાવે સાર ॥૭॥
 પચીસ શુભધર સદા, ઉપાધ્યાય અણુગાર ॥૮॥
 વળી પ્રણમું સર્વ સાધુજન, સાધે શિવ માર્ગ તેહ ॥૯॥
 સત્તાવીસ શુભ શોભતા, પંચાચાર પાલેહ ॥૧૦॥
 સમરૂ શ્રી ભીમુ ગુરૂ, પ્રગલ્ભ જુદિ ભંડાર ॥૧૧॥
 પ્રગટયા પાંચમા આસમે, કર્યો જહોત ઉપકાર ॥૧૨॥
 દયા ધર્મ પ્રજુલ કહ્યો, આગમ માંદી વિચાર ॥૧૩॥
 નિમ્ન તેને સારી રીતે, જોલખાબો તંતસાર ॥૧૪॥
 તેની નવમે પાટે શોભતા, દુલસી મધી શુભગેહ ॥૧૫॥

સામાયકમાં કરવા લાયક છે તેનાથી અશુભ કર્મ નીજંદે છે પુન્ય બંધાય છે જે કામમાં શ્રી જૈનેશ્વરની આજ્ઞા નથી તે કામ સામાયકમાં થઈ શકતું નથી તે લોહીક માગં છે તેમાં કર્મ બંધ છે જરા પણ ધર્મ નથી પુદ્ધિવાળા સહેજમાં સમજી શકે છે કે ખાવા ખવરાવવામાં બહુ બાણુવામાં શ્રી જૈનેશ્વરની આજ્ઞા નથી આવક ધર્મ નથી અત્રત છે સમ્યક્ત દર્શન પામી હીંસા, શુક, ચોરી, મૈથુન, પરિગ્રહાદિ આશ્રવ દ્વારોમાં જેટલા જેટલા પ્રવર્તે છે તે આવક ધર્મ નથી અત્રતાશ્રવ છે અને અત્રતાસવથી પાપ કર્મનો બંધ શ્રી જૈનેશ્વરે ફરમવ્યો છે અત્રત સેવવામાં સેવરાવવામાં ને અનુમોદવામાં પાપ છે.

શ્રી તીર્થંકરોએ વ્રતએ ધર્મ એકજ ફરમાવ્યો છે તેના બે પ્રકાર છે ૧ સાધુ ધર્મ. ૨ શ્રાવક ધર્મ, પાંચ મહાવ્રત રૂપ અને શ્રાવક ધર્મ બાર મહાવ્રત રૂપ છે સાધુને સર્વ પ્રકારે સાવધ કામ કરવાના કરાવવાના અનુમોદવાના મન વચન કાયાથી ત્યાગ છે તેથી સાધુનું શરીર અધિકરણ નથી તેથી કોઈ પણ પ્રકારનું પાપ કર્મ કરતા નથી કરાવતા નથી અને અનુમોદન કરવાનો આગાર નથી તેથી સાધુજી સર્વ વ્રતી સંજતી કહેરાય છે.

શ્રાવક સર્વવ્રતી નથી દેશવ્રતી છે. જેટલા સાવધના ત્યાગ છે તે દેશવ્રત સંવર છે જીવ જીવ નવ તત્ત્વોને સમજવું શુદ્ધ દેવ શુદ્ધ ગુરુ શુદ્ધ ધર્મની પરીક્ષા કરીને શ્રી

માર્ગ છોડી પોતે વિનયી અને સરલ માર્ગ છોડી જગત પુન્ય રૂપી માર્ગને ભુલી તમે લોછીક માર્ગમાં જઈ રહ્યા છો તે તમારો આત્મ હિત માર્ગ નથી ખોટો રસ્તો છોડી સારા માર્ગમાં આવવું પરમ પ્રિય અને મોક્ષનો હેતુ છે જ્ઞાનવૃદ્ધ સંજ્ઞા પ્રાચીન રૂપિ ગણુ જે માર્ગે વ્યાધ્યા છે અને કહી ગયા છે તે માર્ગે વ્યાધ્યા છે તે માર્ગે ચાલવાથી આત્મશક્તિ પ્રગટ થશે અને અનંત મુખો મળશે, નહીં તો આત્મશક્તિ ખોવાનો ઉપાય છે જરા જ્ઞાન ચક્ર ખોલીને ભુલો કે સંસાર વધારવાનો માર્ગ કયો છે અને સંસાર ઘટાડવાનો માર્ગ કયો છે ? આરંભ હીંસા કરવાથી સંસાર ઘટે છે કે નહીં ?

પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ

સંસારી કામ લોછીક કામ પ્રવૃત્તિ માર્ગ છોડી નિવૃત્તિ માર્ગ લોકોત્તર માર્ગ કરો પ્રવૃત્તિ માર્ગથી જન્મા જરા મરણાદિ દુઃખો વધે છે જો તમે સદા અગળ અટલ રહેવાનું ચાહતા હો તો આપના શ્રી જૈનેશ્વર પ્રણીત નિવૃત્તિ માર્ગ લોકોત્તર માર્ગ પ્રદક્ષુ કરો અજર અમર થવાનો એક જ ઉપાય છે પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિ માર્ગ શું છે તે સમજો પ્રવૃત્તિ માર્ગ ધો છનઆતા બહાર સંસારી કામમાં પ્રવત્તું તે ગૃહસ્થાશ્રમી અજ્ઞાની જીવ અને હીંસા ધર્મ કુચરૂઓનું કહેવું છે કે અર્થ બલથી બલવાન થવાની ઠાણીય કરો અર્થ બલ

છે ધર્મનો અને સંસારનો માર્ગ એકબીજાથી જુદો છે. સંસારનો લોહીક રસ્તો ને મોક્ષનો લોહોત્તર રસ્તો જુદો જુદો છે જ્ઞાન, દર્શન, ચારીત્ર ને તપ શિવ માર્ગ છે જાહી સંસારનો રસ્તો લોહીકમાર્ગ છે જે જીવ સમદ્રષ્ટિ તે યથા શક્તિ તપ નીચમ કરશે પાપના કામને લોહીક કામને લોહીક કામને લોહોત્તર કામમાં લોહોત્તર ધર્મ સમજશે અને તેજ સમ્યગદર્શન છે અને તેનાથી નરક નિર્ગોદ તિથંશ મનુષ્ય ગતિનો બંધ નહીં પડે ફક્ત વૈમાનિક દેવતાનું આયુષ્ય બંધાય છે કહો સમક્ષિતનો દેહલો મોટો કાયદો છે સમ્યગદર્શન પામવાથી ઘણા જીવ હૃતપન્ન થાય છે સમ્યગદર્શની જીવ ચારિત્ર મોહનીય કાયોપસમાનુસાર મત લઈ દેશમતી અથવા સર્વમતી જીવસ્થાન પ્રાપ્ત કરે છે સમ્યગદર્શન સંવર પદાર્થ અકર્તાપણુ જે જીવનો ખાચ જીવ છે તે પ્રગટ થાય છે.

મીઠ્યાત્મી જીવ અનેક તરાફ કષ્ટ સહન કરી તપ, જપ, શીલ, સંતોષાદિ સારા કામ કરે છે પણ સંવર પદાર્થ પ્રાપ્ત નથી થતો નિર્જરા ધર્મી છે, મુત્રોમાં કહ્યું છે કે બાળ અજ્ઞાનીના મોક્ષ મોક્ષ ક્ષમણુ તપ સમદ્રષ્ટિના મત પચખાણુના ફળના સોળમાં અંશે આવતા નથી સોલમા નહીં દુબ્બરમાં નહીં કરોડમાં નહીં સંખ્યાત અસંખ્યત ભાગમાં નહીં આવે સમક્ષિતી ને સંવર નિર્જરા બંને ધર્મ છે એક વખત સમક્ષિત આવે તો અનંત સંસારીનો પ્રતિસંસારી થાય છે તે માટે સમ્યક્ત પામવું ઘણું દુર્લભ લેન શાસ્ત્રોમાં ફરમાવ્યું

સુત્રમાં ફરમાવ્યો છે તેવુજ ફરમાન સ્વામીજીનું છે પણ
 ધણા લોકો સ્વામી શ્રી લીખનજીએ દયાદાન ધર્મ
 જીકાવ્યો કહે છે ગુરૂથી લડીને બુદ્ધ થઈ બુદ્ધો ધર્મ
 જમાવ્યો વીગેરે પોતાના મનમાં ઉત્પન્ન થાય તેવી
 સોલા લોકોને જાહેરાવવાને માટે અને પોતાની ઉન્નતિને
 માટે કહે છે પણ ન્યાયવાદી માણસોએ પોતે વિચારવું
 જોઈએ કે શ્રી ભગવાને ફરમાવ્યું છે કે કોઈ પણ
 કારણસર પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, લીલોતરી અને
 ત્રણ જીવ વીગેરે જ કાયાને મારવી નહી, મરાવવી નહી.
 મારતાને ભલ્લી જાણવી નહી કોઈપણ રીતે પોતાના સરીરથી
 કોઈપણ પ્રાણીને કંઈ આપવું નહી કય ઉપમારવે નહી તેજ
 અભયદાન છે પણ એકંદીને મારી, મરાવી, મારતાને
 ભલ્લો જાણી પંચેદ્રીને સાતા ઉપમારવામાં ધર્મ નહી.
 અસંજતી જીવતોય અને બાળમરણ ઇચ્છવાથી એકાંત
 પાપ કહ્યો છે ધર્મધર્મ હિંસા કરવામાં પાપ નહી એ
 શ્રી આચારંગ સુત્રના ફરમાન મુજબ અન્ય લીધીઓનાં
 વચન છે એ સ્વામી શ્રી લીખનજીએ જતાવ્યું છે
 ન્યાયાધર્મી પુરૂષ પક્ષપાત છેડી સ્વામીજી કૃત શંક,
 ચોપાઇ, બોલ, ચોકડા હાલ સ્વતંત્ર વગેરે વાંચે તો તરત
 માત્રમ પડે કે સ્વામીજીની પડપણા અને શ્રી ભગવાનની
 પડપણા એકજ ॥ મોક્ષાભિલાષી જીવોને કહે છે કે
 મનુષ્ય જન્મ, આયસ્રેત્ર, હિતમ કૃત પામ્યા છે તો
 શુદ્ધ સંજમ પાલવાવાલા મુનિસંજોથી સુત્ર સિદ્ધાંત
 સાંભળો શ્રી વીર પ્રજુને સર્વદર્શી સર્વજ્ઞ માની રહ્યો છે

તહત કરીને સરઘજ્યો રે, જે ભાળ્યો શ્રી જગનાથ
પાયે આશ્રવ પરિહરો, જેમ મહેરે શિવપુરનો
સાય કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૪ ॥

જીવ વ'છે સર્વ જીવણો રે, મરણ ન વ'છે કોય
પોતા જેવો કર લેખવો, તસ યાવર હણજ્યો
નહી કોય કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૫ ॥

અપજંશ અકીર્તિ આ ભવે રે, પરભવ દુઃખ અનેક
છુંડું કહેતા પમિયે, કાંઈ લાવો રે મનમાં વિવેક
કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૬ ॥

ચોરી લેવે કોઈ પર તણો રે, તેથી લાગે છે પાપ
તો ધન કંચન કેમ ચોરિયે, તેહથી વધે રે ભવ
ભવમાં સંતાપ કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૭ ॥

સીસંગે લોગ લોમબારે, નવ લાખ સગી ઉપજંત
દાણેક સુખને કાણે, કેમ કીજેરે હિંસા મતિવંત
કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૮ ॥

પુત્ર પૌત્ર ધર દુકાનની રે, મમતા નહી કરજો ફેલ
જેહ પરિશદ માંહે છે, તે તો છોડી રે ગયા
જહું લોક કે ॥ ચેતો રે ॥ ૪૯ ॥

ચોડા દીવસનો પરોણો રે, સઘલા આ સંસાર
એક દીવસ છી જીવણો રે, કોણ જાણે કયા
અવતાર કે ॥ ચેતો રે ॥ ૫૦ ॥

રોગ જશ બ્યાં લગી નહી રે, તહાં લગી કરો

મુશગધાર વરસાદ વરસતાં, ઠોણ સમરથ છે

જાંધવા પાગ છે ॥ ચેતો રં ॥૧૧॥

જાંજલીના જાંગની પેરે રે, શણ શણ થટે છે આવ
જાંજે તે નદી પાછો આવે, જરા થાણે રે જીવનમાં

ધાવ છે ॥ ચેતો રં ॥૧૨॥

માન પિતા જાણે વટુ રે, પુત્ર પિત્ર પરિવાર
રવ.શૈવ મટુએ સુમા, કોણ પરમજ જાતા રે, નહિ

વાજાદાર છે ॥ ચેતો રં ॥૧૩॥

કે પામ ન માયા નભે રે, યોજ ન કરાવે તમાર
મનુષ્ય રજ મળી રા, જટુ રે.દિતો રે મનુષ્ય

જાવત.૦ છે તરવેનો રં ॥૧૪॥

જા.૦ ક છે.ડી જા.મ. રે, પીએ. મજમ રમ પુર
ગિ.૦ રમ.ડી જા.ડી રે, મી.મ રહે રે વિજય

રેવડુ રે રં ॥૧૫॥

૧.૧. ૧

કે રજો, જા હવે જા રજો જા રજો, જા રજો રજો રજો
જા રજો, જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
કે રજો જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો
જા રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો

કે રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો રજો

કુલો વીગેરે આઠ દ્રવ્યોથી કરવી એ આવક ધર્મ છે. દ્રોપદ રાજાની છોકરી દ્રોપદીએ પુજા કરી છે તથા દેવ લોકમાં દેવતા પુજા કરે છે તેનો 'જવાબ દેવતા આવક નથી દેવતા મીથ્યાત્વી અને સમ્યક્ત્વી બંને પ્રકારના છે. મીથ્યાત્વી પહેલા શુણ્ણ સ્થાને ૬ સમ્યક્ત્વી દેવતા ચોથે શુણ્ણ સ્થાને છે આવક પાંચમે શુણ્ણ સ્થાને છે તે કોઈ દેવતામાં હોતું નથી પ્રતિમા પુજવાનું આવક ધર્મ નથી આમોનાસ્તિ-તદ્દિંસીમાં વિવાદછે એટલે ગામ નથી તો સીમની લડાઈ નહીં કેમકે ગામ વગર સીમ હોતી નથી તથા દ્રોપદીને પ્રતિમાની પુજા કરી તે વખતે સમ્યક્ત્વી હતી. એવું કોઈ મુત્રમાં નથી અને તે વખતે સમ્યક્ત્વનું ચલું સંભવ નથી કેમકે દ્રોપદીએ પુર્વ જવમાં પાંચ બરધાર પણવાનું નિયાણુ કયું હતું એવા તિવ્ર રસના નિધાન પૂણું ચયા વિના સમ્યક્ત્વ દરશી શકતું નથી તથા આચાર્ય ગંધ-હસ્તીએ બિધનિયુક્તિમાં દ્રોપદીને એક છોકરો ચયા બાદ સમ્યક્ત્વ સ્પર્શના કહી છે તો સ્વયંવર મંડપમાં જતી વખતે દ્રોપદીએ પુજન કયું એમ શ્રી જ્ઞાતા મુત્રમાં કહ્યું છે તો તે વખતે દ્રોપદીને કામલોગની તીવ્ર અભીલાષા સ્પષ્ટ દેખાય છે તેમાટે તે વખતે સમઘીતનો સંભવ નથી આનંદ વીગેરે દશ આવકોના વણુંન શ્રી વીર પ્રભુએ શ્રી ઉપાશક દયા મુત્રમાં દરમાન્યું છે. તેજોએ પ્રતિમા પુજા એ અધિકાર નથી. આવક ધર્મ બાર મત રૂપ છે તેનું વિસ્તાર પૂર્વક વણુંન કયું છે જે મત છે તે આવક ધર્મ છે અમત છે તે અધર્મ છે

રવા યોગ્ય છે' પણ એ તનને આચરણ કરવા નેમ છે
 મે વંદના કરવા મારી આજ્ઞા છે ૬ વળી નાટક કરવા
 યુધ્ધુ' તે વંખતે પ્રભુએ આદર દીધો નહિ. મોન રાખી
 પુષ્પ રહ્યા અને મનમાં ભડો બળ્યો નહી એવો શ્રી
 ૧૫ પ્રસેણી સુત્રમાં ખુલાસો પાઠ છે ન્યાયવાહી અને
 નીરપક્ષીઓએ વીચાર કરવો નેમ છે કે સંક્ષાત ત્રી-
 લોકયનાથ ભગવંત શ્રી મહાવીર શ્યામીએ પોતાના
 આગળ નાટક કરવા આજ્ઞા આપી નહી તે સ્થાપના
 નિષ્કેપા આગળ નાથવુ, કુઠવુ, ટાલ મંજુરા વગાડવા
 એકેન્દ્રી હોવોનો નાશ કરવાની આજ્ઞા આપે નહિ જે
 કામ શ્રીવીર પ્રભુ સારૂ સમજે નહી તે શ્રીવીર પ્રભુના
 સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા સારા સમજી શકે નહી
 સમ્યક્ત્વી હવ ન્યાં લગી સર્વ જતી યયા નથી ત્યાં
 મુખી સંસારના અનેક કામ કરે છે પણ ધર્મ સમ-
 ક્ષતા નથી જે કામમાં શ્રી હનાજા છે તેમાં ધર્મ છે
 જે કામમાં શ્રી હનાજા નથી તે કામ સમ્યગ દ્રષ્ટિ
 કદાપિ ધર્મ સમજે નહી હોવો શ્રી પાર્શ્વચંદ ગચ્છના
 શ્રી પાર્શ્વચંદ મુરી શું કરમાવે છે.

જૈન સાધુ નામની ચોપડીમાં પાનું ૧૬-૨૦-૨૧ માં
 છે તે વાંચો.

વાંવેદી હોવોએ પદ્મપાત રહોત વીચારવું નેમ છે
 કે શ્યામી શ્રી શીખનજી શ્યામીએ દ્રવ્ય મુક્ત' સાવલ
 કહી છે તે પહેલાના આચાર્ય અને જતી
 યયા તેઓએ કહી-છે હોવો શ્રી મહાનસીત સુત્રના

પાંચમાં અધ્યયનમાં બી કમલ પ્રભાચાર્યે ૪૫૦ ઉ ૧
 જનાતમ મરં સારવ છે અને આચરણ યોગ્ય ૧
 પૃથ્વિ યોગ્ય નથી. શ્રી વીર સ્વામી નીવાળ મથા
 પાટી ૬૮૦ વર્ષે પાટી શોદેવર્ધીગણીએ મુગ તખ્ત
 પાટી ૫૫ વર્ષે દરિમદ્ર મુરી રાગે મથા તેઓએ મક-
 નીશીય મુગનો ઉદ્ધાર દીધો અને ચેત્ય વાગા ખાંડ
 દીધો જામળ દેવ મુરીના ગુરુ જીનેશ્વર મુરી તથા
 જુદિમ.મર મુરી માં ૧૦૮૮મા.દુર્લભ દેવની સમગ્ર
 ચેત્ય વામ્નિયાદી મથામાં ચોગ.૬ કરી નવ પ્રગ
 મથા તેના પ્રગિ.ખ જીન વજનમ મુરિએ જીન.મથનો
 ૫૫ તર્ક મ.ગીર. ૧.૦૫૦. મથવદ્ધ ૩૫ જીન ચેત્ય
 તેમા ચેત્યવાનજના અને ચેત્યવાન મથિયના તેમજ
 જેમ માં.૦૦.૦ જીન દી.૦ છે તે મથ ૫૫૩ કર
 વ.૫૫૬૬ જુગે. મ.૫૫ ૫૫૩. કે જીન પ્રગિ.મ અને
 જીન. મ કે મથ ૫.૫૬. જીન.૦.૦. મા.મા.૧.
 ૧૬ છે

જીન ૫.૬ મથવદ્ધ ૫૫૩ ૫.૫ ૫.૫ જીન ૫૫૬ ૫.૫
 જીન ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬
 ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬
 ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬
 ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬
 ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬

જી.૫.૬

જી.૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬ ૫.૬

કાંટા ઉપર માંસ લગાવી માછલીઓને લલચાવી જાળમાં પકડે ॥ તેમ દ્રવ્યલિંગી બેવધારી પોતાના સ્વાર્થને માટે મુખાં લોકોને જીન પ્રતિમા દેખાડી અને જાત્રા સનાતનના મહાકુળ ખતાવી શ્રદ્ધાળુ જૈનોને ઠગી રહ્યા છે અને મોક્ષમાર્ગ લોકોત્તરમાર્ગથી ઉલટા કરી બવસમુદ્રમાં ડુબાવે છે.

જૈન વસ્ત્રજસુરીએ મુલ કાવ્યમાં ઉપર પ્રમાણે કહ્યું છે તેઓની પાટે શ્રી જીનદત્તસુરી દાદાજી યયા તેઓએ સિધિલાચારી દ્રવ્યલિંગી તથા ચૈત્યવાસીઓનું 'ખંડન કયુ' છે તેઓની પાટે જીનપતિશુરિ યયા તેઓએ સંઘ પટ્ટક ચુમાળીય અંચ કાવ્યોની ટીકા આચરે તથા હજાર શ્લોક પ્રમાણ કરી એ સર્વે અધીકાર સંઘ પટ્ટક પુસ્તકમાં છપાયું છે પ્રસ્તાવનામાં લખ્યું છે મુલ કાવ્ય એકવીશમાં જીનવલ્લભસૂરિએ જે કહ્યું છે તે ઉપર લખ્યું છે અને જાર અંગ રૂપ શ્રી જૈન વચન ગણધર રચિત છે તેમાં કામ કામ પાંચ મહામત અને જાર મતને ધર્મ કહ્યો છે જીવહિંસાના કુળ મહા દુઃખદાયી કહ્યા છે પ્રથમ અંગ શ્રી આચાર્યંગ મુત્રમાં દેવજ અને પ્રતિમાને માટે પૃથ્વીકાય મારે તેને મંદ ભુદ્ધિ કહ્યા છે પણ કેટલાએક ગ્રંથોમાં મુલ મુત્રોથી વીપરીત અર્થ કરી અશુદ્ધ પરંપણા કરી અને સીધીલાચારી કરી રહ્યા છે કહે છે કે સાધુઓને તો કલ્પતું નથી પણ આવકોનો ધર્મ ॥ પાણી, અંદન, ચોખા, ફુલ, ફુપ, દીવો, કુળ, નેવેલ વીગેરે દ્રવ્યોથી જીનપ્રતિમાને પુજવું દ્રવ્ય પૈસો

ખચી દેદર બનાવવા સારંગી તબલા વીએરે વાજી
 સદીન ગાવું, નાચ કરવો એ તીર્થંકરની બાજી
 તેનાથી ધણું પુન્ય ઉપાજીન થાય છે અને મુક્તિ મળે
 છે એવી પરંપરા કરે છે પરંતુ સમજદાર મોક્ષાભિલાષી
 એએ નિરપેક્ષ થઈ વિચારવું જોઈએ કે તીર્થંકર કે
 નિરારંબી દત્તા કે આરંબી દત્તા ? સર્વજનપુરુષ સાવધન
 ત્યાગી દત્તા કે ભોગી દત્તા ? સચિત દ્રવ્ય
 અડકતા દત્તા કે નદી ? અચિત્ત વસ્તુ તેઓશ્રીને મળે
 કેમ મૂંઝવે કેમ વખત કરવો દત્તે. તો તે તેના દત્ત
 કે નદી ? એ શ્રી બીનરાગ પ્રભુ સચિત્ત વસ્તુને અડકતા
 દત્તા નદી અડકાવતા નદી અને અડકાવે તેને મરી
 જાણતા નદી અને તેમા મદદોષ જાણતા દત્તા અને
 પેતાના મિત્ર, મિત્રી મધુ માધવિઆને મચિત્ત ને આકર્ષણ
 ના રૂપમાં છે અને નિર્દોષ અ. યા. ૫૪૪ રૂપમાં
 છે તેજ મદ પૂરવની કેવલ રૂઢ પ્રતિમા જતાવાડી તેને
 જીવ મમલ મમજીને જે જ વસ્તુઅન જીવ મમ
 જીવ દત્તા તે ને વસ્તુએ અડકવવા મા નથી મમજી
 તેજ ને જીવ અ. વડી અ. જીવ તો કે અ. જીવ ? અને
 દિ. જીવ પર્વે સમજવું અમરિત છે કે નિરપેક્ષ ?
 કેવલ એવ છે કે નિરપેક્ષ એવ ? એ ન. ૧૨૫ શ્રી
 નિરપેક્ષ એવ છે ? અ. જીવ મુક્તિ અ. જીવ ?
 અ. જીવ અ. જીવ ૧૨૫, કેવલ દત્તા ન. ૧૨૫
 શ્રી ન. ૧૨૫ કેવલ એવ છે ન. ૧૨૫ અ. જીવ
 કેવલ એવ છે કેવલ એવ છે કેવલ એવ છે કેવલ
 એવ છે કેવલ એવ છે કેવલ એવ છે કેવલ એવ છે

જીનવલસૂરિએ મુત્ર કાવ્યમાં ઉપર મુજબ કહ્યું છે
 પાર્શ્વ'ચંદ્રસૂરિએ હાલમાં કમલપ્રવાચાર્ય'એ મહાનિસીન
 મુત્રમાં કહ્યું છે અને લુકાંજી વીગેરે અનેકોએ દ્રવ્ય પુત્રમાં
 ધર્મ' કહ્યો નથી. ત્યારે કોઈ એમ કહેશે કે જે આચાર્ય
 અને જ્ઞતિઓને માનતા નથી તો તેના ફરમાનની સાક્ષી
 કેમ આપી તેનો જવાબ જે કોઈના પછુ વચન હોય તે
 વચન અગીઆર અંગથી મલતા હોય તે બધા વચન
 હમને માનવા ભેગ છે અને માનીયે છેએ કહ્યું હમે
 નહીં પણ સર્વ સમ્યક્ષિ અગીઆર અંગને મલતા
 વચન માને છે અને સત્ય જાણે છે અને જો અગીઆર
 અંગથી ઉત્પટા વચન અસત્ય માને છે પરંતુ સત્યને
 સત્ય સમજવાથી તેનું સર્વ માનવાનું સિદ્ધ થતું નથી
 જુએ શ્રી ભગવતી મુત્રમાં સોમલ પ્રાહ્લજી ભગવાન શ્રી
 મહાવીર જ્ઞાતીને સરસવ બક્ષા છે કે અબક્ષ પુછ્યું ત્યારે
 ભગવાને ફરમાવ્યું કે હે સોમલ તારા પ્રાહ્લજીશાસ્ત્રમાં
 સરસવના જે ભેદ કહ્યા છે. ૧ મીત્ર સરસવ ૨ પાન્થ
 સરસવ વીગેરે વીક્તારપુર્વક અધિકાર છે તેથી ભગવાને
 પ્રાહ્લજીશાસ્ત્રની સાક્ષી આપી સમજાવ્યા છે કોઈ વખત
 આચારનેના બનાવેલા ઝયોની અથવા બીજા શાસ્ત્રની
 સાક્ષી આપી સુક્તિપૂર્વક દ્રષ્ટાંત ઉદાહરણ આપી બીજાને
 સમજાવે તેમાં કોઈ પ્રકારનો દોષ નથી જે સત્ય વાત
 છે તે સત્ય જ રહેશે મીથ્યાત્વી કહે કે સમકિતી કહે
 સાચી વાત તો સાચીજ રહેશે અને સત્ય સમજાવે
 ન્યાયવાદી શાસ્ત્ર અનુકુલજ કહેશે શ્રી જૈન શાસ્ત્રોમાં

કામ જાણે છે તેમાં ધર્મ સમજતા નથી તેવીજ રીતે
 દેવલોકમાં દેવતાં જૈન પ્રતિમા વીજેરે બત્રીશ ચીજો
 પુજે છે તે દેવલોકની રીત છે તે બધા દેવતાને કરવી
 પડે છે ગ્રંથસ્થ આંગમાંથી દ્રવ્ય કાઢી લાવે તેને પુર્વપચ્છ
 પુર્વપચ્છાત હીતકારી. સુખકારી, મોક્ષકારી (દરીદ્રતુ
 મોક્ષ) અને કૃણદાયક શાસ્ત્રીમાં કહ્યા છે તેવીજ રીતે
 પ્રતિમા પુજતા જાણુવું જોઇએ કેમકે જને જગ્યાએ
 એક સરખો પાઠ છે, પરંતુ જેને મોહ કર્મનો પુરો
 ઉદય છે તેને જૈનશાસ્ત્ર શસ્ત્રવદ પ્રણમે છે તે વીપરીત
 અર્થ કરી હિંસામાં એટલે જિનાસા બહાર ધર્મ પડે
 છે અને છત્ર વંદન વખતે અને ચારિત્ર લેવા વખતે
 પેચાપચ્છા પાઠ છે તે પાંચી સમજવું જોઇએ તે પરબવમાં
 હીતકારી છે. ન્યાયાધ્યયી અને જૈન આજ્ઞામાં ધર્મ સમ-
 જવાવાલા જૈન ધર્મી જૈન આજ્ઞા બહાર ધર્મ સમજે
 નહી તેને તો જૈન વચન એજ અર્થ અને પરમ અર્થ
 છે જૈન પદ્ધિત ધર્મથી જેના હાડે અને હાડની મીઠી
 રંગાયલી છે એવા દ્રઢ સમકિત ધારી છવ જહુ યોડા
 હોય છે તેજ આમી શ્રી લીખનજી ઢાલમાં દેરમાવે છે.

દાલ આમી શ્રી લીખનજી કૃત

દ્રઢ સમકિતધર યોડતા, સમકિત વિના ચિવદુર
 બવીયજી બન્ય છેવો તમે સાંભલો, પામે વીરતા
 શૂર ॥ભવિયજી॥ દ્રઢ સમકિત ધર યોડતા ॥૧॥
 એ આંકડી

સમજિત સમકિત લોભ રહ્યા, મમં ન જાણે
કેાપ ॥૭૦॥

જે ઘટ સમજિત પરમમે, તે ઘટ વિરતા હોય
॥૭૦॥ ॥૨॥ ૬

જે ઘટ સમજિત રૂપીઓ, ઉગ્યો સૂરજમાર ॥૭૦॥
તે ઘટ જ્યો આંધરો, નાશી ગયો આંધકાર
॥૭૦॥ ॥૩॥ ૬

જ્ઞાનઃથે

કહ મમજિતપદો જીવ મે.ક. છે સમજાવે વચ
મિત્ર મદુ દુઃખ હો મ.કે જાણી તમે માને. કે સમજાવે
કે હો વિરત. દુઃખદીવજ પ.કે હો જનનમા સમજિત
સમજિત જાણ. કહે છે પદ્ય મમજિતને. મમં જાણ
નરો જે પુરુષન. દુઃખમા સમજાવે પરમમો પદિત
જાણે વચો જીવ હો જાણ કે હો દીવજ દુઃખમો કે
કે જોન દુઃખમા સમજાવે કહ દુઃખ કે જે તમે
જાણે તમે સમજાવે દુઃખ વચ જાણે કહ મા.ક. વચ વચ
મિત્ર. જાણ કે હો દુઃખ હો દીવજ

દેવ

જાણે જાણે ન જાણે, વચ વચ જાણે ન

દેવ જાણ

જાણે જાણે ન જાણે, જાણે જાણે જાણે ન

દેવ જાણે ૧૧. ૩૬

પહાડ પહાડ હાથી નહી, પોળ પોળ નહી પ્રસાદ

॥૧૧૦॥

કૂલ કૂલ કસળો નહી, કૂળ કૂળ નહી મધુર સ્વાદ

॥૧૧૦॥ ॥૫૫॥ ૬૬

બધી ખાણમાં હીરા નહી, ચંદન નહી સર્વ

બાગ ॥૧૧૦॥

રત્ન રાસિ ત્યા ત્યાં નહી, મણીધર નહી સર્વ

નાગ ॥૧૧૦॥ ॥૬૧॥ ૬૬

બધા પુરૂષ શૂરા નહી, સપલા નહી બ્રહ્મચાર

॥૧૧૦॥

નારી નહી સર્વ મુલક્ષણી, વીરલા શુભ લંકાર

॥૧૧૦॥ ॥૭૧॥ ૬૬

બધા પહાડ સોનાનાં નહી, કસ્તુરી નહી કામ કામ

સપલી છીપ મોતી નહી, કેશર નહી ગામ ગામ

॥૧૧૦॥ ॥૮૧॥ ૬૬

સરિને લગિષ ન બિપન્ને, બધા મુકિત ન બાત

॥૧૧૦॥

સપલા સિંહ ન કેશરિ, સાધુ નહી કીકાં જમાત

॥૧૧૦॥ ॥૯૧॥ ૬૬

તીર્થંકર ચક્રવર્તની, પદવી મોટી પીછાણ

॥૧૧૦॥

સપલા એવ પામે નહી, તેમ યોગ સમક્ષીતી બાણ

॥૧૧૦॥ ॥૧૦૧॥ ૬૬

ଆବାଧି

[illegible]

તો પણ મિથ્યાત્વી અસલ, ભુત્તા ભરમ અનેક

॥૭૦॥ ॥૧૧॥ ૬૬॥

સાવાર્થ

૧ જીવ-ચેતન લક્ષણ ૨ અજીવ-અચેતન લક્ષણ ૩ પુન્ય શુભ કર્મ, ૪ પાપ અશુભ કર્મ ૫ આશ્રવ-પુણ્ય પાપનો કર્તા ૬ સંવર-અશુભ કર્મનો રોકતા ૭ નીર્જરા-અશુભ કર્મનો વીખેરતા આત્મ પ્રદેશને ઉત્તમ-વલ કરતા ૮ બંધ-શુભ અશુભ કર્મનો બંધ ૯ મોક્ષ-શુભા શુભ કર્મનો સર્વત્ર છુટકારો આ નવ પદાર્થમાં આઠ બરાબર સરખે એક પદાર્થ શંકા સહીત સરખે તો પણ મિથ્યાત્વ છે અનેક જીવ જનમાં ભુલ્યા છે મિથ્યાત્વી દશ પુર્વાથી થોડું જોણું બણી શકે છે પણ સમકલ્પ-રૂપશંકુ નથી મીથ્યાત્વી રહે છે.

ઢાલ

દશ મિથ્યાત્વ માંહીનો, બાકી રહે કદા એક

॥૭૦॥

તોહી શુભ ઠાણો પહેલો કહ્યો; સમજે લાવી વીવેક

॥૭૦॥ ॥૧૨॥ ૬૬

સાવાર્થ

૧ જીવનો અજીવ સરખે તો મીથ્યાત્વ ૨ અજીવનો જીવ સરખે તો મીથ્યાત્વ ૩ કર્મને અકર્મ સરખે તો મીથ્યાત્વ ૪ અકર્મને કર્મ સરખે તો મીથ્યાત્વ ૫ સાધુને

ત્વના રાગમાં જે ખોટો 'પદ્મ પકડ્યો છે તેને છોડી' શક્યા નથી તેનું કારણ કુચુડ સેવના છે નીતીશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે.

મતિ દોલાયતે સત્યં સતામપિ ચતોઽવિરત્યાદિક 'જે' કહ્યા છે દી યહ સો આદમી અસ વાત કો કહે બિસ વકત સત્પુર્યો દી મતિ યાને બુદ્ધિ દોલાયમાન યાને અંચળ અપલ બુદ્ધિ સે સમુદ્ર મેં જમણુ દી તરેહ જમ મેં પડી સંસાર સમુદ્રમાં બહુ કુળે છે તેનાથી નીકલવાનો માર્ગ કંકત શિવ માર્ગ છે તે કહે છે.

દાહ

દાન, શીલ, તપ, ભાવના, શિવપુર મારગચાર ॥ ૧૦ ॥
દાન સુપાત્ર જાણ્યા વિના, ન સરે ગરજ લગાર
॥ ૧૦ ॥ ૧૫ ॥ દ્રઢ

ભાવાર્થ

ચારીત્રના ભેદમાં ૧ સુપાત્ર દાન, ૨ બ્રહ્મચર્ય, ૩ ઉપવાસાદિ તપ, ૪ નીમંત્ર શુદ્ધ ભાવના, આ ચાર શિવ માર્ગે મોક્ષ માર્ગે લોકોત્તર માર્ગ છે તેમાં પહેલો સુપાત્ર દાન, સુપાત્ર કોને કહેવા જે પ્રાણી માત્રને છ કાયાના અંગેને કોઈ પણ કારણસર કોઈ પણ તરાહની બાધા ઉપજાવે નહીં ઉપજાવવાવે નહિ ઉપજાવતાને સર્વો જાણે નહિ. બીજું મૃજાવાદ કોઈ પણ કારણસર કોઈ પણ તરાહથી કુકુ જોલે નહીં જોલાવે નહીં અનુમોદન કરે નહીં. ૩ ત્રીજુ અદત્તાદાન કોઈ પણ કારણસર કોઈ

અસાધુ સરપિ તો મીઠ્યાત્વ ૬ અસાધુને સાધુ સરપિ તે
મીઠ્યાત્વ ૭ માગને દુમાગે મરપિ તો મિથ્યાત્વ ૮
દુમાગને માગે સરપિ તો મિથ્યાત્વ ૯ બુદ્ધિને અબુદ્ધિ
સમજે તો મિથ્યાત્વ ૧૦ અબુદ્ધિને બુદ્ધિ મરપિ તે
મિથ્યાત્વ ૧૧ હમ પ્રભુ મિથ્યાત્વ ૧૨ શાસ્ત્રી પ્રવચ
કર્યા શાસ્ત્રમાં દુરમાખ્યો છે તેમાંથી નવ ભાત મમ
સરપિ અને અંત બે.ત પ્રત્યે મરપિ તો પ્રથમ શુદ્ધાત્વ
છે મ.દે અર્પિતો નૃપેશ્વર મમ ગમને.

6:0

જાણી જાણી કા. ૧૭૪: બીજા, બરોડે શા. ૫૫: બે
કા. ૫૫: બરોડે શા. ૫૫: બે

1998 98.1 41

4.4 2. 12 12, 12, 12 12 12 12

1999

કુલ ૧૦ બાલકો, ૧૪ સ્ત્રી અને ૧૦૦૧ વૃદ્ધો ૬૧

2014. 9. 24

[illegible]

વના રાગમાં જે જોડો પદ્ય પદ્યોં છે તે
ચકયા નથી તેનું કારણ કુચરૂ સેવના છે
કહ્યું છે.

મતિ દોલાયતે સત્ય સતામિ રૂંડું
કંઠા હે કી યહ સો આદમી હસ રૂંડું
વકત સત્યરૂપો કી મતિ યાને જુદી રૂંડું
ચંચળ ચપલ જુદી સે સમુદ્ર મેં પ્રવૃત્તિ રૂંડું
પડી સંસાર સમુદ્રમાં બહુ ડુબે છે રૂંડું
માગે દેવ શિવ માર્ગ છે તે રૂંડું

હાલ

હાન, શીલ, તપ, ભાવના, વિદ્યા રૂંડું
હાન સુપાત્ર ભણ્યા વિના, રૂંડું

નાનની

પ્રકાશ્યા

સાધુ

સાંભળી

પાસેથી

ગવાનને

ધર્મી

કમળાદિક

જનપદ

પાખંડી

હીન થયા

કાંઠા કંખા

અપવાશ

મી જાગરણ

ર કીધો છે

પણ ચીજ સુજતી આપ્યા સિવાય તે નહિ હેવારે
 નદી અનુમોદન કરે નદી, ૪ માથું મૈથુન-કે:૫૫૫
 પ્રભારે કે:૫૫૫ કારજુમર મૈથુન મેવે નદી સેવાનેન્ડે
 મેવે તેને અનુમોદન કરે નદી, ૫ પરીમદ કે:૫૫૫
 પ્રારે કે:૫૫૫ કારજુમર સેવ ઉપાદી જમીન ૧
 જાપેતી જમીન દીગજ, ચાંદી, ગુણ, મેડ
 પન એટલે પેના પાન્ય એટલે અનાજ દુપદ=૧૫
 મે પા=૫૫૫ ૫૫૫ કુદીપાનુ=કે:૫૫૫ ૫૫૫ પાનુના ૧૫
 નવ જાનનો પરીમદ મેવે નદી રખાવે નદી રખાવે
 અનુમોદન કરે નદી ૧૫ ૧૫ ૧૫ મેવેતી ૧
 ૫ ૫૫ મેવે નદી મેવેતી નદી મેવે તેને જાને જો
 નદી તે મેવેતી ને જાન મેવે, ૧૫ રીને, ૧૫ જાન
 ૫ ૧૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫

કે:૫૫

૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫
 ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫

૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫

૧૫ ૧૫

૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫
 ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫
 ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫ ૧૫

હાલ

શુરૂ મીશ્ર માને નહી, મિશ્ર ન માને છુન
ધર્મ ॥૧૮૧॥

ત્રણેને જાણે નિર્મલા, મટયો તેનો શ્રમ
॥૧૮૦ ॥૧૭૧॥ દ્રઢા

ભાવાર્થ

દેવ ૨ શુરૂ ૩ ધર્મ ત્રણે શુદ્ધ અર્થોત નિર્મલ શુભઃ
તે ૧ દેવ શ્રી અરીહંત સંપુર્ણ જ્ઞાન દર્શન ચારીત્ર
તે શુભ સહિતર શુરૂ નિશ્ચય સુધા સાધુ પાંચ
પ્રતિધારી ૩ ધર્મ શુદ્ધ છનાત્તમય અહીંસા સંજમ
પ્રતિક ત્રણે હ્રમેશ નિર્મલ છે શુભ અવશુભ કરી મીશ્ર
II સાવધ નિવંધ કરી મીશ્ર નથી કદાપિ મીશ્ર થઈ
જતા નથી માટે કહ્યું છે કે

હાલ

મકિત આખ્યા નિપજે, સાધુ શ્રાવકનો ધર્મ ॥૧૮૦॥
I ૨ મણી જલદી વરો, તુટે આઠે કર્મ
॥૧૮૦ ॥ ૧૮ ॥ ૧૮૬ ॥

મકિત વગર શુદ્ધ પાલિયો, અજ્ઞાનપણે આચાર ॥૧૮૦॥
વગ્રેવેક ઉચો ગયો, નહી સરી ગરજ લગાર
॥૧૮૦ ॥ ૧૯ ॥ ૧૮૬ ॥

ભાવાર્થ

સમકિત પામવાથી સાધુ શ્રાવકનો ધર્મ યાય છે
II ૧ સમ્યક્ત્વ ૨ ચારીત્ર જોને ધર્મ પામવાથી

મુકિત મળે છે અને આક કર્મ તુટે છે સમ્યાત્મ વિ
શંજમની શુદ્ધ કોષા પાલી છવ નવગૈવેક રાગે મે
પર કાંઈજ ગરજ સરી નદી

613

૧. ખંડીયોની સંગત કરે, જેને ઘોષી જીવજર આજીવન
મમતિ નવ મીઠા પડ્યાં, નંદર મહિપાર જેમ

८८७ १.१०॥ ११२०॥ ॥

[illegible]

સાંભળવા ગયા નંદન - શેઠ પણ ગયો ને . ભગવાનની
 વાણી . સાંભળી ભગવાને લોકલોકના ભાવ પ્રકાર્યા
 સંસારને અનિત્ય અસાર ફરમાવ્યો . સાધુ
 આવકનો ધર્મ જોળખાવ્યો નંદન શેઠ . સાંભળી
 ઘણો ખુશ થઈ પ્રતિજ્ઞા પામ્યો શ્રી ભગવાન પાસેથી
 આવકના બાર વ્રત ધર્મ અંગીકાર કરી ભગવાનને
 વંદના નમસ્કાર કરી પોતાને ઘેર આવ્યો પ્રિય ધર્મી
 અને દ્રઢ ધર્મી થયો સામાયક પોપા પ્રતિકેમભણાદિક
 આવક ધર્મ કરતો હતો ભગવાન વીહાર કરી જનપદ
 દેશ પધાર્યા પછી નંદન મણીયાર આવકને પાખંડી
 હીનાચારીઓની અંગતથી સમ્યક્ત્વના પર્યવે હીન થયા
 મિધ્યાત્વના પર્યવ વધ્યા છત્ર વચનોમાં શંકા કંખા
 ઉત્પન્ન થઈ એક દીવસ જેઠ મહીનામાં ત્રણ અપવાશ
 કરી પોષધશાલામાં પોપો કીધો રાત્રે ધર્મ બાગરણુ
 કરતા અત્યંત પાણીની તરસ લાગી વીચાર કીધો કે
 કુવા, વાવ, તળાવ કરાવે તેને ધન્ય છે તે મનુષ્ય જન્મ
 સફળ કરે છે માટે સવારે સુર્ય ઉગે પોપો પારી શ્રેણીક
 રાજાને મોટો ભેટલો લઈ જાવુ રાજાની આજ્ઞા થાય તે
 રાજનગર બહાર ઇશાન ખુણામાં વૈભારગિરી પર્વત
 પાસે નંદા પુષ્કરણી વાવ ખોદાવુ એવો વિચાર કરી
 સુયોદય વતાં પોપો પાગી કીમતી ભેટલો લઈ રાજા
 શ્રેણીક પાસે જર્મીનની વાવ બનાવવાની પરવાનગી લઈ
 પોતાની રાજ મુજબ મોટો બાગ કરાવ્યો બાગની વચમાં
 નંદા વાવ કરાવી ચારે બાજુ ચાર મોટા મકાન કરાવી

પર્વદાવાંઢવા ગઇ તેવાવ પાસે ભગવાન પધાર્યાં એવું લોકોના
 કહેવાથી દેડકો ખુશી થયો વાવથી નીકળી ભગવાનને
 વાંઢવા જતા રસ્તામાં શ્રેણીક રાજના ઘોડાના પગ
 નીચે છુદાયો. જવાને અશક્ત થયો. ત્યારે બાળુએ
 જઈ હું અપુન્યાયો અભાગીયો વીગેરે શુભ ભાવના
 ભાવતા ભગવાનને નમસ્કાર કરી વોચાચું કે પ્રભુ
 આપ સર્વજ્ઞ છે મને આપનું શરણું ॥ આપની
 સાક્ષીથી જાવ જીવ પર્યંત ત્યારે આહાર ભોગવવાના
 પથખાણુ કરે છુ ત્યારે ગતિ ચોચાંશી લાખ જીવા
 ચોનીને ખમાવું છું. મરણ પામી પહેલા દેવલોકમાં
 દહુર વીમાનમાં ત્યારે પડ્યના આયુષ્યવાળો દેવતા
 થયો દેવતાનું આયુષ્ય અને ભવ ક્ષય કરી મહાવીરેહ
 હોત્રમાં ધનાઢયને ઘેર જન્મ લઈ જાળભાવ નિવૃત્ત થઈ
 દીક્ષા લઈ કેવળ જ્ઞાન ઉપજાવી સકલ કર્મ ક્ષય કરી
 મોક્ષે જશે એ વિસ્તાર પુર્વક છઠ્ઠા અંગ શ્રી જ્ઞાતા સુત્રમાં ॥
 ન્યાયાશયી અને મોક્ષાણીકાથી જીવોએ વીચારવું જોઈયે
 કે નંદન મણીવારની સમકીત કેમ ગઈ ? સુત્રમાં
 પાખંડી દીણાચારીઓની સંગથી સમકીત ગઈ મિથ્યાત્વ
 આબુ સંસારી જીવોને દ્રવ્ય જ્ઞાતા ઉપજાવવાથી જૈન
 ધર્મ થાય તો સમકીત બાધ નહી અને નંદન મણીવાર
 વીર્ષ્ય દેડકાની ગતિ પામે નહી જન આજ્ઞા જહારના
 કામથી ધર્મ પુન્ય થતો નથી એક બીજાને ખાવું, ખજ-
 નાવવું, ખાતાને અનુમોદન કરવું વીગેરે જ્ઞાતા ઉપજાવવી
 સંસાર વ્યવહાર છે મોક્ષ માર્ગ નથી. શ્રી સુમગડાંગ

મુરના ચાણા અધ્યયન ચાણા ઉદેશમાં કરમાવ્યું છે
 યાના રિવા યાના ચાપ એમ પડ્યવ્યા કરવાવાળા બ
 માગંગી જુદા, સમાધિ માગંગી વિમુખ, જન મમ
 નીલા કરણદાર, યોગ મુખને માટે યજ્ઞ મુખના ર
 વાવાગા, અમલ્ય પડી, અમોક્ષનું કારણ, અને કે
 વજીયાની માફક યજ્ઞ તુરગી કરમાવ્યા છે માં છે
 દાનની પ્રગંભ કરનાર પ્રજાની જીવેલી પ્રાણપાત્રી
 વાના અને ના કહેનાર, અંતગાય દેનાર છે તે
 મુદ્ધ મધુ વર્ગમાન મમય મેન રામે મે
 જીવેશ્વરે કરમાવ્યું છે તેમને નો કપડોઃ અને જી
 ૧ કાન, ૨ કાંન, ૩ ચાલીર, ૪ તપ મિત્રમ, ૫
 વિજયવિજયન મુખમા કરમાવ્યું છે તેમજ કહે
 જીવેશ્વર, મદુર અને મદુર, અમરે તેનું નામ
 અમરિય છે

૬.૫

૧ મોર અધિક એવું, ૨ મોર એવું, ૩ મોર એવું
 ૪ મોર એવું

૫ મોર એવું, ૬ મોર એવું, ૭ મોર એવું, ૮ મોર એવું
 ૯ મોર એવું, ૧૦ મોર એવું

૧૧ મોર એવું, ૧૨ મોર એવું, ૧૩ મોર એવું, ૧૪ મોર એવું
 ૧૫ મોર એવું, ૧૬ મોર એવું

૧૭ મોર એવું, ૧૮ મોર એવું, ૧૯ મોર એવું, ૨૦ મોર એવું
 ૨૧ મોર એવું, ૨૨ મોર એવું

જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્ર, તપ વિના, ધર્મ ન જાણે

લગાર ॥૭૦॥

એમ સાંભલ નરનારીઓ, મનમાં કરજો વીચાર

॥૭૦॥ ૨૩॥ ૬૯

ભાવાર્થ

કામદેવ અને અરજુન વીજેરે હશે શાવક ભગવંત
શ્રી મહાવીર સ્વામીના પ્રીય ધર્મી અને દ્રઢ ધર્મી વચ્ચે
છે તેઓનો અધિકાર શ્રી ઉપાશક દયા સુત્રમાં છે તેઓને
દેવતાઓએ પરીણ કરવા અનેક કષ્ટ આપ્યા ધર્મ
છોડાવવા કેશીશ દીધી કેાધને છોકરાનો ઉપસર્ગ દીધો
કેાધને સ્ત્રીનો ઉપસર્ગ દીધો પણ નિઃસ્નેહી દ્રઢ ધર્મી
શાવક હતા તે ધર્મથી ચલાયમાન થયા નહીં અને
નોહા અનુકંપા કરી નહીં તેઓની પ્રત્તિભા ભગવાને
પોતે કરી છે અને જે જાણવા ઊભા થયા અને દેવ
શુર સમાન માને મારવાવાંતને પકડવા ગયા તેનો
પોષો પ્રત નેમ ભાગ્યા એમ શ્રી ઉપાશક દયા સુત્રમાં
કરમાબ્ધ છે માટે જે મહાનુભાવો પદ્મપત્ત છે કે વીચારો
કે સ્વામી શ્રી ભીખનજીએ મોક્ષ માર્ગ શ્રી છનેશ્વર
દેવે કરમાબ્ધો તેજ કહ્યો છે મન્ટે દીનાચારીયોના
ખડેકાવવાથી સ્વામીજીની નોંધ ન કરે. જો પોતાની
ઉન્નતી કરવા ચાહો તો એકવાર સ્વામીજી કૃત ગ્રંથ,
દાસ, સ્તવન, વાંચો, ભાવાર્થ સમજો, પાત્ર આશ્રવદ્વાર
અને અદાર પાપસ્થાન સેવવાવાલા, સેવરાવવાવાલા સેવે

તેને અનુભવેન કરવાવાતાને બચવાને જોઈત પા
 દરમાળો છે. દીસા કરવામાં કદાપિ ધર્મ નહીં જે
 પાત્રને કષ્ટ થાય છે તેનું લીજાણુ એવોને દુઃખ
 જે મંગલમાં બચવાને છે પ્રકારના એક ૧ પૂર્વે
 પદ્મ, ૩ અગ્નિ, ૪ વાયુ, ૫ વનસ્પતિ, ૬ ત્રણ ભેમાં પં
 કષને મહી દૂત નગ એવોને સત્તા ઉપજાવવા
 ધર્મ કદી નહીં કદમ કે.પં કદે કે દમારા પદિ
 તેા કાળા ઉપજાવવાના છે તે મારા છે પણ તેની જ
 જે અનુભવ છે જાતી પ્રાચીને છે એ કાળને માર
 મારવા મારા અનુભવમાં એવાન પાપ કદી
 કુલ અપા મારા નહીં. મારા મારા મારા મારા
 અનુભવે દીસા, મારા ન ૧ કદી દમારા ૧ કદા ૧ મારા
 મારા પદિ અપા મારા મારા ૧ કદી

www.ck12.org

$\frac{d}{dt} \ln \rho = -\frac{1}{\rho} \frac{d\rho}{dt}$

[illegible]

કહ્યા તથા જીવેને સાતા દેવાના છે તો શુંજાની પુરૂષ
 ને સાડે સમજશે કદાપિ નહિ. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે
 યદુ નાણીજીસારં જેણુ દિન્સહી કીચીય” જ્ઞાન
 મામવાનો સાર એ જ કે કોઈ પણ જીવની કીચીત
 જ્ઞાન હોંસા ન કરે ન કરાવે ન બહુ જાણે ન ધર્મ
 કમઝે જે કામમાં જીન આજ્ઞા હે તે જ કામ કરવામાં
 રાવવામાં અને અનુમોદવામાં ધર્મ છે જાદી જુધો
 પ્રસારી જ્યવહાર છે ધર્મ પુન્ય નહીં એજ પરપણા
 ધામી શ્રી ભીખનજી છે.

શ્રામી શ્રી ભીખનજી દ્વિત દોહરા

આજ્ઞા શ્રી અરીહંતની, નિર્વંધ દાનમાં જાણુ
 સાવધ દાનમાં સ્થાપીને, મુરખ માંડી તાણુ ૥૧૥
 મીથ ધર્મ પરૂપીને, નહીં મુત્રનો ન્યાય
 લોકોને નાંખે હંદમાં, ખોટા હેતુ લગાય ૥૨૥
 અમંત આશ્રવમાં કહ્યો, શ્રી જીન મુખથી આપ
 સેવ્યા સેવશબ્ધો બલો જાણીયા, તલે કરણાં પાપ ૥૩૥
 મત ધર્મ શ્રી જીન કહ્યો, અમત અધર્મ જાણુ
 મીથ મુલ દીસે નહીં, કરે અજ્ઞાની તાણુ ૥૪૥

સાવાર્ય

પ્રીય વાંચનારાઓ જ્ઞાન આંખથી જીવે અરીહંત
 મહારાજની આજ્ઞા નિર્વંધ દાનમાં છે સાવધ દાનની
 આજ્ઞા નથી અને જ્યાં શ્રી અરીહંતની આજ્ઞા ॥ ત્યાં
 ધર્મ છે મુખો લોકો મલતી પરૂપના કરી સાવધ દાન

રવાપે છે અને સાવધ દાન લેવા દેવામાં છન પાડે
 થમં સમગ્રી રવા: છે કહે છે કે હિંસા થઈને
 અન્ના ભદાર દાન કરવાથી પાપ છે અને મ
 ઉપજતી તે થમં છે એ બંને મળી મીઠા થ
 એવી તરેદ ઉપરેય આપી લેવા લેવાને ભામરે
 અને: રજાંન આપે છે પણ એ બીચારના નથી કે દે
 વાતા ભગતી છે કે મરં મતી છે ૧ બે ભગતી છે કે
 તેના દાન દીધામાં ભગત પુત્ર થશે ભગત મેરે
 ભગત મેરે, પવ, વા, ને થમં સાવ નહી રી છતાં
 ભગત ભ. ધર કહે છે ભગતદ્વાર પાપનો ભંધ છે જા
 એવા મેન્દગાવા ભલે ભલવા ભંજાન પાપ છે ત્યાં કહે
 મન થમં રહી છે ભગત ભ. ધર્મ રહી છે પશંતુ
 ભગત મે મારે બીધ કે: ભગત મે કહ્યું ભ. ધર્મ
 ભગત ભ. ધર્મ દાન નહી ને મુખે લેવા પાપ: થ
 એ રી ન થ કદી એ રી છતાં કદી છે ભુવે ભમર ને ભ
 વા, થ કદી છે ન કદી પશુ ભવવ થત, ન વાવવ થત
 કહે ભલવ થત ન થમં નહી

4.1

[illegible]

તેનો ન જાણે ન્યાય, તેને કેમ લાવી જે ઠાય
 વાંધો ધાલિયોએ, ઝગડો ઝાલિયોએ ॥૪૧॥
 હવે સાંભળો ચતુર સુભણ, આવક રતનાંની ખાણ
 મતા કરી જાણ્યોએ, ઉલટી નહીં તાણ્યોએ ॥૪૨॥

ભાવાર્થ

૧ પ્રાણાતીપાત=અવહિંસા ૨ મૃષાવાદ=જુઠું બોલવું
 ૩ અદત્તાદાન=ચોરી કરવી ૪ મૈથુન=કુશીલ સેવવું ૫
 પરીગ્રહ=નવજાતનો ૬ પરીગ્રહ ૬ કોષ=કોષ કરવો
 ૭ માન=અભિમાન દર્શ કરવું ૮ માયા=કપટાઈ ધૂર્તતા
 કરવી ૯ લોભ=ધન વીગેરેની લાલસા ૧૦ રાગ=સ્નેહ
 મોહ કરવો. ૧૧ દ્વેષ=પારકાનું જુર ચીતવવું ૧૨
 કલહ=જડવું ઝગડવું ૧૪ અભ્યાધ્યાન=જુઠી વાર્તા કરવી
 ૧૪ પીમુન=ચાડી ખાવી ૧૫ પર પરિવાદ=પારકા અવશુભ
 કરવા ૧૬ શતિ રત્નિ=ગમતી ચીજો પર ખુશ થવું ને
 અભ્યગમતી પર નારાજ થવું ૧૭ માયા મૃષાવાદ=કપટ
 સહિ જુઠું બોલવું ૧૮ મિથ્યાદર્શન સત્ય જોટી સરખના
 એ અઠાર પાપ સેવવાથી કીર્તીત ધર્મ નહીં એ સત્ય
 જાણવું એમાં જરા શંકા નહીં રાખવી આ અઠારે પાપ-
 માંથી યોડા કે બહુ પાપ કરે તો સંતાપદામક છે
 યોડા કરે યોડા દુઃખદાયક છે ઘણું કરે તો બહુ
 દુઃખદાયક ૧૫ ઘણું કરે તે પાપ ને યોડા કરે તે
 ધર્મ યથા શકતો નથી અનેશ્વરે ના કહી છે ને યોડુ
 પાપ કરવાથી વધારે ધર્મ થતો હોય તો યોડુ પાપ
 કરવું બેઠયે અને પાપ ને ધર્મ બંને મળી મીશ્ર

ખાંધા બાંધાય કમ', અવઠાળ્યા મિશ્ર ધર્મ
 મેં જુઠ ચલાવિયોએ, મુરખ મન બાવિયો એ ॥૧૨॥
 મેશ્ર નહીં સાક્ષાત, તે કેમ સરધીને વાત
 બકલ નહીં મુઢ મેં એ, પડયા રૂઢ મેં એ ॥૧૩॥
 પોતે નહીં બુદ્ધિ પ્રકાશ, વળી લાગ્યો કુગુરૂ પાશ
 નિષ્કૃય નહીં કરે એ, તે ભવસાગર પરે એ ॥૧૪॥

ભાવાર્થ

કોઇ બાગમાં આંખો અને ધંતુરો બે આડ હતા
 તેના ફળ સરખા નથી સુખ માનવ ધંતુરાના આડને
 આંખો સમજીને રૂતુ વખતે મીઠી કેરી લેવા પાણી
 પાયા કરે ત્યારે આંખાનું આડ સુકાઈ ગયું ધંતુરો
 પ્રકુલિત થયો ધંતુરા પાશે આવી કેરી લેવા લાગ્યો
 એક પણ કેરી મળી નહીં બહુ ઉઠાશ થયો રડવા લાગ્યો
 આ હાખલાથી બુદ્ધીવાલા સમજી શકે કે શ્રાવકના
 મત આંખા સમાન છે અમત ધંતુરા જેવી છે મતની
 આશાએ અમત સેવરાવનાર ને મત જેવી કેરી નહીં
 મહે અમત રૂપ ધંતુરો જે ખાવાથી જીવ કાયા જુદા
 થાય તે કેરી ફળ મળે અમત સેવે સેવરાવે અનુભવે
 તેને અશુભ ફળ કર્મનો બાંધ થાય શ્રાવકને ત્યાગ તે
 મત છે જે સાવચકામના ત્યાગ છે તે મત બાકીની
 અમત છે પરંતુ બંને મિશ્ર થતા નથી અમતની
 સેવના તે પેહલો કરણ સેવરાવવું તે બીજો કરણને સેવ-
 નાનું અનુભવન એ ત્રીજું કરણ છે જે કામમાં પહેલા

કરણી પાપ કર્મ તાગે છે તેા વીજ ડાગે
પાપ કર્મ તાગે છે ત્રીજે કરણ પાપ કર્મ
તાગે છે ચર્મ નથી ખાવાવાતાને પાપ તેા જ
રાવવાવાતાને પાપ અનુમેદન કરવાવાતાને પાપ છે ચર્મ
નાડી ખવરાવવાવાતાને ચર્મ છે એવી ખેડી પડે
કરવી કુખી અને ચર્મના અભણ લોકોને સારી તો
છે તે નિમ્નદિયેને પાવાને અકરણ નદી અને ડા
ખાન ને ડાખા નદીની મિથ્યાજ્ઞ મદદાની આપ
કરવી જમ જમણ ડાની કુખમાં નાખે છે

412

[illegible]

જુનો ગુઢ મિથ્યાત્વ, તેને કેમ બેરોએ વાત
કર્મ ધણી સહીએ, સમજ પડે નહીએ ॥૨૨૮॥

ભાવાર્થ

નિર્દોષી નિઃશંક સાધુઓની સંગત કરી દાનનો
અધીકાર પદપાત દોડી સાંભળો ત્યારે સુપાત્ર
અને કુપાત્ર દાનના ફળ સમજાશે જુનો આનંદ વીગેરે
દશ શ્રાવકોએ પ્રતિજ્ઞા કરી કે ત્યાગ એ ધર્મ છે
આગાર એ અધર્મ છે સાધુ માફક જોત્યરી કરી આદાર
પાણી પોતાની જાતમાંથી લાવી લોગવતા તે અત્રતમાં
છે વૈરાગ ભાવથી તેનો ત્યાગ કરતા એ સંવર વ્રત
છે હાતાર તેને અત્રત સેવરાવતા હતા તેને વ્રત સેવરા-
વવાનો લાભ થાય નહી અને અત્રત સેવરાવવાથી સંસાર
સમુદ્રથી પાર બિતરે નહી ઉપાસગ બિવાઈદશા સુત્ર અને
સુયગડાંગ સુત્રમાં વ્રત અત્રતનો ખુલાશો કહ્યો છે પણ
ભારી કર્મો જુન તે વાંચી સાંભળીને પણ સમજતા નથી.

દાહ

સુત્રની દે શાખ, શ્રી વીર ગયો છે ભાખ
સાંભળી નીલુંય કરેએ, ભવ સાગર તરેએ ॥૨૩૮॥
આપી સુપાત્ર દાન, ન કરે મન અભિમાન
તે સંસાર જોછો કરે એ, શિવ રમણી વરેએ ॥૨૪૧॥
જે દાનથી ત્યાં અનંત, તે ભાખ ગયા ભગવંત
તે દાન ન જાણીયોએ, ન્યાય ન છાણીયોએ ॥૨૪૫॥
સાધુ સુપાત્ર હોય, હાતા મુજતો જોય
આદાર સુધા દીયોએ, તે લાભ માટે લિયોએ ॥૨૪૮॥

કરજીથી પાપ કમ તાગે છે તે જીલ ૧૨
 પાપ કમ તાગે છે ત્રીજે કરજ પાપ ૧
 તાગે છે પાપ નથી ખાવાવાતાને પાપ તે ૨
 રાજવાતાને પાપ અનુભવ કરવાવાતાને પાપ ૩
 નથી જાણવાવાતાને પાપ છે જોયી જે ૪
 કરી મુખી અને પાપના અભણ સોયોને કારી ૫
 છે તે નિપુદિયોને પાપને અજાણ નથી અને ૬
 ખાન મે ૭૦મા અરેકર્ડ પ્રિયવાન મદાની ૭
 કમની અમ અમજુ કારી કુવામાં નાંખે ૮

412

[illegible]

જુના શુદ્ધ મિધ્યાત્વ, તેને કેમ બેઠેએ શાન
કર્મ ધણી સહીએ, સમજ પડે નહીએ ॥૧૨૨॥

ભાવાર્થ
નિર્દોશી નિઝંચ સાધુઓની સંજવ કરી શનને
અધીકાર પક્ષપાત દોડી સાંભળો ત્યારે મુદ્ધ
અને કુપાત્ર દાનના ફળ સમજશે જુદો અનંદ ૧૨૨૧
દશ શ્રાવણેએ પ્રતિજ્ઞા કરી કે ત્યાગ એ ધર્મ છે
આગાર એ અધર્મ છે સાધુ માફક બોલરી કરી અદાર
પાણી પોતાની જાતમાંથી લાપી ભેજવતા તે અનર્થ
છે વૈરાગ ભાવથી તેનો ત્યાગ કરતા એ સંવર મન
છે હાતાર તેને અનર્થ સેવણવગા હજા તેને મન સેવણ
વવાનો લાભ થાય નહી અને અનર્થ સેવણવધી સંસાર
સમુદ્રથી પાર કિતરે નહી ઉપાસગ કિવઃકદિશા મુર અને
મુયગડાંગ મુત્રમાં મત અનવનો મુત્રાયો દહી છે પરુ
ભારી કર્મી જીવ તે વાંચી સાંભળીને પરુ સમજવા નથી

દાન
મુત્રની દે શાખ, શ્રી વીર મયો છે ભાષ
સાંભળી નીલંચ કરેએ, ભવ સાગર તરેએ ॥૧૨૩॥
માપી સુપાત્ર દાન, ન કરે મન અભિમાન
સંસાર જોછો કરે એ, શિવ રમણી વરેએ ॥૧૨૪॥
દાનથી વર્ષા અનંત, તે ભાષ ગયા ભગવંત
દાન ન લાણીયોએ, ન્યાય ન છાલિયોએ ॥૧૨૫॥
પુ સુપાત્ર હોય, ઘણા મુજતો ભોય
દાર મુખા લીયોએ, તે લાભ માટે વિયોએ ॥૧૨૬॥

આપુ મુપત્ર મેય, દાતા મુજીતો દેવ
 આદાર શુદ્ધ નદીએ, વદોશયા નદો નદીએ ૥૨૪
 કેળું મદે મેટા અવમાય, દાતા અશુદ્ધ વિચાર
 અશુદ્ધ શુદ્ધ સદીએ, વદોશયા નદો નદીએ ૥૨૫
 મદે મુપત્ર કેય, દાતા અન શુદ્ધ દેવ
 અનિત્ય જ્યાં તરે નદીએ, મુપત્ર મેય ૥૨૬
 તમે, અન વિચાર, ત્રોમા શુદ્ધ નદી એ
 અનિત્ય જ્યાં તરે નદીએ, શુદ્ધ મુપત્રી ૥૨૭
 દાતા અન અવ વિચાર, તમે અશુદ્ધ વિચાર
 ને અન ન દેવ નદીએ, અન અવ મિતિ ૥૨૮
 આશય

શુદ્ધ અનિત્ય અવમાય દાતા અન શુદ્ધ દેવ
 આદાર શુદ્ધ નદીએ, વદોશયા નદો નદીએ ૥૨૪
 કેળું મદે મેટા અવમાય, દાતા અશુદ્ધ વિચાર
 અશુદ્ધ શુદ્ધ સદીએ, વદોશયા નદો નદીએ ૥૨૫
 મદે મુપત્ર કેય, દાતા અન શુદ્ધ દેવ
 અનિત્ય જ્યાં તરે નદીએ, મુપત્ર મેય ૥૨૬
 તમે, અન વિચાર, ત્રોમા શુદ્ધ નદી એ
 અનિત્ય જ્યાં તરે નદીએ, શુદ્ધ મુપત્રી ૥૨૭
 દાતા અન અવ વિચાર, તમે અશુદ્ધ વિચાર
 ને અન ન દેવ નદીએ, અન અવ મિતિ ૥૨૮
 આશય

ત્રણ જોગથી મન વંચન કાયાથી સેવે નહીં સેવરાવે,
 નહીં સેવે તેને અનુમોદે નહીં તે સુપાત્ર તેને નિદોષ
 ઉચિત્ત દાન આપવામાં ધર્મ છે જૈન શાસ્ત્રોમાં એવોજ
 અધિકાર છે એવાજ દાનમાં ધર્મ છે સુપાત્ર દાન
 આપી અભિમાન કરવો નહિં તે સંસાર ઘટાડે છે શ્રી
 વિપાક સુત્રમાં સુભાહુ કુમાર આદિ દશ જણાએ શુદ્ધ
 સાધુ નિઝંચ નિલોલી મહાત્માઓને દાન આપી સંસાર
 ઘટાડ્યો મહાપુન્યો પાર્શ્વન કીધું છે સુપાત્ર દાન
 આપી અનંતાશ્રવ સંસાર સમુદ્ર તર્યો છે પાત્ર શુદ્ધ
 સાધુ મુનિરાજ, દાતાર આપનાર શુદ્ધ નિદંપણ દેવા-
 વાલા અને વિત એટલે અશણુદિક ચાર અહાર શુદ્ધ
 સાધુને નિમિત્ત કરેલું નહીં સચિત્તા દિકનેા સંગ નહીં
 એમ ત્રણે શુદ્ધ જોગ મળવાથી લાભ થાય છે
 ત્રણેમાંથી એક અશુદ્ધ હોય તો કંઈ ફાયદો
 નહીં ન્યાયાશ્રયી જ્ઞાનદ્રષ્ટિથી જુવો સમદ્રષ્ટિ છન
 આજ્ઞા બહાર ધર્મ સમજે નહીં છન આજ્ઞા બહાર
 નાદાનમાં ધર્મ સમજે નહીં.

મહાનુભાવો કીધાદિચાર કપાય રહીત પક્ષપાત રહીત
 જુવો કે હિંસાદિ પાંચ આશવદાર સેવાવાલા સેવરાવવાવાલા
 અને સેવતા બંને જણવાવામાં સાર જણવામાં શ્રી
 છન પ્રણીત ધર્મ બીલકુલ નથી હીણાચારી અને નિદં-
 ઠેના કદાચી શુદ્ધ સંજમ પાલવાવાલા સાધુ સાધવીની
 નીંદાકરો નહીં બધા જુવોથી મૈત્રી ભાવ રાખો એ જ
 પરમ ધર્મ છે. કીધ કરવો, લાડુ, ઝગડુ, ખોટા આજ

હોં મત એમ જાણુ, તેમાં હીંસાના પચખાણુ
 ૧ ત્રણ તણીએ, બીજે ચાવર બણીએ ॥૨૧॥

ભાવાર્થ

આવડનું પહેલું મત હિંસા કરવાના ત્યાગ કરે તે
 સા બે પ્રકારની ૧ ત્રસની ૨ ચાવરની, ત્રણની હિંસા
 ૩ પ્રકારની ૧ બેઇદ્રીની ૨ તેરીદ્રીની ૪ ચૌઇદ્રીની ૪
 થ ઇદ્રી જીવેનો ત્રણ કરણ ત્રણ જોગથી નાશ કરવો
 ને સ્વાવર હિંસા પાંચ પ્રકારની ૧ પૃથ્વી ૨ પાણી
 અગ્નિ ૪ વાયુ ૫ વનસ્પતિ પાંચ પ્રકારના જીવેનો
 ત્રણ કરણ ત્રણ જોગથી પ્રાણનાશ કરવો એ બંને પ્રકારની
 હિંસાના આવક જેટલા જેટલા ત્યાગે તે પહેલું મત છે ॥૨૧॥

દાણ

સતતા ગૃહસ્થાવાસ, હીંસા ચાય તાસ
 આરંભ વીન કરે એ, પેટ કેમ ભરે એ ॥૩૧॥

ભાવાર્થ

ત્યારે ગૃહસ્થે કહ્યું કે હું ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહેતા
 હિંસા આરંભ વિના પેટ કેમ ભરીયે માટે ॥૩૧॥

દાણ

કર ત્રણ તણા પચખાણુ, સ્વાવરનો પરિમાણુ.
 એક ત્રણ તણાએ, ત્રણની કલા મણાએ ॥૪૧॥

[illegible]

શુભચિન્તા મળે નહીં. લી. આપનો હિતેશુ ને શુભવાનોને
દાશ આવક જેવેરી શુભાચર્યદ લુણિયા જેપુર.
આવકના બાર મત

દોહરા

પાંચ અલ્પમત પરવર્યા, ત્રણ શુભમત સાર ॥૧॥
શીમાખાત ચારે, તેહનો કરે વીચાર

પહેલા મેં હીંસા તને બીજે ભુક પરીહાર ॥૨॥
ત્રીજે અદત ચોથે મૈથુન, પાંચમે તને ધનસાર

પહોલો શુભમત દીક્ષાતણું, બીજે લોગ પચખાણું ॥૩॥
ત્રીજે અનરથ પરીહરે, એ ત્રણ શુભમત બાણું

મામાયક પહેલો શીખા, બીજો સંવરભણું ॥૪॥
જે પોષધ કહીયે, ચોથો સાધુને દાન

બાર મત તણો, કહીએ છે વીસ્તાર ॥૫॥
૧૫ ધરી શાવીયણ સુણો, મનમે; લાવી વીચાર

પહેલું મત

ભાવાર્થ

આવકના બાર મત છે જેમાં પાંચ અલ્પમત ત્રણ
શુભમત ને ચાર શીમામત ॥ પાંચ અલ્પમત એટલે
૬૫ યોડા મત ॥ જે જે ભાગે ત્યાગ કરે તે આમાર
હિત ॥ તે માટે અલ્પમત એટલે દેશમત આવકને
ને સર્વમત સાધુને પાંચ મહામત મન, વચન કાયા
નેગમી કરવું કરાવવું અને અનુમોદવા ત્રણ કરણ
નેના ઐગણપચાસ ભાંગા થાય છે જે ને શાંચે

●●●●●

જાણીએને મરણ ન થાય અને કદ વાગે, પ્રાણ
ઉપાગ મરણ ન થાય કદ વાગે તે પ્રાણ જાણ
દિન ન, અને તે જ કદ વાગે પ્રાણ ન થાય તે જ
પ્રાણ, અને તે જ કદ વાગે પ્રાણ ન થાય તે જ

5.3

1. 在 1950 年 10 月 1 日以前，
 在 1950 年 10 月 1 日以后，
 在 1950 年 10 月 1 日以后，
 在 1950 年 10 月 1 日以后，

● ● ●

[illegible]

42

... ..
... ..

ભાવાર્થ

નિર અપરાધી હવની હિંસા જે પ્રકારે એક
જાણતા ખીજ અજાણતાં કદાચ અજાણતાં આગાર રાખી
ત્રસ હિંસાના ત્યાગ કરે. તેા પણ નિર્વાહ થવો
કડવું છે ॥૭॥

હાલ

મારે અનાજ જોખવાનું કામ, ગાડી ચઢી જાવું ગામ
ખેતી હજ ખેડુએ. સુક નિનાણુ કર્યો ॥૮॥
ત્યાં ખડુ હવ હણાય, કેમ પાત્ર મુનિરાય
નહી સહે ઇસોએ, ગૃહસ્થવાસે વસ્યોએ ॥૯॥
આધુનીની વીધીએ સ્વામ, હવ મારવાનો કામ
જત છે જાણતાંઓ નહી અજાણતાં એ ॥૧૦॥

ભાવાર્થ

મારે અનાજ જોખવાનું કામ તેમાં જીયજ. સુક
વીગેરે ગણા ત્રસ હવોની હિંસા થાય અથવા ગાડી
ગાડા વીગેરેમાં બેસો ગામ જાવું તેમાં ઘણી હવ
હિંસા થાય અને ખેતીના વખતે હજ ચણાવતા અથવા
સુકનીનાણી અર્થાત ધાન્ય મિલાય ઘાસ વીગેરે ખોદતા
કીડા વીગેરે ત્રસ હવોની હિંસા થાય ॥૮॥ માટે અજાણ
હિંસાના ત્યાગ કરતો નથી કેમકે ગૃહસ્થવાસમાં વસ્યો
છું ॥૯॥ મારવાની બુદ્ધિએ કરી નીર અપરાધી ત્રસ
હવોને મારવાના જાણપણે પસંખાણુ કરે છું. ॥૧૦॥

ਦੀ।

ਆਰੇ ਜੋਬਰੀ ਫਰੀਬ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਖੇ, ਆਖੀ
ਕਾਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਲ੍ਹ ਨਹੀਂ, ਫੇਰ੍ਹ, ਖੁਰ੍ਹ ਮਨ੍ਹੇ । ॥

কবিগুরু

[illegible]

417

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

• • •

1. 凡在本行开立存款账户的客户，均可向本行申请开立支票。
 2. 支票的有效期为自签发之日起六个月内。
 3. 支票的金额不得超过账户余额。
 4. 支票的签发人必须为账户持有人。
 5. 支票的收款人必须为本行客户。
 6. 支票的签发人必须加盖预留印鉴。
 7. 支票的收款人必须填写完整。
 8. 支票的签发人必须填写完整。
 9. 支票的收款人必须填写完整。
 10. 支票的签发人必须填写完整。

૧-૫ જે લે વેરાગ, જેને સર્વ હીંસાના ત્યાગ
 ૧૧૨ તણી એ, અનુકરણ ઘણીએ ॥૧૬॥
 હુ ગ્રહસ્થ છું મુનીરાજ, મારે આરંભથી કાંઈ
 અનંત બહુ ઘણીએ, ત્રણ ચાવર તણીએ ॥૧૭॥
 ધન ધન સાધુ મુનીરાય, તે સુમતે સુમતે યાય
 જીવે જહાં બણીએ, નહીં ચુકે અણીએ ॥૧૮॥
 ધીંગ ધીંગ ગૃહસ્થાવાસ, મારે મોટો પડીયો પાશ
 હીંસા યાય ઘણીએ, તેહ નહીં હીત મોભણીએ ॥૧૯॥
 સાનાદી અંકુસ દયાય, મનમેં આણી કાય
 હીંસા દાલસ્યુંએ, દયા પાલસ્યુંએ ॥૨૦॥
 ધન ધન સાધુ શુર, જેને લક્ષ્મી કીધા દુર
 એરી રીતે મારા પ્રતેએ, ખાતો નહીં ખતેએ ॥૨૧॥

ભાવાર્થ

મારવાની બુદ્ધિ એકરી નિર અપરાધી ત્રસજીવ સ
 ઉપયોગે બાપજીવ જીવ મારૂં નહીં તે ત્રણકરણ ત્રણ નેગથી
 તેના ઉગજીપયાસ ભાગા યાય છે તેમાં જે જે ભાંગે ત્યાગ
 કીધા તે પહેલું અણુવ્રત છે ત્યાગ નથી તે અનંત
 આશ્રમ છે છે ॥૧૪॥ ॥૧૫॥

ધન્ય છે જે આદમી ત્રણ કરણ ત્રણ નેગથી વૈરાગ્ય
 લાવી રીક્ષા લે છે ત્રણ ચાવર જીવોની દયા પાળે છે
 કૌર્મ્યજીવ જીવની વીરાધના કરતો નથી તે મહા રૂપિયોનો
 જન્મ સંજીવ ॥ ૧૧૬॥

૧. અરજી: અરજીનારે કુટુંબના ૫ મેમ
 ઓળખાતા હતા. ૨. ૫ મેમના, અરજીનારે ૫ મેમના
 ૫ મેમના અંગત ૫ મેમના ૫ મેમના

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

1. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章，並應隨時注意本行所定之規章，如有違反者，應即停止該項業務，並應隨時注意本行所定之規章，如有違反者，應即停止該項業務。

[illegible][illegible]

જુકા બોલા માનવી, નહી જેની પરતીત
મનુષ્ય જન્મારો હારીને, નરકમાં યાય ફણત ॥૨૦॥

ભાવાર્થ

અસત્ય જુકું બોલવાના મર્યાદ ઉપરાંત જોડું જાણી
ત્યાગ કરે તે શ્રાવકનું જીજ્ઞાસુ તત્ત્વ છે આગાર રાખે
રખાવે બલો જાણે જુકું બોલે બોલાવે બોલતાને સારૂ
સમજે તે અમત આશ્રવ છે તેનાથી પાપ કર્મનો બંધ
પડે છે માટે અસત્ય બોલવું મહા ખરાબ અને નીચ
કામ છે એમ સમજી શ્રીજીનેશ્વરની આજ્ઞા માફક સત્ય
વચન બોલે ॥૧॥

જુકું બોલનાર માનસ કદાચ સાચુ બોલે તો પણ કોઈ
તેનો ભરોશો કરે નહી મનુષ્ય જન્મ શુભાવી નરકના
દુઃખ સહન કરે છે ॥૨॥ માટે સદગુરૂ કહે છે કે.

હાલ

જુકું તણા પચખાણુ, નાનો મોટા જાણુ
પચખે મોટકાએ, કોઈ એક છોટકાએ ॥૧॥

છોટી ન બોલુ કેમ, મારે શ્રદ્ધસ્થા વાસથી પ્રેમ
વેપાર સોદા કરૂં એ, મનમાં લોભ મરૂંએ ॥૨॥

મોટા પાંચ પ્રકાર, ભેદના કરૂં પરીહાર
મત કરૂં એવો એ, મારાથી નીલો તેવોએ ॥૩॥

ઠન્યાલી જોવાલી લણ, ત્રીજી ભુમી પીછાણ
ચાપણ મોસો કરીએ, જોટી સાખ ભરીએ ॥૪॥

માંજરી, આંખચીપણી, કાલી, કોડવાલી, બહેરી, હુઠી,
 પાગલી બોબડી, મહારોગીલી, જીતીતશા, એકાંતરો, બે
 આંતરો તેજરો તાવ આવતો હોય ક્ષય, રક્તપિત,
 કોડ દુર્ગંધવાલો કુબરી. ઠીંગણો, ભારી, વાકીજોવાવાલી,
 વામની, આંખ બીયામણી, નીચ વંશની, જેની જાત
 જાણતા હોય નહીં જેની કોઈ શાખ પુરે નહિ તેવી
 હોય ન હોય તેવી કન્યાઓને સારી માઠી કહેવી
 બીજેરે અસત્ય બોલવું નહીં જેવી હોય તેવું બોલવું કાચું
 વશ ઝુકું બોલવું પડે ત્યાં ત્યાગ કરવાવાલા કદાપિ ઝુકું
 બોલતા નથી. ॥૫૫થી ૧૩॥

ઢાણ

વળી રોગ છે ખેન, જીવન પામે ચેન
 રક્તપીત તણીએ, દુર્ગંધ અતી ઘણી એ ॥૬૬॥
 કુબડી ખુધી હોય, ભારી વાકી જોય
 ઘોટી બાફણીએ, આંખ ભાંખણીએ ॥૧૦॥
 હીણ વંશની હોય, તેની જાત ન જાણે કોય
 આ તો જાણ જ્યાંએ, શાખ ન ભરે ત્યાંએ ॥૧૧॥
 રૂપ રોગને ખોડ, વળી વરસ ઢે તોડ
 અજતો નહીં જાણણીએ, હોય તેમ જાણણીએ ॥૧૨॥
 આ બોલનો શ્યામ, આવી પડે કોય કામ
 ધર મંડાય જ્યાંએ, જુક ન જોણ ત્યાંએ ॥૧૩॥

[illegible]

કરણ નેગ ધારી એમ, કરે ઝુકનો નેમ
મત કરે એવોએ, પોતે નીલે જેવોએ ॥૨૫॥

ઠઠા મરકરી કરતા જુહુ જોલવાના સોગંદ નહી તેના
પ્રમાણુ પ્રમાણે સોગંદ કર્યા છે જેવા પુરુષ માટે પણ
અમઝવા ॥૧૪॥૧૫॥

એમજ ગાય લેંસ દુધ માટે અનેક તરાહતુ જુહુ-
દુધ જોણુ વ-તુ ન કહેવુ જેવુ હોય તેવુ કહેવુ ॥૧૬॥

ભુમ્મણીક એટલેજમીન માટે જુહુ મકાન, દુકાન,
વગેરે માટે અસત્ય જોલે છે એતી જમીન વાવવાની
અનેક તરાહતુ જુહુ જોલાય છે તેના મર્યાદ ઉપરાંત
ત્યાગ કરે તે શ્રાવક ધર્મ છે ॥૧૭॥

કોઈ વીશ્વાસ કરી ધન સોપે જરૂરીયાત હોય તે
માગે ત્યારે ના કહેવી રાજ્ય રોકે સજા કરે તેણું જુહુ
જોલવુ નહી મતપ્રેમથી પાલે જોખ્ખુ પાલસ્યુ કોપ
ટાલસ્યુ ॥૧૮થી૨૧॥

મારી આશી કોઈ પુરાવે ત્યારે જોહુ જુહુ જોહુ
નહી, નાનાનો આગાર રાખ્યો તે પચખ્યાણુ નહી ॥૨૨॥

જ્યાં હું જોહુ ને ત્યાં બીજનું ઘર જાય તે જોયા
છોડી પછી જોલવું ॥૨૩॥

શ્રાવક જેટલા પ્રકારના ઝુકં છે તે સંમેલુ ઉમેદથી
જને તેટલા ત્યાગે, નાની જુહુ ઠઠા મરકરીના જને
તેટલા ત્યાગ કરે મનમાં હમેશ સમજે કે જ્યારે સર્વથા
જુહુ જોલવાના ત્યાગ કરીશ તે દહાડો પચ્ય ॥ કરણ

જોગ સમજી બને તેટલા લુલુ જોલવાના પયખાણ
શ્રાવક કરે તે જીનુ મત છે બાધી આગાર છે તે અવત
આશ્રય છે તેનાથી પાપ લાગે છે,

દોહરો

ત્રીજો મત શ્રાવક તણો, કરે અહતના ત્યાગ
મનમાં સમતા લાવીને, ચઢના બાવ વેરાગ ॥૧॥

આ લોકમાં જશ અની ઘણું, પરલોકે મુખ થાય
લાવ સહીત આરાધીયાં, જન્મ મરણ મટ જાય ॥૨॥

ચોરી કરે તે માનવી, ગયો જન્મારો હાર
મનુષ્ય તણો ભવખોયને, નરકમાં ખાવે માર ॥૩॥

ભાવાર્થ

ત્રીજુ શ્રાવકનુ મત અહતનો ત્યાગ એટલે આપ્યા
વગર કંઈ પણ લે નહી મનમાં સમતા લાવી વેરાગ્ય
ચઢાવે ॥૧॥ આ લોકમાં જશરહીત પરલોકમાં મુખ
થાય ભાવ સહિત આરાધના કરે તો જન્મ મરણ જીવ
અનાદિ કાળથી કરે છે તે મટી જાય ॥૨॥ ચોરી જે
આદમી કરે છે જન્મારો હારી જાય છે મનુષ્ય જન્મ
ખોય નરકમાં માર ખાય છે માટે ત્રીજુ મત ચોરી
કરવાના યથાશક્તિ પયખાણ કરવા જોઈએ.

દાણ

ત્રીજો મત છે એમ, કરે અહતનો નેમ
ન કરે મોટીએ, વગી છે ટોચે

નાની કેમ ત્યાગુ શ્યામ, મારે ઘાથ છાણુ કામ
 ઘડી ઘડીમાં કેને કહુ એ, કહાં કહાં આજા લજિએ
 નાની ત્યાગે તે ધન, પણ મારૂં નહીં મન
 ચિત ચોખ્ખો નહીંએ, ઠર્મ ઘણા સહીએ ॥૩૥॥
 ખાતર દઈ ગાંઠડી છોડ, છુટ કરી તાલો તોડ
 વસ્તુ મોટી છે એ, ઘણી જાણ્યા પછીએ ॥૪૥॥
 એવા અદ્ભુત ના ત્યાગ, મેં પચખ્યા લાવી વેરાગ
 તે પણ ખીભા તણી એ, નહીં ઘર લણી એ ॥૫૥॥
 મારા કુટુંબાદીકમાં માલ, મારે પડે હવાલ
 બીડ ઘણી સહીએ, ઘરમાં ધન નહીં એ ॥૬૥॥
 ત્યારે તાલો લજિ તોડ, વળી ગાંઠડી છોડ
 ખાતર દે ચોરશુંએ, છીનવી લજિ જોરમુએ ॥૭૥॥
 એટલો મને આગાર, તે નરક તણા દાતાર
 રમણી વશ પડ્યોએ, જંજીરે જડ્યોએ ॥૮૥॥
 રાંજાં લેવે હંડ, ચાચ હોકમાં ભંડ
 ચોરી નહીં કરૂએ, એવો મત ધરૂએ ॥૯૥॥
 એવો મત મુનીરાય, મને દો પચખાય
 જીવુ જ્યાં લણીએ, મત ચોરી તણાએ ॥૧૦૥॥
 ચોરી કરંમ ચંડાલ, તેથી પડે હવાલ
 દુઃખનરક તણાએ, સહે અતી ઘણાએ ॥૧૧૥॥
 ચોરી લેવે પરમાલ, તેમાં પડે હવાલ
 નરક નીગોદે તણાએ, દુઃખ પડે ઘણાએ ॥૧૨૥॥

પરધન હેવે તાહ, રૂવે પેલાને ૬૬
-તે નરકના પાટુણાએ, જન લગરણાએ ૬૭
-આ લોકમાં ઉદે આવે પાપ, તે દુઃખ દોનરે
આપેઆપ

માર ઘણી પઠેએ, કમેતે મરેએ ૬૮
તેના કપાય હાય ને પાય, વળી સુળી રે ચઢાય
નકટો પુચો કદેએ, વળી માર ઘણી પઠેએ ૬૯
સુવા પછી ચોરની કાય, નાંખે ખાડીને માય
તહાં કુતરા આયનેએ, જગાડે કાયનેએ ૭૦
વળી કાગડા મારે ચાંચ, તેની આંખે કાંઢે બહાર
ચરીર તે તણુએ, વીપરીત રેખાય ઘણુએ ૭૧
તેના જુએ માતને તાત, મનમાં ઘણા સીમાત
એને ચોરી કરી બીજા તણીએ,
લગબ્યા હમ બણીએ ૭૨

લોક કરે ચોરની વાત, તે સાંભળે માત ને તાત
બોલે રડતાંએ, નીચા જોવતાંએ ૭૩
ચોરીથી દુઃખ અનંત, તેનો કહેતાં ન
આવે અંત

ચાર ગની ભટકાવણુએ, તે પાપ ચોરી તણુએ ૭૪
એમ સાંભળ નરનાર, ચોની ન કરે લગાર
સમતા રસ લાવીનેએ, ત્યાંએ બળીને રે ૭૫

કોઈ લાવી મન વેરાગ, સર્વ થઈ હે ત્યાગ
 કરણ ભેગ કરીએ, મન સમતા ધરીએ ॥૨૨॥
 કોઈ ભોગદ કરી હે ભાંગ, તેના ધણા નીકલે શાંગ
 મહા પાપી મોટકોએ, કરમ દીધો ધકકોએ ॥૨૩॥
 આખ્યા પાલે જે શોથ, તેની પુરી જે મન હોંશ
 જશે દેવ લોક જે એ, કોઈ જશે મોક્ષમેએ ॥૨૪॥

બાવાર્થ

સદગુરુ કરમાવે છે કે અદત્ત લેવાનો ત્યાગ કરે તે
 ત્રીજી મત છે ચોરી જે પ્રકારની છે ૧ મોટી ૨
 નાની ॥ ૧ ॥

ત્યારે પ્રહસ્ય કહે મરકદી દુઃખમાં અને મારા સગા
 અંબધીની વગર પુછ્યા લેવાની હરેક જગ્યાએ માલી-
 કને પુછ્યા વગર નાની ચીજ વારંવાર પુછ્યા સિવાય
 હડ' હું. માટે તેનો ત્યાગ નીલે નહી. નાની ચોરીનો
 ત્યાગ કરે તેને ધન્ય છે ભારી કર્મો હોવાથી નાની
 ચોરી છોડતો નથી મોટી ચોરી ખાતર ધાડો પાડી
 માલ કાઢી લેવા માંડ્યો છોડી માલ ઉઠાવવો વાલ
 તોડી લીંગેરે પરાયા ઘરની ચોરી કરવાના ત્યાગ
 ॥ ૨ ॥ ચી ॥ ૫ ॥ ચોરીના મર્યાદા ઉપસંત પચ-
 આણમાં આગાર ■ મારે ધનની તંગી હોય ને
 દુઃખી થાવુ તો મારા કુટુંબી સગાસ્તેદો ના
 માલ ખીત દોડી વાલ તોડી, જગરજગતીથી લલિ

પરધન લેવે તાહ, દેવે પેલાને દાહ
 તે નરકના પાટુણાએ, ભત લંઘાવણાએ ॥૧૩॥
 આ લોકમાં ઉઠે આવે પાપ, તે દુઃખ લોગવે
 આપોઆપ

માર ઘણી પડેએ, કમોતે મરેએ ॥૧૪॥
 તેના કપાય હાથ ને પાપ, વળી સુળી દે ચઢાય
 નકટો ભુચો કરેએ, વળી માર ઘણી પડેએ ॥૧૫॥
 સુવા પછી ચોરની કાય, નાંખે ખાડીને માય
 તહાં ફેરારા આયનેએ, બગાડે કાયનેએ ॥૧૬॥
 વળી કાગડા મારે ચાંચ, તેની આંખે ઠાંઠે બહાર
 શરીર તે તણુએ, વીપરીત દેખાય ઘણુએ ॥૧૭॥
 તેના છુએ માતને તાત, મનમાં ઘણા સીધાત
 એને ચોરી કરી બીજા તણીએ,
 લગભગ હમ બણીએ ॥૧૮॥

લોક કરે ચોરની વાત, તે શ્રાંભળે માત ને તાત
 બોલે રહતાંએ, નીચો ભેવતોએ ॥૧૯॥
 ચોરીથી દુઃખ અનંત, તેનો દહેત્રાં ન
 આવે અંત
 ચાર ગતી જટકાવણુએ, તે પાપ ચોરી તણુએ ॥૨૦॥
 એમ સાંભળ નરનાર, ચોરી ન કરો લમાર
 અમત્રા રસ લાવીનેએ, ત્યાએ વળીને રે ॥૨૧॥

કાઈ લાવી મન વેરાગ, સર્વ થઈ દે ત્યાગ
 કરણ ભેગ કરીએ, મન સમતા ધરીએ ॥૨૨॥
 કાઈ સોગંદ કરી દે ભાંગ, તેનાં ઘણા નીકલે શાંગ
 મહા પાપી મોટકોએ, કરમ દીધા ધકકોએ ॥૨૩॥
 ચોખ્ખા પાલે જે શોશ, તેની પુરી જે મન હોંશ
 જશે દેવ લોક એ એ, કાઈ જશે મોક્ષમેએ ॥૨૪॥

ભાવાર્થ

સદગુરુ દરમાવે છે કે અદત્ત લેવાનો ત્યાગ કરે તે
 ત્રીણુ મત છે ચોરી બે પ્રકારની છે ૧ ચોટી ૨
 નાની ॥ ૧ ॥

ત્યારે અહમ્મ કહે મરકદી દહામાં અને મારા સમા
 સંબંધીની વગર પુછયા લેવાની હરેક જગ્યાએ માલી-
 કને પુછયા વગર નાની ચીજ વારંવાર પુછયા સિવાય
 હકું છું. મારે તેનો ત્યાગ નીલે નહી. નાની ચોરીનો
 ત્યાગ કરે તેને ધન્ય છે બારી કર્મો હોવાથી નાની
 ચોરી છોડતો નથી ચોટી ચોરી ખાતર ધાડો પાડી
 માલ કાઢી લેવા માંસદા છોડી માલ ઉઠાવવો વાલા
 તોડી વીંગેરે પરાયા ઘરની ચોરી કરવાના ત્યાગ
 ॥ ૨ ॥ એ ॥ ૫ ॥ ચોરીના મર્યાદ ઉપરાંત પચ-
 ખાણમાં અગાર છે મારે ધનની તંગી હોય ને
 દુઃખી યાત્રુ તો મારા કુટુંબી સગાસ્નેહી ના
 માલ ખીત ફાડી વાલા તોડી, જનરજતીથી લલિ

કરે દીવસના પચખાણુ, રાત તણા પરમાણુ
 સંતોષ આદરે એ, વીધય પરી હરેએ ॥૬॥
 પરનારીથી પ્રેમ, મે કીધા છે નેમ
 સોધ ડારા કરીએ, એવી વીગત ધરીએ ॥૭॥
 જે લોગવે પરનાર, તે ગયા જન્મારે હાર
 નરક માંહી પડે એ, દીલ નહી કરે એ ॥૮॥
 જોયો મત ઘણો શ્રોકાર, બધા મતોનો સરદાર
 મતનો નાયકો એ, મોક્ષનો દાયકો એ ॥૯॥
 શીલમત ઇ મોટો રતન, તેહના કરે જતન
 તે આતમ ઉધરે એ, શીવ રમણી વરે એ ॥૧૦॥
 એ મત પાલો નીહોય, તેને પાયે મોક્ષ
 તેમાં ચંકા નહીએ, શ્રી છન સુખથી કહીએ એ ॥૧૧॥
 ચાર જાતના દેવ, કરે બ્રહ્મચારીની શેવ
 વળી માયુ નમાવતા એ, વડે શુભગાવતા એ ॥૧૨॥
 જેણે ચોયો મત દીધો ભાંગ, તેના ઘણા નીકળશે ચાંગ
 તે નરક માંહી પડે એ, ઘણું રઠ વડે એ ॥૧૩॥
 આ લોક શ્રીટ શ્રીટ હોય, પર લોકે દુર્ગંતી જોય
 તેને જન્મ બગાડીયોએ, માનવ ભવ હારીયોએ ॥૧૪॥
 જાતીવંત કુત્રવત, તે આત્મા નીત્ય દમંત
 તે મન પાલશે અ, કુળ અજવાળમે અ ॥૧૫॥
 નદી જાતીવત કુળવંત, વળી રથ ગૃધ્રી અનંત
 તે વીધવનો વામીયો એ, વરત વીનામીયો એ ॥૧૬॥

નીલંજન લગ્નમાં રહીત, વળી વીપય વીકાર સહીત
 તેને મત ભાંગીયો એ, તે મોટો પાપીયો એ ॥૧૭॥
 અક્ષત્રતના ભાંગણુદાર, ધીક તેનો જન્મવાર
 તે ન્યાત લગવણુએ, દુર્ગતીના પાવણુએ ॥૧૮॥
 ઘણા લોકોની માંય, હવે સ્વરે જોલ્યો નહીં જાય
 આ ખામી મોટી ઘણીએ, મત ભાંગણુ તણીએ ॥૧૯॥
 આ મોટો કયો અકાજ, લગ્નવંતને આવે લાજ
 નીલંજ લાજે નહીંએ, સદ્ય ઘણી સહીએ ॥૨૦॥
 આ શીળ ભાંગવાની સોય, કહેવત મટે ન ઠાય
 આ મોટી મેહણીએ, છવે ત્યાં ભણીએ ॥૨૧॥
 એ પાપીએ કયો અકાજ, હજી ન આવે લાજ
 તોહી જોલે ગાજતોએ, નીલંજ નહીં લાજતો એ ॥૨૨॥
 અક્ષત્રતનો કરે જંગ, તેનો કહી ન કરો સંગ
 કુકર્મ માંહી મલ્યો એ, કરમ કાઢે કલ્યો એ ॥૨૩॥
 જે સેવે પરનાર, તે ગયા જન્મારો દાર
 લગવે ન્યાતને એ, પડયા મીઠ્યાતમેએ ॥૨૪॥
 પરનારી મા બહેન સમાન, તેનાથી ન કરે માંઠો
 ધ્યાન
 ચીત્ત ચોખ્ખો દીયોએ, અક્ષત્ર લીયોએ ॥૨૫॥
 કાંઈ છોડ ચરમ ને લાજ, તેનાથી કરે અકાજ
 તે નીલંજ નહીં લાજ્યોએ, જોડો વાંછ્યોએ ॥૨૬॥

તેના ત્યાગ નહીં મારે જે આગાર છે તે અમન
 નરક વીગેરેના દુઃખ આપવા વાલી છે. પણ સ્ત્રી કુટુબ
 વશ હોવાથી મોહ જાણેમાં જકડયો છું જે ચોરી
 કરવાથી રાજ્ય હડે લોક ભાંડે જાવ જીવ તેવી ચોરી
 કરૂં નહીં ॥ ૬ થી ૧૦ ચોરી મહાં ખોટું કામ છે તેનાથી
 અનેક દુઃખ પડે છે નરકમાં અતંત દુઃખ પડે છે પારકો
 માલ ચોરવાથી માલીકને ધારકો પડે છે તેનાથી નરક
 નિગોહના દુઃખ પડે છે મનુષ્ય જન્મ દેગદ જાય છે લજ્જત
 થાય છે ઘણા પાપથી દુઃખ લોગવવું પડે છે હાથ, પગ
 કપાય રાગ શુળીએ ચઢાવે છે માથું કાપે છે નાક, કાન
 કપાય છે અનેક પ્રકારની વીરંબના થાય છે મરવાથી
 ચોરના શરીરને ખાડીમાં નાંખે છે કુતરા, કાગડ
 વીગેરે અનેક દુર્દંશા કરે છે. ચોરના માતા પિતા ભ્રષ્ટ્ર
 ઘણા ચરમીદા થાય છે સામે ભ્રષ્ટ્ર શકતા નથી નીચી
 નજર રાખે છે કહે કે હમારા કુળને કઈ
 લગાવ્યું ચરમીદા દીધા માટે માટે સારું
 કરમાવે છે કે ચોરી ઘણા દુઃખ દાવ
 ચાર ગદી સંસારમાં બંધવાનો હેતુ છે. તે સાંભળ
 ચોરી નહીં કરવાના સમતા લાવી પથખાણ કરવ
 ॥ ૧૧ થી ૧૫ દોષ જીવ વેરાગ્ય લાવી ત્રણ કરવ
 ત્રણ ભોગથી સમતા લાવી મરંયા પ્રકારે ચોરી ત્યાગે
 તેને ધન્ય છે કેમ બારી કર્મી જીવ ત્યાગ કરી. મન
 બંધ કરે છે તે મદા પાપી છે સંસાર સમુદ્રમાં ડુબે
 છે માટે જે બંધ જનો પોતાના વધ શક્તિ લીધે

પરચખાણુ સારી રીતે પાલવાથી મને સીદ્ધ થાય છે
 મુનતી દેવલોક અંધવા મોહમાં જાય છે માટે ત્રીજી
 મત શ્રદ્ધણુ કરો ॥૨૨ થીરજા॥

ચોથું મત

દોહરો

મનુષ્ય તણા ભવ પામીને, જે નર પાલે શીલ
 શીવ રમણી જલદી વરે, કરે મુકંતીમાં લીલ ॥૧॥
 સાધુ ત્યાગે સર્વથા, શ્રદ્ધચારી પરનાર
 માઠી નજર ભુવે નહી, તેનો ખેલો પાર ॥૨॥
 કેઇક આવકે જોહવા, લાવે મન વેરાગ
 લોગ જાણે એરે સારખા, ઘર નારી દે ત્યાગ ॥૩॥

દોહરો

ચોથો મત જોમ જાણુ, અજંમ તણા પરચખાણુ
 દેવાંગના મનુષ્યણીએ, ત્યાગે તીર્થચણીએ ॥૧॥
 વળી પેતાની નાર, તેહનો કરે વીચાર
 વડે દીનસાતનીએ, પરણી હાથનીએ ॥૨॥
 પખીયાદીકના નેમ, નર તો પાળે જોમ
 મોહણી પરી હરે જો, આત્મા વશ કરે જો ॥૩॥
 કેઈ સર્વ થઈ દે ત્યાગ, આણી મન વેરાગ
 વીધયથી ઉગરે જો, મન સમતા ધરે જો ॥૪॥
 મારે ઘર નારીથી સ્નેહ, તેને દેમ દેવું છેહ
 આત્મા વશ નહીએ, કર્મ ઘણા સહીએ ॥૫॥

કરૂ દીવસના પ્રયખાણુ, રાત તણા પરમાણુ
 સંતોષ આદરૂ એ, વીપય પરી હરૂએ ॥૬॥
 પરનારીથી પ્રેમ, મે કીધા છે નેમ
 સોધ ડારા કરીએ, એવી વીગત ધરીએ ॥૭॥
 જે ભોગવે પરનાર, તે ગયા જન્મારો હાર
 નરક માંહી પડે એ, ઢીલ નહી કરે એ ॥૮॥
 એથો પ્રત ધણુ શ્રીકાર, બધા પ્રતોનો સરદાર
 પ્રતનો નાયકો એ, મોક્ષનો હાયકો એ ॥૯॥
 શીલપ્રત છે મોટો રતન, તેહના કરો જતન
 તે આતમ ઉધરે એ, શીવ રમણી વરે એ ॥૧૦॥
 એ પ્રત પાલો નીકોવ, તેને પાશે મોક્ષ
 તેમાં શંકા નહીએ, શ્રી છન મુખથી કહીએ એ ॥૧૧॥
 ચાર ભતના દેવ, કરે પ્રસન્નચારીની શેવ
 વળી માયુ નમાવતા એ, વાંકે શુભમાવતા એ ॥૧૨॥
 જેજે એથો પ્રત દીધો ભાંગ, તેના ધણુ નીકળ્યો શાંગ
 તે નરક માંહી પડે એ, ઘણું રહ વડે એ ॥૧૩॥
 આ લોક શ્રીટ શ્રીટ હોય, પર લોકે દુર્ગતી જોય
 તેને જન્મ બગાડીયોએ, માનવ ભવ દારીયોએ ॥૧૪॥
 ભત્રીવંત કુલવત, તે આત્મા નીત્ય દમંત
 તે પ્રત પાલશે એ, કુળ અજવાળસે એ ॥૧૫॥
 નદી ભત્રીવંત કુળવંત, વળી રથ ગૃધ્રી અનંત
 તે વીપવનો વામીયો એ, વરત વીનામીયો એ ॥૧૬॥

નીલંજન સનમ રહીત, વળી વીપય વીકાર સહીત
તેને મત માંગીયો એ, તે મોટો પાપીયો એ ॥૧૭॥
પ્રદક્ષિણના ભાંગણુહાર, ધીક તેનો જન્મવાર
તે ન્યાત લભવણુએ, દુર્ગતીના પાવણુએ ॥૧૮॥

ધણુ લોકોની માંય, હિએ સ્વરે ખોલ્યો નહી જાય
આ આમી મોટી ધણીએ, મત ભાંગણુ તણીએ ॥૧૯॥
આ મોટો કયો અકાજ, સનમવંતને આવે લાજ
નીલંજ લાજે નહીએ, સદય ધણી સહીએ ॥૨૦॥

આ શીજ ભાંગવાની સોય, કહેવત મટે ન કોય
આ મોટી મેઢણીએ, છવે ત્યાં બચીએ ॥૨૧॥

એ પાપીએ કયો અકાજ, કહી ન આવે લાજ
તોહી બોલે ગાજતોએ, નીલંજ નહી લાજતો એ ॥૨૨॥

પ્રદક્ષિણનો કરે ભંગ, તેનો કદી ન કરો સંગ
કુકમ માંહી મલ્યો એ, કરમ કાઢે કલ્યો એ ॥૨૩॥

જે સેવે પરનાર, તે ગયા જન્મારો હાર
લભવે ન્યાતને એ, પડયા મીથ્યાતમેએ ॥૨૪॥

પરનારી મા બહેન સમાન, તેનાથી ન કરે માંઠો

ધ્યાન

ચીત ચોખ્ખો કીયોએ, પ્રદક્ષિણ લીયોએ ॥૨૫॥

કાઈ ઉઠ યરમ ને લાજ, તેનાથી કરે અકાજ
તે નીલંજ નહી લાલ્યોએ, મોટો વાંચ્યોએ ॥૨૬॥

કરમ જોગ જાય જાંજ, કહેતા આવે લાજ
 દાઇ લાજે નહીએ, જે શરમી સહીએ ॥૨૭॥
 દાઇ સીઝાવે મનમાંહી, જોટા ડીધો અન્યાય
 પછતાવે અતી ઘણીએ, જોટા કામ તણીએ ॥૨૮॥
 જેનો ચોધો મત ગયો જાંગ, તેનો પુરો અભાગ
 તે નાજો નીલજોએ, તેમાં નહી મળે એ ॥૨૯॥
 પ્રદમતની નવવાડ, જે પાળે નીરઅતીચાર
 અડગ શેઠો ઘણીએ, મન જોગાં તણીએ ॥૩૦॥
 જેને લોપ દીધી નવ વાડ, તેનો ઘાય જગાડ
 ખરાબી ઘાય ઘણીએ, મત જાંગ તણીએ ॥૩૧॥
 મત જાંગ સેવે પરનાર, તે ગયા જન્મારો હાર
 શ્રીદ શ્રીદ ઘાય ઘણીએ, કુજશ તે તણીએ ॥૩૨॥
 ચોખે ચીત પાલે રીલ, તે કદે મુકતીમાં લીલ
 રાખે નીત આશતાએ, પામે શુભ શારવતાએ
 દીન દીન ચઢને રંગ, પાલે મન અમંગ
 મન સમતા ધરોએ, રીવ રમણી વરોએ
 પ્રદમત ને થી જગદીશ, જોપમાં કદી જત્રીય
 દશમાં અંગમાં દહીએ, શુર પાલે સહીએ ।
 દરજ જોગ મુદત, પચખાજ શુદ્ધ પીછ જ
 ચોખે ચીન પાલજોએ, દોષ દાલજોએ ।

શ્રાવક ધર્મ વિચાર

ચૌથું વ્રત

દોહરાનો ભાવાર્થ

મનુષ્યનો ભવ પામી શીલ પાલે અથવા મૈથુનના ત્યાગ કરે એ શ્રાવકનું ચૌથું વ્રત છે તે પાલવાથી મોક્ષ પામી સિદ્ધિ પદમાં જ્ઞાન દર્શનાદિ ગુણો રૂપી પરમાનંદ ભોગવે છે ॥૧॥ સાધુ સર્વથા ત્રણું કરેણું ત્રણું ભોગથી ત્યાગે છે શ્રાવકે પરદારા જરૂર ત્યાગવી ભેદ્યે પારદી સ્ત્રી ખોટી નજરથી જોવે નહીં તેનો આત્મા પરમ સુખ પરમાનંદ પદ પામે કેવલ શ્રાવક વૈરાગ ભાગ પુણ્ય લાવી ભોગોને ઝઠર જેવા જાણી પોતાની ધરની સ્ત્રી ભેટે મૈથુન સેવવાના ત્યાગ કરે છે તે જીવ મહા ભાગ્યવાન વાંછિત ફળ પામે છે. ॥ ૧ થી ૩ ॥

ઢાલનો ભાવાર્થ

સદ્ગુરુ કરમાવે છે કે હે ભવ્યજનો અશ્વહયર્થનો ત્યાગ કરે તે શ્રાવકનું ચૌથું વ્રત છે. ઇંદ્રોયોના ભોગો ઝઠર જેવા જાણી સોનો ત્યાગ કરે અને ઘર સ્ત્રીની દીવસ રાત્રીની મરજદ ચલાયકિત કરે દેવાંગના ત્રીજંથની મનુષ્યની પ્રમુખના ત્યાગ કરે તેમાં તીથી પાખી પ્રમુખના શ્રાવકને જરૂર ત્યાગ ભેદ્યે આત્માને વશ કરી મૈથુન સેવવાના ત્યાગે તેજ ધર્મ છે કેટલાક જીવ વૈરાગ્ય લાવી વિષયને ઝઠર જેવા સમજી ધરસી પરસી

જાનને સમતા લાવી ત્યાગે છે તેને ધન્ય છે ॥ ૧ થી ૪ ॥
 ત્યારે ગૃહસ્થ જોલ્યો છે મુનિરાજ આપને દરમાબ્યા તે
 સત્ય છે હું પણ જોમજ બાણું છું પણ ધરતી જ્યેઠે
 સ્નેહસાગમાં ફસાયલો છું તેથી તેનો ત્યાગ કરી શકતો
 નથી. આત્મા વશ નથી, દીવસનો ત્યાગ કરું છું રાતનો
 પ્રમાણે પેત મૈથુનના ત્યાગ છે અને પરત્ની સોઈ દોરા
 આકારે સેવવાના ત્યાગ છે પરત્ની સેવન કરવાવાળા
 માણસ મનુષ્ય જન્મારો હારી નરકમાં જલ્દી જાય
 છે ॥ ૫ થી ૮ ॥

ચોથું મત અત્યંત શ્રેષ્ઠ અને સર્વ મતમાં મુખ્ય
 છે મોક્ષદાયક છે શીયલ મત રત્નના જતન કરી અખંડ
 રાખવાથી આત્મોપધાર કરી મુક્તિ રમણી મળે છે આ
 મત શુદ્ધ પાલવાવાલાને મોક્ષ નહીં છે એમ શ્રી છનેદ્રોને
 દરમાબ્યું છે ॥ ૬ થી ૧૧ ॥

ઉપાંચ

દેવ દાનવ મંધવા, જકખ રકખસ કિન્નરા
 વંબયારી નમં સતિ, દુકકં જે કરતિ તે ॥૧॥

ભાવાર્થ

દેવતા, દાનવ, મંધર, વક્ષ, રાક્ષસ, કિન્નર આદિ
 પ્રદામન પાલવાવાલાને નમસ્કાર કરે છે કારણ કે મદા
 કાલુ કામ છે. તેથી પાલવાવ.લા પુરૂષ પુરૂષોત્તમ છે.

દાલનો ભાવોર્થ

ભુવનપતિ વ્યાનવ્યંતર, જ્ઞોતિષી, વૈમાનીક એ
આરે જાતના પ્રહારીની સેવા ભક્તિ કરે છે માથુ
ન માવે છે શુભશ્રામ કરે છે ને ચોથુ મત ભંગ કરે
છે તેને બીજા જન્મમાં બહુવાર મરવું પડે છે નરકના
દુઃખ ભોગવવા પડે છે આ લોકમાં ફીટકાર અપજશ
પામે છે પરલોકમાં બહુ દુઃખી થાય છે ॥ ૧૨થી ૧૪ ॥

જે જાતવંત કુલવંત હોય તે પોતાની આત્મા કમે
પ્રહાર્ય પાલે કુળને અજવાળે અને જે જાતીવંત નથી
કુળવંત નથી તે રસગૃહી અને વિષય આશક્ત વસી
જીવત યજ્ઞ વિષય રૂપ જાળમાં પડી પ્રહારતનો નાશ કરે
છે તે નિર્લજ્જ વિકાર સેવી મતને સોડી મહાપાપી
થાય ॥ પ્રહારત ભંગ કરવાવાલાને ધિક્કાર છે જાતી
લજવવાવાલા દુર્ગતિના પરેશ્વા છે તે ઘણા લોકમાં
ઉચ્ચેરે બોલી શકતા નથી કેમકે બહુ મોટી જોડ
લાગવાથી લજ્જવાન યજ્ઞ શરમાવવું પડે છે પરંતુ
નિર્લજ્જ તો નિંદાથી લજવાતા નથી શીયલમત ભાગ-
વાનો શસ્ત્ર હમેશ ખટકે છે ગમે તેટલો મોટો માણસ
હોય પણ કહેવત તો કહેવાય છે આ જીવન સુધી
મહેણા લોકો મારે છે પાંચ આદમિયોમાં કદાચ બોલે
તો કહે કે જીવો આ પાપીએ બારી અઠાજ કયું ને
૯૭ જાણે શબ્દે બોલે છે મારે પ્રહાર્યમતનો ભંગ કરવો
નહો કરવાવાલાની સંગત કરવાથી તેના કામમાં સામેલ

યવાય છે ને કમં રૂપી કાઠવમાં ખુદાય છે ॥૧૫થીર
 ને માણસ પરાઈ સ્ત્રી સેવે છે તે મનુષ્ય પોત
 ભતને લગવે છે મિત્ર્યા રૂપ કુવામાં પડે છે અને
 પારકી સ્ત્રીને મા, બહેન સમજી ખોટી નજર ક
 નથી તે ચિન્ત ને સ્વચ્છ કરી બ્રહ્મવૃત અંગીકાર
 છે કોઈ એવો નિર્લજ્જ હોય કે મા, બહેનથી
 ચુકતો નથી તે દુનીયામાં નકારો કહેવાય છે કોઈ જે
 પણ છે કે પુત્ર સચિત પાપથી કોઈ વખત એવા
 ભય તે લોકોના સમુદાયમાં લગજીત થાય છે મન
 પછતાવો કરે છે મેં અનર્થ કર્યો અન્યાય કર્યો
 તેના ચોથા યજ્ઞનો ભંગ થયો તેના પુરા અમાગ્ય
 છે કપડા સહિત નાંગો નિલેજ્જ છે કોઈ મજાદ ના
 માટે બ્રહ્મચર્ય નવ વાડ સહિત પાલન કરો દ્રઢ
 અડગ રહો મનને અચલ ન કરો તેની બહીદારી
 નવવાંડ બાંગી તેને બટુ બગાડ છે. બ્રહ્મચર્યના ભંગ
 કરવાથી પારકી સ્ત્રી સેવે છે તે માનસ જન્મ નકારો
 શુભાવી અસારમાં નીંદનીય બટુ થાય છે અને તેનો ભ
 અપજ્જજ થાય છે ॥૨૪થી ૩૨.

રીયતમન પગનાર મોક્ષના માર્ગના આ
 રિમત મુખામા મેજ દરદનેશ કરે માટે અરણ્ય
 પ્રવિત્રી ગાંધી દીન દીન ચદને પ્રજામ મનમાં સમજા
 દેવી અજબમન પાવો આમનને સ્ત્રી જમદીધર પ્રમુખે
 રાગમા જનમા જતોમ ઉપમા આવી છે બ્રહ્મચર્ય ને

શુર પુરુષ હોય તે પાળે છે તે જ મોક્ષ ગામી છે માટે
શુદ્ધ પાળે ॥૩૩ થી ૩૬॥

પાંચમું વ્રત

દોહરા

પાંચમે વ્રત ત્યાગે, પરીવ્રજ મુરછા જાણ
તેથી નીરંતર જીવને, પાપ લાગે છે આણ ॥૧॥

એ મોટો પાપ છે પરીવ્રજો, તેથી ગોટા ખાય
સંશય હોય તો જોય લો, તન મનોરથ માંય ॥૨॥

એ અનર્થ જ્ઞાની જાણીયો, નરક લે જાવે તાણ
યતીમાર્ગનો ભંજણો, નીષેધ કીયો એમ જાણ ॥૩॥

જેતુ વત્થુ હીરણ્યમુવર્ણ તણો, ધન ધ્યાન વળી જાણ
દ્રીપદ ને ચોપદ તણો, કુશી ધાતુ તણુ પરમાણ ॥૪॥

ભિલાડી ભુમીકા જેતુ, વત્થુ હાટ હવેલી જાણ
રૂપા ને સોના તણુ, કરે શક્તી સારૂ પચખાણ ॥૫॥

ધન તે રોકડા નાણુ ગણત્રી તણો, ધાનની જાત
અનેક
કુખી ધાતુ ધરવાખરો, તેને ત્યાગે અણુ વીવેક ॥૬॥

અચિત અચિત મીઠા દ્રવ્ય છે, આ સઘળાનું
કરે પ્રમાણ
મુરછા તે અશત્યર પરીવ્રજો, તેથી પાપ લાગે
છે આણ ॥૭॥

કનક કામની દોય, 'સેવ્યા દુર્ગાવી હોય
કંડ છે મોટકોએ, તેનાથી ખાવે ધકકોએ ॥૧૦॥

કનક કામની દોય, બીજા ને પકડાવે દોય
તેને દૂધમાં નાખ્યો સહીએ, નીકલ શકે નહીએ ॥૧૧॥

પરીગ્રહ દીધા કહે ધર્મ, તે જીવા અજ્ઞાનીભર્મ
કર્મ ધણા સહીએ, સમજ પડે નહીએ ॥૧૨॥

આ પરીગ્રહ તણા દલાલ, તેના પણ ઘરે હવાલ
દુઃખનરક તણાએ, સંહસી અતી ઘણાએ ॥૧૩॥

એ રાખ્યા લાગે કર્મ, રખાવ્યા પણ નહી ધર્મ
ત્રણે કરણ સરખા એ, કરજો પારખા એ ॥૧૪॥

એ પરીગ્રહના દાતાર, તેના સાવજ જોગ વેપાર
માર્ગ એ નહી મોક્ષનોએ, છાંદો આ લોકનોએ ॥૧૫॥

અણણાદીક ચારે આહાર, આવક ને પરીગ્રહ
મહાર

તે ખાવે ખવાવે સહીએ, તેમાં ધર્મ નહીએ ॥૧૬॥

આવક તે માંહો માંહી, દેવે લેવે છે તાંહી
તે સમજો છે પરીગ્રહોએ, તેમાં શંકા નહી ધરોએ ॥૧૭॥

સચિત અચિત મીઠદ્રવ્ય, તેમાં આજે પાછે સર્વ
એ સમજો પરીગ્રહોએ, તે મમતાં માંહી ખરોએ ॥૧૮॥

સચિત અચિત બધાહી તાહી, ગૃહસ્થને
પરીગ્રહ માંહી
૧૬૦ બિવાહ ઉપાંગ મેએ, વળી સુગડાંગ મેએ ॥૧૯॥

તેનો શ્રાવણ દીધો પ્રમાણ, ત્યાગ્યો તે વ્રત પીછાણ
 બાદી અવ્રત મે રાખીયોએ, સુત્ર ૬ સાખીયોએ ॥૨૦॥
 પરીશ્રદ્ધ દીધો ધર્મ હેત, તેની આજ્ઞા દેત
 કહી કહીને દેવરાવતાએ, એવો ધર્મ કરાવતાએ ॥૨૧॥
 આધનથી મોટા ન હોય, ધર્મ ધુરં ચાલે નહી કાંઈ
 ભવ ભટકાવણુએ, દુર્ગંતી પહોચાવણુએ ॥૨૨॥
 ધનથી ધર્મ ન થાય, ત્રણ કાલની માંય
 સાચો કરીને જાણુએ, શંકા નહી આણુએ ॥૨૩॥
 આ પરીશ્રદ્ધ માંદી રહત, તેને આવે નહી સમ્યક્ત
 મુર્છા તેમાં સદીએ, સમજ પડે નહીએ ॥૨૪॥
 જેને પરીશ્રદ્ધાની પરતીત, તે તો યશે ધણુ દુષ્ટ
 નરકા જાવશેએ, માર આવશેએ ॥૨૫॥
 એથી વધે અંસાર, બાવે નીમોદ મજાર
 ધણુ રડ પડે એ, જક નહી પડે એ ॥૨૬॥
 અચિન અચિન દ્રવ્ય તાંદી, શૂદ્ધસ્થ ને અમન માંદી
 તેનો ત્યાગ કર્યો નહીએ, તેનો પાપ લાગે સદીએ ॥૨૭॥
 ત્રણ કરણે લાગે પાપ, તેથી દુઃખ લોભવે આપ
 ત્યાગ મન થઈ એ, ત્યારે યશે પુરીએ ॥૨૮॥
 દરજીને મ ઘાલીને જાણ, કરીએ શુદ્ધ પચખાણ
 નાંખે નીન પાવશેએ, દોષ મધજા ટાલશેએ ॥૨૯॥

પાંચમું મન

દોહરોનું બાવાચું

સદાચર રાખવે છે કે અજ્ઞ પરીશ્રદ્ધની મલ

પરાંત ત્યાગ કરે તે પાંચમું મત છે. ૧ સચિત ૨
 યિત ૩ મીશ્ર ત્રણ જાતના દ્રવ્ય ઉપર મુર્છા તે
 પરિગ્રહ છે જેમાં જીવને નિશંતર પાપ લાગે છે પરિગ્રહ.
 ખવો એ મોટું પાપ છે ચાર ગતિ સંસાર સમુદ્રમાં
 જીવ અનાદિ કાળથી રખડી રહ્યો છે. શ્રાવકના ત્રણ
 મનોરથમાં પરિગ્રહને મહા અનર્થનો મુળ અને અત્યંત
 દુઃખદાઈ કહ્યો છે- પરિગ્રહમાં ખુટી રહેલો જીવ નરકમાં
 જાય છે સાધુ માર્ગનો નાશ કરવાવાલો પરિગ્રહનો
 નિષેધ જ્ઞાનીઓએ કર્યો છે તે પરિગ્રહ નવ પ્રકારનો છે.
 ૧ ખેત્ર=ઝીઘાડી જુમી ૨ વત્યુ=દાંકેલી જમીન મકાન.
 હવેલી વીગેરે ૩ હીરણ્ય=ચાંદી ૪ સુવર્ણ=સોનું ૫ ધન=
 રૂપિયા પૈસા ૬ ધાન=અનાજ દીપદ=ખે પગા દાસ દાસી
 ઘોષદ= ચાર પગા જનાવર ગાય ભેંસ હાથી ઘોડા
 છિટ વીગેરે ૮ કુલી ધાતુ=તાંબા પીત્તળ ઠાંસા લોહા
 વીગેરે ધાતુના વાસણ એ નવ પ્રકારનો બહાર પરિગ્રહ
 તેના મુર્છા રાખે તે અર્થાંતર પરિગ્રહ છે તે બહારના
 અને અર્થાંતર પરિગ્રહથી જીવને પાપ લાગે છે માટે
 શ્રાવક યથાશક્તિ મર્યાદા ઉપરાંત ત્યાગ કરે તે પાંચમું
 મત છે આગાર રાખ્યો તે અમત છે ॥ ૧ થી ૮ ॥

ઢાણનો ભાવાર્થ

સદ્ગુરુ દરમાવે છે કે હે ભગ્ય જનો ખેતુ વત્યુ.
 વીગેરે નવ જાતનો પરિગ્રહ મહા દુઃખદાઈ છે બોધ
 બીજનો નાશ કરી દુઃખનો દેવાવાલો છે તેનાથી મોટી

જાળ અતિબંધ કોઈ નથી એની અભિલાષાથી અમુ
કમં બંધાય છે. પરિશ્રુ રાખવાવાળા રખાવવાળા
રાખે તેને ભલે જાણવાવાલાને મહાપાપ લાગે છે. મ
મમતા કરો નહી, તે મોટી માયાજાળ ફંદ છે. તે
લિપ્ત રહે તેનાથી ધર્મ યતો નથી. કનક કામની
બંન્ને સેવવાથી સેવરાવવાથી સેવે તેને અનુમોદવા
દુર્ગંતી જવાય છે પણ ઠેટલા એક અવિવેકી માણ
પરિશ્રુ આપવામાં અપાવવામાં ભલે જાણવામાં
સમજે છે તેઓ અજ્ઞાનવશ ભરમમાં પડી પાંચ
આશ્રવદ્વાર પરિશ્રુ સેવરાવવામાં, સેવવામાં ને જ
વામાં જીન દર્શિત ધર્મ પડ્યે છે વીચારતાનથી
પરિશ્રુ રાખવો રખાવવો ભલે જાણવો આશ્રવદ્વાર
જેનાથી અશુભ કમં લાગે છે, બીજાને આપી રખાવવા
અને રાખે તેને અનુમોદવામાં ધર્મ નથી રાખ્યું પહે
કરણ, રખાવણું બીજે કરણ, અને રાખે તેને અનુમોદ
ત્રીજે કરણ છે પહેલા કરણમાં પાપ છે તો બીજા
ત્રીજા કરણમાં પાપ છે. બુદ્ધીવાનો એ કરણ ભો
સમજવા જોઈએ. યથશક્તિ પરિશ્રદના ત્યાગ કર
જોડ્યે આગાર માર્યો તે અમત સેવવા બીજાને આપે
ને અમત સેવગાવવો અને જોયે તેને અનુમોદવો
સ.વદ્યજ્ઞ વેપર છે. સામાયિક પાપામાં કરાના ન
રેણું દેવગણુ જણુ જાણુ સમારનો ઉપકાર લોડી
મ.નંના ઉપકાર છે ન.સ માનના નથી. ૧૧ મી ૧૫૨
- ૬૨ ૧૫૨ મને જે અર મક.વના આદાર અવકાર

માસે છે. તે પરિશ્રદ્ધમાં છે. ચોતે ખાય બીજાને ખવરાવે
 અને ખાય તેનો ભલો જાણે. તેમાં ધર્મ નથી તથા
 સચિત અચિત, મીશ્ર દ્રવ્ય જે શ્રદ્ધસ્થ પાશે છે તે
 પરિશ્રદ્ધમાં છે મતલબને માટે જે જે આગાર રાખ્યો છે
 તે અવતમાં છે. ઉવવાઈ અને સુયગદા અંગ સુત્રમાં
 ખુલાશે પાઠ છે ત્યાગ કયો તે વ્રત અને જે દ્રવ્યનો
 ત્યાગ કીધો નહી તે અવત છે કોઈપણ કારણસર પરિશ્રદ્ધ
 આપવો, અપાવવો ભલો જાણવો આશ્રવ છે જેથી પાપ
 કર્મ લાગે ઉ કેમકે ધન અન્યનો સુખ છે. ધનથી
 ધર્મ થાય તો ભગવાને ધન ત્યાગ કરવાનો કહ્યો છે
 જેટલો જાને તેટલો વધારે ધન જીપાજન કરે કેમકે
 જેટલો વધારે ધન હોય તેટલો વધારે ધર્મ કરી શકે
 ધનવાન તપ સંયમ કીધા વગર ધનથી મોક્ષ જાય
 નિષંઠ કદાપી મોક્ષ જાય નહી પણ ત્રણ કાળમાં ધનથી
 ધર્મ થાય નહી પરિશ્રદ્ધ ત્યાગ કરવાથી કરાવવાથી
 અનુમોદન કરવાથી ધર્મ છે. પરિશ્રદ્ધમાં ખુટયા રહેવા-
 વાલાને સમક્ષતનો લાભ થાય નહી સમકેત્વનો અભાવથી
 મોક્ષમાં કદાપિ જાય નહી સંસાર વધે છે પાપ કર્મ
 ઉપાજન કરી નરક નિગોદાદિકમાં જઈને અનંતા દુઃખ
 ભવ ભોગવે છે જ્ઞાની દેવોએ જૈન શાસ્ત્રોમાં કરમાવ્યું
 છે ને સદ્ગુરુ કહે છે કે હે જન્ય જીવો આ પરિશ્રદ્ધ
 મહાદુઃખદાઈ જાનીકરણ જોગ સમજી મયાશક્તિ ત્યાગ
 કરો અને અખંડ વ્રત પાળો કહ્યું છે કે ॥૧ થી ૨૬

બાહરના આશ્રય દીધા ત્યાગ, અત્રત ઊઠી છે
 લાવી વેરાત્ર
 દેત્ર યદી સર્વ દેત્રમેં લાણ, કાલ યદી લવ
 હવ પચખાણ ॥૬૬॥

દેાઈ દેવાદીક તેને નાંખે બાર, તે પણ નદી
 સેવે આશ્રવદાર
 દેાઈ કષ્ટ પડયા રાખે છે આમાર, પોતાની
 ક્યારી બાંહે તે વાર ॥૬૭॥

દેાઈ મંત્રી દેવાદીકને બોલાવે, તે પાસે આપને
 કામ કરાવે
 તે પણ છઠેત્ર લીધે તે વાર, એટલે પહેલા
 રાખ્યે આમાર ॥૬૮॥

ઈત્યાદીક રાખે આમાર અનેક, આમાર વગર
 કરે નદી એક
 આમાર રાખ્યા અત્ર પાપ લાગે, વગર આમાર
 કયો મન બાગે ॥૬૯॥

૭૧ મનને બહુ પીસાર, તે કહેના નદી
 આવે પાર
 આ સદેવ કહો પીસાર, ભુપીરત બાંધી તે
 અનુમાર ॥૭૦॥

૭૨ મનમાં એટલા પચખાણ, મંદી પણ
 બાંધ

ની અમત ટાલવા કાજ, સાતમું મત કહું
છનરાજ ॥૧૧॥

છઠું મત

દોહરાનો ભાવાર્થ

ઉપરના પાંચ અલુપ્ત આવક લે છે તેમાં ઘણી
શુભ અમત મટાડે છે પણ તે ઉપરાંત જે આગાર
અમત રહે છે તેથી પાપ હંમેશ લાગે છે ॥૧૧॥ માટે
ત્રણ શુભ મત પાંચ અલુપ્તને શુભ લાયક છે શુભમત
દિશિમર્થાદ બીજો શુભમત ઉપસોગ પરિસોગ મર્થાદ
અને ત્રીજો શુભમત અનર્થદંડ ત્યાગ છે જેમાં પહેલો
શુભમત પુર્વાદિશિ મર્થાદ કહે છે. અર્થાત ઊંચી નીચી
વગેરે સર્વે દશ દીશાની મર્થાદ ઉપરાંત હિંસાદિક સાવધ
કાર્ય કરવાના મનમાં સમતા લાવી ત્યાગ કરે તે આવકનું
છઠું દિશિ મત છે, આગાર છે તે અમત આશ્રવ પાપ
કર્મ લાગે છે ॥૧૧॥ થી પા

દોહરાનો ભાવાર્થ

છઠું આવકના મતમાં દશ દિશાનું પ્રમાણ કરે ઊંચી
નીચી દશે દિશાના યથાશક્તિ નેચાર ગાત્રિ ઉપરાંત
ત્યાગ કરે અને તીચી એટલે પુરં પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ
અને ચારે ખુણામાં પાંચસો અથવા જોછા વત્તા ગાત્રિ
ઉપરાંત યથાશક્તિ ત્યાગ કરે કદાચ પ્રમાણ ઉપરાંત
જવાનું કામ પડે ત્યાં પૃથ્વી આદી ■ કાચા માંરવા

કરે સમદ્રષ્ટિ જીવડો, ઘરં કુટુંબ પ્રતિપાળ
અંતરથી જીવડો રહે, જેમ ધાવ ખીલાવે બાળ

ભાવાર્થ

સમદ્રષ્ટી જીવ ઘર કુટુંબ સગા સંબંધી દે. ૧
ભાઈબંધ વીગેરેની પ્રતી પાળના પોષણ કરે છે ૧
અંતરંગથી જીવડો રહે છે જેવી રીતે ધાવ માતા બાળ
કને ખવરાવે સાર સંભાળ બહુ કરે પણ જાણે કે ૨
બાળક માફે નથી તેમ સમદ્રષ્ટી જાણે કે આ ૩
સ્વાર્થના સગા છે. મારા આત્માનું કેાઈ નથી.

છકુ દીશીમર્યાદ તત દોહરા

પાંચ અલુપ્ત ધારતાં, બાંધી મેટી પાત
નાનાની અમત રહી, તે પાપ આવે દગગાત ૧૧
તે અમતને મેટવા બળી, પહીલો ગુણતત દેખ
દીથી મજેદા કરીને, ટાળે પાપ વીશેષ ૧૨
માંદેલી અમત મેટવા, બીજો ગુણ મનધાર
દ્રવ્યાદીક ત્યાગ કરે, લોભાદીક પરીહાર ૧૩
એ દ્રવ્યાદીક શખીયા, જેદની અમત જાણ
અર્થ દંડ મુટે નહિ અનર્થ દંડ પચખાણ ૧૪
છટે. ૧૫ મનક તલો, કરે દીશાનું પ્રમાણ
દોષ દીક ત્યાં ૧૬ દીગાનજા, અનર્થ સમના-

ઢાલ

ધણપુર ઠંબલ ઢાઈ ન લેશી, શ્રીર ચાલ્યા પાછા
 પરદેશી એ પરદેશી
 જાચી નીચી દીશા ગાઉ બે ચાર, તે બાહેર
 સાવધ પરીહાર
 ત્રીશી દીશી પાંચસેઢ પ્રમાણુ, એ વીધ દીસી
 તણે પચખાણુ ॥૧॥

પૃથ્વી કાપાદીક જીવ ન મારે, નાના જુઠં તણે
 પરીહાર
 ચોરી નહી કરે મૈથુન ટાળે, ધનથી મમતા પાછી
 વાળે ॥૨॥

અંદર બેઠા બાહેર લેવો દેવો, તેના ત્યાગ કરે
 સ્વ મેવો
 બાહરની વસ્તુ માંહી મંગાવે નાંહી, માંહેલી વસ્તુ
 બહાર દેવે નાંહી ॥૩॥

જગન્ય તો એક આશ્રવ ત્યાગે, બિલકબટા આશ્રવ
 ત્યાગે પાંચેહી
 એક કરણ ત્રણ જોગથી જાણુ, બહારના આશ્રવના
 કરે પચખાણુ ॥૪॥

ઢાઈ બે કરણ ત્રણ જોગથી તાઈ, ત્યાગ કરી
 અદત્ત દે ગીટાઈ
 ઢાઈ ત્રણ કરણ ત્રણ જોગથી જાણુ, પાંચ આશ્રવના
 કરે પચખાણુ ॥૫॥

નાનુભાઈ' હું' બોલવાના, ચોરી કરવાના
 સેવવાના, પરિગૃહ રાખવાના ત્યાગ કરે ને
 જવા આવવાનો આગાર તે જગ્યાએ બહાર
 અંદર મંગાવે નહીં અંદરની વસ્તુ બહાર જોડે
 યથા શક્તિ પ્રમાણ કરે જઘન્ય એક આધર ક
 પાંચ આશ્રવ બને તેટલા ત્યાગ કરે કેટલાક
 એમ કહે છે કે એક કરણ ત્રણ ભોગથી ત્યાગ
 કેટલાએક બે કરણ ત્રણ ભોગથી દિશાના પ્રમા
 તેની બહારની વસ્તુ મંગાવવાના અથવા તે
 જઈ આશ્રવ સેવવાના ત્યાગ દીધા છે તેઓએ
 અમત છેડી છે એ ત્યાગ ક્ષેત્ર યદી સર્વશ્રેષ્ઠ
 યદી ભવ છવ મુધી અર્થાત્ છકામતના ત્યા
 કાળના યદી શક્તા નથી કદાચ એવા ત્યાગવા
 દેવતા બહાર નાંખી કે તો ત્યાં પાંચ આશ્રવ
 નહીં કેમકે તેને ત્યાગ છે કેમકે કષ્ટ પડે આગ
 ઉ અથવા મંત્રી દેવતા બોલાવે છે અનેક કામ
 કરાવે છે કમનાને બહુ ભરો છે તે પડેલા
 રાખ્યો દોષ નેમ કરે છે આગાર અમત
 પોતાની દીક્ષા છે તેમાં અમતનું પાપ તાગે
 ત્યાગ જામતો નથી માટે આગાર સિવાયનું
 નહીં આવક છે. મનને નિરોધ પાડે આતે
 શુભ પામે છે. મનને પડે વિચાર છે અહીંયા
 કે

સાતમું મત

દોહરા

સાતમું મત આવક તણુ, તેમાં ઉપલોગ પરી
લોગના ત્યાગ આવે છે અધીક
મતી વસ્તુ ત્યાગે તેહને, વેરાગ ॥૧૧॥

લોગ આવે એક વારમાં, તે કહીએ ઉપલોગ
વારંવાર લોગ આવે જીવને, તેને કહ્યો છે
પરીલોગ ॥૧૨॥

ઉપલોગ પરીલોગની, અમત કહી ભગવાન
તેને ત્યાગ કરે સવશુદ્ધ કરે, તે સાતમું મત
પ્રધાન ॥૧૩॥

ઉપલોગ પરીલોગ કામ છે, તે લોગ મહા
દુઃખ જ્ઞાન
કીમ્પાક રૂળની દીધી જોપમા, ભગવંત ક્ષી
વર્ધમાન ॥૧૪॥

ઢાલ

મા પુર કામળ દેહ ન લેથી, પાછા ચાહ્યા
શીર પરદેશી (એ દેશી)
જોછા ૧ દાવણુ ૨ રૂળ ૩ અક્ષીમન ૪

નાનુમોડું જુકું જોતવાના, ચોરી કરવાના, મૈયુન
 સેવવાના, પરિગૃહ રાખવાના ત્યાગ કરે જે દિશામાં
 જવા આવવાનો આગાર તે જગ્યાએ બહારની વસ્તુ
 અંદર મંગાવે નહીં અંદરની વસ્તુ બહાર મોકલે નહિ
 યથા શક્તિ પ્રમાણ કરે જઘન્ય એક આશ્રવ બિત્તકા
 પાંચ આશ્રવ બને તેટલા ત્યાગ કરે કેટલાક શ્રાવ
 જોમ કહે છે કે એક કરણ ત્રણ જોગથી ત્યાગ કરે છે
 કેટલાએક બે કરણ ત્રણ જોગથી દિશાના પ્રમાણ પર
 તેની બહારની વસ્તુ મંગાવવાના અથવા તે ઉપર
 જઈ આશ્રવ સેવવાના ત્યાગ દીધા તેઓએ વેરાગ્ય
 અમત છે.ડી છે એ ત્યાગ શ્રેષ્ઠ થકી સર્વશ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ
 થકી જવ છવ મુખો અર્થાત્ છકામતના ત્યાગ દેડ
 કાળના થઈ શકના નથી કદાચ એવા ત્યાગવાતાને કે
 દેવતા બહાર નહીં કે તો ત્યાં પાંચ આશ્રવ દ્વાર કે
 નહીં કેમકે તેને ત્યાગ છે કેાંઈ કપટ પડે આગાર શ્રેષ્ઠ
 છે અથવા મંત્રી દેવતા જોડાવે છે અનેક કામ કરે
 કરાવે કંઈ કળાને બહુ બલે છે તે પહેલાં અગ્ર
 ગણ્યે દોષ તેમ કરે છે આગાર અગ્ર ગણ્યે કે
 પેતાની દીકરા છે તેમાં અગ્રનું પાપ લાગે છે પણ
 ત્યાગ કામને નથી મટે આગાર સિવાયનું કામ ન
 નહીં કવચ છે મનને નિર્દોષ પાડે આગાર પાડે
 ધમ પ.મે છકા મનને વસ્તુ વિસ્તાર છે અહીંયા કહે
 કદા છે ગુણવત્ત વિવેક.

સાતમું મત

દોહરા

તમુ મત ધ્રાવક તણુ, તેમાં ઉપલોગ પરી
લોગના ત્યાગ આવે છે અધીક
વેરાગ ॥૧॥

નનવી વસ્તુ ત્યાગે તેહને, તે કહીએ ઉપલોગ
સોગ આવે એક વારમાં, તેને કહી છે
પરીલોગ ॥૨॥

સોગ આવે એક વારમાં, તે કહીએ ઉપલોગ
પરીલોગની, અમત કહી ભગવાન
તેને ત્યાગ કરે સવશુરે કને. તે સાતમું મત
પ્રધાન ॥૩॥

ઉપલોગ પરીલોગ કામ છે, તે લોગ મહા
દુઃખ ખાન
દીપાક રૂળની દીધી એપમા, ભગવંત શ્રી
વધમાન ॥૪॥

દાસ

મા પુર કામળ કેાઈ ન લેથી, પાછા ચાલ્યા
શીર પરદેથી (એ દેથી)
ગોછા ૧ દાતણ ૨ રૂળ ૩ અણીગન ૪

ઉવટણ પીઠી ૫ ને મંજણ ૬ વસ ૭ વીલેપન
૮ મુખ ૯ આભરણ ૧૦ મુખખેવણ ૧૧ પીવણ
૧૨ ને સખખન ૧૩

૥૧૯

લિલન ૧૪ મુખ ૧૫ વીગય ૧૬ ચાક ૧૭ વીમાસ
મદુર ૧૮ જમણ ૧૯ પાણી ૨૦ મુખવાય ૨૧
વાહન ૨૨ સયન ૨૩ પન્ની ૨૪ સચિત ૨૫
દ્રવ્ય ૨૬ સંખ્યા કરી ત્યાગે એકચીત

૥૨૦

એ છવીસ જોત તર્ણ પ્રમાણ, ધન્ય ત્યાગે તે
સમતા આણ
નામ લેઈ ખુતાનો કર લીજે, કરણભેગ સદીત
મન'દીજે

૥૨૧

એ છવીસ જોત લોગવીયા સંતાપ, લોગવાયા
પણ લાગે પાપ
અનુમોદયા ધર્મ કયાથી દોષ, તણ કરણ સરીખા
લેય

૥૨૨

મુખને દીલ જાત ન લેમે, ન્યાય ઉંડી તપાસ
પેમે
મદુર હંડી કુચુદી પરચા, બારી યય કરે
ત્રિપી ચરચા

૥૨૩

મન મન ૧૬૦ જન ન્યરી, સમજે નરી
દેન. કમ' જ.રી

સુદમતી નવ તત્વ ન બાણે, લીધી ટેક છેાડે
 નહીં તાણે ॥૬॥
 છન્વીશ બોલ તણે આગાર, તે તો અમત
 આશ્રવદ્વાર
 ત્યાંયે કષ્ટ ઉપસોગ પરીસોગ, તેને ભોગવે તે
 તો સાવધ ભેગ ॥૭॥
 તેનો ત્યાગ કરે મન સમતા આણુ, ચકતી
 સુજળ કરે પચખાણુ
 એક કરણુ ત્રણુ ભોગથી ત્યાગે, ત્યારે પોતે
 ભોગવવાનો પાપ ન લાગે ॥૮॥
 બે કરણુ ત્રણુ ભોગથી પચખાણુ, તેને છઃભાગાનો
 પાપ ટાલ્યો બાણુ
 તે તો પોતે પણુ ભોગવે નહીં કાય, બીજાને પણુ
 ભોગવાવે નહીં તાય ॥૯॥
 ત્રણુ કરણુ ત્રણુ ભોગથી ત્યાગે, તેને નવ ભાગાનો
 પાપ ન લાગે
 ભોગવે નહીં ભોગવાવે નહીં, ભોગવવાવાલાને
 વખાણે નહીં ॥૧૦॥
 જે જે ચેરી છટી રહી તાંહી, તેથી પાપ કમ
 લાગે છે આઈ
 ચેરી રાદી તે સંવર દ્વાર, તેથી પાપ ન
 લાગે લગાર ॥૧૧॥

છુટી ચેરીમાં શ્રાવક ખાય ખવડાવે, ખાતાને
 પણ છુટી ચેરીમાં ધરાવે
 બંધ ચેરીમાં ખાવે ખવડાવે નહી, અનુભોક્તા
 પણ ન કરે કાંઈ ॥

શ્રાવક માંદામાંદી છ કાય ખવડાવે, વગી છ
 કાય મારીને જમાડે
 એ અમત સાવધ ભેગ વેપાર, તે માંદી ધમં
 નહી લગાર ॥

શ્રાવકને માંદામાંદી છ કાય ખવડાવે, વગી છ
 કાય મારીને જમાડે
 તે માંદી ધમં મીઠ્યાતરી જાણે, ઠમં તણે વધ
 બિંધી તાણે ॥

મન આથી શ્રાવકને કહ્યો છે ધર્મી, અમત આથી
 કહ્યો અધર્મી
 તેથી શ્રાવકને ધર્માધર્મી જાણે, પન્નવણા
 ભ્રમવતીથી ભેઈ પીછાણે ॥

ધ વસ્તુ ખાવું પીવું ને ગેદજું, માંદામાંદી
 લેવું ને રેવું
 એ તરું કમળ અમનમાં ધાવ્યા, ઉવાઈ, દુઃખાંચ
 એ અ.સ્વા ॥

૧.૫૬ ૩૫ ૧૭ મંથ ૨૫૩, ૧.૫૫૬ છે તેની
 જ.ની ૧૬૬ અ.સ્વા

- જો છે ઉપલોગ પરીલોગ, તેના મળે છે વીવીધ સંયોગ ॥૧૭॥
- રાખ્યા છે તેની અમત જાણે, તેનો સમય સમય પાપ લાગે આણે।
- ને ત્યાંયા યથે સંવર સુખદાય, તેને અમતને પાપ મિટ જાય ॥૧૮॥
- લોભ પરિલોગ લોગવે છે જાણી, તેથી પાપ લાગે છે આણી
- વાબ્યાથી ખીજે કરણપાપ, તેથી યાય બહુ સંતાપ ॥૧૯॥
- અનુભવે તે સરાવે જાણુ, તેથી પણ પાપ લાગે છે આણુ
- આવકના ઉપલોગ પરિલોગ, જો ત્રણે કરણુ સાવધ નેગ ॥૨૦॥
- અન્ય મધમમ ઉત્કટા જાન, આવક શુણ રતનાની ખાણુ
- ખાણુ પીણુ અમતમાં જાણે, તેને રૂડી રીતે પીછાણે ॥૨૧॥
- અન્ય ભાવકને અમત ઘણેરી, ઉત્કટા આવકને અમત ઘોઠેરી
- તે અમત આશ્રવ પાપનો નાણે, તેથી પાપ આવે દમયાણે ॥૨૨॥

આવક તપ કરે લાવી હુતાસ, ઉપવાસ છડ
કરે છમાસ

આવઘ ભોગ રૂઢ્યાં સંવર ચાલ રૂઠો, તપથી
કર્મ કરે ચક્રુરો ॥૨૩॥

તપ પુરો થયા પછી અનત આગાર, ખાવો
પીવો તે સાવઘ ભોગ વેપાર
તેથી કર્મ લાગે છે આય, તે પાપ થયે છવને
હુઃખદાય ॥૨૪॥

પાસલુ કરે તે પહેલે કરજી ભલો, કરાવે તે
બીજે કરજો પીછાલો
શરાવણવાલો છે ત્રીજે કરજો, આ ત્રણેના જુદીવંત
કરજોનીરજો ॥૨૫॥

પહેલે કરજી તે પ.પ નમ.વે, તે બીજે કરજી
પર્મ કદામી ચાવે
ત્રીજે કરજી પર્મ નદી તમાર, આ ત્રણેના મંવડ
ભેદ વેપાર ॥૨૬॥

સાવઘ ભેદથી લેવે છે પ.પ, ભેદી છન આ.પ
ન હે આ.પ
ભેદ વાને જમ.૧૫ પર્મ થતા, તે અરીદન
અમરન આ.પા હેતા ॥૨૭॥

૧૪ કહે જ.વાને જમ ૧૫ પર્મ, તે જુદી મવા
અપ ની કર્મ

પોતે જમ્યા લાગે પાપ કર્મ, તો ખીજને
 જમાડયા કેમ થયે ધર્મ ॥૨૮॥
 કોઈ કહે લાડુ ખવાડયા ધર્મ, તે તપ કરે
 તેથી મારા કટથે કર્મ
 તેથી હું ખીજને લાડુ ખવડાવા, લાડવા માટે
 અપવાશ કરાવા ॥૨૯॥
 પછી તે કરથે તે તેને હોય, પણ લાડવા ખવડાવ્યા
 ધર્મ ન હોય
 લાડવા ખવડાવ્યા તો એકાંત પાપ, શ્રી છન
 સુખસે કહ્યો છે આપ ॥૩૦॥
 ધાવકને લાડવા ખવડાવ્યા ધર્મ જો હોય, તો
 એકવો ધર્મ કરે હરકોય
 મોટા મોટા શ્રાવકે હતા ધનવંત, એમ લાડવા
 ખવડાવી ધર્મ કરંત ॥૩૧॥
 મોટા મોટા સેનાપતિ તાહી, તેને હતી ધર્મની
 ચાંદી
 ખવાડયા ધર્મ હોય તો આયો નહી કાઢતા,
 લાડુ ખવડાવી કામ સરાસે ચાલતા ॥૩૨॥
 જો શ્રાવકને લાડવા ખવાડયા ધર્મ, ખવાવણુ
 વાલાના કટ જાય કર્મ
 તે ચક્રવર્તી વામુદેવ બલદેવ, તે તો ધર્મ કરતા
 સ્વમેવ ॥૩૩॥

માનવ ભવનો લાવો લીજો, હાન સુપાત્ર નીશ્ચય
 ડીજો, ધર્મનું કામ જલદી દીજો, સત પુરૂષોની
 સેવા વંછીત સીજો ॥૪૦॥

પંદરે કર્મદાન

દોહરા

ઉપભોગ પરીભોગનું, સાતમું મત પ્રધાન
 તે માંહી ઉપદેશીયા, પંદરે કર્મદાન ॥૧॥

ઢાળ

ધટ કરનારા ચોનાર કંસારા, ભાડભુખ, કુંભાર
 હુહાર એ કર્મ કરીને પેટ ભરીજો, તેહ અંગાલીક
 કર્મ કહીજો ॥૧॥

વેચે ચાક બાણ કંદચુળ, બીજાલીક ધાન તંદુલ
 વેચે કુલાલીક સર્વ વનરાઈ, તે વણુ કર્મ કહીજો
 રે બાઈ ॥૨॥

વેચે ગાડાલીક રથ કરાઈ, ચોટી પાટ પલંગ
 બનાઈ
 કમાડ ચાંબલાલીક તે વેચાવે, તે ત્રીજો સાડી
 કર્મ કહાવે ॥૩॥

ફકાન હવેલી બાટે ચાપે, રોકડ નાણું બ્યાજે
 ચાપે
 ગાડાલીક બાટે રે જોઈ, બાડી કર્મ કહીજો તેહ ॥૪॥

તાડવા ખવડાવ્યા થાય જો ધર્મ, આવકને લાડવા
 ખવડાવ્યા કટ જાયે કર્મ
 તો ચાર જાતના દેવ સ્વમેવ, એવા ધર્મ કરે
 તતમેવ ॥૧૧॥
 એકવા ધર્મથી શીવ મુખ હોય, તો દેવતા
 આયો કાઢતા નદી કાંઈ
 એકવો ધર્મ કરી પુરતા મનખંત, દેવભવાની
 પાપના મોક્ષ પહોચંત ॥૧૨॥
 પણ લાડવા ખવાડ્યા ધર્મ નદી, ખાવો ખવડાવો
 અમન માંદી
 તે માટે ધર્મ કહે તે લોજા, તેને મોક્ષ કરના
 જો જોજા ॥૧૩॥
 લાડુ ખવાડ્યા ધર્મ નદી કાંઈ, આ તો પુણી
 દેખાઈ વીરતાઈ
 આનો લોભપણો જીવ્યાનો સ્વાદ, પણ ભરી
 કર્મો માંડ્યો ઉ વ. ૬ ॥૧૪॥
 ખડુ ખવડાવડુ ત્યાં મોય, ત્યારે ધનપુ
 મન શરણે રેવ
 ત્યારે રોજે તે અવના કર્મ, નેટીજ ઉજવો
 મંત્ર ધર્મ ॥૧૫॥
 મળે કરજુ જુદા જુદા કીજે, ત્યાં અને અમર
 એ જાણી જે
 અમરમાં ૧.૪ અર્થે ઉડી જે, મનમાં ધર્મ
 અર્થે મન દીજે ॥૧૬॥

માનવ ભવનો લાવો લીજે, દાન સુપાત્ર નીશ્ચય
 દીજે, ધર્મનું કામ જલદી દીજે, સત પુરવેની
 સેવા વંછીત સીમે ॥૪૦॥

પંદર કર્મદાન

દોહરા

ઉપભોગ પરીભોગનું, સાતમું જત પ્રધાન
 તે માંહી ઉપદેશીયા, પંદરે કર્મદાન ॥૧॥

ઢાળ

ધટ કરનારા ચોનાર કંસારા, ભાડભુજ, કુંભાર
 હુહાર એ કર્મ કરીને પેટ ભરીજે, તેહ અંગાલીક
 કર્મ કહીજે ॥૧॥

વેચે ચાક બાણ કંદમુળ, બીજાદીક ધાન તાંદુલ
 વેચે ફુલાદીક સર્વ વનરાઈ, તે વણુ કર્મ કહીજે
 તે ભાઈ ॥૨॥

વેચે ગારાદીક રથ કરાઈ, ચોદી પાટ પલંગ
 બનાઈ
 કમાઈ ધાંજલાદીક તે વેચાવે, તે ત્રીજો સાડી
 કર્મ કહાવે ॥૩॥

ફકાન હવેલી ભાડે યાપે, રોકડ નાણું બ્યાજે
 આપે
 ગાડાદીક ભાડે રે નેહ, ભાડી કર્મ કહીજે તેહ ॥૪॥

વેચે નાળીયેરાદીક દેાડી, વગી અખરોટ સોપારી
તોડી

પથ્થર દેાડ દલે પીસે ધાન, પાચમું દેાડી
કર્મોદાન ૧૪

કસ્તુરી કેવડા, હાથીદંત, મોતી અગર પાપ
અનંત

ચામ હાડ સીમનો વેપાર, છઠા કર્મોદાન જે
ધાર ૧૫

સાતમો ભેદ મીઠુ સલખાણ, વેચે તાપ મઘી
દશમ ૧૬

કમુંબાદીક રંગજુપાયા, રોપ વળો કલો દન
તાપ ૧૭

મધ માંસ માખણને દારૂ, મોટી વીગમ કદી
દન ચાર

દુધ દહી ધી તેલ મોગ અણ, આડમુ એ રગ
વળીઅપ પીછ ૧૮

વેચે ઉદ મધા અગર માપ, ઘેાઠા દોડી જે
મંત્ર ૧૯

ઝિન રૂ રેદમ વન અનાપ, કેશવ.સ્ત્રીઅપ જે
નવમું ૨૦

મોટી દોડને અડાવક ૨, હીલો મુરો ને મ
લખ ૨૧

નરવંશી વણુજે, જો દશમુ વીધ વાંછીજ્ય
કહીજે ॥૧૦॥

રસવ વીગેરે થીલાવે, શેરડી રસના ઘાણુ
કહાવે

પીલણુ અગ્યારમુ કર્મ, કરતાં વધે ઘણું
અધર્મ ॥૧૧॥

દેશવે નાક વીંધાવે, પાપી ખસીયા બળદ
કસાવે

મુ કર્મોદાન નીલચ્છન, વલધારીને લાગે
લંછન ॥૧૨॥

જો ગામ નગર કરી લાય, જંગલાલીકમાં દવ
દે લગાય

જો મુહાને આગ આપે, તેરમુ કર્મ જો રીતે
વ્યાપે ॥૧૩॥

હામુ ભાગે નહી દ્રહતીર, ખેતમાંહી લાવી
મુકે નીર

ધર દ્રહ તલાવ ખોટા સોપંત, જો કર્મ કરી
છવ નરક પડંત ॥૧૪॥

સાધુ વીના સપળા પોષી જે, પન્નરમુ અસંજતી
પોષ કહીજે

રોજગાર કરી તે ઉપર રહેવે, ખાણુ પીણું
અસંજતીને દેવે ॥૧૫॥

ત આશ્રવ પાપનો બંધ છે પાપ આવે. છે પાપ.
 વતું બંધ કરવા ચારીત્ર રૂપી તપ. શુભ ઉત્પન્ન કરે.
 અપવાશ, છઠ્ઠું, અહમ છમાશ સુધી તપ કરવાથી
 વા પીવા રૂપી સાવચ બેગ રૂપી છે તેથી. મત.
 રર યાય છે ભુખ તરશ સમ પરિણામોથી સહન કરે.
 રી અશુભ કમં ક્ષય યાય છે તેથી નીજંરા યાય. છે.
 ૫ પુરો થયે ને ને વસ્તુઓનો પારણામાં ઉપસોગ
 રિક્ષેગ કરવાનો આગાર છે તે લોગવે છે ખાય પીએ છે.
 અનેક તરાહના સાવચ બેગ વેપાર કરે છે નેથી પાપ.
 કમં લાગે છે તે જીવને દુઃખદાઈ છે પારણ કરે તે પ્રથમ
 રણ બીજને પારણ કરાવ્યું તે બીજે કરણ ને પારણ
 કરે તેને બંધ બંધે તે ત્રીજા કરણે અમત છે પંહેલા
 કરણમાં પાપ છે તો બીજાને ત્રીજા કરણમાં પાપ છે
 એટલે ધારણ ઉત્તર ધારણ પારણ કરવાવાલા સાવચ
 બેગ સેવે છે તેની જીનાંજા નહી અમત અંધમ છે.
 તે કરાવવાવાલાને અવૃત અધમ છે અનુમોદન કરવા
 વાલાને અવૃત અધમ છે ખાવામાં ધમ નથી તો
 ખવડાવવામાં ધમ નથી ને અનુમોદનમાં ધમ નથી
 માટે શાવકોનું ખાવુ ખવરાવવુ અનુમોદનુ ત્રણે કરણ
 રી જીનેશ્વરની સાધુ મુનિરાજોની આજ્ઞા નથી શુદ્ધ
 નિમંત્ર સાધુ અમતની આજ્ઞા આંખી ચક્રે નહી કરણ
 કે સાવચ કામને મન વચન કાયાંથી સારા જાનતાં નથી
 કાઈ શાવક જમાડવામાં ધમ માને છે તે અજ્ઞાન છે
 મોહ કમં જણા છે અનારિઝાજીયો ખાવુ ખવરાવવુ

એ પંદર કમોદાન વીસ્તાર, મર્યાદ ભાંધી કરે
પરીહાર
એ પંદર કદા સાવધ ભોગ વેપાર, કરે આજીવીકા
ચતાવણુદાર ॥

સાતમું મત

દોહરાનું ભાવાર્થ

જે છઠ્ઠા મતમાં આગાર રહ્યો તે પુરવાર
મત છે. સાતમું મત આવક ઉપભોગ પરિભોગ યથા
ત્યાગ કરે જે સ્ત્રીજ આદાર પાટી એક વાર ભો
આવે તે ઉપભોગ કહેવાય કપડા હાગીના ધર જ.
માઠી વિગેરે વારંવાર ભોગવાય તે પરિભોગ કરે.
ઉપભોગ પરિભોગ ને ભગવાને વિષાક ફળ સમ ।
ઉ જે વિષાક ફળ ભોગવના સમય મારા મમતા હ
જાડી મહા દુઃખ છત્ર કાયા જુદા થાય મટે ।
તેટલા અગાર રહ્યો તે અમન ઉ પાપ તામે
મટે અનર ઉપાન પચખ.જ કરે તે સાતમું મત
પરિભોગ ઉપભોગના ધજા ભેદ છે. અદિના પ
મિલન ભેદ કહે છે ॥ ૧ થી ૪ ॥

દાઃપ્રનો ભાવાર્થ

જનમ જનમમાં છટીઃ મે.દત્તી મર્યાદ ૩ થી ઉપર
જનમ, જનમ કરે તે જન અ.મ.ર વ.જ્યે. ને અ.મ.ર
જનમ મે.ર ૧ ઉપર વિદિ.જનમ.તી મે.ર, ૨ ૧

વિહં=દાંતણુ ૩ ફળવિહં=ફળ કેરી દાંડમ કેળા વીગેરે
 ૪ અભિગણુ વિહં=મદન તેલ ચોપડણુ ૫ ઉવદણુ-
 વિહં=પીડી વીગેરે ૬ મંજન=નહાણુ તે ૭ વત્થ=કપડા
 ૮ વીલેપન=મુખક કેશરણુ ચોપડણુ ૯ પુષ્પવિહં=કુંડ
 ૧૦ આભરણવિહં=ધરણુ ૧૧ ધુપવિહં=ધુગ અગર
 લોભાન કરવો ૧૨ પેજવિહં=પીણુ તે ૧૩ ભખખન-
 વિહં=ખાણુ તે ૧૪ ઉદનવિહં=માલધાન ખાણુ ૧૫
 મુપવિહં=દાલની વિધી ૧૬ વિગયવિહં=ધી ગોળ છ
 વીગય ૧૭ સાગવિહં=સાક તરકારી ૧૮ મહુરવિહં=શેલડી
 વીગેરે ૧૦ જમણવિહં=જમણુ તે ૨૦ પાણીવિહં=પાણી
 ૨૧ મુખવાસવિહં=પાન લવેગ સોપારી એલચી ૨૨
 વહાણવિહં=ગાડી ૨૩ સયણવિહં=પાટ બાજક ખુરશી
 મેજ બીજાના ૨૪ પન્નીવિહં=પગરખાં ૨૫ સચિત-
 વિહં=સચિત છવ સહીત પૃથ્વી આદિક ૨૬ દ્રવ્ય-
 વિહં=દ્રવ્ય ચીજ આ છવીસ બોલની યથાશક્તી આગાર
 પરાંત ત્યાગ કરે તે આવકરું સાતમુ મત છે ત્યાગ
 નેટલા નેટલા આગાર રાખે તે સેવે સેવરાવે ભ
 તે અમત આશ્રવથી પાપ કર્મ લાગે છે પો
 ગવે તો પાપ લોગવાવે તો પાપ, કારણ કે બીજ
 છે અને લોગવતાને સારૂ જાણે તો પાપ ત્રીજે
 છે પરંતુ મુખ માનવ એકાએક માનતો નથી
 થી જોતા નથી ઉલટા લકવા માટે છે મુચર હોડી
 જોવા કહ્યું માને છે પણ ન્યાયવાદી સમદ્રષ્ટિ છવ
 રીતે જાણે છે કે આવકને પહેલે કરણુ જે કામમાં

અનુમોદનું સારુ સમજી રહ્યો છે સમદ્રશી માનસ પણ
 ખવરાવવું બહુ જાણવું વીગેરે ત્યાગ કરવામાં સક્ષમ
 માને છે સદ્યુરેનું કહેવું છે કે મત અત્રત યોગ્યે ને
 અત્રત ઊંડો મત અંગીકાર કરો અત્રતમાં અર્થ
 મતમાં ધર્મ સમજો મનુષ્ય ભવ પામવાનો સર કુટો
 ઊડી સદ્યુર સેવો મુપત્ર દાન આપો ધર્મતા મ
 કરો દુવનુ જલદી બહુ થયે ॥ ૨૧વી ૪૦ ॥ ૬૬
 શાનમુ જીતને, ભાવાધ પંદર કર્માદાનને ભ.વ.પં

ઉપલેખ પશ્ચિમોગતા ત્યાગ કરે તે માત્રમુ જીતે
 તેમાં પદ્મ કર્માદાન કરે છે ૧ અંમાતકર્મ=કોઈ
 કળીમુને છે, દિટ બટ્ટી વીગેરેમાં જનાવે મોળી કંઈ
 ભાણુમ, દુધાર વીગેરે કોલતા નાખી અગ્નિ કો
 આવી કામ કરે તે, ૧ વનુ કર્મ=તિલોનરી યાક પત્ર
 દુન ના કાન કરે વેચે ૩ કર્મ=વત્રાનના કર્મ
 ૧૪ ભાજા, રતુડ, પતંગ, કજલ, કાળા, વે
 બનાવે વેચે ૪, બાટી કર્મ=દુકાન, મકાન, બે
 માણ, મ.દિ, વીગેરે બાટે આપે કૌકડ રાત્રી, બે
 આપે ૫ કોટી કર્મ=ન.ન.વેચે મે.વારી અમોદ ૬
 ને.દિ કોટી અન.જ વનુ વીચનુ વીગેરે ૭ કાંતર
 ૮૧, ૭૨, ૭૩, ૭૪, ૭૫, ૭૬, ૭૭, ૭૮, ૭૯, ૮૦
 ૮૧, ૮૨, ૮૩, ૮૪, ૮૫, ૮૬, ૮૭, ૮૮, ૮૯, ૯૦
 ૯૧, ૯૨, ૯૩, ૯૪, ૯૫, ૯૬, ૯૭, ૯૮, ૯૯, ૧૦૦

વીગેરેનો વેપાર ૯ કેશવણીએ=કંટ ગાય, ગદધા
 બળદ, હાથી, બકરા, ઘેટાંના વાળનો વેપાર ૧૦
 વીષવણીએ=ઝેર સીંગી, મોરા, અપ્રીષ્ઠ, આંકડા
 પોસદોરા, મોર થુલા, સોમલખાર, હરવંશી, નરવંશી
 વીગેરે ઝેરનો વેપાર ૧૧ જંતપીલણીયાકરમે-ધાણી
 મરીન સંચામાં તલ સરસવ, સીંગ શેરડી વીગેરે
 પીલી વેચવું તે ૧૨ નીલકંઠનકરમે-કાન નાક વીધા-
 વવા ફેંકાવવા બળદ પ્રસુબને ખસી કરવાના કામ
 ૧૩ દલગદાવણીયાકરમે-આમનગર જંગલ પહોંડ
 મુઠદા વીગેરેમાં આગ સળગાવવી ૧૪ સરદહ તળાવ
 સોપણીયાકરમે-સર, પ્રહં, તળાવ, નદી વગેરે સોપવા
 મોરી ખોલવી પાણી કાઢવું વીગેરે ૧૫ અસંજનજી
 સોપણીયા કરમે-અસતી જન તે અસંજતીનું પોપણ
 રોજગાર કરવો સાધુ અઢી દ્વીપ પંદર દોરમાં જથ્થા જે
 અર કોડ ઉત્કૃષ્ટા નવ હજાર કોડ છે તે સિવાય બીજા અસં-
 તીલવોને ખવડાવવું પીવડાવવું પહેરાવવું વીગેરે પે.પણ
 અથવા પોપવા નીમિ-તે રોજગાર વેપાર કરવો
 કરમેદાન છે તે સર્વે કરમેદાન કર્મ જંથન છે
 કરને છોડવા યોગ્ય છે આદરવા યોગ્ય નથી ગૃહસ્થથી
 ય નદી માટે મર્યાદ ઉપરાંત યથાશક્તિ ત્યાગ કરે
 મં છે આગાર રાખ્યો તે અત્યંત અધર્મ છે તેનાથી
 તાગે છે.

દોહરા

આઠમું અનર્થ દંડ પરીહાર મત
સાતમો વૃત્ત પુરો થયો હવે આઠમાનો પીરતાર
અર્થ અનર્થ જોતખવા બણી, તેહનો સાંભળો

વીચાર ૫૧-

સાત વૃત્ત આદરનાં ચક્રાં, બાકી અવૃત્ત રહી છેતાંય
તેથી નીરંતર જીવને, પાપ તાગે છે અર્થ ૫૨
તે અગત્યનાં બે બેઠ છે, તેમ એક અર્થ દંડનય
વીજો અનર્થ દંડનયો, તેથી પાપ તાગે છે અર્થ ૫૩
અનર્થ તે મનસા આપને, આવશ્ય કરે
વીવીધ પ્રકાર

અનર્થ તે મનસા પીના, પાપ કરના હરે ન
તમર ૫૪

પાપ કરે અર્થ અનર્થ કાઢે, તેને મરી શકે
પીછળ

અર્થ દંડ ઇચ્છુ દેહીયુ, પણ અનર્થ ન ૫૫
પચપત્ત ૫૫

અનર્થ દંડ નહીં બેઠ અર્થ મરુ, તે પુર
કદા ન અર્થ

અર્થ અનર્થ દંડ તે મનસા બે વિષય ૫૬

દોહરા

અર્થ દંડ દંડ અર્થ અનર્થ, તેમ અર્થ અનર્થ

બીજે લેઈ પ્રમાદ જ આખે, ધી આદિકના વાસણ
 હાથાંડા રાખે ॥૧૧॥
 હથીઆર જોડી કરે વીસ્તાર, પાપ ઉપદેશ દેવે
 વીવીધ પ્રકાર,
 એ અનયના કરે પચખાણુ, સુદ પાળે જીનવર આણુ ॥૧૨॥
 અનય દંડ કેમ કહી જે, અર્થ દંડથી તે જોળખી જે,
 તેના લેઈ વીવીધ પ્રકાર, સંક્ષેપ માત્ર કરે વીસ્તાર ॥૧૩॥
 માઠા ક્યાનનો જે પ્રકાર, જે જગમાં ધ્યાવે નરનાર
 આત્મ દૈર્ઘ્ય ક્યાન ધ્યાવે લોક, પામે વીવીધ
 હપને સોગ ॥૧૪॥
 શબ્દાદીક ઈન્દ્રિયાના ભોગ, તેહનો વંછે સંભોગ વીભોગ
 રોગાદીક લાગે અણુગમતા, ભોગ ભોગવતા
 લાગે ગમતાં ॥૧૫॥
 આ વોધી જીવ રાચેને વીરચે, આપ અર્થ
 કુંડળને પરચે
 ઠાકુર ચાકર સગાસ્નેહી, ધરાક સંબંધી આદી ॥૧૬॥
 જે સુખીએ સુખ વેદે આપ, તે દુઃખી પામે
 સોગ સંતાપ
 પણ દાળે સમતા આણુ, અનય ધ્યાવારા
 ॥૧૭॥
 ધ્યાન હોસાને ધ્યાવે જુઠ્ઠોરી કેદખાને દીરાવે
 કરે પણ પુત્રે તન, અનય ધ્યાન તને
 એક મન ॥૧૮॥

મી આદિકનો વેપાર કરતાં, ગરમ આડીક ગાય
 આ વીધી અર્થ ઉઘાડા રાખે તાઃ, તેના જતન
 કરે ચિત્તાઈ ॥ ૧૧
 પ્રમાદને વશ આગશ આજુ, ઊઘાડા રાખ-
 વાના પચખાણ
 થંટી ઉખત મુશગ રાખે, માટે ચાલે નદી એ પાશે ૧૧
 અનર્થ રાખવાના પચખાણ, એકવે ગળ કરે
 મન અ.જ
 અર્થે પડુ રાખના ગંઠાય, અનર્થે પડુ રાખે
 નદી ત્ય ૧૧ ॥ ૧૧
 બાઈ બત્રીબ ગાઝર પેળ, તેને રે પાપન. ઉપરે
 ખેતી વેપાર નોદા કરે બાઈ, વેગ ખાંડા
 કાઠી ૧૧ ૧૧
 જુડીવંત નર જાનયો રેખે, કહેના ત ને પ પ પીંડે રે
 ને. અનર્થે રે જુ પામા થ. ને, નેનો કમં પચ મારે ૧૧
 જુડીવંત મન ગાઝરે ૧૧. વળી કામા
 ગામી રે ક. ને ત જ
 વળી થર કાઝર ને ન ડી. દીવાલ ૧૧ ને
 અર્થે ૧૧ ૧૧
 ૧ ૧ ન ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧, ને ૧૧ ૧૧ ૧૧
 અનર્થે ૧૧
 ૧ ૧ ને ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧, ને ૧૧ ૧૧
 ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧

સુયગડાંગ અધ્યયન અદારમાં મઝાર, અનથના
 કહ્યા છે આઠ આગાર
 આત્મા ન્યાતીલાને કામ, હીંસાદીક કરે છે તામ ॥૧૬॥
 આધાર તે ઘર હાટાદીક કામ, પરીવાર ને કાસ
 કાસી નામ
 મંત્રી નાગ ભુત યક્ષ દેવ, તેને નીર્મિત હીંસાદી
 કરે સ્વમેવ ॥૧૭॥
 આલોક પરલોક, જીવવું મરવું ને કામ લોગ
 તેને અર્થ વાંછા કીધા પાપ લાગે, અનથ કયા
 આઠમું વૃત લાગે ॥૧૮॥
 અસંયતી જીવોનું જીવવું અહાવે, અસંયતી
 જીવેથી ખુશી થાવે
 અર્થ વંછ્યા તો અર્થ પાપ લાગે, અનથ
 વંછ્યા તો આઠમું વૃત લાગે ॥૧૯॥
 અસંયતીને મરવો અહાવે, અથવા તેને મારે
 મરાવે
 મર્થ મારા મરાયાં પાપ લાગે, અનથે મારા
 મરાયા વૃત લાગે ॥૨૦॥
 દસ્થીને કામ લોગ લોગવાવો અહાવે, અથવા
 તેને કામલોગ લોગવાવે
 લોગવાવયાંથી પાપ લાગે, અનથે લોગ-
 વાવીયાંથી વૃત લાગે ॥૨૧॥
 દસ્થીને ઉપત્તેગ પરીલોગ લોગવાવે, તેને
 નીશ્ચય પાપકર્મ બંધાવે

અર્થે લોગવાબ્યા અર્થે લાગે અનર્થે લોગવાબ્યા
 આહમુ ગૃત ભાગે ૥૧૨
 પ્રદક્ષીનું કામ કરે અર્થ માત્ર, તેને નીશ્ચય
 પાપ લાગે સાક્ષાત
 અર્થે દીધા તો અર્થ પાપ લાગે, અનર્થે પ્રીધા
 આહમુ ગૃત ભાગે ૥૧૩
 કદી કદીને કેટલોએક કદુ, અર્થ અનર્થ કંડ
 છે બેટુ
 તેમાં અર્થની અગૃત રાખી છે ભલુ, અનર્થ
 કંડ તજાપસખાષ ૥૧૪
 એને સારી રીતે લોગખી લીજે, કાવળેમ
 સદીત ગૃત દીજે
 તેમાં કદી એરી નેમંદી ખમં, ગુટી એરી તેરીજ
 અર્થમં ૥૧૫
 આહમુ ગૃતને ધરે, નીચાર, આ અર્થમં ૨
 કદા નીચાર
 હવે નવમુ ગૃત કદુ ૧૧ તથા, અનર્થને
 કરવન અર્થગણ ૥૧૬

આપાર્યે દોહરે

આહમુ ગૃત અનર્થ કદુ તથા અનર્થ અનર્થ ૥૧૭
 આહમુ ગૃત કદુ એક અર્થને નીચાર ૫૫ કદુ
 છે એક એક અર્થ અને અર્થ અનર્થ, અર્થ એક
 અનર્થ એક અને અનર્થ અનર્થ ૫૫ ૫૫

અથે' લોગવાબ્યા અથ' લાગે અનથે' લોગવાબ્યા
 આઠમુ વૃત ભાંગે ॥૧૧॥
 ઘડસ્થીનું કામ કરે અંશ માત, તેને નીકષ
 પાપ લાગે સાક્ષાત
 અથે' દીધા તો અથ' પાપ લાગે, અનથે' કીધા
 આઠમુ વૃત ભાંગે ॥૧૨॥
 કાઠી કદીને કેટલોએક કટુ, અથ' અનથ' હંડ
 છે ભેદ
 તેમાં અથ'ની અનુત રાખી છે ભલુ, અનથ'
 હંડ તણાપચખાણ ॥૧૩॥
 એને મરી રીને યોગખી લીજે, કરવલેમ
 સદીન ગુન કીજે
 તેમાં રે દી રેરી તેમ'દી ખમં, ભૂટી મેરી તેરીખ
 અથમં ॥૧૪॥
 આઠમા ગુનનો ધરૂં, બિચાર, આ અવધમાત
 કરૂં બીજા
 હવે નવમુ ગુન કરૂં, જે તથ, માત્રાએ
 કરીવત બીજાપણ ॥

અ.વાયે' દોનરે:

આઠમા ગુન અનથ' કરૂં નવમુ ગુન અનથ' કરૂં
 એ અનથ' કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં
 આઠમા ગુન અનથ' કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં
 અનથ' કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં કરૂં

અથે' લોગવાવ્યા અથ' લાગે અનથે' લોગવાવ્યા
 આકમુ ગૃત ભાગે ૧૨
 મહસ્થીનું કામ કરે અંશ માત્ર, તેને નીચપ
 પાપ લાગે સાક્ષાત
 અથે' દીપા તો અથ' પાપ લાગે, અનથે' કીધા
 આકમુ ગૃત ભાગે ૧૩
 કાઢી કાઢીને કેટલોએકે કહુ, અથ' અનથ' કંડ
 છે તેકુ
 તેમાં અથ'ની અગૃત રાખી છે ભગ, અનથ'
 કંડ તખાપચખાવ ૧૪
 એને સરી રીતે ભાગખી લીજે, કાઢીને
 સદીત ગૃત કીજે
 તેમા રે દી દેરી તેનાંદી ખમં, પુટી દેરી તેડીજ
 અથમં ૧૫
 આકમુ ગૃતનો પાંડો દિવાલ, આ અકલના
 કદા પીગલ
 કંડે તપનુ ૧૬ કહુ ૧૭ ત.પ. ચાલકને
 અથમં ૧૮

અ.પાથ' દોહરે

આકમુ ગૃત અનથ' કંડ તપનુ ૧૭ ત.પ. ચાલકને
 અથમં ૧૮
 આકમુ ગૃત અનથ' કંડ તપનુ ૧૭ ત.પ. ચાલકને
 અથમં ૧૯
 આકમુ ગૃત અનથ' કંડ તપનુ ૧૭ ત.પ. ચાલકને
 અથમં ૨૦

અર્થે લોગવાબ્યા અર્થે લાગે અનર્થે લોગવાબ્યા
આક્રમુ વૃત્ત ભાંગે ૧૨

અદસ્થીનું કામ કરે અર્થ માત્ર, તેને નીશ્ચય
પાપ લાગે સામાન

અર્થે દીધા તે અર્થ પાપ લાગે, અનર્થે દીધા
આક્રમુ વૃત્ત ભાંગે ૧૩

કાળી કદીને કેટલોએક કદુ, અર્થ અનર્થે કંડ
ઉ ભેટુ

તેમાં અર્થની અગત ર.ળી છે ભલુ, અનર્થ
કંડ તણાપચખાણ ૧૪

એને મરી રીને ને.ળની લીજે, કાણલેખ
સદીન વૃત્ત દીજે

તેમ. રે મી રે રી નેમ રી ખમં, ગુડી રે રી તેડીજ
અર્થમં ૧૫

આક્રમુ વૃત્તને પા.ળા ને.ળ. ૭ અર્થમં ૧
કદુ. ની.ળ. ૧

કદુ ને.ળ. ૧૧ કદુ ૭ ને.ળ. ૧૧ મં.ળ. ૧
અર્થમં ની.ળ. ૧૧ ૧૧

અ.વાર્ધે દોડડે.

આક્રમુ વૃત્તને પા.ળા ને.ળ. ૭ અર્થમં ૧
કદુ. ની.ળ. ૧
કદુ ને.ળ. ૧૧ કદુ ૭ ને.ળ. ૧૧ મં.ળ. ૧
અર્થમં ની.ળ. ૧૧ ૧૧

અથે' લોગવાબ્યા અથ' લાગે અનથે' લોગવાબ્યા
 આઠમુ ગૃત ભાંગે ।
 ગ્રહસ્થીનું કામ કરે અંશ માગ, તેને નીચપ
 પાપ લાગે સામાત
 અથે' દીધા તો અથ' પાપ લાગે, અનથે' દીધા
 આઠમુ ગૃત ભાંગે । ૧૧
 કાઠી કાઠીને કેટલોએક કહુ, અથ' અનથ' કંડ
 ઉં ભેટુ
 તેમાં અથ'ની અગૃત રાખી ઉં ભાનુ, અનથ'
 કંડ તનુપચખા. ૧૨
 એને ચારી રીતે અ.પની લીજે, કાનુભેન
 ચઢીત ગૃત દીજે
 તેમાં રે દી રેરી તેમાં દી ખમં, પુઠી દેરી તેમાં
 અથમં. ૧૩
 આઠમા ગૃતને પડે. ૧૪. આ અઠમ. ૬
 કાઠા પીસત
 હવે ત્રણ ગૃત કહુ પું ત.પ, ચ.ત.પ
 અથમં ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦.

અ.પા.પં દે. ૩૨૬

અ.૩૦ ત.૩ અનથ' ૬૬ ત.૩ ત.૩ ત.૩
 એ અ.૩૦ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩
 ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩
 ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩ ત.૩

પા જોગ વતે' ગ્રહસ્થને પોતાની મતલબ ને માટે
 કરવું પડે છે પણ વગર મતલબનું પાપ કરવાના
 પર પચખાણુ કરવા જોઈએ. અનર્થ હંડ અવત મટે
 નર્થ પાપ અનેક પ્રકારે થાય ૥ યોગ નીચે વણવું
 ॥ ૧ થી ૬ ॥

• હાલનો ભાવાર્થ •

આત્માને જે પ્રકારે હંડ લાગે છે એકે અર્થે હંડ
 અને બીજે અર્થે હંડથી પાપ લાગે છે. અનર્થ
 હંડના ચાર ભેદ છે ૧ અપધ્યાન ૨ હંસ પચાણું
 ૩ પ્રમાદ ૪ પાપ કર્મનો ઉપદેસ અપધ્યાનના જે
 ભેદ છે ૧ આર્યાધ્યાનને ૨ રૂદ્રધ્યાન શબ્દાદિક પાંચ
 ઇન્દ્રિયોના તેવીશ વિષયની ઇચ્છા કરવી પ્રીય ગમતી
 વસ્તુનો સંયોગની ઇચ્છા અને અપ્રીય અણુગમતી
 વસ્તુનો વિયોગ ચાહવું નિરોગ્યતા સુખ શાતાથી
 ખુશી અને નઆરોગ્યતા અને અશાતાથી નારાજ થવું
 તે આત્મધ્યાન છે પર જીવની હિંસા ચાહવી કુંકુ
 જોણવું બીજાને દુઃખ દેવું કેદ કરવું બીજેરે ઇચ્છવું
 રોદ્ર ધ્યાન છે.

આ પહેલો ભેદ છે હિંસામાં પ્રવતવું ચરુ હતી-
 ચાર ભેડરા તીખા કરવા બીજે ભેદ છે પ્રમાદ વશ થી
 તેલ બીજેરે ના વાસણ બિમાડા મુકવા તેમાં પછા
 જીવની હિંસા થાય તથા ઘંટી ઉખલ મુગલ સંચા
 બીજેરે વગર જોયે ચલાવે તે ત્રીજે ભેદ છે બાઈ ભત્રીજા

હંડના ત્યાગ કરે તે આઠમુ મત છે તેજ ત્યાગ એ
 ધર્મ છે આગાર રાખ્યો તે અત્રત આશ્રવ પોતાની
 કચ્ચાઈથી પાપ કર્મ લાગે છે પહેલું પોતાની આત્માથી
 તે આઠમુ જક્ષ માટે જે જે હિંસા કરે છે તેમાં
 ધર્મ નથી આવોક પરલોક જીવતબ્ય મરણુ કામ
 લોગ એ પાંચેની ઇચ્છા પોતાના મતલબને માટે કરે
 તેમાં પાપ લાગે છે વગર મતલબે આગાર ઉપરાંત
 કરે તો આઠમુ મત બાંગે છે અસંયતી જીવે નો જીવુ.
 મરણુ પોતાને માટે ઇચ્છે તો પાપ લાગે છે વગર
 મતલબે ઇચ્છે તો આઠમુ મત ખંડીત ઘાય છે
 શ્રદ્ધસ્થિ કામ લોગની ઇચ્છા પોતાના સ્વાર્થને લીધે.
 લોગવે, તો પાપ સ્વાર્થ વગર શ્રદ્ધસ્થિને લોગવાવે.
 તો આઠમાં મતનો ભંગ એટલે શ્રદ્ધસ્થિનુ જરા
 પણ કામ કરે કરાવે અનુમોદે તલ્લે કરણે પાપ
 લાગે દ્રાવક કરે કરાવે અનુમોદે તે સંસાર પહેવાર
 સમજે, ધર્મ સમજે નહી, ધર્મ તો ત્યાગ કરે તેમાં
 છે સ્વામી શ્રી લીખનજી દ્વરમાવે છે કે અર્થ
 અને અનર્થ બે પ્રકારે પાપ લાગે છે માટે દ્રાવક અનર્થ
 પાપ ત્યાગે તે આઠમા મતમાં છે આઠમા મતને સારા
 સમજી યથાશક્તિ કરણુ નેગ શ્રમજી ત્યાગ પચખાણુ
 કરવા નેહયે જેમાં જે ચેરી રાદી તે ધર્મ
 છે ચેરી, રાદી નહી તે અધર્મ છે ॥ ૧૬વી ૨૬ ॥
 ઇતી.

તેને પાપ લાગે છે નીરંતરે, એવા સાવધ ભેગ
વેપારી ॥૨૬૦॥

તેને પુત્રાદીક હુવા હુવું હુવે, મુત્રા મુત્રા ય.૫
સોમી ॥

ઇત્યાદીક આગાર સામાયક મહે, એકવા સામયારે
સાવધ ચોમી ॥૨૬૧॥

ગેહણા કપડા રાખ્યા તેહના, જતન કરે સામય-
કને માંદી ॥

તે પણ સવધ ભેગ છે, તેની જાણ ન રે
જનરાય ॥૨૬૨॥

ચરીર કપડાદીક તેહના, જતન કરે સામાયક માય ॥
આમ ચોરાદીકના ભયવદી, એકાંત રવાના જ
ધામી ભય ॥૨૬૩॥

તે પણ સાવધ ચોમ છે, અમાર સંખ્યો યામ-
યક મદી ॥

સામાયકને સમજા રાખવી, એન ન નક.૧૧
ન.૬૬ ॥૨૬૪॥

આમ ચોરાદીકના ભયવદી, જયધ.પો નક.૧૧
ન.૬૬ ॥

જાનુમાં જાવડ મેઝે દુરે, તેને તે નક.૧૧
નક.૧૧ ॥૨૬૫॥

જાનુ તે જાનુ નક.૧૧, જાનુ નક.૧૧
૬૬

હંડના ત્યાગ કરે તે આઠમુ મત છે તેજ ત્યાગ એ
 ધર્મ છે આગાર રાખ્યો તે અમત આગ્રવ પોતાની
 કચ્છાઈથી પાપ કર્મ લાગે છે પહેલું પોતાની આત્માથી
 તે આઠમુ જક્ષ માટે જે જે હિંસા કરે છે તેમાં
 ધર્મ નથી આવોક પરલોક જીવતબ્ય મરણુ કામ
 લોગ એ પાંચેની ઇચ્છા પોતાના મતલબને માટે કરે
 તેમાં પાપ લાગે છે વગર મતલબે આગાર ઉપરાંત
 કરે તો આઠમુ મત લાગે છે અસંયતી જીવો નો જીવનુ
 મરણુ પોતાને માટે ઇચ્છે તો પાપ લાગે છે વગર
 મતલબે ઇચ્છે તો આઠમુ મત ખંડીત ઘાય છે
 પ્રહસ્તિ કામ લોગની ઇચ્છા પોતાના સ્વાર્થને લીધે.
 લોગવે, તો પાપ સ્વાર્થ વગર પ્રહસ્તિને લોગવાવે.
 તો આઠમાં મતનો ભંગ એટલે પ્રહસ્તિનુ જરા
 પણ કામ કરે કરાવે અનુમોદે ત્રણે કરણે, પાપ
 લાગે ધ્રાવક કરે કરાવે અનુમોદે તે સંસાર વહેવાર
 સમજે, ધર્મ સમજે નહી, ધર્મ તો ત્યાગ કરે તેમાં
 ૭ સ્વામી શ્રી લીખનજી ફરમાવે છે કે અર્થ
 અને અનર્થ જે પ્રકારે પાપ લાગે છે માટે ધ્રાવક અનર્થ
 પાપ ત્યાગે તે આઠમા મતમાં છે આઠમા મતને સારા
 સમજી યથાશક્તિ કરવું જોગ સમજી ત્યાગ પચખાણુ
 કરવા જોઈએ જેમાં જે ચેરી રોટી તે ધર્મ
 છે ચેરી રોટી નહી તે અધર્મ છે ॥ ૧૬થી ૨૬ ॥
 ઇતી.

नवभुं मत

પાંચ અક્ષરના પદોમાં, ગુરુત્વ રેખા ક્ષણ
 ધીમા ગુણ વારુ મોકલી, કોઈ ઉપનામ લખાય
 જેમ રેખા કળાય વડે, મુખડ મળતો જાય
 જેમ સમ દ્રવી અવસ્થા, ધીમા ગુણ પડતો
 ગુણ અક પડેલા કલ્યા, અર્થ અર્થ કલ્યાણ
 ધીમા ગુણ વડે તથા, દીર્ઘપદને પદપાત્ર
 અભાવક મુદત મોકલી, જે કરે વિષય કલાવ
 રેખાપદની ગુણના, જેમ કરે તેમ જાય
 પદો. જાય તેમ જાય, પદો દીર્ઘપદ કલાવ
 અક્ષરના મુદત મોકલી, જે કરે વિષય કલાવ

ઉપગરણુ સામાયકમાં રાખીયા, તેના, પણ
કરે પ્રમાણુ

દી તણુ કરણુ તણુ જોગથી, પાંચે આધરના
પચખાણુ શીં ॥૪૧॥

ઉપર પહેરે જોડે વાપરે, ખીછાણાદીક કરે
વારંવારણુ

શરીરની શાતા કારણે, તે તો સાવધ જોગ
વેપારણુ શીં ॥૪૨॥

ખી ગહેણું આભરણુ કરે રહ્યા, તે પણ અવૃતમાં
જણુ

તેનો પાપ નીરંતર જીવને, સામાયકમાં પણ
લાગે છે આણુ ॥શીં ॥૪૩॥

તે ગહેણા આભરણુના જતન કરે, તેનાથી રાજી
યાય તે વારણુ

આધા પાછા સમારે ને અવસરે, સાવધ જોગ
વેપારણુ ॥શીં ॥૪૪॥

ઉપગણુ ગહેણું કરે રાખ્યા, તે તો નહી આવે
સામાયકને કામણુ

કામ તો આવે પરીજોગમાં, મુખશાતા ચોલાદીક
લામણુ ॥શીં ॥૪૫॥

સામાયકની લીધી જીન આજા, તે સામાયક છે
સંવર કમંણુ

ઉપગણુ પ્રદણુ પરી જોગવ્યાં, તેથી તો લાગે
છે પાપ કમંણુ ॥શીં ॥૪૬॥

નવમું મત

પાંચ અક્ષરના પત્રતાં, ગુરુત્વ દેશ કદાચ
 શીખા ગુત્ર વાડુ ઘોડી, કહે ઉપના દેશ
 જેમ દેશના કળય ચડે, મુગટ મહાત્મા ના
 એમ સમ દ્રષ્ટી હવડા, શીખા ગુત્ર પત્રતાં
 ગુત્ર આક પહેલા કલા, મારા હાત્ર ગમખન
 શીખા ગુત્ર ચરે તથા, શીડીપાલે પવખન
 મ.માયક મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ
 દેશાવનારી ગુત્રના, જેમ રે તેમ દેશ
 પે.દે. માય દીન નાગો, પાડે શીડીપાલ
 મ.માયક મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

દોષ

મ.મા.પક મ.મા.પકો, મ.મા.પક મ.મા.પક
 ૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ
 મ.મા.પક મ.મા.પકો, મ.મા.પક મ.મા.પક

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

૧ ૩ ૬ ૯ મુદત્ત એકાદી, ત્રિ રે વિત્ત ગમખ

ઉપગમ્ય ગહેણા ચરીરના, જતન ચોભા કરે
 સામાયક મઝારણ
 તેની હન આરા નહી સર્વથા, તે સાવધ
 જોગ તણા વેપારણ ॥૨૧ીં॥૧૬॥
 પાસે રાખ્યા તેના જનત કરે, આ રાખ્યો
 સામાયકમાં આગારણ
 સામાયક કરતા જે નહી રાખીઆ, તેના જતન
 ન કરે લગારણ ॥૨૧ીં॥૧૭॥
 પ્રાવકના ઉપગમ્ય છે અવૃત મહે, રહ્યા ભિવાઈને
 શુચગ ડાંગણ
 ને સેવે સેવરાવે તે સાવધ જોગ છે, તેની
 આરા નહી દે હનરાજણ ॥૨૧ીં॥૧૮॥
 ઠહે સામાયક કીધી તેહને, સાવધ જોગ
 પચખાણણ
 પાપનો આગાર કહાંથી રહી, કોઈ એવી
 પુછા કરે આણણ ॥૨૧ીં॥૧૯॥
 જવાબ એમ દીલજે, સર્વ સાવધના નહી
 પચખાણણ
 પ્રાવધના ત્યાજ સાધુતણે, તેહની કરે
 પીછાણણ ॥૨૧ીં॥૨૦॥
 માગા સમાયકને પચખીવા, તેને તણ
 ભાગનો આગારણ

સામાયકમાં શ્રાવકની આત્મા, અધીકરણ કરી
જનતાવજી

ભગવતીને ચતક સાતમાં, પદીયા એકમાં મંદી
૧૨૨૧.૧

અધીકરણ તે ચત્ર છ.કાયનો, તેની ચંચલ કરે
અંશમ.૧૭

તેની સાર ચંચલ જલન કરે, તે સાચા ભેદ
સાચા.૧૭ ૧૨૨૧.૧

૪૫૮૦ એક પંદરે વ ૫૨, વળી ૧૫૧ વ ૫૨ ૧૫૪
તેમું અધીકરણ કરે ૧૨ દિવસ, તેની આત્મા વ ૫૨
૬ જનતાવજી ૧૨૨૧.૧

અંશ મ. ૬ દિવસ. ૧ મ કરે, તે ની વ ૫૪
ભેદ ૭ ૧ ૧૭

તેની ૫૪ ૭ ૧ ૧૭ જનતા, તેની આત્મા વ ૫૪
જનતાવજી ૧૨૨૧.૧

૬૩૦૦ મ. ૬૦૦ દિવસ. ૬૩૦ ૬૦ ૧ મ
૬૩૦ ૬૦ ૧

તે ૬૩૦ ૬૦ ૧ જનતા ૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦
૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧

૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧
૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧

૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧
૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧ ૬૩૦ ૬૦ ૧

ઉપગરણ મહેણા શરીરના, જતન ચોખા કરે
 સામાયક મગારણ
 તેની દન આત્મા નહીં સર્વાથા, તે સાવધ
 ભોગ તણા વેપારણ ॥૨૧૦॥૧૬॥
 પાસે રાખ્યા તેના જનત કરે, આ રાખ્યો
 સામાયકમાં આગારણ
 સામાયક કરતા જે નહીં રાખીઆ, તેના જતન
 ન કરે લગારણ ॥૨૧૦॥૧૭॥
 શ્રાવકના ઉપગરણ છે અવૃત મએ, દક્ષા કિવાઈને
 શુભગ ડાંગણ
 તેને સેવે સેવરાવે તે સાવધ ભોગ છે, તેની
 આત્મા નહીં દે દનરાજણ ॥૨૧૦॥૧૮॥
 કોઈ કહે સામાયક કીધી તેહને, સાવધ ભોગ
 પચખાણુણ
 તેને પાપનો આગાર કહાંથી રહ્યો, કોઈ એવી
 પુછા કરે આણુણ ॥૨૧૦॥૧૯॥
 ને જીવાબ એમ દીલએ, સર્વ સાવધના નહીં
 પચખાણુણ
 સાવધના ત્યાગ સાધુતણે, તેહની કરો
 પીછાણુણ ॥૨૧૦॥૨૦॥
 બાગા સમાવકને પચખીયા, તેને તણ
 બાગાનો આગારણ

તેને પાપ લાગે છે નીરંતરે, એવા સાવધ બેન
વેપારી ૧૨૬૦.૧૧

તેને પુત્રાદીક દુવા હવે દુવે, મુઠા મળ્યા દુન
નૈન ૭

ધંત્યાદીક આગાર સામાયક મહે, એકવા સામવામે
સાવધ વેપારી ૧૨૬૦.૧૨

એકવા કપડા રાખ્યા તેકના, જતન કરે સામવા-
ને ખંડે ૭

તે પશુ સવધ બેન છે, તેની બાબત ન રે
લન ૧૫ ૧૨૬૦.૧૩

કરી કપડાદીક તેકના, જતન કરે સામાયક માં ૭

આન ને. ર. દીના જરૂરી, એકાંત રવાના કર
ધ પાં બવ ૭ ૧૨૬૦.૧૪

તે પશુ સવધ બેન છે, બાબત ને. ર. રામા-
ન ૭ ૭

ક. ર. રામાને જરૂર ને. ર. રામા, એકાંત રવાના કર
૭ ૭ ૧૨૬૦.૧૫

આ. ર. રામાને જરૂર ને. ર. રામા, એકાંત રવાના કર
૭ ૭

આ. ર. રામાને જરૂર ને. ર. રામા, એકાંત રવાના કર
૭ ૭ ૧૨૬૦.૧૬

આ. ર. રામાને જરૂર ને. ર. રામા, એકાંત રવાના કર
૭ ૭ ૧૨૬૦.૧૭

૧૧૫
 બીજને ત્યાગ સામાયક મહે, તેને કંઈ વીધ
 લે જાવે બહાર ॥શિવાર ૨૦॥
 આગ ચેરાદીકના બયધરી, રાખ્યો તે દ્રવ્ય લે
 જાય ૨૧
 બાનુમાં કપડાદીક હુવે ઘણા, તેને તો બહાર
 ન લે જાવે તાય ॥શિવાર ૨૨॥
 રાખ્યા તે દ્રવ્ય લેજાવતાં સામાયકને
 ભંગ ન થાય ૨૩
 ત્યાગ છે તેને લેજાવતાં, સામાયક મત ભંગ
 જાય ॥શિવાર ૨૪॥
 તેથી સર્વ સાવધ જોગના, સામાયકમાં નહી
 પચખાણુ ૨૫
 ૨૬ ગાર ઉપરાંત સાવધ જોગના, પચખાણુ દીધા
 છે પહીછાણુ ॥શિવાર ૨૬॥
 ૨૭ ત્યાગ કર્યો તે સધળા, સાવધ જોગના
 પચખાણુ ૨૮
 ત્યાગ નહી સર્વ સાવધ જોગના, તે તો સારા
 સાધુ તથે જાય ॥શિવાર ૨૭॥
 ઉપમણુ રાખ્યા સામાયક મહે, તે તો પહેલે
 કરણ લીધા જાય ૨૮
 તે બીજને લોગવાવસી કંઈ વીધે, બીજના તો
 પચખાણુ ॥શિવાર ૨૮॥
 દ્રવ્ય યદી તે ઉપરાંતના, જમાના દીધા પચખાણુ

શેર ચરી સર્વે શેર મરે, કાળથી એક મુડર
બાળુ અધિભાગી

બાવ ચઢી રાગદ્રેષ રંડીત છે, ત્યારે ચંદ્ર
નીર્જરગુણ વાપર

એવી રીતે સામયક ઓળખી કરે, ત્યારે સામયક
દુવે તા.યછ અધિભાગી

બીજા બધા ને ત્યાગ રીયા, તેના કરે ચતોમછ
તેથી બાગે સામયક મન તેડવું, તેના ચંદ્ર
ઉ સાવધ બેનછ અધિભાગી

કેડ સામયકમા ચ સામયકતાનુ, કામ કાડું
વજ્ર ઉ આ.કા.છ

મને કામ રૂપી ચ સામયક જાગે નહી, તેના
વજ્ર કરે દેવારછ અધિભાગી

ચ સામયકમા કાડું ચ કાડું કામ કરે, તેના મુડર
વજ્ર ઉ આ.કા.છ

કેડ સામયક કાડું ચ સામયક કાડું, કાડું વજ્ર
ચ સામયક ઉ આ.કા.છ

કેડ સામયક કાડું ચ સામયક કાડું, કાડું વજ્ર
ચ સામયક ઉ આ.કા.છ

કેડ સામયક કાડું ચ સામયક કાડું, કાડું વજ્ર
ચ સામયક ઉ આ.કા.છ

અહવા કામની છન આતા નહી, તેમાં ધમ્ ॥શિંગા૩૬॥
 કહે તે અણુજી ॥શિંગા૩૭॥
 શરીર પુજે પરઠે માત્રો, એ શરીરાદીકના
 છે કામજી
 જે ધમ્ તણુ કામ હોય, તો આતા દેવે છન
 રાજજી ॥શિંગા૪૦॥
 જે પુજુ પરઠણુ કરે નહી, કાયા સ્થીર રાખે
 એક કામજી
 હાથેદીક વગર હલાવીયા, રહેવો નહી આવે
 છે તામજી ॥શિંગા૪૧॥
 વળી અમાયા વડી નીતની, ખમાય નહી તે તામજી
 તેથી પુજે છે જગ્યા જોખને, તે સામાયક તણુ
 નહી કામજી ॥શિંગા૪૨॥
 માખી મચ્છર છીડી આદી દે, તે તો કરડે છે
 શરીરને આયજી
 તે ખમાય નહી તેહથી, પુણને દુર કરે તાયજી
 ॥શિંગા૪૩॥
 જે કાયા સ્થીર રાખે એક આચને, તેને પુજણીને
 નહી કામજી
 રીસહ ખમાય નહી તેથી, પુજણી રાખે છે
 નામજી ॥શિંગા૪૪॥
 એટલું કદા સમજ પડે નહી, તો રાખવી
 છન પ્રવીતજી

ઢાલનો ભાવાર્થ

સામાયક એટલે સમ ભાવ રાખવો સમતા રાખવી એક મુહરત કાળ સુધી સાવધ જોગના ત્યાગ જઘન્ય છે કરણ ત્રણ જોગથી ઉત્ક્રાંત ત્રણ કરણ ત્રણ જોગથી થાય છે સામાયકમાં ગ્રહસ્થાશ્રમની વાત નીંદા વિકર્યા સંસારી કામ કરાય નહીં કપડા વીગેરે જે જે ઉપગરણ સામાયકમાં રાખ્યા તે અમત છે ત્યાગ્યા તે સામાયક છે તેથી સંવર મત થાય છે જે જે ઉપગરણ ધરેણા કપડા રાખ્યા તે અમત સાવધ જોગ છે તેથી પાપ કમ લાગે છે રાખેલી ચીજોની સાર સંભાળ કરે ખીછાના ઓઢવાના રાખે તે શરીરની ચાતા અને ચોભા છે તેમાં સામાયક નથી સાવધ જોગ વેપાર છે ધરેણા કપડા વીગેરે સામાયકમાં રાખ્યા તે સામાયકને કામ આવતા નથી તે તો ચોભા અને શરીરની રક્ષા માટે પહેરે ઓઢે છે અને પરિભોગમાં કામ આવે છે સામાયકમાં શ્રી છનેશ્વરની આજ્ઞા છે ઉપગરણ પહેરવા ઓઢવાની આજ્ઞા નથી તે પરિભોગવ્યાથી પાપ કમ લાગે છે શ્રી ભગવતી મુત્રના સાતમાં ચતુક પહેલા ઉદેશમાં સામાયકમાં ધાવકની આત્મા અધીકરણ એટલે છકાય છવોની ચત્ર કરમણી છે છકાય ના ચત્રની સાર સંભાળ કરે તે સાવધ જોગ છે માટે શ્રી છનેશ્વરની આજ્ઞા નથી ધોછનેશ્વર જે કામમાં આજ્ઞા છે તે નીવંધ પાપ રહીય છે ને જે કામમાં શ્રી છનેશ્વરની આજ્ઞા

૪૫૭ શકતો નથી કપડા ઉપરથી સામાયકમાં પોતે
 રાખ્યા છે તે લઈ શકે છે છોકરાં તે કપડા વીગેરે
 અનેક ચીજ પડી છે તે આગાર નથી માટે લઈ જઈ
 શકતો નથી જેનો આગાર છે તેની ફક્ત સાર સંભાળ
 કરે છે માટે શ્રવકને સર્વત્ર સાવધ ભેગના ત્યાગ
 સામાયકમાં નથી ॥૧૬થી૩૧॥ સામાયકમાં જે ઉપશ્રવ
 રાખ્યા તે પહેલે કરણ પરિભોગ છે બીજાને ભોગવાવી
 શકે નહી બીજાને ભોગવાવવાના ત્યાગ છે સામાયક
 પચખતી વખતે કહે છે કે દ્રવ્ય થઈ જે કને રાખ્યા
 તે દ્રવ્ય ઉપરાંત ત્યાગ, હોત થઈ સર્વશત્રોમાં ત્યાગ છે
 કોઈ જગ્યાએ આગાર નથી કાળ થઈ એક મુહૂરત
 લગી ભાવ થઈ રંગ દ્રવ્ય રહીત છે ત્યારે સંવર નિર્જરા
 શુદ્ધ થાય છે સામાયક એળખી સામાયક કરવાથી સામા-
 યક થાય છે ત્યાગ કરેલી ચીજોનો સંભોગ કરવાથી સામા-
 યક થત ભાંગે છે માટે જે કામનો આગાર રાખ્યો નથી
 તે કરવું નહી દેટલાએક સામાયકમાં સામાયકવાલાને
 કામ કરવાનો આગાર રાખી કામ કરે છે તેની સામા-
 યક ભાંગતી નથી પણ તેનું પ્રમાણ કરવું જોઈએ
 સામાયકમાં બીજા સામાયકવાલાનું કામ કરવાનો આગાર
 રાખવા સુત્રોમાં કહ્યું નથી માટે તે જોડની સ્થાપ કરી
 શકાય નહી નિશ્ચય તે જાની કહે તે સત્ય છે કોઈ
 કહે કયા પાલવા નિમીત સામાયકમાં પુજની
 રાખવામાં મમ છે પોજણી રાખે તે અનત
 છે પોતાનું ચતીર સ્થિર રાખી શકતા નથી ચંચલતાને

પા વગાસી મતના, ભાંગા થાય પ્રકારે બેયજી
હેડો છે છટ્ટાની પરે, બીજી સાતમા જેમ હે:-

યજી, શીખાજી મત આરાધીયે ॥૧૧॥

જેન પ્રતે પ્રભાતથી, છટ્ટીચીનો કયો પ્રમાણજી
મયાદા દીધી તેણે બહારની, પાંચે આશ્રવના

પચખાણજી ॥ચિંત્તા૨॥

જે ભુમીકા રાખી છે મોકલી, તે માંહી દ્રવ્ય-દીકનો
વેપારજી

મયાદા શકતી પ્રમાણે કરે, લોગાદીક કરે
પરીહારજી ॥ચિંત્તા૩॥

કાલથી દીવસને રાતનુ, ભાવથી વીલીધ પ્રકારજી
કોણે જોગ રાખે તેટલા, જેટલા કરે પરીહારજી

॥ચિંત્તા૪॥

વળી જધન્ય નવકારસી આદી કે, બિતકપ્ટો રાખે
કાલ કોયજી

મયાદાથી ત્યાગે સાવધ ભણી, જેમ કરે તેમ
હોયજી ॥ચિંત્તા૫॥

કાલ કરે છે ત્યાગ હીસા વણે, તેમાં કાલનો
કરે પ્રમાણજી

તે ત્યાગ પુરા હુવા વેદને, આમગ તો નહી
પચખાણજી ॥ચિંત્તા૬॥

અગીયારમું મન દોહરો

આવકનો મન અગીયારમન, જે પથ દહીં મન ૧૧
 શીખા મત રંગીય.મલો, દહે સ.મલે છં ૧.૧

દાહ દેશી તેલીજ

દહે પોપથ મત રંગોયામણ, પથપે ચાર પંથ
 મ ૬.૧

અમંભ મણી સુમળ તજે, માતા વનમ દેશે
 પન પરીદારજી, શીખાજી ના જાણીશે
 યજ મુયલાલીક આલીશે, આપલ જેત તજા
 પથમ મુજ

માત્રી પીરજને રાગન, અંક પે રાગ પ્રથમ મુજા.વિગી
 જથન્ય જે મણ મણ જેતથી, કરે આપલ જેત
 પથમ મુજ

૧.૪ મોરો અંકે કરે, વજ મણ મણ જેતથી
 મ ૬.૧

૨.૪ મોરો ૧.૪ મોરો જે રંગ ૧.૪, મેષ. પર્
 મ ૬.૧

૩.૪ મોરો ૩.૪ મોરો, ૩.૪ મોરો જે રંગ ૩.૪
 મ ૬.૧

૪.૪ મોરો ૪.૪ મોરો, ૪.૪ મોરો જે રંગ ૪.૪
 મ ૬.૧

૫.૪ મોરો ૫.૪ મોરો, ૫.૪ મોરો જે રંગ ૫.૪
 મ ૬.૧

૬.૪ મોરો ૬.૪ મોરો, ૬.૪ મોરો જે રંગ ૬.૪
 મ ૬.૧

જ્યા તે અનત પરી લોગની, તેનો પાપ
નીરંતર લાગે છે આણુઆણિનાં॥

પોપાને સામાયક મતના, સરિખાં છે પચખાણુ
પચકે તો મુકુરત એકની, પોપો દીવચને
રાતનો નાણુ ॥ચિનાજા

પાને સમાયક મતમાં, આ બન્નેમાં સરીખો
છે આમારુ

હથા છે સપલાહી અનતમાં, તે એમ કને
નીસ્તારુ ॥ચિનાટા

પારે કામ હથે પોપધ મતમાં, મળી મુનવાંદી
પચખાણુ

તેથી મળી મુનવાંદી પાશે રાખીયા, પોપો
ભાંગી ગયો નાણુ ॥ચિનાદા

પોપામાંદી પાશે રાખીયા, મળી મુનવાંદીકના નાણુ
તે ઉપચંત રાખવાનાં પચખાણુ છે, તેનો બિતર
એ પીછાણુ ॥ચિના૧૦૦

ઉમુક કહીતા મુકી દીધા, તે મળી મુનવાંદીકના
પચખાણુ

કને રાખ્યો તેની અનત રહી, ભગવતીથી દરજે
પીછાણુ ॥ચિના૧૧૫

એ મળી મુનવાંદી તદન પચખાણુ હુવે, તો
ઉમકનો પાક કહેવા નાહી

૧. ૪. ૨૦. પોતી, મેળુનનુ, વળી પાંચમુ ૫૧૦.

મહા ભવુ

૨. ૬. ૫. ૧૦. ૧૦૦ ૬૦૦, ૩૩૦ ૨૫૦૦ ૩૨

૫૫૫૫૫૫૫૫

૩. ૬. ૧૦. ૧૦૦ ૬૦૦ ૩૩૦ ૨૫૦૦ ૩૨

૫૫૫૫૫

૪. ૬. ૧૦. ૧૦૦ ૬૦૦ ૩૩૦ ૨૫૦૦ ૩૨

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

૫૫૫૫૫૫૫૫૫૫

યુ છે દીવસ પ્રતે પ્રભાતથી છએ દીશાઓના પ્રમાણુઃ
 રી મર્યાદા ઉપરાંત પાંચ આશ્રવ દ્વારે સેવવાના સેવ-
 વાના પચખાણુ કરે જેટલી ભુમી રાખી તેમાં યથા-
 કિત દ્રવ્યાદિકની મર્યાદા ઉપરાંત વિષય લોગાદિના
 યાગ કાલ થઈ દીવસ રાત્રી પ્રમાણુ રાગદ્વેશ
 હીત ઉપયોગ સહીત અનેક પ્રકાર અથાત' ઇચ્છા
 પ્રમાણુ કરણુ ભોગથી શુભથઈ સંવર નિર્જરા જ્ઞાન્ય
 નવકારસી એટલે એક મુહુરત લગી બિતકબ્દ જેટલા કાળ
 મુખી બને તેટલા કાળ લગી સાવધ ભાગના ત્યાગ
 કરી હિંસાદી પાંચ આશ્રવ દ્વાર ત્યાગે જેવી રીતે કરે
 તેવી રીતે દશમુ મત યાય છે આ પહેલો ભાંગે-
 કહ્યો બીજો ઉલ્લીયા વીહં આદી છવીશ બોલ ઇંગા-
 લિક કમં આદી પંદર કર્માદાન અને સચિતાદિક ચૌદે-
 નિયમની મર્યાદા ઉપરાંત જેટલા કાળના ત્યાગ કરે તે
 દશમુ મત છે નોકારસી, પોરસી, પુરમુદ એટલે દોઢ
 પોરસી, એકાશણા, ઉપવાય, છકુ, અકુમ, વીગેરે છમાસી.
 તપ યાવક કરે તે દશમા મતમાં છે તપ કરે કબ્દ સહન
 કરે તેમાં નિર્જરા યાય છે અને સાવધ ભોગોના ત્યાગથી.
 યાવકને સંવર યાય છે દશમા મત સંવર છે એમાં
 બવજીવના પચખાણુ નથી કાલની મર્યાદા કરે
 જે જે ત્યાગ કર્યા તે મત આગાર રાખ્યો તે સેવે
 સેવચરે અને સેવે તેને અનુભેદે તે અનત આશ્રવ.
 પાપ કમં છે.

રીત બંનેની બરોબરી, સમજો આણી વિવે-
કથ ॥શિં ॥૧૮॥

આ લોકને અર્થે કરે નહી, ન કરે ખાવા-
પીવાને હેતુ

લોભ લાલચથી કરે નહી, પરલોક સુખ મારે ન
કરે તે યથા ॥શિં ॥૧૯॥

સંવર નીજ રા માટે કરે, બીજી વંછા નહી કામજી
એ પરીણામથી પોપો કરે તે ભાવ યદી સુદ
ચાલજી ॥શિં ॥૨૦॥

કાંઈ લાડવા માટે પોપો કરે, કાંઈ પૈસા લેવા
કરે તામજી

કાંઈ બીજા દ્રવ્ય લેવા પોપો કરે, તે કહેવાનો
પોપો છે નામજી ॥શિં ॥૨૧॥

તે તો અર્થી એકાંત પેટના, તે મનુરની છે
પાતજી

તેના જીવની ગરજ શરે નહી, ઉઠતી ઘાલી
ગળામા રાંતજી ॥શિં ॥૨૨॥

લાકરા માટે પોપા કરાવથી, અથવા ધન
આપી તામજી

તે કહેવાનો પોપો કરાવીયો, પણ સંવર નીજ રાનું
નહી કામજી ॥શિં ॥૨૩॥

કર્મ કાપવા કરે મનુરીયા, તેના ઘટમાં ઘોર

સાડુ ખવાય પોષા કરાવવા, આતો કાઢી જ-ય.
ન કહ્યો બમરાનછા ૧૧૧

કમં કાપવા કરે મનુરી, તેના પદમાં પે
અપા-૧

પેયા આપીને પોષા કરાવવાં, તે નહીં મ.
મુઠ મમરાનછા ૧૧૨

મનુરી કરે પેલી નીલાવવા, મનુરી કરે
કરવા ૧૧૩

કામ કાપવા કરે મનુરી, કમં કાપવા નહીં મ.
તામછા ૧૧૪

પેલા પેલાને વાપવા મનુરીવા, પેલી મ
વૃક્ષવન ૧૧૫

અન જ પાડવા કરે મનુરીવા, કમં કાપવા
નહીં મ. ૧૧૬

પેલાને કાપવા કરે મનુરીવા, તે નહીં મ.
૧૧૭

પેલાને કાપવા કરે મનુરીવા, તે નહીં મ.
૧૧૮

પેલાને કાપવા કરે મનુરીવા, તે નહીં મ.
૧૧૯

પેલાને કાપવા કરે મનુરીવા, તે નહીં મ.
૧૨૦

અગીઆરમું મત

ભાવાર્થ

- અગીઆરમું પોષધ એટલે ધર્મ પુણિ રૂપ મત કહે છે
- ૧ અસાધુ-આહાર પાણી-પાણી ખાદીમ-મેવાદિક
- ૨ સ્નાદીમ-પાન, સોપારી, લવેગ, એલચી તજના ત્યાગ.
- ૩ અરંભ-અપ્રહાયક તે મૈથુનના ત્યાગ
- ૪ ઉમકમણી સુવર્ણ-રત્નાદિક સુવર્ણદિક
- ૫ મેવાસરંખ્યા.
- ૬ માલા-કુતની મળા પ વજ્રમ-ગુલાલ અબીલ
- ૭ મનો ત્યાગ.
- ૮ વીલેપન-કેશર ચંદનનું વિલેપન.
- ૯ સસ્ત્ર મુશલાદિ સાવજનલેગ-ચસ્ત્ર મુશલ વીગેરે
- ૧૦ નેગના ત્યાગ
- ૧૧ ઉપરના સાત પ્રકારે ત્યાગ કરી હોતથી સર્વ ક્ષેત્રમાં
- ૧૨ અહોરાત્રી પ્રમાણ બે કરણ ત્રણ નેગથી અથવા
- ૧૩ કરણ ત્રણ નેગથી ભાવથી રાગદ્વેષ રહીત શુભથી
- ૧૪ નિજરા એ પ્રકારે વસ્ત્ર ધરેણા વીગેરે દ્રવ્ય, પોષા
- ૧૫ તી વખતે રાખ્યા તે દ્રવ્યો ઉપરાંત સાવલ, ભેજ
- ૧૬ સેવરાવરાના ત્યાગ છે જે ઉપરથી પાશે રાખ્યા
- ૧૭ તમાં છે જેનાથી પરિભ્રમણી અમત પોષામાં
- ૧૮ લાગે છે પોષા અને સામાયકના આગાર એક
- ૧૯ ઉ આગાર ઉપરાંત ત્યાગ કર્યા તે સામાયક

રવો નહીં અકાંત સંવર નિજંરા માટે કરવાથી પોષધ
 ત કરવાથી ભાવ પોષો થાય છે કદાચ કોઈ લાડવા
 ખાવા કે પરિશ્રદ્ધ લેવા પોષો કરે તો તે નામ પોષો
 લાડવા ખાવા માટે પોષો કરે તે પેટાથી છે મનુર
 તેનું મોક્ષ રૂપી કામ સિદ્ધ થાય નહીં તેને અશુભં
 કર્મનો બંધ થાય તેવી જ રીતે કોઈ લાડવા ખવડાવી
 કે પૈસા આપી પોષા કરાવે તો તે નામ માત્ર પોષા છે
 તે પોષા કરાવવામાં સંવર નિજંરા ધર્મ કદાપિ થાય
 નહીં બીજના માલ લાડવા વીગેરે મીઠાન ખાઈ મનુર
 પોષા કરે છે તેના હૃદયમાં ઘોર અજ્ઞાન છે કેમકે તેને
 તો રક્ત ખાવા કે પૈસા લેવા નિમિત્ત પોષા કીધા છે
 તે લોકો પોષો શું છે તે જાનતા નથી અને કેમ થાય
 છે કર્મ કાપવાને મનુરીથી પોષા કરાવવા કે પૈસા લઈ
 પોષા કરવા કોઈ સુત્રમાં અધિકાર નથી પણ ભોળા
 લોકો કુશુરના ઉપદેશથી લાડવા વીગેરે જમાડી અથવા
 પૈસા આપી માનમોટાઈથી જયદ્રિતિ માટે પોષા કરાવે
 છે ખવરાવવાથી કે પૈસા આપવાથી ધર્મ કદાપિ થતો
 નથી કદાચ એમ ધર્મ થતો હોય તો ચોથા આરામાં
 ધનાદય ધાવક ધણા હતા પણ કોઈએ એવી રીતે
 મનુરીથી પોષા કરાવ્યા નહીં ધાવક એવી રીતે પોષા
 કરતા નથી કર્મ કાપવા મનુરી સાંભળી નથી. ખેતી
 કરવા નીમણ કરવા ભોજ ભાર ઉપાડવામાં કડગ ઘાસ
 વીગેરે કાપવા મનુર સાંભળ્યા છે કર્મ કાપવા મનુર
 સાંભળ્યા નથી આ પ્રત્યક્ષ પુત્તી વેલઈ છે. એવી રીતે

જો કરોડો ખરચીયા, જીવ અનંતીવાર
 કાન મુપાત્ર દોહીવો, તે જીવ તણે
 આધાર ॥૫૫॥

મત નીપજાવતા કારણે, બિલમ કરે નીત્ય નેમ
 વે સાધુની ભાવના, હાથે કાન દેવાથી પ્રેમ ॥૬૧॥
 જગ્યા છોડવું કંઈ વીધે, કંઈ વીધ દેવું કાન
 લમ કરવો કંઈ રીતે, તે સાંભળો ઈઈ કાન ॥૭૧॥

જાળ જીવ મોહ અનુકંપા ન આણીએ (એ દેશી)
 જારમુ મત છે શાવક તણું, તેનો સાંભલ જો
 ઊસ્તારજી, સમણનીશ્રંય અણગારને, દેવો
 ધાર વીધ શુદ્ધ આહારજી, એમ મત નીપજાવે
 જારમુ ॥૧૧॥

જગી વજ્ર પાત્રને કામળી, પાય પુછણું દેવે
 એમજી
 પીક ફળગ શેઝયાને સંચારો, દેવે ઓપધ લેપધ
 જેમજી ॥એમગા ॥ ૧૨॥

મત્યાદીક વસ્તુ કહ્યેતે, સાધુને દીધા હપીં
 ન હોયજી
 બલે ધન દહાડો ધન ધરી, જારમુ મત
 નીપજાયુ મોયજી ॥એમગા ॥ ૧૩॥
 કરે ચિતંવના સાધુ તણી, ધરમાં જ્યેય શુદ્ધ
 આહારજી

वनी ज.ते जेडा आवे आवतां, वन पारीने.जे

આચાર્ય દાશમજી

[illegible]

3.4.49

અધ્યક્ષશ્રી કે. જી. રાવ, મન ૫.૧ ૧૯૫૧

१५७ ॥ १५७ ॥

[illegible]

५५ ५५ ५५

[illegible]

4189 1440

[Handwritten signature]

9.4.2009 17

[illegible]

442, 443, 444, 445

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

23

1944

• • • • •

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

— 7 —

$\frac{1}{2} \times 10^6 = 500,000$ $100 \times 10^6 = 100,000,000$

1937 10 10

એતવિત પાત્ર ત્રણે તણ, કદી આવી મળે
સંભોગજી

ત્યારે અડકલ દાન દે હાયથી, પછી ન કરે
પછતાવે સોગજી ॥એમં ॥૧૦॥

જે જે મતધારી શ્રાવક હોવે, તે જમતા ન જડે
કમાડજી

વિવવાઈ ને શુચગડાઅંગમાં, તેના બિધાડયા
ચાલ્યા દ્વારજી ॥એમં ॥૧૧॥

મહીજે બિધાડા હોય ખારણા, ત્યારે રાખે બિધાડા
તામજી

મહી દે બિધાડા ખારણા, સાધુને દાન દેવા
કામજી ॥એમં ॥૧૨॥

ખીજ ભેખ ઉધાડ માંહી ધસે, સાધુ ન આવે
ખોલ કમાડજી

તેથી મતધારી શ્રાવક હુવે, તે તો રાખે ઉધાડા
દ્વારજી ॥એમં ॥૧૩॥

સહેજે આંખ્યા છે ઘર આપણે, નીપજ્યુ જુરે
શુદ્ધ આહારજી

ત્યારે વખત બાણે ગોચરી તણે, તો વાટ ભેવે
તે વારજી ॥એમં ॥૧૪॥

બ્યારે હોય ઘણી છે માંહેલી, પોતે સ્વહાથ
દેવા દાનજી

તેના હૃદયમાં આપુ જણી રહ્યા, તે ડીમ મુઠી
 ધ્યાનથી જાણેમ... ૥

અચર્ય, હીર દાહીમાં લીધા પડી, તુરત જાણે
 નહીં મુખમાં રજી
 હીર અચર્યે જાણેમ, જાણે તોયે ૧૫૪
 અ. ૫૭ જાણેમ... ૥

જે જોયે અચર્ય જાણે તોયે, મોઢી લાગી
 જોયે તોયે
 તે જોયે તે જોયે જાણે, મુઠી નહીં જાણે
 અ. ૫૭ જાણેમ... ૥

જોયે જાણે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે

જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે

જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે
 જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે જોયે

સારી વસ્તુ સંતાડી રાજે નહી, ન લાવે
 લોભપણે ને લોભજી
 અમલી વસ્તુ વહેરાવે સાધુને, પણ ખોટી ન
 રાજે શોભજી ॥એમં ॥૨૧॥

આપ ખાવે તે અત્રતમાં ગણે, તેથી બંધાતા
 બાણે પાપ કર્મજી
 દાન મુપાત્રને દીધા, બાણે સંવર
 નીજંરા ધર્મજી ॥એમં ॥૨૨॥

મુપાત્ર દાન આપે તે અવસરે, હીસાબ ન
 કરે મન માયજી
 હીસાબ ગણ્યાથી લોભ ઉપજે, અલલક દાન
 આપ્યો નહીં બાયજી ॥એમં ॥૨૩॥

લાડુ પોવણાદીક વહેરાવતાં, રાજે એક ધારા
 પરીણામજી
 મતધારી વાર કરે નહી, રૂડી ભેગવાઈ
 પામજી ॥એમં ॥૨૪॥

કદાચ વહેર્યા વગર પાછા ફરે, કોઈ આવી
 પડે અંતરાયજી
 ત્યારે પછતાવો દીધા પુન્ય બંધે, વગી કર્મ
 નીજંરા યાયજી ॥એમં ॥૨૫॥

પછતાવો દીધા પુન્ય બંધે, તો વહેરાવ્યા લાભ
 યાય અનંતજી

તેના દુહામાં યાત્રુ ૫૨૮

અરુણી પાલીમાં લીધ.

લીધી અરુણી જાણેલા.

એ પીધ જાણના જાણના

તો તે દાન કે ઉગટ પ્રમા

ચાલી પ્રમાણે દાન કે

જાતો પાદલ જેમ ગાળે

અરુણી દાન હર્ષ સાધુ

ગીરવો ગંભીર રહે સદા,

અરુણી દાન હેવુ પાવ

દાન દેવાનો ધ્યાન રહે

૨

સુપાત્ર દેવે આપે તેહને, નીપજે ત્રણ બોલ
અમોલજી

સંવર નીજંરા થાય પુન્ય બંધે, તેનો અર્થ
સાંભળો દીલ બોલજી ॥એમં ॥૩૨॥

જે જે વસ્તુ વહેરાવી સાધુને, તે દ્રવ્યની અમલ
ન રહી કાયજી
તે મલ સંવર થાય આવીધે, શુભ ભોગથી નીજંરા
થાયજી ॥એમં ॥૩૩॥

શુભભોગ વર્તા થાય નીજંરા, શુભ ભોગથી પુન્ય
બંધ ભલજી
પુન્ય સહેજે થાય નીજંરા દીધા, જેમ ધાસ
થાય ઘણીની સાથજી ॥એમં ॥૩૪॥

ભિક્ષુ પરીણામથી દાન દે, તો ભિક્ષુટી દલે
કમં છોતજી
ભિક્ષુટા પુન્ય બંધે તેહને, વળી બંધે તીર્થંકર
ગોતજી ॥એમં ॥૩૫॥

જો તેને પુન્ય ઉદય થાય આ ભવે, દુઃખ દારીદ્ર
દુર ભયજી

રૂપી સંપદા પામે અતી ઘણી, શુભ શાતામે
દીન ભયજી એમં ॥૩૬॥

જો ઉદય ન આવે આ ભવે, તો પર ભવમાં
ચંકા નહીં ભણજી
કિંચગોત્રાદીક શુભ ભોગવે, આ દાન તણા ફળ
ભણજી એમં ॥૩૭॥

૧૧૩૨. નીચેના ૧૬ શ્લોક, એમ ૧૬ મંથ
મમરંજી ॥એમ॥

મુઝાલી વસ્તુ ન કરે બનુ જાતી, ને નો દાન દેવાને
કામજી

અમુઝાલી ન કરે મુઝાલી, વહેર વાના ઠાપી
૫૧મ મુજી ॥એમ॥

ભાણીને ન આપે અમુઝનો, કરડો પત્ર બને
કામજી

નીચેના વસ્તુ દીપી દાયમી, પાણી વેવાની નદી
દામજી ॥એમ॥

દાન દેવા દેવરાવવા કારણે, કદી અતીકમે નદી
કાળજી

મગ્ધર માન મોટાકાં ઉઠાને, દાન દેવે દુપણ
દાળજી ॥એમ॥ ૧૨

આપણી વસ્તુ કહે પારકી, દાન દેવા ન દેવા
કામજી

ધમ' ઠેકાણે જુકું જોવે નહી, મોટો મોટી ન
રાખે મામજી ॥એમ॥ ૧૩

અગીઆરે મત તો ત્યાગ કીધા હુવે, બારમુ
મત દીધા હોયજી

તેથી કઠણ કામ આ મતનો, વીરવા નીપજવે
કોયજી ॥એમ॥ ૧૪

કુપાત્ર દેવે આપે તેહને, નીપજે ત્રણ જોલ
અમોલજી

સંવર નીજંરા યાય પુન્ય જાંધે, તેનો અર્થ
સાંભળો દીલ જોલજી ॥એમં ॥૩૨॥
જે જે વસ્તુ વહેરાવી સાધુને, તે દ્રવ્યની અમલ
ન રહી કાયજી

તે વત સંવર યાય આવીધે, શુભ જોગથી નીજંરા
યાયજી ॥એમં ॥૩૩॥

શુભજોગ વર્તા યાય નીજંરા, શુભ જોગથી પુન્ય
જાંધ જાતજી
પુન્ય સહેજે યાય નીજંરા દીધા, જેમ ધાર
યાય ધરિની સાયજી ॥એમં ॥૩૪॥

લિલકટે પરીક્ષામથી દાન દે, તો લિલકટી ટલે
કમં છોતજી
લિલકટા પુન્ય જાંધે તેહને, વળી જાંધે તીર્થંકર
જોતજી ॥એમં ॥૩૫॥

જો તેને પુન્ય ઉદય યાય આ જાવે, દુઃખ દારીદ્ર
દુર જાયજી
રૂધી સંપદા પામે અતી ધણી, શુખ શાતામે
દીન જાયજી એમં ॥૩૬॥

જો ઉદય ન આવે આ જાવે, તો પર જાવમાં
ચંકા નહી જાયજી
ઉચ્ચગોત્રાદી શુખ જોગવે, આ દાન તણા દેજ
જાયજી એમં ॥૩૭॥

પુનઃની જગા કી દેવે નહી, અમર્યા યાપુને
દાનજી

દેવે સંવર નીજંત્રા કાર્યે, પુનઃ તે કહેને
તારે આશ્રાનજી એમં ॥૩૮

અમતમાં દેતાયકા, પડે સાચાને મન પરાજી
જેને દાન દેતા મન નીપજે, તેને ભેષા પડ
પામે દરખજી એમં ॥૩૯

કામ પડે અમતમાં દાનનો, ત્યારે કે તે યમાં
યમંજી

પછી કરે પછતાગે તેહનો, કપક દીલાં પડે
કમંજી એમં ॥૪૦

અમતમાં દાન કે તેહનો, ટાલણુનો કરે ઉપાયજી
બાલે કમં બંધાય છે માહરે, મને લોગવતા
કુપદાજી ॥એમં ॥૪૧

અમતમાં દાન દેતાયકાં, બંધે આકુહી પાપ .
કમંજી

સુપાત્રને દાન લીધા યકાં, મારે સવર નીજંત્રા
યમંજી ॥એમં ॥૪૨

અમતમાં દાન દેવા તણું, કોઈ ત્યાગ કરે
મન શુદ્ધજી

તેનો પાપ નીરંતર ટાલીયો, તેની વીર વખાણી
શુદ્ધજી ॥એમં ॥૪૩

કુપાત્ર દાન મોહ કમં ઉદે, સુપત્ર દાન

દુયોપસમ ભાવજી

મત નીપજે સુપાત્ર દાનથી, તેનો જાણે સમ

દ્રુટી ન્યાયજી ॥એમં ॥૪૪॥

સહેજે જાણ્યા પડી હોય મુઝતી, ત્યારે પોતે જોવે

સાધુની વાતજી

તેને કમ' નીજ'શ હુવે, વળે બંધે પુન્યના

ચાટજી ॥એમં ॥૪૫॥

વાટ જોતાં સાધુ પધારીયા, સેજ્યા દાન દે હવિંત

ચાયજી

જાણે ધન દહાડો ધન ધડી, મારે સાધુ જિતરીયા

આયજી ॥એમં ॥૪૬॥

સેજ્યા દાન દઈ શુદ્ધ સાધુને, કેઈ કરે પ્રત

સંસારજી

દેઈ બંધ પાડે શુદ્ધ ગતીનો, તે તો પામે ભવ

જળ પારજી ॥એમં ॥૪૭॥

સેજ્યા સંવારો દીધા સાધુને, આગળ તયાં

જીવ અનંતજી

વળી તરે છે ને તરશે ઘણાં, એમ ભાવ ગયા

ભગવંતજી ॥એમં ॥૪૮॥

દીધા દેવરાજ્યા ભલો જાણીયાં, નીહોય સુપાત્ર

દાનજી

મત નીપજે વસ્તુ આપ્યા આપની, એમ ભાખ્યો

શ્રી ભગવાનજી ॥એમં ॥૪૯॥

પુત્ર ત્રીવાલિક માતાપના, પરિવ્રામ મરે
 ત્યાંને દાન દેતા સનમુખ કરે, શીખવે શુદ્ધ
 પુત્ર ત્રીવાલિક માતાપના, દાન દેવાના રહે
 તેનાથી જેનું રાખે જનપદને, શુદ્ધ પ્રાણક તેને
 અકલ દાન દેતા જોઈ બીજાને, તેના પાડે નદી
 ઠકાય પોતાથી આપણું બને નદી, તો કરે તેના
 શુભ સદન ન થાય કાતારના, પોતે પણ
 બાંને અવશુભ દૂર કરે, શી જનવંદનું ધર્મ
 બીજાને દાન આપતા જોઈને, કોઈ ના કહી
 તો ઉત્કળે બાંધે મહામોહની, એવો પ્રાણક ન
 કોઈ અન્ય વીથે જમે નહીં, તેના કાકોરને
 નીત્ય જહારે રસોઈ કાઢીને, પોતે પુરાણીક

લોકજી ॥એમં ॥૫૫૮

। ખબર નહીં પોતાના દેવની; દેવ લેવે
નહીં લેવે ભોગજી

। પણ રાખે છે તેની આસ્થા, નીત્ય વતવિ
તેનો ભોગજી ॥એમં ॥૫૬॥

। મરખારી શુદ્ધ શ્રાવક તણું, ધર્મથી રંગ્યો
છે તનમનજી

। શુરની ભાવના ભાયા વગર, મોઢામાં કેમ
જંમે અંનજી ॥એમં ॥૫૭॥

। કાંકને શુર છે અન્ય તીથી, તેની કરે સાચે
મન દેવજી

। તો સાધુ પધાર્યો આંગણે, તેને શ્રાવક ન ગણે
સહેલજી ॥એમં ॥૫૮॥

। દોષ કહે દાન ગણે દેવોવીયો, એતો લેવાનો
દ્રીધો ઉપાયજી

। એવા ભેદા ભોલે શુદ્ધ શુદ્ધ વીના, પણ શ્રાવક
ન કાઢે વાયજી ॥એમં ॥૫૯॥

। દાન દેવાના પરીણામ જોડનાં, તેતો વાંચી
હુરખીત યાયજી

। કહે મત નીપલવવાની વીધી, મને સતશુર દીપી
ખતાયજી ॥એમં ॥૬૦॥

। જોઈ મત કદા દેવલ સમા, શીખામત છે
શીખા સમાનજી

તેમાં ગુપ્તા ઉપર ના જામુ, તેની કુદિવંત
કર્યે પીઠવુજી ॥એમં ॥૬૧॥

તપા નરે છે નર્યે યજ્ઞ, આ દાન તરો
પ્રતાપજી

તેમાં યંકા મુજ ન આણી, બીજન મુખથી
બાખો આપજી ॥એમં ॥૬૨॥

મુત્ર પુરાણ દુરાનમાં, પાત્ર દાનનો અપીકારજી
તે પાત્ર મુપાત્રને ઓળખી, બુદ્ધિવંત કાઢે
નીસ્તારજી ॥એમં ॥૬૩॥

વળી કદી કદીને કેટલું કહું, એ દાન તજા
શુભશામજી

કોડ લખ કરી વરણ્યાં, પુરા કલા ન બચ
તામજી ॥એમં ॥૬૪॥

લોડ દીધી બારમાં મતની, તે તો શુદ્ધા ચહેરે
મજારજી

સંવત અદારસે બત્રીસમાં, વૈશાખ મુઠ ખીજ
મંગળ વારજી ॥એમં ॥૬૫॥

આમી બીખનજી ચોખતાં, લેઈ મુત્ર ન્યાયજી
બવ લવોને પ્રતીબોધવા, બાર મત દીધા
ઓળખાયજી ॥એમં ॥૬૬॥

ચાળ તોટકે છંદ

આ બાર મત આખીયા, લન બાખીયા
આગમ મહી

તેની દાળ બંધ મુઝેડ સારી, સ્વામશ્રી લીધુ કહી
તેનું ભાવારથ બધુ લહયો, કહયો ગુલાબ એમ
સહી

ધારીયે દુઃખ દાળીયે, શ્રી કાલુગણી સુપસાયહી

મુજ કર્તાના આશયથી વીરુદ્ધ જતી કાંઈ પણ
પાત લખાઈ હોય તે ગુજરાતી કરનારના ઝોછા અનુ-
ભવ ને સમજણનું કારણ છે સંકારપદ લાગે તે સુધારી
વાંચવું ને લખવું શ્રીમદ ૧૦૦૮ શ્રી તુલસી ગણી
મહારાજના વર્તારામાં ગુજરાતી કીધુ છે.

બારમું મત

બારમું શિખામત અતિથી સંવિભાગ મત છે
અતિથીને સંવિભાગ વહોરાવવું પણ તે અતિથી સમજી
નિશ્ચય અણગાર ને દાન દેવાથી બારમું મત ઘાય છે
તેઓને દાન દેવાથી મત, તપ, સંયમમાં ઉદય કરે,
પરિશ્રદ તે ધન ધાન્યાદિ રાખે નહી રખાવે નહી રાખે
તેને સાફ બાણે નહી તેને અણગાર કહીયે ઘર રહીત
સાધુ મુનિરાજને મુઝતો અચિત્ત નિરદોષ આહાર પાણી
કામલોગની અભિલાષા રહીત એકાંત મુક્તિને માટે
અપવાથી ધ્રાવકને બારમું મત નિષ્પન્ને છે શ્રી વાર
સાવન સુતું ૧૫ ૨૦ સુ. નવું ૧૭ અંક બીજો
શ. ૧૬૬૪ આયો મુદ ૧૩ શુકરવાર તા. ૭ મી
અક્ટોબર સને ૧૬૩૮ પાતું ૨૧માં છાપ્યું છે વાચક
સુખ્ય શ્રી ઉમા સ્વામી મહારાજ ધી તત્વાચકમુદ્રમાં

કરમાવે છે કે ૧૧ પરા'૧૩.૬' અ-નપજ્ઞાદી સ્વદ્યોતે
 પાત્રમાં અતીસમં ત્યાગ કર્યો તે દાન છે જે દાન
 પાત્ર ૧૧-પાત્રના પર-સામાનો, ઉત્તમ બનેલા ધર્મ
 એટલે અતીક કયાજની આકાશ નથી પણ લોહી
 કરવાજની જ આકાશ છે તે દાન બાદથી દયા
 દાનનો ભાગ કરાવનાર હોવા છતાં દયાદાન નથી
 સમાવતી ધર્મની વૃદ્ધિ થતી નથી દીનુ અટકે છે
 એ સમજવા જેવી વસ્તુ છે અગીઆર મત નિષ્કલ્પ
 પોતાને હાય છે પણ બારમુ મત શુદ્ધ સાધુ મુનિરાજ
 મળવાથી અને તેઓ વહોરવાથી લેનાર આપનાર ને
 ચિજ તથા શુદ્ધ ભોગવાઈ મળવાથી નિપજે છે લાભે
 કરોડો ખર્ચા સંસારિક લોકીક દાન આ છરે
 અનંતી વાર હીધુ છે પણ મુપાત્ર દાન દેવા મહા
 દુર્લભ છે મુપાત્ર દાનથી બારમુ મત ચાય છે શ્રીમદ્
 વિજય રામચંદ્ર મુરીશ્વરજી મહાગજ જૈન પ્રવચન વર્ષ
 ૧૦મુ અંક-૮મો સં. ૧૬૭૪ વરસે અ.શે. સુદ ૨ તા.
 ૨૫-૬-૧૬૭૮ પાત્ર-૧૦૨માં કરમાવે છે કે શ્રીજીનેશ્વર
 દેવના સાધુઓને બહુ આરંભનો તેમ અલ્પ (ધોળ)
 આરંભનો ઉપદેશ કરવાની પાણ મનાઈ જ છે તે
 મુજબ હિંચાનો ઉપદેશ નહીં આપતા હોય તે સાધુ
 શ્રીમદ્ સાગરાનંદ મુરિશ્વર શ્રી સીદ્ધચક્ર વર્ષ-બીજી
 અંક-૧૨મો પા. ૨૮૫ પક્ષ ૬૫૩માં કરમાવે છે કે
 સ્ત્રી, પુત્ર, કણ (અનાજ) કંચન આદી (પૈસા) સંઘા-
 તીક, કાર્યમાં ગદ્દ દેનારો ચનેપાતવાળાને (કુધ)

ચાકર દેનારની માફક શત્રુરૂપ જ છે. એવું
 પડપી ચાલનાર સાધુ હાલથી વીજ્ય રામચંદ્રસુરી
 વા. રહમી જુન ૧૬૨૮ પાનુ ૬૧૬ વીરશાશનમાં ૧૮.
 'ધમ' જેવી અંકાંત કલ્યાણકર વસ્તુ જે લક્ષ્મી અને
 સત્યાના ગણે જ સાંધી શકાતી હોત તે જ ખંડના
 પદ્મી ચક્રવૃત્તી અને બીજા રાજા મહારાજ રાજગ્રીષ્ઠીને
 પરીત્યાગ કરી સંજમ સામરાજ્યના સેવક ન બન્યા
 હોત એવું પડપી ચાલનાર સાધુ, જંબુદ્વીપમાં જોટલા
 પર્વતો છે તે બધા સોનાના થઈ જાય તે સાંતે ક્ષેત્રમાં
 આપી દેવાય એવી જ રીતે જંબુદ્વીપમાં જોટલી રેતી છે
 તે બધી રત્નરૂપ થઈ જાય તે સાંતે ક્ષેત્રમાં દેવાય તે
 પણ એક દીવસના પાપથી છુટી શકાતું નથી એમ પડપી
 ચાલનાર સાધુને સુપાત્ર દાન આપવાથી બારમું વ્રત
 થાય છે માટે ધ્યાવકેએ બારમું વ્રત નીચળવવા ઉદ્યમ
 કરવો પડે જરૂરી છે. હમેશા મુનિરાજેની ભાવના
 ભાવવી જોઈએ અને શુદ્ધ ભોગવાઈ મળે પોતાના હાથે
 દાન આપવું આવકવું ઇર્થવ્ય છે. આજશ તજ કોને
 દાન આપવું કેવો ઉદ્યમ કરવો તે કહે છે કોહરાનો
 ભારાઈ ॥ ૧ થી ૭ ॥

દાહનો ભાવાર્થ ॥૨ થી ૧૪॥

દેન સાસ્રમાં ફરમાવ્યા ગુજ્જનના સાધુ અણગાર
 નિવ્રંધને ૧ અશાષ, ૨ પાણી, ૩ ખાદિમ, ૪ સ્વાદીમ
 ૧ વસ, ૬ પાત્રા, ૭ કાંબલ, ૮ પાપપુષ્પાં, ૯ પીંડ,

૧૦ રૂબા, ૧૧ સેવ્યાં, ૧૨ ચંચારો, ૧૩ ઓરધ, ૧૪
 સેવજા પંત્યાદિ કૃષ્ટી નિહોળ વસ્તુ સાધુને હંચા જે
 હોય તે વહોરાવવા થી જારમું મત નીપજે છે. ઉપરોક્ત
 મુજતી વસ્તુનાં વહોરાંથી આવક બહુ પ્રથમ થાય છે
 વિચારે કે આજનો દહારો પરી પન્થ છે કે એવા કંઈ
 પ્રકારની ભોમવાઈ મળી. જારમું મત નિપજ્યું બને
 આપના ઘરમાં મુજતા અસનાદિ જોય ત્યારે અંદર
 જમતા પહેલાં સાધુને કહવતી અને મુજતી વસ્તુ
 વિચાર કરે કે હું આ વખત સાધુ મુનિરાજ પધારે તે
 હું પોતાને હાથે દાન કરું ત્યારે મારા મનોરથ ફરે
 જમતી વખતે સચિત પાણીથી ચાલી પુરે નહીં જમ
 બેસે તો અકલ્પ્ય ભોમ કાળીયો બાલે નહીં સાધુજી
 રાહ જુવે સચિત ને સંગટે રાખે નહીં કહાય તે વખતે
 સાધુજી પધારે તો હવે સહિત જારમું મત પોતાને
 હાથે નિપજાવે સાધુને કહવતી વસ્તુ અમુજતી પરી
 હોય તો સાધુને માટે મુજતી ન કરે મુજતી કહા
 થાય તો મુજતી રહેવા દે.

સાધુજીને વહોરાવવા બાબત નિરંતર રાખે અઢકલ દાન
 એટલે સાધુજીને ભોમતું હોય તે હવે સહિત બને તેટલું
 વહોરાવે મતધારી આવક જારણા બધ ન કરે શી
 જીવવાઈ મુત્રમાં આવકાના ઉઘાડા જારણા કહ્યા. કેમકે
 જારણા બધ હોય તો સાધુ બિધાડી, ઉઘડાવી, અંદર
 આવે નહીં. બીજા સેવધારી જારણા ખોલી ખોલાવી
 અંદર આવી આહાર પાણી લે છે પણ જૈનતા સાથે

૧૦૦
 ળના સાધુ સુનિરાજ બારણા ખોલતા . ખોલાવતા
 ૧ કરતા કરાવતા નથી માટે આવકના બિઘાડા બારણા
 ૨ છે જે બારણા બંધ હોય તો સાધુ નિમીત ખોલે
 ૩ પોતાના કામ માટે ખુલી જાય તો તે બંધ કરે
 ૪ સાધુ સુનિરાજને વહોરાવવા ભાવના રાખે એ
 ૫ ધારી આવકોનું મુખ્ય કામ છે જેન સુનિરાજને
 ૬ તાને હાથે દાન દેવાની હોંસ, હુષ્ યાય છે તેના હૃદયમાં
 ૭ મેથા સાધુ વશી રહ્યા છે તેને સાધુ ધ્યાનમાં ચિતમાં
 ૮ ય છે આવકને ખાતા પીતા ધ્યાન રહે કે જે આ
 ૯ ખત સાધુજી પધારે તો સુપાત્ર દાન વહોરાવું
 ૧૦ માટે આવક જમતી વખત ભાણે બેઠા સાધુજીની
 ૧૧ ભાવના ભાળ્યા સિવાય મોદામાં જમે નહી
 ૧૨ જે સાધુ પધારે તો ઘણી ખુશીથી સુપાત્ર દાન આપે
 ૧૩ દાન આપી બીજાની પાસે મોટાઈ ન કરે જેમકે વડો-
 ૧૪ રાવવા ભાવ નહી ને કહે મહારાજ મારી પાસે આપને
 ૧૫ કલ્પતી વસ્તુ ઘણી છે મન હોય તે લો કહાય સાધુને
 ૧૬ ભેષ્યે ને લેવા તૈયાર થાય તો હાથ ધુએ એવી જુડી
 ૧૭ વાત શેખી મોટાઈ ન કરે સારી વસ્તુ ધુપાવી ખરાબ
 ૧૮ વસ્તુ સાધુને અરજ કરવી નહી ભેષ્યે એટલે પોતાનું
 ૧૯ લેવપીપ્પું છોડી સાધુઓને ગમતા આહાર પાણી
 ૨૦ વહોરાવવા તે બારનું મત છે સુપાત્રને અડકલ દાન
 ૨૧ વહોરાવવું દરેકને સેહેજ નથી ઝોછા દીવના અને લેલી
 ૨૨ લાવવી માણસોથી સુપાત્ર દાન દેવાય નહી માટે આવકો
 ૨૩ એ નિર્દોષ આહાર પાણી વીગેરે ચોદ પ્રકારનું દાન

મનમાં ઉદાસ તારી નેદર મંજીર મનથી વ
 તેને બગવતે વખાણ્યા છે નૈન આગ્રોમાં મુખ
 દેવાવાતા મદાદુલ્લ છે ધાવક પોતે જમે છે અ
 ભાંગે જેમાં અશુભ કર્મને બંધ અને શુદ્ધ
 નિમગ્ને દેવ તેમાં અશુભ કર્મની નિ
 મગ થઈ ગુન કર્મ તે પુણ્ય બંધ અને
 સંવર ધર્મ યાય છે ન્યારે ધાવક હમેશાં મુનીર
 પ્રતિ લાભવા અભિલાષ રાખે તે દીવસ ધન્ય
 વસ્તુ અમુઝતી ઇશ બાવ સાધુજી વહોયાં સિવાય
 ચાલ્યા બાવ તો બહુ પચાતાપ કરે હું કેવો આ
 હું એમ બીચારે પચાતાપ કરવાથી અશુભ કર્મ
 નાશ થઈ પુન્ય બધાય છે તો સાધુએને વહોરાવવ
 મહાકૃપા ઉત્કટે ભાંગે તીર્થંકર પદ બંધાય છે
 હમેશાં બાવ રાખવા લાડવા મિષ્ટાન અને પી
 બીજે પાણી વહેંચાવના એક સરખા પરિણામ રાખ
 સુઝતી વસ્તુને અમુઝતી ને અમુઝતી ને સુઝતી કર
 કરવી નહીં અમુઝતી સીજ સાધુજીને કોઈ પણ હી
 તમાં આપવી નહીં કેમકે અમુઝતી વહોરાવવાથી એક
 પાપ થાય ॥૧૫થી ૨૮ મસ્તરભાર માન મોટ
 છોડી નીરોંપ દાન આપવું પેતાની સીજ બીજની સી
 દાન દેવા ન દેવા માટે કહેવી નહીં એટલે ધર્મ મા
 ઝુંકું જોલવું નહીં અગીયાર મન ત્યાગ કરવાથી ધાવ
 બારમું મન શુદ્ધ સાધુ નિમગ્ને નિરોંપ દાન આપવાય
 યાય છે માટે એ મત નિષ્ણવવું બહુ મુશ્કિલ છે કે

ધીરલા સમજદારજ નિપજની શકે છે માટે નિપજ-
 ત્વાની વિધિ પ્રવામીજીએ વિસ્તારપૂર્વક જતાવી છે.
 સુપાત્ર દાન આપવાવાલાને ત્રણ જોલનો કાયદો છે
 જે વસ્તુ સાધુને વહોરાવી તેની અમત મટી ગઈ તત
 નીપજયુ કોઈ કહે ફક્ત સાધુજીને આપવાથી અમત
 મટી તેમ જીભ જીવે આપવાથી અમત મટી તેનો
 જવાબ-સાધુજી ને સર્વથા પ્રકારે અમતના સેવવા સેવ-
 રાવવા અને ભણુ જાણવાના ત્યાગ છે સાધુજી કદપતી
 વસ્તુ હાથ વાપરે તે તતમાં છે સાધુ આહાર પાણી
 વીગેરે જીન આજ્ઞા પ્રમાણે કરે સંજમ જાત્રા નીરવાહ-
 નાથે કરે તેથી મહામતની પુઠી અને મુક્તિનું સાધન
 થાય માટે નિર્દાષ આહાર પાણી વીગેરે માંગીને લે એ
 ત્રીજા મહામતની આરાધના છે થી પ્રશ્ન વ્યાકરણ
 સુત્રમાં કહ્યું છે કે રાગદ્વેષ રહીત વીધી પુરંક લોગવતો
 અર્હિસા વીગેરે પાચે મહામતની પુઠી અને આરાધના
 છે માટે સાધુઓને આપવાથી જારમુ ત્રણ સવર છે
 ધ્રાવક વીગેરે ગ્રહસ્થાને આપવા. અપાવવા અને આપ-
 તાને ભણુ જાણવામાં અમત આશ્રય છે ગ્રહસ્થ પોતે
 લોગવે તે અમત છે લોગવાવે અનુમોદન કરે તે અમત
 છે ઉત્તરવાઈ સુયગડાંગ વીગેરે સુત્રમાં ખુલાસે પાઠ છે
 માટે સુપાત્ર દાન આપવામાં પહેલા સંવર થાય છે
 બીજું વહોરવતા મુમ જોગ વતે તેથી અમુક કમની
 ત્રીજું થાય ત્રીજું મુમ જોગ વતે તેથી
 પુન્ય જંધાય છે ઉત્કૃષ્ટ ભાવથી દાન આપે, તો

સાધુજી પધારે તો આ મારી જમ્યાનું ચેજ્યા દાન દઈ
 મત નીપજાવું કદાચ સાધુજી પધારે તો જમ્યા આપી
 ઘણો ખુશ થાય વિચારે કે આજના દીવસ આજની
 ઘડી ધન્ય છે કે મને ચેજ્યાદાનની સારી જોગવાઈ મળી
 મલીના ઉપયોગમાં આવે છે બીજા અમલીના ઉપયોગ
 કરાવતે તો અમલ લગતે સર્વ પ્રતિના કામમાં આવે
 છે તેથી મત નિપજે છે ચેજ્યા દાન આપવું ઘણું
 મુશ્કેલ છે આ દાનથી અનંત સંસારીનો પ્રત ઓછા
 સંસારી થઈ શુદ્ધ ગતિ મળે છે. ચેજ્યા દાન સાધુઓને
 આપવાથી ગયા કાળમાં અનંતા હવે સંસાર
 સમુદ્રથી તર્યા વતંમાનમાં તરે છે અને ભવિષ્યમાં
 અનંત તરશે સુપાત્રને પોતાની વસ્તુ આપવાથી ખારમુ
 મત છે અપાવવાથી અનુમોદનથી નીજંશ ધર્મ થાય છે
 એવું બહુ પુત્ર, સી, માળાપ વીગેરે પરિવારવાદાને
 સુપાત્ર દાન આપવાની વિધિ શીખવવી અને દાન
 આપવા પ્રેમ રાખવો એ શ્રાવકનું કર્તવ્ય છે માટે
 સુપાત્ર દાન આપવાવાળાથી ધર્મપ્રેમ રાખવો શુદ્ધ
 શ્રાવક તેનું નામ છે કદાચ આપણાથી ન દેવાય તો
 આપવાવાલાના પ્રણામ ચકાવવાથી અને તેના ગુણગ્રંથ
 કરવાથી ધર્મ થાય છે. સુપાત્ર દાનના દાતાના ગુણ
 સહન નહીં કરવા અને પોતે આપવું નહીં એ જાને
 અવગુણ છે શ્રી જૈન ધર્મ પામો એ અવગુણ છોડે
 આપવાવાલાને અંતરાય ન કરે અતરાય દેવાથી મહા-
 મોહનીય ધર્મ જાણાય છે જુવો અન્ય લીરંથી પણ

નીત્ય નીચમમાં પેતાન કદુચ્છને લેત્ર ધર્યા
 સિવાય જમતા નથી તેને એ માલમ નથી કે પાંચે
 કપર નિરજન નિરાકાર જ્યે.નિ સ્વરૂપી અચરીરી
 ભોજન કરતા નથી પન્તુ ત્રીન રાખી ધરાવે છે
 કોઈ અન્યમની પેતાના સુરૂની જેવા, મુગુલા, ભક્તિ,
 અનેક પ્રકારથી કરે છે તેા મતધારી આવક નિલોલી
 નીપરિમતી શુદ્ધ સાધુમુનિરાજેની અદ્વારદિ ચોદ પ્રા
 ર નાદાન નિરોધ આપી અવરૂધ નેવ, મકિન કરે એજ
 ઉપદેશ છે કોઈ કહે કે દાનની પ્રસંસા લેવા માટે
 બહુ કરી છે એવી ઉત્તરી વાત નીર બુદ્ધિવાતા કહે પણ આવક
 સદ્યુદ્ધોએ દાન દેવાની વિધિ અનુમદ કરી બતાવી કહે
 છે કેમકે અગ્યાર મન તેા આવક મન ચાહે તે વખતે
 કરી શકે છે પણ બારમુ મત સર્વ મતમાં શ્રીકારધર્મ
 સમાન તેા સાધુજની ભોગવાઈ મળે તેા ધાય છે જેન
 શાસ્ત્રમા કહ્યું છે કે “દુઃકાઉ મુવાદાઈ” એટલે શુદ્ધદાન
 આપનાર દુઃકેલ છે મુત્રમાં પુરાણમાં કુરાનમાં સર્વ
 મતમાં સુપાત્ર દાનની પ્રસંસા છે સુપાત્ર દાન ઈ
 અનંતા જીવ તથા છે તરે છે ને તરે એમ બાણી
 સુપાત્ર કુપાત્રની ચલાઈ જોગખાણ કરી સુપાત્ર દાન
 આપતુ ભેદયે બારમા મનની ભેડ આમીથી લીખનજીએ
 શુદ્ધા ચહેરમાં સંવત ૧૮૩૨ વરસે વૈશાખ સુદ ૩
 મંગળવારે કરી તેનો બાચાર્ય મારી તુચ્છ બુદ્ધિ અનુ
 સાર કયો તેમાં અશુદ્ધ અર્થ થયો હોય તેા ત્રીવીધે
 ત્રીવીધે મિછામી દુકકક છે.

લી. આપનો દિવેન્દ્ર

જવેરી ગુલાબચંદ હુણીયા જેપુર અને ગુજરાતી
નારનું પશુ અશુદ્ધ અર્થ થયે હોય તે ત્રીવીધે
પામી દુકકડં છે અને ભુલ થઈ હોય તે ગુજરાતી
નારની ભુલ સમજી સુધારી વાંચવું ને પ્રેસને લખવું.

નવાણુ અતિસાર દોહરા
એ અતિચાર જ્ઞાનના, પાંચ સમકિતના જન
કે બાર મતના, પંદર કર્મદાન ॥૧॥
એ બેખણના પાંચ છે, એ નવાણુ અતિચાર
એ સઘળા બાવથી, જે પામે ભવપાર ॥૨॥

દોહરા

તો વીર વાંદણને જાવર્યા ત્યા ધર્મ દલ લી
ચીતકરે એ દેશી
જતીયાર લાગે જ્ઞાનને, તે ગણતા ચોદ ચાય,
શ્રાવક જન
જવાઈયં વચ્ચામેલીયં, હીણઅક્ષર અધીક
ગોલાય હો શ્રા
અતીચાર લાગે જ્ઞાનને ॥૧॥
પદહીણા, વીનયહીણા કરે, ભેગહીણા ઘોષહીણા
ચાય હો ॥૨॥
મુટકુંદીનં દુટકું પડીછીયં, અકાલે કરે સજાચ
હો ॥૩॥ ॥૨॥
કાળે સજાય કરે નહી, અસજાયમાં કરે સજાય હો
સજાય વેળા આજણ કરે, ત્યારે જ્ઞાન નેહો
ચાય હો ॥૪॥ ॥૩॥

હવે સમઘીનના દુપણ કદવા, પાંચ મોટા
અતીચાર હો ॥શ્રાવણ॥

જાણે પણ આદરે નહી, પાલે નીરઅતીચાર
હો ॥શ્રાવણ॥

અતીચાર લાગે સમઘીત ભણી ॥શ્રાવણ॥ ॥૩૫॥
ભગવાન ભાખ્યા તે સાંભળી કરે, ચંકાકંઠા,
વીઠગંછ હો ॥શ્રાવણ॥

કુશુર પ્રથંસા જે કરે, મીઠ્યાસંગ કરે મન
વંછ હો ॥શ્રાવણ॥ ॥૩૬॥

દોષ લાગે મત ભણી, તે પાંચ પાંચ અતીચાર
હો ॥શ્રાવણ॥

જાણે પણ આદરે નહી, પાલે શુદ્ધ આચાર હો
॥શ્રાવણ અંત ॥૩૭॥

જીવ જાંધે મારે નીલચંપણે, કરે કાનાંદીકનો
વીઠેહ હો ॥શ્રાવણ॥

ધણે ભાર ભરી ચલાવે, કરે જાત પાણી વીઠેહ
હો ॥શ્રાવણ॥

અતીચાર લાગે મતો ભણી ॥શ્રાવણ॥ ॥૩૮॥
ન્યાં ન્યાં જીવ મારવાના ત્યાગ છે, ત્યાં ત્યાં
જીવના પાંચ અતીચાર હો ॥શ્રાવણ॥

ન્યાં ન્યાં જીવ મારવાનો આગાર છે, તેને માયો
નહી દોષ અતીચાર હો ॥શ્રાવણ અંત ॥૩૯॥

અણવીચાર્યો જોડો આજ દે, છાની વાત પ્રકારે
તેહ હો ॥શ્રાવણ॥

મહેદ ખોટી ચાખ દે, ખોટા હીચાખ કરે
તેહ હો ॥અઘના

અતીચાર બીજા મતને ॥૯૧

જે જે જુઠ ખોલવાના ત્યાગ છે, તે ખોલ્યા
પાંચ અતીચાર

જે જે જુઠ ખોલવા આગાર છે, તે ખોલ્યા

મતમાં દોષ ન લગાર હો ॥આઠાઆઠ ॥૧૦૧

ચોરી વસ્તુ લે ચોરને સાજ દે, વળી ભાંગે

રાતનો દાણુ હો ॥આઠા

કુડા તોલા કુડામાખા કરે, લેજ સલેજ દગો દે
ભાણુ હો ॥અઘના

અતીચાર ત્રીજા મતને ॥૧૧૧

જે જે ભાંગે ચોરીના ત્યાગ છે, તે ભાંગે લાગે

અતીચાર હો ॥આઠા

જે જે ભાંગે ચોરી આગાર છે, તેમાં મત ભંગ
નહી લગાર હો ॥આઠા

આ અતીચાર ચોથા મતને ॥૧૨૧

ચોડા કાળ પરીઝહી, અપરીઝહી યદી, ગમન

દીધો હુવે ચાચ હો ॥અઘના

અનેક દીડા દીધી તેહથી, પર વીવાહ દીધી હુવે

રાયહો ॥આઠાઆઠ ॥૧૩૫

વળી કામ લોગની વંછા યકા, તીમ અશીલાખા

દીધી હુવે ત્યાંય હો ॥આઠા

જેને ત્યાંયા તેને સેવન દીધા, અતીચાર કહ્યા

હનરાય હો ॥આઠાઆઠ ॥૧૪૫

દન દેવા શ્રાવણ આગ આ અતીયાર ભાગમા
રતને ॥

મુઝી વનુ કં અમુઝની, અમુઝની કરે મુઝની
તમ હો ॥શ્રાવણ

દન દેવા ન દેવા કારણે, બારમુ રત ભાગે
આમ હો ॥શ્રાવણ અંશ ॥૨

આલે ક પંદેરની વાછા કરે, જીવવું મરવું વંછે
તમ હો ॥શ્રાવણ

કામ ભોગ નાળી વછા કરે, સંલેખણમા દોષ
ભાગે આમ હો ॥શ્રાવણ એ અતીયાર સંલેખણમા
કહ્યા ॥૨

હું ચકવતીં યાવુ તે ભલો, આ લોકની વછા
માહી હો ॥શ્રાવણ

હું ઇન્દ્રાદીક પદી યાવુ તે ભલો, તે પરલોક
વંછા તાહી હો ॥શ્રાવણ એ ॥૨

જીવવું મરવું વંછા દોષ છે, વળી વંછયા કામને
ભોગ હો ॥શ્રાવણ

એ પાંચે કામ છે જોડા, ત્રણ કરણ ત્રણ
ભોગ હો ॥શ્રાવણ આંશ ॥૨

સપળા અતીયાર ભોગ કીધા, નવાવું કહ્યા
જીનરાય હો ॥શ્રાવણ

તે ટાળે સપળા ભાવથી, તે આરાધક પદ
જાય હો ॥શ્રાવણ અતીયાર સર્વે એમ બાણવા ॥

પડમાધારીની ઢાળ

શ્રીમંદ્ર જય આચાર્ય કૃત

દોહરા

મત્યસુ આરે પાંચમે, ભુલા સઠ લેખ
ધર્મ કહે અવૃત મધે, કર રહ્યા જોડી ટેક ॥૧॥

શ્રાવકને જમાડીયા, ધર્મ કહે કરી તાંબુ
તે વૃત અવૃત નહી જોળખ્યો, મીઠ્યા દ્રબી
અભાણ ॥૨॥

કહે પડમાધારી શ્રાવક ભાણી, પેઠ્યા એકાંત ધર્મ
તેને પડમાધર્મ ન જોળખ્યો, ભુલા અઝાની
ભર્મ ॥૩॥

પડીમાં તો ધર્મ માર્ગ મુકતીનો, અવૃત આરા
બહાર
નીલુ'ય કહુ છુ તેહનો, સાંભળ્યો વીરતાર ॥૪॥

ઢાળ આ અનુકંપા છુન આઝામે (એ દેશી)

પહેલી પડમા મેં સમઠીત શુદ્ધ પાળે, પાંચ
પરમેશ વીના નમે નાંહી
પણ સમ્યક પ્રમાણે વૃત નહી ધાર્યા, તે અવૃત
નહી પડમા ધર્મ માંહી પડમા ધારીનો નીલુ'ય
કરજો ॥૧॥

ઓહ પડમા મેં વૃત વધારે, પણ સામાયક દેશા

જે ભાંગે ચોરો મન આદરો, ભાંગે ભાવ્યા
 અતી ચાર હો ॥ધ્રાન્ના
 જે જે ભાંગા છુટા રાખીયા, તે સેવ્યા મતમાં
 દોષ નહી લગાર હો ॥ધ્રાન્નાઆં ॥૧૫॥
 દોષ વધુ દીરણ મુમણ તણી, મર્યાદા દેવે
 લે પાય હો ॥ધ્રાન્ના
 ધન ધાન દ્વીપદ ચોપદ વધે, કુલશીલાતુ અધીક
 રાખે ત્યાય હો ॥ધ્રાન્ના
 આ અતીચાર પાંચમા મતને ॥ધ્રાન્નાઆં ॥૧૬॥
 ઉચી દીયા ઉલંગે મર્યાદથી, નીચી તીરછી
 એમ બિલંગાય હો ॥ધ્રાન્ના
 એક દીશી બીજામાં મેલવી, દીસી સંખ્યા
 મત ભંગાય હો ॥ધ્રાન્નાઆં
 આ અતીચાર છઠ્ઠા મતનો ॥૧૭॥
 ત્યાગા સચીત દ્રવ્યાદીક ભોગવે, વળી ભેળ
 સંભેળ કરી ખાય હો
 ગરેણા કપડાદીક વીશેષ ભોગવ્યા, ઉપભોગ
 પરીભોગ વીશેષ સેવાય હો ॥ધ્રાન્ના
 અતીચાર સાતમા મતને ॥૧૮॥
 ઇર્ગાંલ કર્માદીક જે કહયા, પંદર ભેદે કર્મોદાન
 હો ॥ધ્રાન્ના ॥૧૯॥
 નામકયા કુચેટા કરે, વળી જોલે મુખ અરીવાય
 હો ॥ધ્રાન્ના

અધીકરણ બેડી કરે એકઠા, ઉપલોગ પરીલોગ
 જોધાય હો ॥શ્રાવ્ય અતીચાર આઠમા વ્રત ને
 એક પાંચે અન્યે સેવીયાં, ત્યારે લાગે અતીચાર
 હો ॥શ્રાવ્ય
 અન્યે પણ સેવ્યા પાપ છે, પણ વ્રતને નહી
 દોષ લગાર હો ॥શ્રાવ્ય અં ॥
 ન વચન કાયાના ભેગને, નરમ પ્રવર્તાય
 હો ॥શ્રાવ્ય
 સામાયક મેં સમતા ન કરી હુવે, અણ પુગી પારી
 હુવે સામાયક હો ॥શ્રાવ્ય અં ॥૨૨
 ત્યાગી વસ્તુ બહારથી મંગાય લે, વળી પાછી
 હે મોકલાય હો ॥શ્રાવ્ય
 પ્રજા રૂપ દેખાડી નીશાની કરે, પુલ્કલ નાંખી
 અપો જણાય હો ॥શ્રાવ્ય આ અતીચાર દશમા
 વ્રતને ॥૨૩
 સેજલ સંવારો અપડી દુપડી લેવે, અણપુજે
 પુજે વીપરીત હો ॥શ્રાવ્ય
 એમ ઉચારાડીકની ભુમીકા, પોપો પાળે નહી
 યી રીત હો ॥શ્રાવ્ય આ અતીચાર અગીઆરમાં
 વ્રતને ॥૨૪
 ચિત મુકયો દાંકયો વહરાય હે, અતીકમ
 પાની

વગારી કરે નાંદી
 જે ગૃહ ધાર્યા તે નીમંજ ગુણ છે, આગાર તે
 નહી ધંત્ર માંદી ॥૫૦ ॥૨॥

ત્રીજામાં સમ્યક્ત્વ વ્રત છે નીમંજ, સામાયક
 દેસાવકારી પણ ધારે
 મહીતમાં છઃ પોપા નહી યાયે, તે વ્રત પડીમાં
 અવ્રત આજ્ઞા જહારે પડીમાં ॥૩॥

ચોથી પડીમાંમાં પાછલા ગુણ સઘલા, માસમાં
 છઃ પોપા સુધમાન
 પણ એક રાત્રીની ઉપાયક પડીમાં, કરણી ન
 આવે નીમંજ ધ્યાન ॥૫ડીમાં॥ ॥૪॥

પાંચમી પડીમાં એ પાછલા ગુણ સઘલા, પણ
 એક રાત્રીની પડીમાં જણ
 સ્નાન ને રાત્રી લોજન ત્યાગે, કાછતવાલે
 સમતા આણુ પડીમાં ॥૫॥

દીવસનો ફીજ રાત્રીની મર્યાદા, એ પાંચ જોલ
 અધિકા જણ
 જ્યન્ય એક જે ત્રણ દીવસ લગી, ઊતુખા
 પાંચ માસ પીછાણુ પડીમાં ॥૬॥

આ દીવસનો સીયજ તે તો છે પડીમાં, રાત્રી
 આગાર તે પડીમાં નાહી
 આગાર તે તો અવ્રત આશ્રવ, અવ્રત છે તે તો
 અધમ માંદી પડીમાં ॥૭॥

હી પડીમામાં સર્વથા સીલમત, પાછલા ત્યાગને
સર્વ પાળે

સચિત ખાવાનું આગાર તે અમત, બિતકટા
માસ નીહાલે પડીમાં ॥૮॥

સાતમીમાં પાછલા ગુણ સધલા, સચિત ખાવાના
ત્યાગજ દીધા

પણ આરંભનું આગાર તે અવૃત, બિતકટા સાત
માસ પ્રસીધા પડીમાં ॥૯॥

આઠમીમાં આરંભ કરવો ત્યાગ્યો, પણ આરંભ
કરાવવાનો આગાર

પાછલા ત્યાગ સધળા સુદ પાળે, બિતકટા
આઠ માસ વીચાર પડીમાં ॥૧૦॥

૧૧મીમે કરાવણો ત્યાગ્યો, પણ તેને માટે દીધા
લોગવે આહાર

બિતકટી નવ માસની પડીમાં, પાછલા ત્યાગ
સહીત સુખકાર પડીમાં ॥૧૧॥

૧૨મી પડીમાંમે પાછલા ગુણ સધલા, પોતાને
માટે દીધો લોગવે નાંહી

માથુ અચ્ચાથી સુડાવે ત્યા ચીખા રાખે, બિતકટી
૧૩ મહીના તાંહી. પડીમાં ॥૧૨॥

૧૪માને વસ્તુ અચ્ચા તેને પુછ્યા, બલુતો દુવે
તેને માટે

ન બાવૃતો હોવે તો કહે નહીં બાવૃ; તેને મુખે
મુખીયો દુઃખે દુઃખીયો હોય પડીમાં ॥૧૩॥

અગીયારમીમાં સાધુનો વેશ કરીને, પાછલા
ત્યાગ પાળે મુખદાય
માથુ અસાધી મુઠાવે અથવા હોય કરાવે, પણ
ન્યાતીલાનો પ્રેમખંધન ટુટો નાય પડીમાં ॥૧૪॥

ન્યાતીલાને પ્રેમખંધન તે કારણ, ન્યાતીલાના
ધરનો લેવે આહાર
બીજા ધરનો લેવો ત્યાગ્યો તે વૃત્ત છે, પણ
સગાનો આગાર તે અવૃત્ત ધાર પડીમાં ॥૧૫॥

પડીમાં ધારી પાંચમે ગુણ કાણે, તેની અત્યાગ
રૂપ અવૃત્ત શ્રદ્ધે નાહી
ઝાકડીથી દેશ વૃત્તી કહ્યો છે, એમ કહે તેને
જવાબ ધારો મનમાંહી પડીમાં ॥૧૬॥

સચિત અચિત મુઝતો ને અમુઝતો, આ ચારની
અવૃત્ત અનાદીની દાખી
સચિત અમુઝતો ત્યાગ્યો તે વૃત્ત છે, બાકી
આગાર રહ્યો ને અવૃત્ત બાખી પડીમાં ॥૧૭॥

ન્યાતીલા અથ ન્યાતીલાનો આહાર લોગવણે,
આગારને અવૃત્ત ઠેકની હોયો
અથ ન્યાતીલાનો ત્યાગ્યો તે વૃત્ત છે, ન્યાતીલાનો
આગાર તે અવૃત્ત જોયો પડીમાં ॥૧૮॥

જાણત કુલની સાધુને ગોચરી, સમવાયંગ
હિતરાધ્યેયન છે સાખી
પડીમા પારીને ન્યાતીલાનો પ્રેમખંધનતેથી,
ન્યાતીલાનો લેવે - અવૃત બાખી પડીમા ॥૧૯॥

કોઈ કોઈ રૂપીઆનો પરીગૃહ રાખ્યો, વહી સ્ત્રી
પુત્રાદીક પરીવાર
તેનો પ્રેમખંધન રહ્યો તેહીજ અવૃત, સર્વ છે
તેના પરીગૃહ મંજાર પડીમાં ॥૨૦॥

સેકડો સુમારતા તેને કમાવે, હબારે રૂપીયાનો
નફો પણ આવે
તેની અવૃતનો પાપ લાગે નીરંતર, અમુખયોગ
રૂઢ્યા તેનો પાપ ન થાવે ॥૨૧॥

ખોટ નફોનો તો માંલીક તેહી જ, સુક્ષ્મપણે
મમતા બાવ નીરંતર
આ પ્રત્યક્ષ અમત બિલાડી દીસે, જુહીવંત
ન્યાય કરે અવ્યંતર પડીમાં ॥૨૨॥

લાખ રૂપીઆનો પરીગૃહ હતો, તે પોતાના
ત્રેત્રીને દીધો બલઃઈ
પછી અગીયાર પડીમાં વહેતે વેલા, તે રૂપીઆ
છે કેના પરીગૃહ માંલી પડીમાં ॥૨૩॥

મીઠને અમત હબાર રૂપીઆની, તેને લાખની
અમતનો પાપ ન લાગે

હુવે લાખની અવૃત્તનો પાપ કેને, એક માલોક
છે પડીમાં ધારી સાગે પડીમાં ॥૨૪॥

કદાચ પડીમાંમાં તેણે કાળ કર્યા તો, મૈત્રી ન
રાખે તેની ઘણીયાપ
તે ધનનો ઘણી તો પડીમાં ધારી હતો, તેહથી
અવૃત્તનો તેને કહ્યો પાપ પડીમાં ॥૨૫॥

ને પડીમાં ધારીને કહે પડીમાં મે, જાવજીવ
પાંચ આશ્રવ ત્યાગો
ત્યારે તે કહે મારા જાવ નાહી, તે કારણ
આશા વછા રહી લાગે, પડીમાં ॥૨૬॥

ઉત્કળે માત્ર અગીયાર પછી, કાયાથી આશ્રવ
સેવવાનો આગાર
તેથી કાયા પણ છ કે મનુ શસ્ત્ર, તેની સાર સંભાર
તે આજ્ઞા જહાર પડીમાં ॥૨૭॥

શામાયકમાં ત્ર વકની આત્મા, અધીકરણુતે શસ્ત્ર
છઃકાયનો ભાખ્યો
મુત્ર ભગવતીના સાતમે સગકે, પહેલે ઉદેસે
થી જીન દાખ્યો પડીમાં ॥૨૮॥

શામાયકમાં ધન ભાર્યા દીકથી, મમતા જાવ
પ્રેમ જંધન તાયો
આઠમા સગક ને પાંચમે ઉદેસે, ધન ભાર્યા
તેના દીન કહ્યો જીનરાયો પડીમાં ॥૨૯॥

તેમ પડીમા એ પશુ ધન ભાર્યા દીકની, મમતા
ભાવ એમં જંધન બાણે
ધન ભાર્યા દીકની અવૃત છે તેને, તેના પાપ
લાગે છે નીરંતર આણે પડીમાં ॥૩૦॥

એ ન્યાયે તેને કહે વૃતાવૃતી, ધર્માંધર્મી
તેહને કહીને
વૃત ધર્મને અવૃત અધર્મ, પશુ અવૃતમાં ધર્મ
કેમ ચાપીને પડીમાં ॥૩૧॥

પડીમા ધારી આહાર કરે અવૃતમાં, તેમાં ધર્મ
જતાવે નાંહી
તો આપવાવાલાને ધર્મ કંઈ બીધી યશે, હાન
હીધો તેને અવૃત સેવવા તાંહી પડીયાં ॥૩૨॥

ધર્માંધર્મી કહે પડીમાં ધારીને, વૃતાવૃતી પશુ
તેહને જતાવે
વહી કહે તેને અવૃત નહી રહી બાકી, એહવા
વોકલાં ને કેમ સમજાવે પડીમાં ॥૩૩॥

મતા વૃતી કહે પશુ અવૃત ન કહે, આપની
ભાવાના આપ અભણ
કેઈ કહે મારી માતા વાંઝણી, તેના જેવો તે
મુરખ બણ પડીમાં ॥૩૪॥

પડીમા ધારી આહાર પાણી લેવે છે, કાયાની
ચાર કરે તે સાવધ વ્યાપાર

તેને પણ સાવધ ભેગ ભેગન શ્રદ્ધે, એ પણ
લીકલાંને પુરો અંધાર, પડીમાં ॥૩૫॥

એ પડીમાં મેં સાવધ ભેગ નહીં બાંધી, વહી
અવૃત્ત પણ તમે તેને નહીં બાંધો.
તો પડીમાં મેં દીક્ષા લેવાનો મન યાય તો,
કયા સાવધ ભેગ ના કરે પચખાણો પડીમાં ॥૩૬॥

બવજીવ સર્વ સાવધ ભેગના ત્યાગમાં રે છે,
દીક્ષા લેતા એમ કરે પચખાણો.
એકને લેખે સાવધ ભેગનો આગાર તે ત્યાગ્યો,
સમજો રે સમજો તમે મુઠ અબાણો પડીમાં ॥૩૭॥

પડીમાં પડીમાં બોલ રહ્યા મુરખ, પડીમાં છે
શ્રી છન ધર્મ
જે પડીમાં આદરતાં અવૃત્ત રહી છે, ને સેવ્યા
સેવરાબ્યા બંધશે કર્મ પડીમાં ॥૩૮॥

પ્રત્યાખાની ચોકડીને રહી શ્રાવકને, તે ચોકડીને
કોઈ અવૃત્ત બાંધે
આપ છાંટે ઉધી ઉટકામેલે, પાપલ બાંધી મુખ
જેમ તાણે પડીમાં ॥૩૯॥

અનંતાનુ બંધી પહેલે ગુણ ઠાણે, અપ્રત્યાખાની
ચે.ચે ગુણ ઠાણે.
પ્રત્યાખાની પાંચમે રહી બાંધી, ઇકા ગુણ ઠાણે.
યદી સંજળ બાંધો, પડીમાં ॥૪૦॥

કડીને અવૃત કહે તેને લેખે, સાધુને પણ.

સંજલની રહી ચોય

કડી ખપાવે તેહી જ વૃત શ્રદ્ધે, તે ચોયે

ગુણ વૃતા વૃતી હોય પડીમાં ॥૪૧॥

જલનો લોભ દસમે ગુણ ઠાણે તે લેખે

વૃતાવૃતી તેને કહીજે

સાધુને સર્વવૃતી માહે કહેતો, ચોકડીને અવૃત

નહી ચાપીજે પડીમાં ॥૪૨॥

કડી તે છે કષાય આશ્રવ, તેને અવૃત આશ્રવ

કહે કયે ન્યાય

કષાય આશ્રવને અવૃત આશ્રવ, ભુલ ભુલ કહ્યા

અનરાય પડીમાં ॥૪૩॥

કષાય અવૃત, પ્રમાદ, કષાય, યોગ આશ્રવ

સમવાયગ પંચમગુણ ઠાણે

તો અવૃત આશ્રવ બીજે કહ્યા અન, કષાય

આશ્રવ ચોથો ભણે પડીમાં ॥૪૪॥

કડી તે ચોથો આશ્રવ તેને, અવૃત કહે મુદ

વગર વીચાર

અવૃતનો છે બીજો આશ્રવ, સમજોરે સમજો

તમે મુદ ગમાર પડીમાં ॥૪૫॥

કષાય કષાય આશ્રવ, બારને કષાય

આશ્રવ બતાવે

ચાર કપાયને કહે અવૃત આગ્રવ, મોઢાના ગોળા
ઘડઘડ ચલાવે પડીમાં ॥૪૧॥

કપાય તો ત્યાગ દીધા નહીં યાવે, એકના કમ
ઘટયા શુભ પ્રગટે ઉદારો
અવૃતના ત્યાગ દીધા યાય વૃત્તી, તેથી કપાયને
અવૃત આગ્રવ ન્યારો પડીમાં ॥૪૨॥

એમ સંભાળને ઉત્તમ નરનારી, ચોકડીને અવૃત
નહીં જાણે
પડીમા ધારીને અવૃત આહારાદીકની, પ્રેમબંધન
ન્યાતીલાનો પીછાણે ॥૪૩॥

પડીમા ધારીને “સમણુભુય” કહ્યો છે, તે પણ
દેશથી એપમા જાણે
અંતગત દયામે કહ્યો દવારકાને, પ્રત્યક્ષ
દેવલોક ભુયા પીછાણે પડીમાં ॥૪૪॥

અન નહીં પણ અનવર સરીખા, સ્થરીરોને
કહ્યાં જિવવાઈ માંઈ
અનંત શુભ ફેર તેના જ્ઞાનની માંહી, પણ દેસ
ચક્રી ઉપમા દીધી જતાઈ પડીમાં ॥૪૫॥

ચક્રવર્તીના અશ્વ રતનને, હામાને લેખે કહ્યો
સાધુ સરીખે
જંબુદ્વીપ પન્નવીમાં અન જાણ્યો, એક પણ
દેશથી ઉપમા દેખે પડીમાં ॥૪૬॥

તેમ પડીમા ધારીને કહ્યો સાધુ સરીજો, તે
 પણ દેસથી ઉપમા નહોતી
 પડીમાંથીતો સંચારો અધીક છે, તે સંચારામાં
 પણ ગૃહસ્થ પીછાણો પડીમાં ॥૫૨॥
 જિપાચક દંશામાં કહ્યો ગૌતમને, આનંદ
 આવક સંચારામાંહયો
 હું ગૃહસ્થવાસમાં વસતો ગૃહસ્થ છું, મને એટલો
 અવધિજ્ઞાન જિપજ્યો આયો પડીમાં ॥૫૩॥
 સંચારામાં પણ ગૃહસ્થ કહીજે, તો પડીમાં
 માં ગૃહસ્થ ન કહે કેાણ લેજે
 એ ન્યાયે પડીમાં ધારી ગૃહસ્થ કહી જો, તેનો
 ખાવો પીવો અવૃત્તમાં દેજો ॥૫૪॥
 ગૃહસ્થની વૈયાવચ્ચ કરે કરાવે, અનુમોદે તો
 સાધુને વીર કહ્યો અણ્યાચાર
 થય વેકાલીકને ત્રીજો અધ્યયને, તો ગૃહસ્થને પણ
 ધર્મ નહી લગાર પડીમાં ॥૫૫॥
 એકાવન બોલ સેવ્યા સાધુને અણ્યાચાર, તો ગૃહસ્થ
 સેવે તેને પાપ કર્મ
 એ ગૃહસ્થની વૈયાવચ્ચ, અણ્યાચાર સાધુને,
 ગૃહસ્થને કંઈ વીધ થયે ધર્મ ॥૫૬માં ॥૫૬॥
 ગૃહસ્થની વૈયાવચ્ચ અણ્યાચાર મે કહી છું, તો
 તો પડીમાધારી પણ ગૃહસ્થ નહોતો

તેને અશનાદીક દેવે તો વેચાવચ્ચ, તેમાં ધમં
કયાંથી ઘસેરે અમ્મલો ॥૫૩માં ॥૫૩॥

અહસ્થને દાન દીધા અનુમોદા, સાધુને પાયશ્ચીત
આવે ચોમાસી
નીશીથને પંદરમે ઉદેશે ભાખ્યો, તો અહસ્થને
ધમં કંઈવીઝવાશી ॥૫૪માં ॥૫૪॥

તો પડીમાધારીને પણ અહસ્થ કહીને, તે દાનને
સાધુ અનુમોદે તો ઠંડ આવે
તો દેવાવ.લાને ધમં કેમ ઘસે, જુદીવંત સુત્રને
ન્યાય મીલાવે ॥૫૫માં ॥૫૫॥

શ્રાવકનો આવો પીવો સર્વે અવૃતમાં, મુયગડાંગ
અદારમે સાખી
વળી સુત્ર ઉવવાઈને પ્રશ્ન વીચમાં, તે અવૃત
સેવ્યા કહે ધમં અનાખી ॥૫૬માં ॥૫૬॥

અમ્મતને ભાવ શસ્ત્ર કહ્યો છે, સુત્ર ઠાણાંગરે
દશમે ઠાણે
તે અવૃત સેવ્યાં, સેવશબ્દમાં, ધમં પુણ્ય અનાખી
બાણે ॥૫૭માં ॥૫૭॥

પડીમાં ધારી ને કહ્યો બાળ પડીત, વળી વૃત્ત
વૃત્તી તેને કહી ને
ધર્માધર્મી પણ કહ્યો છે તેને, જુદીવંત ન્યાય
વીચારી લેજે ॥૫૮માં ॥૫૮॥

અધર્માં ને વીધે રહ્યો અસંયતી, તેને અધર્મને
કીધો અંગીકાર
ધર્મને વીધે રહ્યો સંયતી, તે ધર્મ આદરીને
વીચરે ઉદાર પડીમાં ॥૬૩॥

ધર્માધર્મમાં રહ્યો સંયતાં સંયતી, તેને ધર્મ
અધર્મ કીધો અંગીકાર
સુર ભગવતીને શંતરમાં શતકે, પહેલે ઉદરે
કહ્યો વીસ્તાર પડીમાં ॥૬૪॥

દત્ત તે ધર્મ અવૃત્ત તે અધર્મ, અવૃત્ત સેવરાવ્યા
ધર્મ ન હોય
પડામા પારીને "સમણ્ણુયા" કહ્યો છે, તે દેશ
ચક્રી ઉપમા અવલોચ પડીમાં ॥૬૫॥

સધગા સાવક ભેગા કરે તો, એક સાધુની
તુલ્ય નહી આવે
જિતરાધ્યેયન પાંચમાં અધ્યયને, તો પડીમાં
ધારી સાધુ કેમ થાવે પડીમાં ॥૬૬॥

વળી પોષામાં સાવદને આગાર ન યધે, એ
પણ વીકલાને પુરો અંધારો
શામાયકમાં આત્મા શરૂ કહી ને, તેમ પોષામાં
પણ શરૂ વીચારો પડીમાં ॥૬૭॥

વળી જલન કરે ઘરેણા વરૂ ઠાયોના, તે પણ
સાવધ એમ પ્રતીકા

સર્વ સાવધ જોગના ત્યાગ સાધુને, એને સર્વ
સાવધના ત્યાગ ન કીધા પડીમા ॥૧૮॥

વળી પુત્ર સગા પરીવારથી, મમતા ભાવ પ્રેમ
બંધન પુરે

બાહરપણે ત્યાગ્યાં તે પાપટલીયો, પણ મુક્ત-
પણે ન કીધો દુરે પડીમા ॥૧૯॥

છપોપા માશમાં કરે કોઈ આવક, એક વર્ષના
બહો-તેર થાયે

તોહો-તેરમો પોષો સુવત્સરીનો, આદીનો વ્યાજ
ભાડું લેવે કયે ન્યાયે પડીમા ॥૨૦॥

સેકડો શુભાસ્તા કમાવે તેના, એટલા દહાડાનો
નફો આવે ઘર મઝારો

તો તેનો પણ માલોક તેજ છે, એ લેખે મુક્ત-
પણે રહ્યો આગારો પડીમા ॥૨૧॥

એમજ આગાર પડીમાધારીને પણ, આગારમાં
ધર્મ મુળ ન જણે

પડીમાં તે વૃત્ત આગાર તે અવૃત્ત, આ બંનેને
સારી રીતે પીછાણે ॥૨૨॥

એમ સાંભળ વિરતમ નરનારી, અવૃત્તસેવ્યા ધર્મ
ન થાયે

ધર્મની આરા દેવે લીધે કર, અવૃત્તની આરા
ન દેવે છુન આપે ॥૨૩॥

પ્રીમાંબારીની અવૃત્ત ઝોળખાવવા, ભેડ દીધી
 પાલી શેહેર મઝારે
 ચંપત અદારસેને વરશ ચોરાણુએ, ભાંદરવા
 એકમ ગુરવારે ॥૫૬॥

ત્રણ મનોરથ

દોહરા

શુભ અરીહંતસિદ્ધ, વળી આચારજી પાઠ્યાય
 શુભ શકલ પદ વંદતા, આનંદ મંગલ થાય ॥૧॥
 શ્રી છતવર સ્વમુખ ઘડી, ત્રીજા અંગ મઝાર
 ત્રીજે ઠાણે આખીયો, ત્રણ મનોરથ સાર ॥૨॥
 આવક વૃત્ત ધારક છકે, ચીતવતાં સુખકાર
 કમ મહાપાપ નીજરે, પામે ભવનો પાર ॥૩॥

દાળ

ભામે કૃષ્ણ મોરાર, ધીકાર છે સંસાર ને
 ર (એદેશી)
 પ્રથમ મનોરથ માંહી, આવક એમ ચિંતવેરે
 એ આરંભ ફાળાય, પરીગ્રહથી હુવેરે ॥૧॥
 મહાઅનર્થનું મુજ, પરીગ્રહ છુન કહ્યો રે
 રીંચીત ને વળી રચુલ, પાંચ ભેદ ગ્રહ્યો રે ॥૨॥
 હેર વચુદીકમણ, હીરણ્ય સુવર્ણ સહીરે
 કુરસી ધાતુ ધન ધ્યાન, દ્વીપદ ચોપદ મચીરે ॥૩॥
 સવાયકલી પ્રમાણ, ત્યાગ ઉપરાંતહી
 પંચમ મત ગુણખાન, કરણ ભેગવંતહી ॥૪॥

જે રાખ્યો આગાર, ને અનત દારહે
 દેવા દેવાયાંતાર, પાપ સંચારહે ॥૫॥
 સચિત અચિત જે વસ્તુ, આહારને પાણીયાં
 સાવધ કામ સમસ્ત, લોગવાયાં બલો જાણીયાં ॥૬॥
 હીંસા હુવે ખટકાય, તણી શહવાસમે
 જીન મુની આણુનતાય, ધર્મ નહી જાયમે ॥૭॥
 આરંભ પરીગ્રહ એહ, કુમતી હાતાર છે.
 ક્રોધ માન માયા લોભ, તણુ કરજુહાર છે ॥૮॥
 સંજમ સમઠીત કલ્પ, તરુનો ભંજનુ
 મહા મંદ જુહી અજ્ઞાન, તણી મનરંજનુ ॥૯॥
 માંઠી લેશ્યા હોય, આદ્ર રોદ્ર ધ્યાન મેં
 ન્યાય ન સુઝે કોય, લિપ્ત ધનવાનને ॥૧૦॥
 સુમતી સુચી શોભાગ્ય, વીનાસજુ એહહી
 જન્મ મરણ ભય અધાગ, હુવે પરીગ્રહ ધરી ॥૧૧॥
 કડવા કમં વીપાક, તણો હેતુ સધે
 સીધે તૃષ્ણાવેલ, વીપય ધંત્રી વધે ॥૧૨॥
 હારણ કકંશ દુઃખ, વેદના અશરાલહી
 કુડકપટ પરપંચ, કરે વીકરાલહી ॥૧૩॥
 એ સરીખો નહી મોહ, પાસ પ્રતીજાંધ હે
 રોનેહ રાગ કરી નય, મુર્છા અંધ હે ॥૧૪॥
 દાન, દેવાન, દુર્ગંતીદાયક જીન કહે
 પરિગ્રહથી દેવાય, તેથી સંધિ કેમ લહે ॥૧૫॥

ધનની પ્રીત, વીનાસે જ્યાત. મેં ૧૧૧
 મર્યાદની રીત, છોડે વળી ન્યાત. મેં ૧૧૨
 એકે આરંભ પરીચક્ષ, જે દીન ત્યાગસ્થુ
 ક્યે તે દીન ધન્ય, અંતસ વેરાગસ્થુ ૧૧૩
 જ્યાત અતંતર અન્ય, તણી મુરછા તણુ
 મનદ બલરથી તેહ, નામ પ્રભુનું બળુ ૧૧૪

દોહરો

જીએ મનોરથ ચિતવે, ધાવક જે પ્રતપાર
 તનુધન લેખન કારણ, વીનયંતા નહીં વાર ૧૧૫
 મનથીતા બંધવ ત્રીવા, પુત્રાદીક પરીવાર
 તારથ લગ સહુએ સંગા, બધે સંસાર અસાર ૧૧૬
 મનુષ્યે હમણા વસું, ચારીત્ર મોહ જે કમ
 ૧૧૭ પંપસંમીયાથી કહાય, લેસું ચારીત્ર ધર્મ ૧૧૮

દાખ

રામ મન પાલીયો, ત્યા કૃષ્ણ ભાવે રૂડી ભાવના (એકેથી)
 ન, મન સંજમ ધરમુની, ત્યાગ્યો તે સંસાર
 જે મહાવૃત ધારકા, પાલે પાંચ આચાર.
 ૧૧૯ મન મન સંજમ ધરમુની ૧૨૦
 ૧૨૧ એન આસા બાહીરો, સાવધ કારજ તાય
 ૧૨૨ હી અરેશ દે તેહનું, મોન પ્રારે, મુનીરાય ૧૨૩
 ૧૨૪ ૧૨૫ યતી ધર્મ ધારીયો, યતિ નામ કહેવાય
 ૧૨૬ ૧૨૭ પુત્રીઓ તણા, બીજો અર્થ મુખદાય ૧૨૮

દોષ બેતાળીસઃટાળકે, લે બીજુ મુદ્દ આહાર
 કલો બીજુએ ગુણ થયી, લેટેકમં અપાર ॥૧૦૧॥
 સાધે શીવ મગ સાધનાં, સાધુ મહા ગુણ ખાન
 બારે લેટે તપ કરે, તપથી નામ વખાન ॥૧૦૨॥
 નહી હલો નહી મારો ઇવને, દે ઉપદેશ મહંત
 માહણ મહાગુણ આગળા, શાંતી ભાવ તે સંત ॥૧૦૩॥
 કલ્યાણકારી તે ભણી, કલ્યાણક મુની નામ
 વીઘ્નો પથમકારીપણે, મંગલક અમીરામ ॥૧૦૪॥
 ધર્મોપદેશક ગુણ ધરી, પુજનીક તમુ પાય
 તણ લોકના અધીપતી, ધર્મ દેવ મુનીરાય ॥૧૦૫॥
 ચિત પરચન દરચન તમુ, ચૈત્ય સદા મુખકાર
 નવવિધ પાલે પ્રહાકૃયા, બલીહારી પ્રહાર ॥૧૦૬॥
 જન્મ સફળ કીધો મહાર્ષી, છઃકાયા પ્રતીપાળ
 ભવસાગરમેં દુબતાં, વહણ્યુ સમા કયાળ ॥૧૦૭॥
 સ્નેહપાય નાદી દેહથી, સંવેગી વેગમ
 જથી ત્યાગ નીત્રંય છે, મહેકત મુગ્ધ અચાન ॥૧૦૮॥

મુકેષ કીયામાં શ્રમ કરે, શ્રમણ કહીને તેહ
 યોગ વીમળ સાધે સદા, તેથી ચેળી કંદે ॥૧૦૯॥
 આજંવ આજંવ ભાવથી, માજંવ માજંવ ભાવ
 શૌચ મુચી કીયા બલી, કરતા મુક્તી ઉપાય ॥૧૧૦॥

ધર્મ વણજ વીણજે સદા, અચંચદ મુનીચાર
 કર્મ કટક દડા ઇવવા, સેનાપતી તનધાર ॥૧૧૧॥

મન વચન કાયા એપણે, સુમતી પાંચ પ્રકાર
દેહાદીક સ્વમુખ કરી, ન હોય ગુણનો પાર
૥૧૫૦ ૥૧૫૫

સમજા એકચીથ દોષ જે, ટાળે તે સતી રીત
તેચીથ આચારનાં, કરે નહીં સુચીનીત ૥૧૫૦ ૥૧૬૫
આચારજી ઊપાધ્યાયની, વચોવચ્ચથી ધરે અપાર
વચસી નાનાં વળી રોગીને, વચાદીક હે આહાર
૥૧૫૦ ૥૧૭૫

જવ જમણુ સમતાં એવને, તારણુ તરન સંમાને
જહન કંતાર સંસારથી, દયાવે શીવમગ સ્થાન
૥૧૬૦ ૥૧૮૫

ચંદ્ર તણી પરે નીમંજા, તમમીધ્યા મતિનાથ
અકમ અમર ગીર સારખા, રતીરત જ્ઞાન પ્રકાશ
૥૧૬૦ ૥૧૯૫

એન ભાષિત દાષીત સદા, સાધુ શ્રાવકનો ધર્મ
અનત વિષ સમલેખવી, પાલિ ટાળી કર્મ ૥૧૬૦ ૥૨૦૫

અપ્રત ભાવે વીચરતા, ધ્યાવેનિજ દ્યેય ધ્યાન
અકરતા પદ પરીણમે, ધનધનતે શુભવાન ૥૧૬૦ ૥૨૧૫

નીલવ વંદત સમપણે, રાગદેવ નહીં દોષ
જય અપજય એવણુ, મરણમાં હુપ
યોગ નહીં કોય ૥૧૬૦ ૥૨૨૫
સંજન જન્મારો ધન ધડી, ભાવે ભગવત જેહ
અપ્રતી બંધ વાયુ પરે, તુલુ કુટુબથી નેહ ૥૧૬૦ ૥૨૩૫

ચારીત્ર મોહ સયોપશમ્યાં, હુએહવો મતધાર
ચાસ્યુ તે' દીન ધન ધડી, આનંદ હપં.
અપાર ॥૫૦ ॥૨૪૩

દોહરા

ત્રીલો મનોરથ ચીતવે, મનમે, શ્રાવક એમ
સંજમ ગ્રહી મુળ બાવથી, લીધા નીલાવું નેમ ॥૧૧
આ, સંસાર, અગાધમાં, ભમ્યો કાળ અનંત
બહુ ખટ રથ લોજન કીધા, સમતા નહી ઉપજત ॥૨૪
ચરણ સહીત અણુશણુ કરું, પાંદો પગમન સંચાર
અવસર મરણતણે વહી, હોય ને શરણાચાર ॥૩૩

ઢાળ

રહો રહો રાજેસરા કેશરીયા તથા હુ તુજ
આગળ શી કહું કનૈયા (એકેશી)
શુભા શુભ રુદ્રગલ કરચીયા ॥ગુણવંતાં ॥૫૮
તણુ દીયનુ આહાર હો ॥ગુણાં શ્રાવક
દુર્ગંધ સુગંધ કરચ આઢેહી ॥ગુણ પાંચ વરણ
રસ ધારે હો ॥ગુણાં શ્રી
ભાવે એહવી બાવનાં ગુણવંતા ॥૧૧
મોટી માયા મોહણી ॥ગુણાં મોટી પુદ્ગલ
પર્યાય હો ॥ગુણાં શ્રી
ઉદય યથા 'હુઃખ નીપજે ॥ગુણાં વેદે ચેતન
ચાયહો ॥ગુણાંશ્રાણા ભાવે ॥૨૪

પ્રભુ આવીને કરી ॥ગુના કોષમાન માયા
 લેખકો ॥ગુના
 રે ચાર લેહે સંચરે ॥ગુના પામે ચેતન,
 જોખકો ॥ગુનાશ્રાના ભાનાડાં
 હસે રતારત્ત ભય વળી ॥ગુના સોગ
 દુઃખાં યાયકો ॥ગુનાશ્રાના
 મી પુરુષ નપુંસક તીહું ॥ગુના મોહ ચારીત્ર
 કહીવાંચકો ॥ગુનાશ્રાના ભાનાડાં
 થયેન મોહ ઉદય થકી ॥ગુના મીચ્છત સમ
 કીતનન હો ॥ગુનાશ્રાના
 મીશ્ર મોહનીયે તીહું ॥ગુના કાંને નીજ ગુણ
 ખાનકો ॥ગુનાશ્રાના ભાનાડાં
 અચાવા વેદનોદય ॥ગુના બુધ તૃપાની
 પીકંતકો ॥ગુનાશ્રાના
 લાભ ભોગાન્તર સ્વયોપશમ્યાં ॥ગુના ભોગ
 થકી પાવંતકો ॥ગુનાશ્રાના ભાનાડાં
 નામ ઉદયથી સહું મળે ॥ગુના ગમતા અણ
 ગમતા ભોગકો ॥ગુનાશ્રાના
 વીરુધ પ્રકારે ભોગવે ॥ગુના ચરીરાદી રોગ્ય
 આરોગ્યકો ॥ગુનાશ્રાના ભાનાડાં
 થા અનંત મુખ દુઃખ લદ્યા ॥ગુના ભવ ભવ
 ભમીયો ભવકો ॥ગુનાશ્રાના

સ્વર્ગ નરક મનુષ્યમાં ॥ગુના તીર્થ ગતીમાં
 અતીવહો ॥ગુનાશ્રના બાના
 અનંત મેરૂ સમ આહારીયાં ॥ગુના અનંત પુદ્ગલ
 પર્યાય હો ॥ગુન શ્રાના
 એકએક લોકાકાશમે ॥ગુના વાર અનંત ઠહીવાય
 હો ॥ગુન શ્રાના બાં ॥૧૬
 લોજન દીધા આ આત્મા ॥ગુના બહુ મુદ્ધને
 તંતહો ॥ગુન શ્રાના
 એમ જાણી અણુરાણુ કરે ॥ગુના છેહલે અવસર
 સંત હો ॥ગુન શ્રાના બાં ॥૧૭
 અદાર જે પાપનાં ॥ગુના ઘાનક પ્રતે આલેાય
 હો ॥ગુન શ્રાના
 નીંદે હુકુન જે વયા ॥ગુના સહ્ય રહીત સહુ
 કાય હો ॥ગુન શ્રાના બાં ॥૧૮
 લાખ ચે.યાંથી યોનીને ॥ગુના વારંવાર ખમાય
 હો ॥ગુન શ્રાના
 રાગદ્વેષ તજ સહુ યદી ॥ગુના દુષ્ટ યોગ
 નદી કાય હો ॥ગુન શ્રાના બાં ॥૧૯
 ચાર પ્રકાર આદાર જે ॥ગુના ત્યાગે મમતા
 રહીત હો ॥ગુન શ્રાના
 પાંચ અથવ પચખી કરી ॥ગુના માદોપગમન
 રહીત હો ॥ગુન શ્રાના બાં ॥૨૦

જન્મ સ્થાવર સંપત્તી ॥ગુના દ્રીપદ ચોપદ
 વોચરાય ॥ગું શ્રાના
 મરીકંત સિદ્ધ સાધુ ધ્યાનથી ॥ગુના શીવગતી
 નજીક યાય ॥ગું શ્રાના જાં ॥૧૪૥
 અલોક પરલોકની ॥ગુના છત્રતંત્ર સમીર
 હો ॥ગું શ્રાના
 આશા નહી કામ લોભની ॥ગુના સમપરીણામ
 મુખીર હો ॥ગું શ્રાના જાં ॥૧૫૥
 જાંત સમા જે એહવો ॥ગુના પંડીત મરણ
 જે યાય હો ॥ગું શ્રાના
 મનના મનોરથ ત્યારે ફળે ॥ગુના આનંદ હૃદય
 સવાય હો ॥ગું શ્રાના જાં ॥૧૬૥
 ધન્ય દીવસ ધન્ય જે પ્રડી ॥ગુના આરાધક પદ
 પાય હો ॥ગું શ્રાના
 મોહા ભવને આંતરે ॥ગુના સિદ્ધ ગતીમાં તે
 જાય હો ॥ગું શ્રાના જાં ॥૧૭૥
 શ્રી ભીલુ શુભ આગળા ॥ગુના પ્રગટ બતાવ્યો
 રાહ હો ॥ગું શ્રાના
 છાન ધમ્ છાન આજ્ઞા માંહી ॥ગુના આજ્ઞા
 બહાર નાંહી હો ॥ગું શ્રાના જાં ॥૧૮૥
 જારી માલગણી બીજે પાટે ॥ગુના ત્રીજે
 તખ્ત રૂપીચય હો ॥ગુના શ્રાના
 જ્યેષ્ઠ પર પદ તુલ્ય સુર્યસા ॥ગુના પાંચમા
 મધના કહેવાય હો ॥ગુના જાં ॥૧૯૥

માણેક માણેક સરખા ॥ગુના વતમાન ગચ્છ
 રથંભ હો ॥ગુના આના
 નામે ડાલ ચણી ભલા ॥ગુના લવીજન નીરખ
 અચંભ હો ॥ગુ. શ્રા. ભા.
 ઓગણીસય પેસઠ વળી ॥ગુના માગયર મુદ
 પખપેખ હો ॥ગુના આના
 શ્રાવક ગુલાબ કહે ભલે ॥ગુના આનંદ હુપ
 વીરેખહો ॥ગુ. શ્રા. ભા.

કેશરા ગીતક છંદ

એમ ત્રણ મનોરથ ચીતવે, જે ભવીક નીત્ય
 પ્રત્યે લાણુહી
 અધ રાશી કમ વીનાય થાવે, પામે પદ
 નીર્વાણુહી ॥
 મણી ડાલચંદ દીનંદ સમ, મમ ગુરે
 તાય પસાયહી
 કહે સમણે પાચક ગુલાબચંદ, આનંદ
 હુપ અચાયહી ॥૨

દશ વીધી યાવક આરાધના

દોહરા

શ્રી અતીલંવા લીક સદુ. પાંચે પદ મુખકાર
 મન વચન કાયાએ કરી, રૂંદે દ.સ નમસ્કાર ॥૧

મરીહંત સિદ્ધ સાધુ વળી, કેવલી ભાષીત ધર્મ
 ચ ચારે ચરણાં યદી, પામે શીવ સુખ પરમ ॥૨૧॥
 મરક ને વળી ધાવોકા, વ્રત ધારક હુવે જેહ
 કેવલી ભાષીત ધર્મ મેં, રાખે નહી સંદેહ ॥૩॥
 લીધા વ્રત પાળે વળી, શ્રીજીન મતીથી ખ્યાર
 હરમંથી ચલચીત નહી, લોપે નહી શુરકાર ॥૪॥
 મં જોગથી કોઈ સમે, લાગે વાર
 શરે મુખ પાંચશ્રિત લેકરી, હંડ કરે અંગીકાર ॥૫॥
 મુની આલોવે દશ વીધે, આરાધન સુખકાર
 તે રીતે ધાવક પડિકમે, સમકીત વ્રત અણાચાર ॥૬॥
 આરાધના જ્યાંચાઈકૃત, જોડ પુરાતન બાલુ
 તે અનુસારે હું કહું, મુણને ચતુર મુજલુ

ઢાલ પેહલી

વેદક જગ વીર લા (એદેશી)
 ધાવક શુભ રસીયા ॥એ આંકડીના॥
 શ્રી જૈન ધર્મ માંહી જે રસીયા, તેને દેવ શરે
 હીલ વસીયારે. ધાવક શુભ રસીયા
 હાડ અને વળી હાડની મીઝી, ધર્મ યદી રહે
 ભીજુરે ॥આ• ॥૧॥
 હંસર કુદેવની વંછે ન સેવા, ધીર વીર શુભ
 જેહવારે ॥આ•
 ધર્મમાં દ્રઢ રહી નીત્ય મેવા, અડીમહે સુરગીરી
 જેહવારે ॥આ• ॥૨॥

પ્રત પચખાણુ શુદ્ધ જે પાળે, નીત્ય આત્મ
 અજવાળે રે ॥શ્રાં
 અતીક્રમ વ્યતીક્રમ નાંહી સંભાળે, અતીચાર,
 અણુચાર ટાલેરે ॥શ્રાં
 કમ યોગ દોષ લાગે કોઈ વારે, નાંહું કદે
 અંગીકાર રે ॥શ્રાં
 એ ટંક આલોચણુ લેવે, પખખી દીન તો
 અવસ્યમેવરે ॥શ્રાં
 ચોખાશી નહી ચુકે લગાર, શુદ્ધ પરીણામ
 મુખીચારરે ॥શ્રાં
 મન સંવસ્તર આવે જેવારે, પોપધ આઠ પોહર
 ધારે રે ॥શ્રાં
 ધ્યાન કરી શુભ ભાવના ભાવે, લાખ ચોયાંશી
 જોની ખમાવેરે ॥શ્રાં
 પ્રમાદ છાંડી નીત્ય ધ્યેય ધ્યાવે, આશયક પદ
 પાવે રે ॥શ્રાં
 પ્રત સંસારી વળી દુશુ કર્મી, જગતવલ્લભ પ્રીય
 ધર્મી રે ॥શ્રાં
 મતા લોચણુ કેમ કરત ઉદાર, આણુ તે અધી-
 કાર રે ॥શ્રાં
 સમદીન રતન જતનથી રાખે, ન દુવે દુઃખ શીવ
 મુખ આખેરે ॥શ્રાં
 જેમ કંઈમથી પંકજ ન્યારો, તેમ સંસાર
 મહારો રે ॥શ્રાં

હવે પરીણામ વસે ઘરવાચા, રાખે છોડવાની
આચા રે ॥૬૧૦

ચાલત પરલવમાં સુખ પામે, ઢાળ પેહલી એ
ગાવે રે ॥૬૧૧

ટોહરા

પ્રથમ દાર આલોચણા, ખીલે જત આરોપ ॥૧૧૧
ત્રીજે દવ ખંભાવણા, સુદ્ધ મનથી તજ કોપ ॥૧૧૨
ચોથે પાપજ પરહરે, પાંચમે શરણાચાર ॥૧૧૩
છઠે દુષ્કર્ત નીદવા, સાતમે સુકંત સાર ॥૧૧૪
આઠમે સારી ભાવના, આઠમા દાર મજાર ॥૧૧૫
નવમે અણુ શણુ ચીત ધરે, દશમે સમરે નવકાર ॥૧૧૬

ઢાળ (ચોપાઈની ડેશી)

ધાંભળો હવે પહેલો દાર, તેમાં આવવણા અધીકાર ॥૧૧૭
જાનક્યાન ચારીત્ર તપસાર, પડી કમે જત અણાચાર ॥૧૧૮
પ્રી એનવર વચન ઉદાર, સાંચા શ્રધ્ધા ન હુવે
કીણવાર ॥૧૧૯
ની રાખી નહીં પ્રતીત, રચીયા ન હુવે સુવદીત ॥૧૨૦
ચર દીપ લણુ જોલતાં, આળસ કરી અચ
જોલતા ॥૧૨૧
હ દીણ કદા હુવે કોય, મીચામી દુકડ કોય ॥૧૨૨
મધીનયત્રીક આઠ પ્રકાર, ભણાવે જે જ્ઞાન આચાર ॥૧૨૩
નિય રહીન ભણ્યો હુવે જ્ઞાન, લેણુ મીચામી
દુકડ ભણ્ય ॥૧૨૪

પાઠ અથ' વીરૂદ્ધ જોડીને, મીઠ્યા અથ' સાંચો
કહ દીને

કીધી જ્ઞાન આશાતનાં દેખ, થાવો મીઠ્ઠામી
દુકડ' મોખ

જ્ઞાનન વગર જ્ઞાન ભણાવ્યો, સાંચો અથ'
જુકો દરથાવ્યો

સુત્ર વીરૂદ્ધ પરપણાં કીધી, લેવું આલોવણા
તેની કીધી

પાખંડીઓના વચન સુઢાયા, સુત્રમાં
મપોડા બતાવ્યા

શંકા પાડી હોય બીજને, લેવું મીઠ્ઠામી
દુકડ' સાર

વ્યાખ્યાન આદીકરે માંય, સાંકળતાને દીધી
અંતરાય

દાખ વશથી વીવીધ પ્રકાર, ભાષા બોલી
વીના વીચાર

પાંચ જ્ઞાન નીંદવીયા સોય, વલી ગોપવીયા દુવે
હોય

નીંદા જાની તટ્ટી કરી જોડ, થાવો મીઠ્ઠામી
દોકડ' તેહ

એમ દશનના અનીચાર, આવવણા કર
તેની ચાર

આડ સુત્ર જે અધ્યક્ષ પ્રકાર, પાયા ન દુવે
વીનય વીચાર

કે દુરેની તાજ, પ્રથંસા કરી હોય નાજ
યાચતા પરયા મેં રકત, કરી હોવે
તેની ભક્ત ॥૧૧॥

જાણી અજાણીને જાણ, ધર્મ અધર્મ
ધર્મ અતીવ
અસાધુ સાધુને અસાધ, માર્ગ કુમાર્ગ
એમ જ લાધ ॥૧૨॥

જોવાલાને અમોક્ષ ગયો, હાંસી રૂપ પર
વચથી કહ્યો
જે સર્વ જોલાનો મોય, થાયો મીચામી
દુકડં ગાય ॥૧૩॥

જુવ સાધુને છાકાય વળી, સોદ્ધ સંસારી માંય
જેમ સખી હુવે કે.ઈ વાર, હોલો મીચામી
દુકડં સાર ॥૧૪॥

જુવ વાતાં આગમમાં આવી, સંભળને
હીસાળ લગાવી
જીવરીત સમજ સમજાઇ, લેવું મીચામી
દુકડં ગાઇ ॥૧૫॥

જાણી સાધુ સાધવી જાન, એકમ પુનમ
અંદ સમાન
જાનવ શુભ દેર સંજમ માંડી, તેમાં સંજ
સખી હુવે કિય ॥૧૬॥
દેશીત રાપ લગાવતા રેખી, સંજમ સંજો ન

પર પુઠે નીંદા કરી કોય, ઘાવે મીચ્છામી
હુવે ધરી ચેખી
દુકડંબોય ॥૧૭

કરડી પ્રકૃતી કોઈની બાણી, ચારીત્રમાં ચંકા
આંણી

થયો ગણુ અપારાઠો કોઈ વાર, લેવું મીચ્છામી
દુકડંધાર ॥૧૮

ગણી નાયના અવશુષ્ક ગાયા, વળી ગણથી કહુચ
ભાવ આયા

મુવનીતના ભાવ પ્રીરાયો, તેનો મીચ્છામી દુકડં
ચાયો ॥૧૯

દેવ ગુફ ધર્મ ઉદાર, દેશ સર્વ ચંકા દીવધાર
તેતુ મીચ્છામી દુકડંસાર, હવે ચંકા ન રાખ
લગાર ॥૨૦

કંખા અનમતીની વંછા બાળી, બાહ્ય કોયાવંત
ભુમલ ધ્યાની

તેની પ્રસંસા સેવાં દીધ, ઘાવે મીચ્છામી દુકડં
પ્રસીધ ॥૨૧

વોદમંછા સ્વદેહ રૂગ માણી, પોતે રાખી ખીલને
રખાવી

તેહનું ત્રીવોધ ત્રીવોધ મેલ, ઘાવે મીચ્છામી
દુકડંબોય ॥૨૨

અન આત્મા મેં ન બાળ્યો, આત્મા બદાર ધર્મ
વખાળ્યો

હીંચા દીધા ધર્મ દેશ કોય, ઘાવે મીચ્છામી
દુકડંબોય ॥૨૩

૧૩૦
 પરમેશ્વરીના ગુણગાન, સાચી શ્રદ્ધા ધીબને
 શ્રદ્ધાવુ.
 શીર મુખની હૃદય, તીક્ષ્ણ જ્વાલો
 કર ઉપાય ॥૨૪॥
 મોં પટલો નીત્ય કરશું, ભવ સાગર
 પાર ઉતરશું
 હૃદયમાં પહેલો દ્વાર, વળી આગળ જાહુ
 વીસ્તાર ॥૨૫॥

દોહરા

૧૧૧ આરીતનાં પડીકરું, જોગણાશી અતીચાર
 દેખું સાંઠ બાર મતનાં, પંદર કમા દાનદાર ॥૧॥
 ૧૧૨ અલુપ્ત અતીભલાં, ગુણમત તણ અવધાર
 ચાર શીખાયે બાર છે, મંત્ર મારે મુખકાર ॥૨॥
 ૧૧૩ દેવું તેની આલોચણાં, આરાધક પદ ઉત
 ૧.૫ ચે.યોન્ની નહી રૂઠું, મુજ તણે સંકેત ॥૩॥

દાળ

૧૧૪ કે.ઈ મત રાખજો (એ દેશી)
 ૧૧૫ દેવ હું કરું, શુદ્ધ પરીણામે હોઈ રે
 રોગ બાળકની પરે, મારી આત્મા દેવું
 ધોઈ રે, ૧૧૬ ॥૧॥
 ૧૧૭ અર નાંદે બમણે, બાંધ્યા હોય દીસે રે

ગાઠે ધાવે ઘાટીયા, અતીભાર ધાલ્યા કરી
રીસો રે ॥૧૦

ચાવો મીઠું.મી દુકડં તેહતુ
ચામડી છેદી ચાલથી, ભાત પાણી વીછોહી રે
વીન અપરાધે આકુટી, હણવા બુદ્ધો કરી
હણ્યા સોહી રે ॥ચાવો

આજ બુઠા કોઈ જીવને, દીધા હુવે કોઈ વારો રે
છાત્રી વાત પ્રકાશને, કીધો હુવે કંઈનો
જગારો રે ॥ચાવો

મૃપા ઉપદેશ દીધો વળી, લેખ ખોટા લખ્યા
તાલો રે

રાજ પંચો મુખ આગળે, બુઠી ચાખ ભરાયો રે
ચાવો

ચાપલુમેસા જે દીધા, ધત્યાદીક મૃપાવાયોરે
હાત્રી કાતુહલથી કદાચ, વળી લોભને વધ
આયોરે ॥૧૧

ચોરતબી પરે ચોરીયા, તાલો તોડ વહી તો
પર કુચી ચારી કારણે, ચોરથી કરી દુવે પ્રીતો
૧૧

૧૨૧ ચોરીની લીધી દુવે, વળી આજ દીધો
કોઈ વારોરે
અદત્ત બદત્ત કપટપદ્મ કરી, દીધો રાજ વીરુદ્ધ
વ્યાપારોરે ॥૧૨

સારી જુદે જાણને, નીકામી આપી રે
જો વે વચ આપને, ખોટા માંપણ માંખી રે
॥થા ૦૧૬॥

તે મનુષ્ય તીય અથી, દેવાંગના સંગ હોઈ રે
તથા અને તીય અથી, માડી નજરાં જોઈ રે ॥થા ૦૧૭॥
તે દેવની રાખી વઢી, કુશીલું સેવ્યો રકત હોઈ રે
તે કમોદીક જોઈ, પાપ લાગ્યો હોયે કાંઈ રે
॥થા ૦૧૮॥

પરીઝી વેશ્યાં આદીથી, મીયુનાદીક અણીલાખી રે
તે પરીજામે સેવીયો, ચણુ કુશીલું જાંખી રે ॥થા ૦૧૯॥
તે અનેક પ્રકારથી, ઓપાદીકથી જાખી રે
તે મેલવ્યા ખીજા, લણાં, લીજાને હુવધરી
પરણાવી ॥થા ૦૨૦॥

તે જુદી રીતે સવણને, ધનધાનાદીક માંયો રે
તે ધાતુ દીપક ચોપક ઘણાં, મર્યાદ ઉપરાંત
વધાયો રે ॥થા ૦૨૧॥
તે મહી વીસરી, કહી પહેલા દાર મંચોરો રે
તે મજ વીસતાર છે વળી ઘણાં, સાંભળતાં મુખકારો રે
॥થા ૦૨૨॥

નત આવોયલુ હુકરે
હોઈ રો
તે વે છે તણ માંહુરે, ચર્ચાયકતી પ્રમાણ
તે લાગ્યો હુવે તેહમે, આવવણાં તમુનાં જુદાં રે ૧૬

ચીહુ શીખા ચોટીસમાં, આદરીયા ગુરુપાસ
 દુષણ લાગ્યો, કોઈ સમે, આલવણા કર તારા ॥
 તંબોલીના પાન જેમ, વારંવાર સંભાલ
 કરતા આતમ ઉજળી, પ્રગટ થાય ગુણમાલ ॥

દાળ

લોલા ભમં મે કયુ ભમ્યો, કયો તુજ આલ ડોકી રે (અ
 દીયો મર્યાદ થકી કદા, આગળ જાય પાપ દીધો રે
 ઊચી નીચી તીરછી દીશા મર્જે, જોડો વધંતો
 ગણી લીધો રે

લગ્ન મીચ્છામી કુકડ તેહનુ ॥

સંઢેહ સહીત ગતા ગતી કરી, આયો પાદો
 પગ દીધો રે

વગર રાખી ભુમી તલ્લી, આદાર કરી પાણી
 પીધો રે ॥ ૬૦ ॥

સચ્ચીન અચિત દ્રવ્ય લોગગ્યા, વળી ગદહ્યું વગ
 સવાયો રે

એક અનેક વેડા કોઈ, અધીડો લોનના આયે રે

॥ ૬૧ ॥

પંડે કમીદાન સેવીયા, વગ્ન અનેરા પાનં રે

મન વચન કાયા કરી, અનુમોદા દુયે યાયો રે ॥ ૬૨ ॥

કવ. કરી કંઠવંની, જાંઠ કુચેટા દીધો રે

૧૯૭
વીન ગરે પાપારંભ ઈધા, ચર તીખા કયો
સીધા રે ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥

સમવક્રમે કોઈ સમે, હાંસો કોતુહલ અંધારો રે
વીન રેયા વીન પુત્યાં, તન ચંચળતાં સવાયો રે ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥

પુત્યા વીના પારી હુવે, ભાપા સાવધ જોડી રે
કામ મહે, મનની લગાવી ઓડી રે ॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥

ક મયોદધી, ઓછી કયો હુવે તાયો રે
રૂઢમંત્રણના, અવિનયમાં ચિત્ર લ્યાયો રે ॥ ૬૦ ॥ ૮ ॥

ગાથીકને મત છે, તે નહી સેવ્યો સેવાવ્યો રે
આમી સામી બહારલી, આપો પુલ્ગલ
શુંદે જણાયો રે ॥ ૬૦ ॥ ૯ ॥

કરતાં કોઈ સમે, સેવ્યા સાવધ કામો રે
સેય વીન પુત્યાં, કયો આમાને સામાં રે ॥ ૬૦ ॥ ૧૦ ॥

પાસ અને ભુમિકા, લિણ્ણે ચેગા સંવારો રે
લેહલા ન ઈધી હુવે, નીંદા વીકયાથી
પ્યારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૧૧ ॥

સાધુ નીત્રંધને, અપ્રીય વચન જે બાખ્યો રે
નીંદા કરી તેહની, આળઅછતો હાખ્યો રે
॥ ૬૦ ॥ ૧૨ ॥

પ્રકારનુ દાન જે, અસુખતાદીક દીધો રે
પાવય કોઈ અવચરે, સાધુનો કાચ દીધો રે ॥ ૬૦ ॥ ૧૩ ॥

મેલી પાશુક વસ્તુ સચિત્ત પર, વળી સચિત્તથી
 ઢાંક્યો રે
 અણુગમતો અણુદાર સાધુને, મોટાઈ કરી નાંખ્યો રે
 ॥૩૦॥

ભાણે બેસી મુનીરાજની, બાવના નહીં બાવી રે
 દાન આજણથી નહીં દીધો, શુદ્ધ મધ્યા જોગવાઈ રે
 ॥૩૧॥

આ જાર મતો તણી, અલોવણા કરી કીધી રે
 જનસિદ્ધ સાધુ સાખથી, આત્મા નીર્ગળ કીધી રે
 ॥૩૨॥

તપ આચાર જાર વીધે, અનીમદુ ત્યાગ અનેકો રે
 તેનો અનઅર સેવ્યો હુવે, બળવીય જોખ્યો
 વીથેકો રે ॥૩૩॥

ચેથી દાગ કરી બતી, કદ્યો પહેલો ઠારો રે
 કહેતા સંનિગતાં મુખડહે, આનંદ દર્પ
 અપદે રે ॥૩૪॥

પ્રથમ દાર બેમ અણુને

કળશ

બેન પહેલો દાર મુધાર, અનમન અ. ૩૪૭. મે
 એ રીતથી જે ધારક મુદ્ધાનમ, દીધા આરપક તે
 કહેવું હુવે કેમ દેવ તેદન, મુર મુન પદ્મિય

૧ અગ્નિથી કમં કાંઠ બાલી, પાલીયે મત ઉમહી ॥૧॥
 જો સમ્યક મત રોપણ દ્વાર

દોહરો

જનથી અહરવા શ્રમમે, અનેક પાપ ઉત્પન્ન
 જરૂર પરીઅહ સર્વથા, તજસ્યુ તે દીનધન ॥ ૧ ॥
 જો સુચર સમીપમે, સમઠીત મત લોધા તેહ
 તે હમણાં ફરી ઉચર, સોફ સાધુ ચાખેહ ॥ ૨ ॥

હાજી અરીહંત મોહકાચે (એદેશી)
 સમઠીત શુદ્ધ મન આહરુએ, અરીહંત છે મુઝ દેવકે
 માત્ર શુદ્ધ જોહનાએ, સાચે મન કર સેવકે,
 સમઠીત આહરુ એ ॥ ૧ ॥
 તે કમં રૂપ અરિજણ હણ્યાએ, રોકયા છે
 પાપના દ્વારકે

જો દેવ દાય દીપાએ, નીજ શુદ્ધ પ્રગટ ઉદાર કે ॥૨૦॥૨૧॥
 લોકલોકની વસ્તુનાંએ, બધુ રહ્યા સર્વ ભાવ કે
 જન નામ કમંથીએ, અતીથય અધીક અયાય કે
 ॥ ૨૦ ॥૩૧॥

જુ શુદ્ધ જોહનાએ
 નર મુર ઉદારીક બહુએ, નરપતિ સાર સેવકે
 હુ શુદ્ધ કહાં લગેએ, મોટા પ્રભુ દેવપતિ
 દેવકે ॥ ૨૦ ॥૪૧॥

જો રીય અતીથય ઓપનાએ, ખાતીગવાણી વધીવકે

બાર ગુણ બલાએ, અઢાર દોષ રહીતકે ॥ ૩૭ ॥
 ગુણ સાધુ ગુરૂ માહરાએ, પાંચ સમીતી
 હુશીયારકે
 મહામત પાંચ પાલતાંએ, ત્રણ ગુપ્તી પરી
 ખારકે ॥ ૩૮ ॥

એકલા ગુરૂ માહરાએ
 ચાર કપાય નીવારનેએ, પાંચ છે તેરા બોલકે
 પરીસદ સહનમેએ, ગુરૂગીરી જેમ અટોલકે ॥ ૩૯ ॥
 સત્તર પ્રકારે અંજમધરાએ, અસંજમ સત્તરે
 દારકે
 બાવન અણચાર તજે એ દોષ, બયાંલીશ પરી
 દારકે ॥ ૪૦ ॥

ધર્મજનેશ્વર બાળીયેએ, અહીંજા મુખકારકે
 વળી જન આંખમેએ, ન થાય પાપ લગારકે,
 ધર્મ શુદ્ધ આંદરેએ ॥ ૪૧ ॥
 વળાં દુર્મંતો પડતાં જીવનેએ, પારી રાએ તે ધર્મકે
 સાધુ ચારકે બહી પડેએ, પાંચાં શીવ મુખ
 પરમે દેવ ॥ ૪૨ ॥

મનન ધર્મ બહુ પડેએ, અવગત અનર્થ મુખકે
 દેવ મુખકે જાણેએ, ધર્મથી છે અનુકુળકે
 ૫૪૦૨૧૧
 શરૂ નેહ રનેલીનેએ, દેવ પાપ મુખકે

નવ સેરરાનીયાએ, અધર્મ કહ્યો જંગમાંથી કે
૫૫૦ ॥ ૧૦ ॥

કુરુ કુરુ કુધર્મનેએ, વેસરાવુ આવારકે
યથાકલી આદરેએ, મત પચખાણ ઉદારકે ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥
પ્રીતે મત એમ જીવનેએ, મારવા મરાવવાના
પછખાણ કે ॥ ૫૦ ॥ ૧૪ ॥

જાદે હોકમંડેએ, એવા મોટા મત એમ આદરેએ
કુલ પરિહારકે
પ્રીતે મત જાણીએએ, કરણ જોગ મુવીયારકે ॥ ૫૦ ॥ ૧૫ ॥
વાલો તોડી પશુચી એ, પર ધન ચોરવાના
નેમકે

કાલ જોગ કરીએ, ત્રીજે મત કરે એમ કે ॥ ૫૦ ॥ ૧૬ ॥
દેવદેવી ત્રીજીયથીએ, પર સ્ત્રી વેશ્યા આદીકે
મનુષ્ય મનુષ્યહીએ, ચોથો ત્રૈથુન મર્યાદ કે ॥ ૫૦ ॥ ૧૭ ॥
પાંચમો પરીચક્ષાનું કરેએ, યથાકલી પ્રમાણકે
નવ વીધ ને કહ્યોએ, ધનધાનાદીક જાણ કે ॥ ૫૦ ॥ ૧૮ ॥
લેખી નીચી તીરછી દીશાએ, જવાને રાખી લેહકે
હિપાંત જાણેએ, પાંચ આશ્રવ પચજેહકે ॥ ૫૦ ॥ ૧૯ ॥
હિપોગ પરિભોગમે એ, આવે છે છવીસ જોહકે
ત્યાગ કર્મોતીકે એ, સાતરુ મત અમોહ કે ॥ ૫૦ ॥ ૨૦ ॥
અપને અનર્થ હંડનાએ, ત્યાગ કરે જીવજીવ કે
૨૨ પ્રારનાએ, કહ્યા પાપ અતીવકે ॥ ૫૦ ॥ ૨૧ ॥

સામાયક નવમે કરે એ, દશમે સંવર જન કે
પોયો મત અગીઆરમુએ, બારમુ સાધુને કે
દાનકે ॥૧૦૧૨॥

દાળ ભલીએ પાંચમીએ, આખો છે બીજો દ્વારકે
થાવક શુભ ભાવથી એ, આરાધે ધર ખ્યારકે ॥૧૦૧૩॥

કૃષ્ણશ

એ કહ્યો બીજો દ્વાર, સાર ઊઠાર આરાધનતણુ
મતધાર પાર સંસાર કરવા, મુકતી વરવા મન ધણું
પાપ દાળ પખાલ આતમ, નીમંજ કર ભલ ભાવણું
જમ લાળ આળ પ પાલ તજ, ભજ છત કૃપાલ
ઉમાવશું ॥૧

ત્રીજો પખાવન દ્વાર

મતધારકે ભવી શુદ્ધ મન, ખતમ ખામણસાર
નીમંજ આતમ કેમ કરે, આખું તે અધીકાર ॥૧
ચરગપણે વચકાયથી, મનથી કપટ નીવાર
નમન ભાવ હીલ આદીને, ખમાવીએ તજખાર ॥૨

દાળ છટ્ટી

સંજક સહેત ખમરીને (એ રેણી)
સાત લાખ ગોની મટીપણ, સાતલાખ અપ
પાણીની ભેરૂં કે
મન લાખ નેરૂં ખતનીની, વાયુ પદ એટલી
મટી નેરૂં કે ખતમ ખામણ નેરૂં ॥૩

- ૧૭૧ એક શરીર માંહી, તેહ પ્રતેક વનસ્પતી
કાય કે
- ૧૭૨ લાખ યોનિ જન કહી, ચૌદ લાખ સાધારણ
તાય કે ॥ખ૦ ॥૨૧
- ૧૭૩ અનંતા એકસા, એક શરીરમાં વહ્યાં તે
ન્યાય કે
- ૧૭૪ વિષ કેવણ આદીમાં, ઠંડમુજ અંકુરામાંય
કે ॥ખ૦ ॥૩૧
- ૧૭૫ ભાદર જેહુ પરે, કાંધ ભાવ લાખ્યા હુવે
કેાય કે
- ૧૭૬ યૌવન ત્રીવીધ મહારે, મીચછામી હુકડં છે
અવલોચન કે ॥ખ૦ ॥૪૧
- ૧૭૭ ભાદર પાંચ કાયને, હણી હણાવી નીજ પર
કાજ કે
- ૧૭૮ અનુભવી હણતાં પ્રતે, તે તણે ભેગ આવોણુ
આજ કે ॥ખ૦ ॥૫૧
- ૧૭૯ લટ ગીનોલક જેદ્રી, દીડાદીક તેંદ્રીના જીવ કે
માંકક પ્રમુખ વીનાશીયા, કહુય ભાવ કરી
પાંડી રીવ કે ॥ખ૦ ॥૬૧
- ૧૮૦ માંખી મચ્છર ચોરિન્દી, વીણુ પ્રમુખ હણ્યા
હુવે સોય કે
- ૧૮૧ જે તણે વીકલેંદ્રો તણા, યોની લાખ બલે
વેય કે ॥ખ૦ ॥૭૧

રતનપ્રભા ભવ તમ તમા, સાત નરકમાં

નેરીયા જેહકે

ચાર લાખ ચોની તેહની, તાશ ખમાવુ જરવ

પણેહકે ॥ખ૦ ॥૮૦॥

ચાર પ્રકારે દેવતા, ભવનપતી બંધતર મુવીચારકે

ભેતીપી ને વીમાનીકા, ચાર લાખ ચોની ધણે

અધિકારકે ॥ખ૦ ॥૮૧॥

દેવભાવ દેાઈ અવશરે, લાખ્યા હુવે વહી હરુપ

પરીણામ કે

તેને ખમાવું લક્ષી પરે, ખમજયો તમે દેવા

અભિરામ કે ॥ખ૦ ॥૮૨॥

ચાર લાખ તીર્થચની, જલચરમાં મચ્છાદીક

ભજ કે

ચલચર જમીન ઉપર ચાલતાં, દ્વાથી યોગાદીક

બહુ પ્રાણ કે ॥ખ૦ ॥૮૩॥

ઉરપર પેટથી ગતિ કરે, સર્પાદીક વળી વીથીધ

પ્રાણ કે

હજપર ઉર આવી હે, તેને ખમાવું તજ

ચિત ખાર કે ॥ખ૦ ॥૮૪॥

જમન આપણે કરે તમ, ખેચર જમી કદી ને

જાય કે

હં-ડે 'મૃત્યુ'દીક કદી, મ.વી મરજ્યા દેવા

જનો તાય કે ॥ખ૦ ॥૮૫॥

પાંચ લેઃ વીર્યં ચ એ, મન વગર મન ઇન્દ્રીય
ઘર પાંચ કે
એ પ્રત્યે તણ, જોગથી, ખમત ખામનાં કરે
તજખાંચ કે ॥ખં ॥૧૪૮॥

સૈ લાખ ચોની મનુષ્યની, મુન વીરે ભાખ્યો
અનરાય કે
તેના મળ મુત્રાદીકે મહી, હમુછમ મનુષ્ય ઉપર
આય કે ॥ખં ॥૧૫૧॥

અ ચોયાંથી લાખ બાંધીયે, હવા જોની જે
ઉમંજવાના ઠામ કે
પરવાર તે સર્વ પ્રત્યે, ખમત ખામના છે
અણીરામ કે ॥ખં ॥૧૬૧॥

જે અરીહંત જે કેવળી, અતંત ચોવીસી ચઈ
ભતે જેહ કે
જેમજ જોરવત પાંચમાં, વતમાન અન પાંચ
વીરેહ કે ॥ખં ॥૧૭૧॥

ગોત્ર કરી હાય બેઠને, મન શુદ્ધથી ખમજ્યો
અપરાધ કે
ભર ભર ચરણો તુમ તણો, તેથી વાય પરમ
સમાધ કે ॥ખં ॥૧૮૧॥

જોરે પદ સિદ્ધ સુખ કરે, પુર્વ પ્રયોગે ભતિ
પરિણામ કે

સર્વારથ સિદ્ધથી છે, બાર બેજન ઇસી પ્રમા
નામ કે ॥ખ૦ ॥૧૯

તેથી ઉદ્ધ* લોકાન્ત કે, ગાઉં એકને છૂટે
ભાગ કે

અનંત શુભી તમે જઈ વસ્યા, હવે પામ્યો હું
તુમ તણો ભાગ* કે ॥ખ૦ ॥૨૦

જે કોઈ બાલુ અબાલુતાં, આચાતના હુઈ તેને
ખમાય કે

આવવાનું ત્યાં મન લાગી રહ્યો, તમ સરીખો
તમ જખ્યા થાય કે ॥ખ૦ ॥૨૧

આચારજ ત્રીજો પડે, સમ્પત્ત ચરણ તણા
હાતાર કે

ગુદ પદપણા જેહની, મહા ઉપગારી મહા
ગુણકાર કે ॥ખ૦ ॥૨૨

ઉપદેશાય ગણવસ્તુ, બળે બચાવે નીમંજ
જ્ઞાન કે

મરૂં આજી નીત્ય પાવતાં, પાવે પાંચ મહામત
માન કે ॥ખ૦ ॥૨૩

હામ તમકિત ચણના, દેય મન પાડું તુમ
જેન કે

જે કોઈ બાલુ અબાલુતાં, આચાતના ચણ રીત
ઉત્તેજન કે ॥ખ૦ ॥૨૪

દેવ સાધુ અદીદીપ મેં, પાંચ યામ નવ કલ્પી
 વીહાર કે
 રેવેલી નીરલાલચી, બાચે દોષ જેતાળીચ
 દાર કે ॥ખ૦ ॥૨૫॥

બીજુમણ મેં મહામુની, સાધવોઓ મહાગુણ
 લાંડાર કે
 અપ્રોધ વચન તેને કલ્યાં યદી, કીધો અતીનય
 ખમાવું સાર કે ॥ખ૦ ॥૨૬॥

સુવ વીહુણા ગણ બાહીરા, ટાલોકર વળી
 બાંટાચાર કે
 તેને ખમાવુ બલી પરે, કોઈ વખત કીધો કલુપ
 વીચાર કે ॥ખ૦ ॥૨૭॥

માવ પીતા સુતને ધુયા, વળી તેના છોકરાથી
 કોઈ કાળ કે
 મ.ઇ ન્યાતી ગોતીથી, મીત્ર અમીત્ર સહુ
 સંભાળ કે ॥ખ૦ ॥૨૮॥

નોકર ચાકર દાસ હ સીને, વળી તેના અંગ
 બાત કે
 એ કોઈ બણુ જાણતાં, સ્વ પરવશ કડવો
 વચન આખ્યાત કે ॥ખ૦ ॥૨૯॥

ધેવ માન માયા કરી, લોભ વધી દીધાં અછતા
 આળ કે

સહુ સંસારી જીવથી, ખમત ખામણા અધીક
રસાળ કે ॥ખ॥

પોતાની ઓ પુત્ર પુત્રીને, હીલ શીક્ષા દેતાં
કોઈ વાર કે
કરતા વચન કહ્યા હુવે, કામ ઘરના કરાવણુ
સાર કે ॥ખ॥

નામ લઇને જુદા જુદા, સર્વે જાતી ખમત
ખમાય કે
મન વચન કાચાએ કરી, દીલમાં મચ્છર જાવ
મીટાય કે ॥ખ॥ ।

ધમંજીનેશ્વર જાખીયો, પાચ્યો આ જાવમાં
વીશાલ કે
વીજ મટે સંકટ કરે, તેના પ્રચારે મંમજી
માજ કે ॥ખ॥ ॥

શ્રીને દાર આગધના ખમત ખામત એમ કરે,
ખમાવવાની છૂટી દગ કે
અરાધના પદ પાગીયે, જીવ વચ સાગુ નવન
નીદાલ કે ॥ખ॥ ॥

કંગરા

એમ જનત ખ મન અનીદ પ.વન, ગીમત જ.વન
નીચ પડે
જદુ પ.દ જ.પડે જાંજડે સંજડે, અનડીવ

ચિત મુખ કરે
 શ્રી ભનેદર મહારાજ ભવ દધિ પાજ કાળે
 સેવ્યા સરે
 હે શ્રાવક ગુણભ અતી ગુણ્યુત, અતદી
 આનંદનીજ ધરે ॥૧॥

ચોથો દ્વાર

દોહરા

થે દ્વારે છાંડવા, અદાર ને પાપ
 ૧૫ તજ્યાં શીવ મુખ લહે, જરૂર પાપ ને કાપ ॥૧॥

દાળ

કુ અવચાર ધનજી આવે તથા સેવ મુનીની દીને
 સેવાથી વંછીત સીએ (એ ઢેશી) •
 વકર તુ શ્રાવક પાપં, ચીરચિત લેન ધર્મમે
 ચાપંજી ॥મં ॥૧॥

હેલુ પાપ પ્રજાતિપાતં, બીલુ પાપ મૃષાં
 વાતંજી ॥મં ॥૨॥

જો પાપ અદત્તાદાનં, ઘોષો પાપ નીયુન
 ગુણનંજી ॥મં ॥૩॥

ચિમો પાપ તે પરીઝદબ્ધનં, છટો પાપ તે
 કેધ વખાનંજી ॥મં ॥૪॥

તમુ પાપ તે અબીમાનં, આઠમુ નાયા કપટ
 તોફાનંજી ॥મં ॥૫॥

નવમુ પાપ લોભ નીવારો, દયમે રામ પરી
 હારોછ ॥મં ॥૬૬
 અગ્યારમુ દેવ ન ધરવો, બારમે કલહ ન
 કરવોછ ॥મં ॥૬૭
 તેરમે અભાખ્યાન નદી ને, ઔદમે પેશુન પંદરમે
 પર પરીવાહ ન દીલોછ ॥મં ॥૬૮
 સંજમથી અરતી લ્યાવે, અસંજમ રતિ મન
 ભાવેછ ॥મં ॥૬૯
 આ પાપ સોલમુ બલો, રતી અરતી બન્ને
 છાડોછ ॥૧૦૧
 કપટ સદીત ઝુઠ બોલે, સત્તરમુ માયા મૂયા
 ઓલોછ ॥મં ॥૧૧૧
 અઠારમુ પાપ પાલુ બારી, ત્રીધ્યા દયન સદય
 વીચારીછ ॥મં ॥૧૧૪
 એ પાપ અઠાર બળી, તેને પરદરે લિતમ
 પ્રલોછ ॥મં ॥૧૧૫
 છાંડવાની મન આચા રાખે, તે ચીર મુખ
 જલદી ચાખેછ ॥મં ॥૧૧૬
 સાંધા દાર એમ બાવે, દર સર્વ પાપ પોત-
 રાવેછ ॥મં ॥૧૧૭

કથારા

હામે દાર અસાધનાં કલ્હા, પાપને પોષતાવે
 દેવ. ૪.૪ અતિ દુન પરખવે, એમ રને

કંઈ તંત મહંત નીકા, પાપની રજ ટાલતા
 આત્મ સમ પર પ્રાણી બાણી, પાંચ
 મહાવ્રત પાલતા ॥૧॥

પાંચમું શરણુદારે

૧ દારે ધારવા, મનને શરણાચાર
 કંઈ સીદ્ધ સાધુ વળી, જીન બાપોત ધર્મ
 સાર ॥૧॥

૨ મુખ સંપન્ને દુઃખ દારીદ્ર પુલાય
 મટે સંકટ કટે, મન વાંછીત મલી બાય ॥૨॥

ઢાળ

મનુ વાસુ પુલય બજ લે પ્રાણી (એ દેશી)
 ૧ શરણુ અરિહંત દેવા, તેની મુરનર સંકુ
 સારે સેવા

૨ કમળની બહીહારી, મને શરણુ અરિહંત
 તણું બારી ॥૩॥

૩ મં કૃપ વેરી માયા, લહી કેવલ ભવિજનને
 તાર્યા

૪ શરે વીરવના કરતારી, મને શરણુ અરિહંત
 નુભારી ॥૪॥

૫ સિંહાસન પર બેસી, સાધુ આવક ધર્મના
 ઉપદેશી

૬ મનુ મનુ સુખકારી, મને શરણુ અરિહંત
 નુભારી ॥૫॥

તરૂં અરોહ બલો સ્હોવે, અતીશય છત્ર ચમર હોવે
લામડગની છબી બારી, મને ચરણ અરિહંત
ગુભાર

સુર હુંદણી તુ અણુકારં, પુષ્પટ્ટિ સુગંધીત
અણુકારં

સુરંધની લવીજનને પ્યારી, મને ચરણ
અરિહંતનું બારી

અનંતજ્ઞાન દશનધારં, સુખ બળ અનંત નદી
પારં

બારે શુભ છે દિલકારી, મને ચરણ અરિહંતનું
બારી

દોષ અકારે દુર કીયા, રાગદોષ અરિપ્રતી છત્રલીયા
વીતરાગ પ્રભુ ગુણધારી, મને ચરણ અરિહંતનું
બારી

આક મહા પ્રતીકારજ છાજે, પાપી ગુણ પેત્રોય
કરી નાજે

ચોવીસ બનીશય સુધીચારી, મને ચરણ અરિહંતનું
બારી

ચીતકા જન્મે પ્રગુણ ચોદવે, સુખચારે દેશ નં
મન મંદેરે

ચંદ્રચંદ્ર ચંદ્ર જાની, મને ચરણ અરિહંતનું
બારી

જે નાક કમળે નાચ કરી, એક તપસ
દે શિવ રાજીવં

- ૧ શિદ્ધ નીરંજન હિતકારી, મને શરણ
અરિહંતનુ ભારી ॥૧૦॥
- ૨ શ્રી અભોગી અવીનાશી, અનંત આલીક
સુખવીલાશી
આવાગમન દીધો ટારી, મને શરણો
શ્રીદ્ધનો ભારી ॥૧૧॥
- ૩ કમલ જે કમં દહી, વળી જ્ઞાનક્રિયા કરી
સુકતી લહી
શુભ અતીથય એકતીમ ત્યાંરી, મને શરણો
શ્રીદ્ધનો ભારી ॥૧૨॥
- ૪ જા તણાં સુર સુખ લહીયે, તેની અનંત
વારંગણા વળી દમયે
શ્રી અનંતગણો સુખ છે ભારી, મને શરણો
શ્રીદ્ધનો ભારી ॥૧૩॥
- ૫ શરણો મનભાવો, સાધુ સાધવીયાનો
સુજયાવો
શુભવી મહાનવધારી, મને શરણો
સાધુવણો ભારી ॥૧૪॥
- ૬ જીય દોષ તણ અહાર લેવે, હીન શીક્ષા
ભવી જનને દેવે
શંખમ ચત્તરે પ્રકારી, મને શરણો સાધુજનો
ભારી ॥૧૫॥
- ૭ જા પાંચ દોષ ટાળે, તેઓ રાવરંક સદુ
સમ ભાલે

વિષય ઇંદ્રીના પરીહારી, મને ચરણે સાધુજનો

ભારી ॥૧૬

દુષ્ટ અપ્પ મન જીત લીધો, વળી કંઠપ મનથી
દુરદીધો

આપતરે પરને તારી, મને ચરણે સાધુજનો

ભારી ॥૧૭

નીંદા પ્રશંસામે સમ આવે, રાગ દ્રેષ કોઈ પર
નહી વાવે

સોમ તજી યયા પ્રસથારી, મને ચરણે સાધુજનો

ભારી ॥૧૮

દુઃખનરક નીરોડ થઈ કરતા, તજી રોડ
નવકરક નીહાર કરતા

તે મુગનીત ગુરુ ન તારી, મને ચરણે સાધુજનો

ભારી ॥૧૯

કેવલ જ્ઞાનીએ એ જે પદ કહ્યા, તે સંપદ
નિર્જન મહી રહ્યો

કમ કરે ને રોકાવ જારી, મને ચરણે પદનંદ

ભારી ૨૦

જેને જીવ મહી પદ આવે, જે દુનંતી પદમાં
ને પદી રહે

મન પદ આવતુ નહી, મને ચરણે પદનંદ

ભારી ૨૧

હવે ગુરુ ગુરુ કરે જીવ જીવન રહે

૨૨

ભવબ્રમણ મટે વરે શિવનારી, મને શરણો ધર્મતણો
ભારી ॥૨૨॥

એમ ચાર શરણ જે નીત્ય ધ્યાવે, રોગસોગ
જેને નહિ યાવે

આ દાલ આઠમી જયકારી, મને શરણો ધર્મતણો
ભારી ॥૨૩॥

કળશ

જયકાર સાર ઉદાર શરણાં, વીધન હરણાએ કહ્યા
સુખકાર પર ઉપગારી આવક, તણે મન વશ રહ્યા
અઘટાર ખાર નીવાર ભવી દુઃ, ધાર ચાર વીધ
શરણકે
સંસાર ગાર અસાર પારાવાર, ભવદ્વી તરણકે ॥૧॥
છકો હકૂત નીંદાદાર

દોહરા

હકૂવની નીંદા કરે, છકા દાર વીરેહ ॥૧॥
હકમ કીધા કરાવીયા, તે સહુ યાદ કરેહ
વળી પીકકાર આ જીવને, રાગ દેવ વશ આણ
લોભ વગે અનરથ કીધા, નીંદા તેની લાણ ॥૨॥

દાલ નવમી

સીતા એવરે ધર રાગ (એટીયી)

ભવ ભવ ભમીયો નીજ ગુણ જમીયો, રમીયો
મીઠ્યા માંદી

મુગુર ન નમીયો મન નહી દમીયો, મન
વચન નીંદુ તાંદી

હુકુત નીંદુ ધરી અહુડાઠ ॥૧॥

ખોટા દેવ ખોટા ગુરુ સેવ્યાં, વળી પાયો કુધમં
ખાત્ર અડંબર દેખી તેહનું, નમીયો ચર્મા
ચર્મ ॥૨॥

અન્ય મતિ ફૂત શાસ્ત્ર વાંચ્યા, શ્રદ્ધા બીરુદ
બીચાર

અશુદ્ધ પરપન કરી કુસંગે, તે નીંદુ પર
ખ્યાર ॥૩॥

દીંચા માંદી પમં ભર્યો, ન મર્યો દોષ તમાર
ભાગ્ય બધીની સંગતથી, આરંભ દીધા
અપાર ॥૪॥

શુદ્ધ સાધુના નવમી બાહર, નીકળીયો જે તાચ
પમં ભર્યુ અચનાતીક દીધો, વળી નમસ્કાર
દીધો બસ ॥૫॥

દન કુપાવને પમં ભર્યો, દીધો દુરે જે કે.વ
કંપા અલગન અગતી, થયો મનગમી
દુકાં ને.વ ॥૬॥

સેવકન અનુકા કરીને, અન પમં ભર્યો કે.વ
અનુકા કરીને સેવકન, અન પમં
ન.વ ॥૭॥

સેવકનને સેવકન ન.વ, અન.વ કે.વ કે.વ
૧૧

મારગને પ્રગટ દીધો, તે નીંદુધર ખ્યાર ॥૬૦ ॥૮॥
 માંઘીક કમોઘીક પંદરા, સેવ્યા કર્મોદાન
 પાતનો પર અથે કુ કારજ દીધો, લોધા અદત્તા
 દાન ॥૬૦ ॥૯॥

આજશ કરી ઉઘાડા રાખ્યા, ઘી આદી રસના
 કામ
 ધણી પ્રમુખમાં જંતુ પીત્તાવ્ય, દીધા નીદનીક
 ને કામ ॥૬૦ ॥૧૦॥

ખાણુ ખેઠાવી ભુમી ફેડાવી, ઢોળયા અણગળ
 નીર
 યંત્ર ઘટી ઉંખત મુશલાદીક, વાપરતાં નહી
 જાણી પરપીર ॥૬૦ ॥૧૧॥

મહા આરંભ કરી જીવ વીરાધ્યા, જોડ્યા
 મુપાવાક
 પર ઠાક દીધી ચોરી દીધી, સેવ્યા મૈથુન
 બિનમાક ॥૬૦ ॥૧૨॥

પરીચઢમાંડી લીખત રહ્યો ચીત, દીધો કોધ
 વીરોષ

માન માયા ને લોભ ઘટી ને, દીધા રાગ
 ને દ્વેષ ॥૬૦ ॥૧૩॥

ફટ પરિજામથી ત્રય જીવોને, પાણીમાંડી
 ડબોય

હાંસી કુતુહળ કરી જન હરખ્યો, રાખ્યા
 વાપણુમેસા મોય ॥૬૦ ॥૧૪॥

કસાઈ પ્રમુખના ભવમાં માયો, તથા ઇવ દીનરાત
બાડે ચડાવ્યા માડા ઉટાડીક, લાલચથી કરી
ધાત ॥૬૦॥

ન્યાયાલયને હાકમ વધને, દીધા અધીક અન્યાય
પદપાત કર કરી પંચાયત, ખેટી ચાખ ભરાય
॥૬૦॥

ભટ્ટી પકાવી કુભારને ભવ, તેથી ભવને તેલ
માળી ભવમાં વૃક્ષ વીણારમા, સંગવૃક્ષવ રેતાપેલ
॥૬૦॥

દીસકે ઇવ સીદ મૃત્રાદીક, ખેટી તાચ રીતાર
મધમાંચના ભણવ દીધા, પીધા માંભ મુગદાધાર
॥૬૦॥

ચીન નેયાંચીન પુંખા છાજા, બાળ્યા મુગમાંદી
તટ નીનેલા પુંવ હંચાદીક, વીરાપીયા રૂવે
તાંદી ॥૬૦॥

પરકાદ દીધી કડક રત્રમ્યા, ધાત કરી વીચાસ
નભે મગાવ્યા મંત્ર પદમ્યા, વરદીકાનું દીક બદલ
૬૦ ૨૨૦

પુણવંદન, પુણ ન નમીયા, દીધા ભગત ભવ
જાત લઈયાની નીકા દીધી, મગર ભવે ભવ
૬૦ ૨૨૧

૬૦ ૨૨૨
૬૦ ૨૨૩
૬૦ ૨૨૪
૬૦ ૨૨૫
૬૦ ૨૨૬
૬૦ ૨૨૭
૬૦ ૨૨૮
૬૦ ૨૨૯
૬૦ ૨૩૦
૬૦ ૨૩૧
૬૦ ૨૩૨
૬૦ ૨૩૩
૬૦ ૨૩૪
૬૦ ૨૩૫
૬૦ ૨૩૬
૬૦ ૨૩૭
૬૦ ૨૩૮
૬૦ ૨૩૯
૬૦ ૨૪૦
૬૦ ૨૪૧
૬૦ ૨૪૨
૬૦ ૨૪૩
૬૦ ૨૪૪
૬૦ ૨૪૫
૬૦ ૨૪૬
૬૦ ૨૪૭
૬૦ ૨૪૮
૬૦ ૨૪૯
૬૦ ૨૫૦

એણી પર દુકૃત કારજ તેહનો, નીંદા છઠે દ્વાર
હણ કમીં નીંદે દુઃખાંતમ, પામે સુખ અપાર

॥દુકૃત નીંદુ ધરીઆહીલાહ ॥૨૩૪

કુળરા

અપાર શિવ સુખ સાસ્વતા, ગુર આસ્તાથી
પામીયે

કુરેવ કુગુર કુધર્મ એ ત્રણે, મનથીએ વામીએ
ને કીધા સાવધ કાય, તેહની નીંદનાં કરીયે વળી
શુભ કાય બલે ભાવે આચરીયે, નેમ યાવે

૨૦ ૨૧ી ॥૧૪

સાતમુ સુકૃત અનુમોહના દ્વાર

દોહરા

તપ ઉપવાશાદીક કીધા, તત સંવર સુખકાર
સુકૃતની અનુમોહનાં, સાતમા દ્વાર મઝાર ॥૨॥

અન માગં શુદ્ધ નીર્મળો, સમકીત ચણું ઉઠાર
જ્ઞાન દશન ચરીત્ર તપ, તે અનુમોહુ સાર ॥૨॥

ઢાળ દશમી

નીંદડલીહો નાહ નીવારીયે (એ દેશી)
શ્રી વીરયપતી એમ ઉપદેશ્યો, નહી મારજો હો
છકાયના અવકે
ખીલા પાસે ન મરાવજો, અનુમોહયાહો લાગે
પાપ અલીવકે

બીજાને દેખ્યા દેવરાવીયાં, બલો બહુયા નહી
બહો ધર્મ કોય કે ॥૩૦ ॥૭૥

આ પાંચે ત્યાગયાંમાં ધર્મ છે, તે સેવતા હો
અશુભ કર્મ બંધાય કે
બીજાને સેવાયાં અનુમોદીયાં, ત્રણે કરણ એક
સરીખા વાય કે ॥૩૦ ॥૮૥

દશમાં અંગમાં જન કહ્યો, આશ્રવ છાંડ્યા હો
શ્રી જનજનો ધર્મ કે
મત અમત જે જોલખ્યો, તે બહો હો આ
વાતનો મર્મ કે ॥૩૦ ॥૯૥

કહે સાંતા દીયા સાંતા થાવે, તે નહીં બહો હો
શ્રી જનધર્મની વાત કે
જે ધર્મ અધર્મ ન જોળખ્યો, તેના ઘટમાં હો
વચ્ચે ઘોર મીથ્યાતકે ॥૩૦ ॥૧૦૥

શ્રી મુયગાંત્ર મુત્રમે, તેને મુરખ હો ભાખ્યો
શ્રી જનરજકે
આજે માર્ગથી અજગો કહ્યો, એમ ઇત્યાદીક
હો ॥ જોલ પીછાણ કે ॥૩૦ ॥૧૧૥

અશુદ્ધ પરપણ છાંડને, શુદ્ધ પરખ્યો હો જન
આત્મા મે ધર્મ કે
તરહો વંછ્યો સ્વપરતણો, તે અનુમોદ્યાં હો
પામે શીવ મુખ ધર્મ કે ॥૩૦ ॥૧૨૥

આજ્ઞાન દર્શન ચરીત તપ ભલા, ભવ દહીમાં
હો તરવાને જહાજ કે

- કરે જન ધર્મની અનુમોદના ॥૧॥
 લોજન વીવીધ પ્રકારનાં, આરંભ કીધો હો
 નીપજે છે તાયકે
- છ કાયાની હીંસા હુવે, ભોગવિ ચાહો કીચીત
 ધર્મ ન ચાયકે ॥૨॥
- જો ખાવા પીવામાં ધર્મ હુવે, તો શ્રાવક તેને
 હો ત્યાગ્યાં પાપ પંડુરકે
- વળી જીભ ને ત્યાગ કરાવીયાં, અનુમોદા હો
 લાગે ન અધ ભરપુરકે ॥૩॥
- સર્વ મતી સાધુ બતા, તે ટાલી બાકી સંસારી
 જીવકે
- તેનો ખાવો પીવો વળી પહેરવો, સર્વ અવ્રતમાં
 હો બાજો દુર્ગંતી નીવકે ॥૪॥
- સાવધ ખોટા બાણને, મુની ત્યાગ્યાં હો કામ
 ભોગા દીસોયકે
- તે સાવધ ચક્રચ્છે કીધાં, તે માંદી હો ધર્મ
 પુન્ય કેમ હોયકે ॥૫॥
- એમજ જીહુ બોલીયા, બોલાવ્યા હો અનુમોદ્યાં
 એક કે
- અહત મૈત્રુને સેવીયાં, સેવાયાહો થાવે મતમાં
 છેક કે તકત ॥૬॥
- વળી પાંચમુ આશ્રવ પરીચહો, ને રાખ્યા હો
 પાપ લાગે છે સોય કે

- તે બીજને દેવ્યા દેવરાવીયાં, બલો બહુયા નહી
બલો ધર્મ કોય કે ॥૩૦ ॥૭૥
- આ પાંચે ત્યાગયાંમાં ધર્મ છે, તે સેવતા હો
અશુભ કર્મ બંધાય કે
બીજને સેવાયાં અનુમોદીયાં, તણે કરણ એક
સરીખા યાય કે ॥૩૦ ॥૮૥
- દશમાં અંગમાં જન કહ્યો, આશ્રવ છાંડયા હો
શ્રી જનજનો ધર્મ કે
મત અમત જે જોલખ્યો, તે બલો હો આ
વાતનો મર્મ કે ॥૩૦ ॥૯૥
- કહે સાંતા દીયા સાંતા યાવે, તે નહીં બાણી હો
શ્રી જનધર્મની વાત કે
જે ધર્મ અધર્મ ન જોલખ્યો, તેના ઘટમાં હો
વસ્યો ઘોર મીથ્યાતકે ॥૩૦ ॥૧૦૥
- શ્રી મુયગડાંત્ર મુત્રમે, તેને મુરખ હો બાખ્યો
શ્રી જનરજકે
આજે માર્ગથી અજગો કહ્યો, એમ ઈત્યાદીક
હો છ જોલ પીછાણ કે ॥૩૦ ॥૧૧૥
- અશુદ્ધ પરપણુ છાંડને, શુદ્ધ પરખ્યો હો જન
આત્મા મે ધર્મ કે
તરણો વંછ્યો સ્વપરતણો, તે અનુમોદયાં હો
પામે શીવ મુખ ધર્મ કે ॥૩૦ ॥૧૨૥
- આજ્ઞાન દશનં ચરીત્ર તપ બલો, ભવ દધીમાં
હો તરવાને જહાજ કે

તે સમ્યક્ત પ્રકારે સેવીયાં, સેવરાબ્યા હો
 અનુમોદુ તે આજ કે ॥૩૦ ॥૧૩૥
 અરીહંદ સિદ્ધને આચરીયા, ઉપાધ્યાય હો વળી
 મોટા અણુગાર કે
 તેની સ્તુતી સેવા કરો, અનુમોદુ હો વીનય
 કરી નમસ્કાર કે ॥૩૦ ॥૧૪॥
 સામાયક પોપા દીધાં, હજે આવરયક હો, દીધા
 કાલોકાલ કે
 બિલમ દીધો જૈન ધર્મમાં, અનુમોદુ હો પાદ્યા
 મ્મ રસાલ કે ॥૩૦ ॥૧૫॥
 નીદોપ દાન સુપાત્રને દીધો, દેવાયો હો ભલો
 બલયો તેહ કે
 તેહની કૃં અનુમોદનાં, દુર યાવે હો કર્મ રજ
 ખેહ કે ॥૩૦ ॥૧૬॥
 દયા અનુકંપા જે કરી, કરાવી હો ભલો બલ્યો
 તાય કે
 સંજમ ભવીત વંછયો, મન વચ કાયા હો
 અનુમોદુ બચ કે ॥૩૦ ॥૧૭॥
 શુદ્ધ સાધુ નીત્રંવચી, મે સાંભળ્યો હો વાડુ સરસ
 વખાણ કે
 સુત્રતણા વચન સાંભળ્યાં, અર્થ ધાર્યા હો તે
 અનુમોદુ વાણ કે ॥૩૦ ॥૧૮॥
 દાન યીયજી તપ ભાવના, મે સેવ્યાં હો સેવરાબ્યાં
 મરી ચીવ કે

સમીપ દ્રઢ કરી આરથા, અનુમોહું હો તે
પરમ પવિત્ર કે ॥૩૦ ॥૧૯॥

જૈન શાસન અધિક દહાવિયો, વળી ગાયા હો
ગણીના ગુણગ્રામ કે
અત્યંત હૃષ્ ધરી ઉચ્ચો, અંતસ મન કરી
અનુમોહું તામ કે ॥૩૦ ॥૨૦॥

ધૃત્યાદીક સુદૃઢ તણી, અનુમોદન હો એક
સાતમા દ્વાર કે
શ્રાવક તન મનથી કરે, આનંદ યાવે હો દયમી
ઢાલ વીચાર કે ॥૩૦ ॥૨૧॥

કળશ

આનંદ યાવે દુઃખ ભાવે, સુખ પાવે ધમંધી
ને સવીક ભાવે સુખુદ્ધિ આવે દ્રુપ મીટાવે
નમંધી
એમ ભણ મત પચખાણુ કીજે દાન દીજે પાત્રને
અમત તણ જે મત પાત્રી જે આરાધી જે
યાત્રને ॥૧॥

આઠમું ભાવના દ્વાર

દોહરા

અઠમા દ્વારે ભાવના, ભાવે શ્રાવક સાર
અગુમ કર્મ દુરા દળે, પામે સુખ અપાર ॥૧॥
પન ધન બેળન કારમા, વાદળ જેમ વીઝાય
સુખે દીનકાર તેહની, ત્રણ અવસ્થા યાય ॥૨॥

હાલ અણી જળ ખીંદવો, છતવ બણો તેમ .
તેથી ઉત્તમ નરનારીઓ, રાખો ધર્મથી પ્રેમ ॥૩૧॥

દાસ અગીઆરમી

શ્રેયાંસ જીનેશ્વર, પ્રણુ નીત બે કર જોડ રે
(એ દેશી)

તજ વિભાવ નીજ બાવમે, રમિયે નર ચતુર
મુળજ રે

નીજ આતમમાં શુભ ધણા, મત પરશુભ મે
મુખ બાણ રે

મત પર શુભમાં મુખ બાણ આવક શુભ દાહીકા
બાપો બાવના એમ ઉદારરે ॥૧૧॥

અનંત જ્ઞાનદર્શન બલા, વળી ચારિત્ર વીય
અપાર રે

એ નીજ શુભ છે તાહરા, જરા અંતરજ્ઞાન
વીચારરે ॥૧૦ ॥૨૧॥

નીજ શુભ ખીત સદુ કારનાં, વીણતંતા ન લાગે
વાર રે

અરમીર જોખન ધન બદલીયે, જેમ બીજહીનો
ચમત્કાર રે ॥૧૦ ॥૩૧॥

એ તપુજે તુ પામીયો, તે દુષ્ટગ્રંભંજુર યાય રે
તુ અવિનાયીઆતમાં, એને સંજ કેમ રદયો

લોભાય રે ॥૧૦ ॥૪૧॥

અશુભ ધર્મથી આવમાં, મેલી યજં રૂઠી અવિ બાયરે

શુભ પરીણામ લ્યાવોને, પ્રગટ કરીએ શુભ
ખાશ રે ॥પ્ર૦ ॥૫૫

મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ લલો, આર્યક્ષેત્ર પુન્ય
પ્રમાણ રે

ઉત્તમ કુળ આવી ઉપન્યો, પામ્યો આયુ શુભ
દીર્ઘ જાણુ રે ॥૫૦ શ્રા૦ ॥૬૦ ॥૬૧

બળપ્રાકમ ઇંદ્રિયાં તણો, મર્યો સતગુરનો
સંયોગરે

તો પણ ધર્મ કરે નહી, જોડવો મુખ મુઠ
અયોગરે ॥એ૦ ॥શ્રા૦ ॥૬૦ ॥૬૨

પુત્ર પૌત્ર પરીવરથી, ધન ધાન પરિગ્રહ માંહીરે
મુહૂર્ત મોહની છાકમાં, મારો મારે કર રહ્યો
તાંહીરે ॥મા૦ ॥ધ્રા૦ ॥૬૦ ॥૬૩

એ સહુ સ્વાર્થના સગા, મતલબ વીના ન કરે
સારરે

વેદના લેવે નહી, પુત્રાદીક જે પરીવારરે ॥પુ૦
॥ધ્રા૦ ॥શ્રા૦ ॥૬૦ ॥૬૪

પુરે જેહવા બાંધીયા, તેહવા ઉલ્લુ હુવે પુન્ય
પાપરે

શુભ દુઃખ ઉપજે જીવને, તે લોગવે આપેઆપરે
॥૧૦ ॥ધ્રા૦ ॥શ્રા૦ ॥૬૦ ॥૬૫

વેદના ઉપજો શરીરમાં, તે અવશ્યર એમ
વીચારે

વાર અનંતી લોગળ્યા, દુઃખ નરક નીગોદ
મગારે ॥૬૦ ॥ શ્લોક ॥ ૧૧ ॥

ત્રેતીય સાગર સુધી રહ્યા, દુઃખ સાતમી નરકે
અનંતરે

તો આ મનુષ્યના જવતણાં, રાઈ જેવા કીંચીત
હુંતરે ॥૧૦ ॥ શ્લોક ॥ ૧૨ ॥

જે મે સમઠીત વીનકીયા, પાછી કંઈ સદ્યા
બહુ વારે

આતમ કાચં સયો નહી, સમઠીવ વીના નહી
ભવ પારે ॥૧૦ ॥ શ્લોક ॥ ૧૩ ॥

હવે સમઠીત મત પાગ્યો, આગ્યો રતન
ચીંતામણી હાથરે

તો આ વેદના સમપણે, સદ્યા લાલ અત્યંત
વીખ્યાતરે ॥૧૦ ॥ શ્લોક ॥ ૧૪ ॥

કંઈ ખમ્યા સમભાવમી, કુટે અશુભ કમં પાપ
બાહરે

લાડ અરમ તવે પાછી બીંદુ જેમ, ભરમ થાય
કહેા પરમ કૃપાવરે ॥૧૦ ॥ શ્લોક ॥ ૧૫ ॥

સુખ પાચનો પુત્રો અમીમાં, જલદી બગી
ભરમ થાય તેમ કમરે

વેદના ઉપજે શરીરમાં, તે અવશર એમ
વીચારે

વાર અનંતી લોગબ્યા, દુઃખ નરક નીગોદ

મજારે ॥૬૦ ॥ આં ॥ ભાં ॥ ૧૧ ॥

ત્રેતીય સામર સુધી રહ્યા, દુઃખ સાતમી નરકે
અનંતરે

તો આ મનુષ્યના ભવતણાં, રાઈ જેવા કીંચીત

હુંતરે ॥૧૦ ॥ આં ॥ ભાં ॥ ૧૨ ॥

જે મે સમઠીત વીનકીયા, પાલી કંટ સદ્યા
બહુ વારે

આતમ કાચં સયો નદી, સમઠીત વીના નદી

ભવ પારે ॥૧૦ ॥ આં ॥ ભાં ॥ ૧૩ ॥

હવે સમઠીત મત પામ્યો, આબ્યો રતન
ચીંતામળી દાયરે

તો આ વેદના સમપણે, સદ્યા લાભ અત્યંત

વીખ્યાતરે ॥૧૦ ॥ આં ॥ ભાં ॥ ૧૪ ॥

કંટ ખમ્યા સમજાવથી, દુટે અશુભ કર્મ પાપ
બહુરે

વાત મરમ તવે પાણી બીંદુ જેમ, બરમ યાપ

દેહો પરમ કૃપારે ॥૧૦ ॥ આં ॥ ભાં ॥ ૧૫ ॥

સુખ ધાયને પુરો અખીમાં, જલની બની

બરમ યાપ તેમ કરે

વેદના ઉપજે ચરીરમાં, તે અવશર એમ
 વીચારે
 વાર અનંતી લોગબ્યા, દુઃખ નરક નીગોદ
 મઝારે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૧ ॥
 ત્રેતીય સાગર મુખી રહ્યા, દુઃખ સાતમી નરકે
 અનંતરે
 તે આ મનુષ્યના ભવતણાં, રાઈ જેવા કીંચીત
 દુંતરે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૨ ॥
 જે ને સમદીત વીનકીયા, પાલી કષ્ટ સદા
 બદુ વારે
 આવમ કાયં સયો નદી, સમદીત વીના નદી
 ભવ પારે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૩ ॥
 હવે સમદીત મત પામેયો, આવ્યો રતન
 ચીંતામણી હાથરે
 તે આ વેદના સમપણે, સદા લજ અત્યંત
 વીખ્યાતરે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૪ ॥
 કષ્ટ ખમ્યા સમભાવથી, દુટે અશુભ કમં પાપ
 ભરે
 લાડ મરમ તવે પાણી બીંદુ જેમ, બરમ થાય
 કદો પરમ દૃપ્તરે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૫ ॥
 મુખ પાચનો પુટા અખીમાં, જલદી બગી
 જરમ થાય તેમ કમરે

વેદના ઉપજે શરીરમાં, તે અવશર જોમ
 વીચારે
 વાર અનંતી લોગબ્યા, દુઃખ નરક નીગોઠ
 મઝારે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૧॥

ત્રેતીય સાગર સુધી રહ્યા, દુઃખ સાતમી નરકે
 અનંતરે
 તો આ મનુષ્યના ભવતણાં, રાઈ જેવા ઠીંચીત
 દુંતરે ॥૨૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૨॥

જે મે સમઘીત વીનકીયા, પાછી કષ્ટ સદ્યા
 બહુ વારે
 આતમ કાથં સયો નદી, સમઘીત વીના નદી
 ભવ પારે ॥૨૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૩॥

હવે સમઘીત મત પામ્યો, આબ્યો રતન
 ચીંતામળી દાપરે
 તો આ વેદના સમપણે, સદ્યા લાજ અત્યંત
 વીખ્યાનરે ॥૨૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૪॥

કષ્ટ ખમ્યા સમભાવથી, દુટે અશુભ કમં પાપ
 ભતરે
 લાડ ગરમ નવે પાછી બીંદુ જેમ, ભરમ થાવ
 દેહા પરમ દૃષ્ટરે ॥૨૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૫॥

સુખ થાયને પુરે અખીમાં, જલદી જાતી
 કરમ થાવ તેમ કમરે

વેદના ઉપજે યરીરમાં, તે અચર અમ
વીચારે

વાર અનંતી લોગવ્યા, દુઃખ નરક નીગોઠ
મજારે ॥૬૦ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૧ ॥

ત્રેલીય સાગર મુખી રહ્યા, દુઃખ સાવત્રી નરક
અનંતરે

તો આ મનુષ્યના જવલણાં, રાઈ જેવા કીંચીત
દુંતરે ॥૬૧ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૨ ॥

જે મે સમઘીત વીનકીયા, પાલી કષ્ટ સદ્યા
બદુ વારે

અવમ કાચું સર્વો નદી, સમઘીત વીના નદી
જાવ પારે ॥૬૨ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૩ ॥

હવે સમઘીત મત પામેયો, આર્યો રતન
ચીલામળી દાયરે

તો આ વેદના સમપણે, સદ્યા લલ અનંત
વીખ્યાતરે ॥૬૩ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૪ ॥

કષ્ટ ખરેયા સમજારથી, દુઃખે અમુલ કમ પાપ
જાવરે

લાડ મરમ તરે પાણી બીંદુ જેમ, જરન થાય
કેદો પરન દુષ્ટરે ॥૬૪ ॥ ધ્યા ॥ જા ॥ ૧૫ ॥

મુઠા લયમે પુરો અપીનાં, જરણે બગી
જરન થાય તેમ કનરે

વેદના ઉપજે યરીરમાં, તે અવશ્ય

વાર અનંતી ભોગવ્યા, દુઃખ નર

મજારે ॥૬૦ ॥

ત્રેવીચ સાગર મુખી રદ્યા, દુઃખ સાત

તો આ મનુષ્યના ભવતણાં, રાઈ જે

દુનંદે ॥૬૧ ॥

જે મે સમદીત વીનકીયા, પાછી

આતમ કામં સયો નદી, સમદીત

ભવ પારે ॥૬૨ ॥

હવે સમદીત મત પામ્યો, આ

ચીતામ

તો આ વેદના સમપણે, સદ્યા લા

વીખ્યાતરે ॥૬૩ ॥

૬૪ ખમ્યા સમભાષી, દુટે અમુલ કા

લાડ મરમ તરે પ.વી બીંદુ જેમ, ભરમ

દેદા પરમ દૃષ્ટરે ॥૬૫ ॥

મુખ વારને દુટે અમીમં, જલદી ન

ભરમ થાવ તેમ ૬૬.

નવમહીના ગર્ભાવાયમાં, પરવશ પામ્યો અતિ

દુઃખરે

તો સ્વચચ આ વેદના, ખમ્યા પરતવમાં ઘણો

મુખરે ॥ખ૦ ધા૦ જા૦ ૧૨૨૪

પુદગલ મુખ આ પામવા, મર્યા વાર અંત

અધાયરે

ગૂઢપણે તેમાં રક્ષાં, પડે રીત મુખની

અંતરાયરે ॥૫૦ ॥આ૦ જા૦ ૧૨૩૭

આવે રોદ્ર ખ્યાન નીવારને, દયાવો પમં ખ્યાન

દીવર્માદરે

અનીત્ય અશરણ જે જાવના, જવ્યા જવ જવમાં

દુઃખનાંદરે ॥જા૦ ધા૦ જા૦ ૧૨૪૦

પરતવથી આંગો એકો, વળી જઈય એકા

એકરે

કાચે જરોયે કાંઈ રહો, જગ સમને ભાપી

બીપેકરે ॥જ૦ ધા૦ જા૦ ૧૨૪૦

એમ ભાળી મુઠ નીમંડો, પડેા શંકન

સતર મોરે

આર કપલ નીચરને, ઉતરે જવજાવર

પરરે ॥ઉતરો૦ ધા૦ જા૦ ૧૨૪૦

એ કાણુ રહે નહીં સર્વ રહો, જે જાવજાવર

નર જાણે

નવમહીના ગર્ભાવાયમાં, પરવશ પામ્યો અતિ
દુઃખરે

તો સ્વવશ આ વેદના, ખમ્યા પરભવમાં ઘણો

મુખરે ॥ખ૦ શા૦ ભા૦ ૧૨૨॥

પુદગલ મુખ આ પામણા, મડ્યા વાર અંતત
અથાયરે

ગૃદપણે તેમાં રહ્યાં, પડે શીવ મુખની

અંતરાયરે ॥૫૦ ॥શા૦ ભા૦ ૧૨૩॥

આત્મ દોઢ ધ્યાન નીવારને, હયાવો ધમ્ ક્યાન
હીલભાંદરે

અનીત્ય અશરણ જે ભાવના, બંધા ભવ ભવમાં

દુઃખનાંદરે ॥ભા૦ શા૦ ભા૦ ૧૨૪॥

પરભવથી આંચો ઝોલો, વળી જઈશ ઝોલ
ઝોલરે

કાંઈ ભરોયો કાંઈ રહો, જરા સમજે તાવી

લીવેકરે ॥જ૨૧૦ શા૦ ॥ભા૦ ૧૨૫॥

ઝેમ ભાણી મુદ નીમંડો, પડેા શંખમ
અગર પ્રકારે

આર કવચ નીવારને, ઉતરે ભવજાગર

પારે ॥ક૨૨૧૦ શા૦ ભા૦ ૧૨૬॥

એ કાપુ પળે નહીં કહી દો, તે ભાવના

જન જરે

નવમહીના ગર્ભાવાયમાં, પરવશ પામ્યો અતિ

દુઃખરે

તો સ્વચ્છ આ વેદના, ખમ્યા પરજવમાં ધણે

મુખરે ॥૫૦ થાં બાં ॥૨૨૧॥

પુદ્ગલ મુખ આ પામણા, મર્યા વાર અંત

અથાયરે

મૃદપણે તેમાં રક્ષાં, પડે શીવ મુખની

અંતરાયરે ॥૫૦ ॥થાં બાં ॥૨૩૨॥

આત્મ રોદ્ધ ધ્યાન નીવારને, દયાવો ધમં ધ્યાન

દીડમાંદરે

અગ્રીત્ય અચરજ જે બાવના, જાન્યા જવ જરમાં

દુઃખનાંદરે ॥૫૦ થાં બાં ॥૨૪૩॥

પરજવથી આગ્યો એકલો, વળી જળ્યો એક

એકરે

કાલે બરોગે કાંઈ રહ્યો, જગા જમળે લાડી

લીવેકરે ॥૫૦ થાં બાં ॥૨૫૪॥

એક બાણી મુદ્ધ નીમંડે, પડે લંબ

જગા પ્રકારે

આત્મ રોદ્ધ નીવારને, ડીરો અચરજ

પરે ॥૫૦ થાં બાં ॥૨૬૫॥

એ વાણી મુદ્ધ નીમંડે, પડે લંબ

જગા પ્રકારે